

ရွှန်းရတနာ

BURMESE CLASSIC

လအချိုး ငြိမ်

www.burmeseclassic.com

NYI NYI

ရွန်းရမီမိုး

လအချိုးကြယ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၂၃၅၀၈၀၉

မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၂၁၇၀၉၀၉

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ မေလ

ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး

၁၀၀ ကျပ်

အုပ်ရေ

၅၀၀

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်လှိုင် (၀၃၈၈၇)စေတနာစာပေ
အမှတ်(၅၉)၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာမြို့နယ်။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်လှိုင် (၅၅၇၃)စေတနာOFFSET
အမှတ်(၅၉)၊ (၁၉)လမ်း၊ ရန်ကုန်။

၈၉၅-၈၃

ရွန်းရမီမိုး

လအချိုးကြယ်/ရွန်းရမီမိုး-ရန်ကုန်။

စေတနာစာပေ၊ ၂၀၁၀။

၃၁၂- စာ၊ ၁၂x၁၈ စင်တီ။

(၁) လအချိုးကြယ်

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး

ဒို့အရေး

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး

ဒို့အရေး

အချစ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ၀ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုပြင်ပိုင်ပိုင်များအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ၀ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ၀ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ၀ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- ၀ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ၀ အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ၀ ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းမှုအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ၀ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းမှုအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- ၀ စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ၀ ဆေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ၀ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ၀ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးစနစ်လုံခြုံမှုကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- ၀ ဆစ်ချီသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တပြင်ပိုင်ပိုင်ရေး။
- ၀ အချို့ကဲ့သို့၊ စာတိုဂုဏ်ပြင်ပိုင်ပိုင်မှုနှင့် ပွင့်လှစ်မှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး သက္ကဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- ၀ ချီးမြှင့်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- ၀ ဆစ်ချီသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်ပြင်ပိုင်ပိုင်ရေး။

www.burmeseclassic.com

J

၃

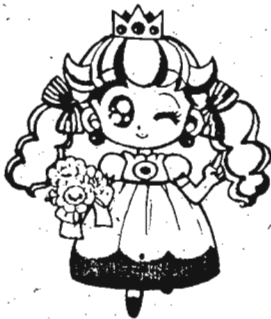
မိမိ
မောင်ကျော်လှိုင်
(စောနာစာပေ)

ရွှန်းရမ်း

BURMESE
CLASSIC

လာအာရှကြယ်

‘စည်း’က သူ့ဘေးမှာထိုင်နေသော ထိုက်ခွန်ကို လက်တို့ပြလိုက်သည်။

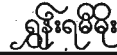
“ထိုက် ... ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ ... ငါပြောပြတဲ့ ငါ့ဆည်းလည်း ကလေး ... ”

“ဘယ်တစ်ယောက်လဲ ဆံ့ရှည်လေးလား ... ”

“ထွဋ် ... ဆံ့ရှည်စရာလားကွ ... ချောကလက်ရောင်သရီး စတက်ဖ်လေးကိုပြောတာ ... ”

“ဪ သိဘူးလေကွာ ... အဲဒီအဖွဲ့ထဲမှာ ထူးခြားတာ ... ထင်းနေတာဆိုလို့ အဲဒီဆံ့ရှည်လေးပဲရှိတာ ... ”

ထိုက်ခွန်က အရောက်ကိုပို့တာပါ။ ထိုဆံ့ရှည်မလေး

က အသားကလည်း တော်တော်ညိုသည်။ မျက်နှာမှာလည်း ဝက်ခြံ ဖုတွေက ဟိုတစ်ဖု ဒီတစ်ဖု ခပ်ကျဲကျဲနေရာယူထားသေးသည်။ နှုတ်ခမ်းကသေးပြီးလုံးသော်လည်း အနည်းငယ်ရှေ့ကို အဖီထိုးချင် နေသောသွားတွေကြောင့် အနည်းငယ်ကလေး လန်နေသေးသည်။ မျက်ခုံးခပ်ပါးပါးကို ခဲလေးဖြည့်ဆွဲထားသဖြင့် ကြည့်ကောင်းသော် လည်း မျက်ရစ်က လိုအပ်တာထက်ပိုဖောင်းနေတာမို့ မျက်လုံးက မှေးသွားရသည်။ ခြုံငုံကြည့်ရရင် ရုပ်ဆိုးသည့်ဘက်ကို ယိုင်ပါသည်။

သို့သော် ...

အဲဒီ သို့သော်ကလေးတွေခံနေသဖြင့် သူမကြည့် ပျော် ရှုပျော်ရုံဖြစ်နေတာလေ။ အဲဒီ သို့သော်တွေက ...

သူမ ဆံပင်တွေ တော်တော်လှတာရယ်၊ သူမခန္ဓာ ကိုယ်က မယ်စကြာဝဠာရှုံးလောက်အောင် အချိုးအစားကျနလွန်း လှတာရယ်တွေပါ။

သူမဆံပင်တွေက ပိတုန်းရောင် မည်းနက်နေလိုက် တာ၊ အစိမ်းရောင်ဘက်ပင် သမ်းချင်ချင်။ ပြီးတော့ ထူအိအိလေးနဲ့ ဝဲဖြာကျနေလိုက်တာ။ ထိုဆံပင်တွေ ခူးခေါက်ခွက်နားအထိ ညီညာ စွာ ကျနေပုံမှာ သူမအတွက် ရှိစုမဲ့စု အလှတရားတစ်ခုပမာ။

ဆံပင်ပြီးတော့ အချိုးအစားကျနလှတဲ့ သူမကိုယ်

ခန္ဓာကိုလည်း ရှိုက်ဖိုကြီးငယ်အသွယ်သွယ်ကို ပုံပန်းတကျ ချုပ်ဝတ် တတ်သောချည်ထည် အင်္ကျီလေးတွေ။ သုံးလွှာစကဒ်တို့ စကဒ် ထဘီတို့တောင် မဝတ်တတ်။ ဒီတော့ သူမက သူမရဲ့ ခေတ်မီမီ လှပနေတဲ့ သူငယ်ချင်းမတွေကြားမှာ တစ်မျိုးထူးနေတာတော့ အမှန်။

ရတ်တရက် ကျွန်တော့်ခါးကို ထိုက်ခွန်က လာတို့ လိုက်ပြီး ...

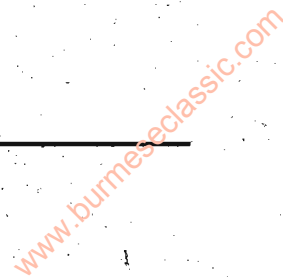
“အဲဒီအဖွဲ့နောက်ကိုလိုက်ပြီး မင်းတို့လေးယောက်လုံးကို ချစ်တယ်လို့ ပြောလိုက်စမ်း ... စည်း ... အကျယ်ကြီး အော်ပြောနော် ...”

ထိုက်က ကျွန်တော့်ခါးကို ထပ်တို့လိုက်ပြန်သည်။ ကျွန်တော်က မတ်တတ်အရပ် ကျွန်တော်တို့ထိုင်နေသော ဆိုင်ရှေ့ သို့ ထိုအဖွဲ့ကလည်းအရောက် ကျွန်တော် ပြုန်းဆိုဆိုင်ထဲကထွက် ပြီး ...

“မင်းတို့ လေးယောက်လုံးကိုချစ်တယ် ... မင်းတို့လေး ယောက်လုံးကိုချစ်တယ် ...”

“ဘာ ...”

“ဘာပြောတယ် ...”

“ရှင်နော် ပါးကျိုးချင်လား ...”

“သွားသုံးဆယ့်နှစ်ချောင်း ကျွတ်ချင်လား ...”

ထိုအချိန်မှ ကျွန်တော် သတိပြန်ဝင်လာကာ ...

“ဟို ... အဲ ... ဖိုဟာလေ ...”

မချောလေးယောက်က မျက်စောင်းလေးမျိုးထိုးပြီး ခြေထောက်ရှစ်ချောင်းဆောင့်ကာ ထွက်သွားသည်။ ပါးစပ်တွေက လည်း ပွစိပွစိ ...

“ထိုက် ... မင်းကွာ ... ငါပါးကျိုးတော့မလို့ ကံကောင်းလို့”

“ပိုပြီးကံကောင်းသေးတယ် စည်း ... မင်း သွားသုံးဆယ့် နှစ်ချောင်းလည်း သန်မာဖျတ်လတ်သေးတယ် ...”

စည်း ဆိုသော ကျွန်တော့်မှာ ယောင်တတ်တဲ့ အကျင့်တစ်ခုရှိသည်။ ကျွန်တော့်ခါးကို လာတိုပြီး ခိုင်းရင် အကုန် လုပ်သည်။ ဒါပြောဆိုပြော ဒါလုပ်ဆိုလုပ်ပဲ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းထိုက်ခွန်ကလည်း ထိုအချက်ကို အသုံးချကာ ကျွန်တော့် ကို မကြာခဏ ချောက်ချနေကျ။

“ထိုက် ဒီတစ်ခါတော့ မင်းလွန်တယ်ကွာ ... ချောတလက် ရောင် သရိုးစတက်ဖ်ကို ငါစိတ်ဝင်စားနေတယ်ဆို ... ခု တော့ ... ငါ ဘယ်လိုရှေ့ဆက်ရမလဲ ...”

“အောင်မာ ... မင်းက ငံကျေးဇူးမတင်ဘဲ အပြစ်လာတင်နေ တယ် ...”

“ဪ ... ကျေးဇူးရှင် ... ကျေးဇူးရှင်လုပ်လို့ သွားပြီလေ၊ ပျက်စီးပြီလေ ...”

“ဘာမှ မပျက်စီးဘူး ... အစလေးတောင် မပျိုးရသေးတဲ့ မင်းကို ငါအရောက်ပို့ပေးလိုက်တာ ... ခုလောက်ဆို မင်း ကို သူမ မှတ်မိသွားလောက်ပြီ ...”

“ဘယ်လိုမှတ်သွားမှာလဲ ... ကြာကူရီကောင်ဆိုပြီးမှတ်သွား မှာလား ...”

“ဘယ်လိုပဲ မှတ်မှတ်လေ ... အဓိကက မှတ်မိသွားဖို့ အရေး ကြီးတာပဲကို ...”

“တော်ပါ မင်းလုပ်လိုက်တာ ငါ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး ...”

“ငါ ဖန်ပေးရမှာပေါ့ကွာ ... ပို့မယ့်ပို့ ဂိတ်ဆုံးအထိ ပို့ပေး မှာပေါ့ ...”

“တော် ... မောင်ထိုက် ... ပါးစပ်ပိတ်ပြီး သွားပါစေ့ထား၊ ရှေ့နေငှားလို့ ထောင်လုံးလုံး အကျမခံနိုင်ဘူး ... တော် ပြီ ...”

“ဟိတ်ကောင် ... ဆံရှည်မလေးက မင်းကို သနားကြည့်
လေးကြည့်သွားတယ်ကွာ ... ”

“တော်ပါကွာ ... ဘုတစ်ရာနဲ့ မစနဲ့ ... ”

“ဟား ဟား ... အညိုရောင်လေးပါကွာ ... ရက်ရက်စက်
စက် Nick Name တွေ မပေးစမ်းပါနဲ့ ... ”

“နေဦး ထိုက် ... မင်း အဲဒီ ဘုတစ်ရာကိုကြိုက်နေတာလား။
မင်းဆီက အဲဒီအသံပဲ တစ်နေကုန်ကြားနေရတယ် ... ”

“ဟုတ်တယ် ... ”

“ဘာ ... ”

“ဟုတ်တယ် ... အညိုရောင်လေးက ရင်အေးတယ်ကွာ”

“ဟိတ်ကောင် ထိုက် ... အဲဒါကြီးတော့ မလုပ်နဲ့ကွာ ...
မင်းနဲ့မကိုက်ပါဘူး ... ”

“ဘာလဲ ... အပေါ်ယံအပြေးတစ်ထောက် မလိုက်တာ
လား ... ”

“ကျွတ် ... ”

ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ်မှာ ကင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသော
ထိုက်ခွန်ကိုကြည့်ကာ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။ ထိုက်နှင့် ထိုရုပ်ဆိုး
မလေး ဘယ်လိုမှ မလိုက်ဖက်။

ထိုက်ခွန်နဲ့ စည်းဆိုရင် သူတို့ခေတ်က တက္ကသိုလ်
ကျောင်းသူတွေ မသိသူမရှိ။

ထိုက်ခွန်က Physics က ကင်း ... စည်းက Math
တ ကင်း ... ထိုကင်းနှစ်ကောင် အတွဲညီကြသည်။ ရည်းစားသနာ
ကိစ္စလည်း စိတ်မဝင်စားကြ။ မေဂျာရဲ့ ဘော်လီဘော လက်ရွေး
စင်တွေလည်း ဖြစ်ကြသေးသည်မို့။

ထိုက်ခွန်နှင့် စည်း စိတ်ဝမ်းကွဲချိန်က ဘော်လီဘော
ဗိုလ်လုပွဲတစ်ချိန်ပဲရှိသည်။ ဖိုင်နယ်မှာ သူတို့နှစ်သင်းတွေ ကြပြီဆို
ရင် သူငယ်ချင်းဆိုတာကိုတောင် မေ့ကြပြီး ရေကုန်ရေခမ်း။

ဒါပေမဲ့ ပြိုင်ပွဲပြီးလို့ ဘယ်အသင်းပဲနိုင်နိုင်၊ စိတ်ထဲ
ဘာမှမရှိကြဘဲ ပခုံးပြေးဖက်ကြပြီ။

အဲဒီသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ဟာ ကျောင်းပြီးတော့
လည်း မခွဲဖြစ်တော့ဘဲ စီးပွားရေးစပ်တူလုပ်ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးဟာ အားကစားလိုက်စားရခြင်းကို
ဝါသနာထုံတာမို့ နှစ်ဦးသဘောတူ အားကစားပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်
တစ်ဆိုင် ဖွင့်လိုက်သည်။ သူတို့ဆိုင်မှာ အားကစားဝတ်စုံဆို ဂေါ်ဖ်
ရိုက်သည့် ဝတ်စုံအထိရှိသည်။ အားကစားပစ္စည်းဆိုရင်လည်း နီး
ခြင်းလုံးမှ အစပြုပြီး ပြေးစက်တွေ Message Chair တွေအထိရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

မြေနီကုန်းထောင့်လို အချက်အချာကျသည့် နေရာလည်းဖြစ်၊ ကိုယ့်
 ခြံကိုယ့်ဝင်းနဲ့ ကားပျံကင်ကလည်းကောင်း၊ ဈေးနှုန်းကလည်း
 သက်သာတာမို့ သူတို့ဆိုင်က အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။ Message Chair
 လိုမျိုး ပြေးစက်လိုမျိုး ပစ္စည်းကြီးတွေဆို အိမ်အထိလိုက်ပို့ပေးသည့်
 ဝန်ဆောင်မှုပါရှိတာမို့ ပြီးတော့ လျှပ်စစ်နှင့် ပတ်သက်သော ပစ္စည်း
 တွေကို အာမခံကတ်ပြားပေးသလို ပျက်သွားလျှင်လည်း သူတို့
 ဆီမှာ ပြန်လာပြန်င်အောင် Service Centre တစ်ခုပါ ဖွင့်ထားပေး
 သေးသည်။

ကျောင်းပြီးပြီးချင်း ဖွင့်ခဲ့တာမို့ ငါးနှစ်အတွင်းမှာ
 သူတို့ဆိုင်က တော်တော်အောင်မြင်နေပေပြီ။ ခုဆို ဆိုင်ခွဲတစ်ခု
 ထပ်ဖွင့်ဖို့တောင် စဉ်းစားနေကြပြီ။

ပြီးတော့ ... သူတို့နှစ်ယောက်မှာလည်း နှစ်ဆယ့်
 ခြောက်နှစ်အရွယ် သူဌေးပေါက်စ လုပ်ငန်းရှင်ကလေးတွေဖြစ်နေ
 ကြပြီ။ ဒီဆိုင်တစ်ခုတည်းကြောင့်တော့ မဟုတ်။

စည်းက သူ့အဖေရဲ့ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီမှာ ဝင်
 ကူရင်း သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ကန်ထရိုက်တာအဖြစ် Project နှစ်ခု
 သုံးခုဆောင်ပြီးပြီ။ အဆင်ပြေတော့ သူ့အဖေကုမ္ပဏီမှာ ရှယ်ယာ
 ထပ်ထည့်ပြီး လုပ်ငန်းကိုချဲ့သည်။

ထိုက်ခွန်က တောင်ကြီးသား။ မိဘတွေက ဥယျာဉ်
 ခိုင်ရှင်တွေ စီးပွားရေးက လှေကြီးထိုးရိုးရိုး။

ဒီတော့ကာ ထိုက်ခွန်က တစ်မျိုးချဲ့သည်။ မိဘတွေ
 ခြံထွက်ပစ္စည်းတွေကို အသုံးချကာ အချို့ရည်စက်ရုံထောင်သည်။
 ဘာဘူးလှလှလေးတွေ ဒီဇိုင်းထုတ်ကာ တံဆိပ်သစ်တစ်ခုထွင်ပြီး
 ရောင်းသည်။ လုပ်တော့ အောင်မြင်တာပေါ့။ မလုပ်ဘဲနေရင်သာ
 ဥယျာဉ်ခြံအလုပ်က ပုံမှန်အတိုင်း ဆက်သွားနေမှာ။ ခေတ်လူငယ်
 တော့လည်း အမြင်ရှိတာပေါ့လေ။

ခုဆို ထိုက်ခွန်တစ်ယောက် နိုင်ငံခြားမှာ ပိုင်သင်
 နန်းတွေ သွားတက်ဦးမည်။

ပြီးရင် စပျစ်ပိုင်၊ မက်မန်းပိုင်၊ လိမ္မော်ပိုင် စတာတွေ
 တစ်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိသေးရဲ့။ ထို့ကြောင့် ပြင်ဦးလွင်နှင့် မိတ္ထီလာ
 တွေမှာ မက်မန်းခြံတွေ၊ စပျစ်စိုက်ဖို့ခြံတွေ ဝယ်ထားပြီး
 ရောင်းကြီးမှာလည်း ဥယျာဉ်ခြံတွေ ထပ်ချဲ့သည်။

စီးပွားရေးအကွက်တွေ တစ်ကွက်ပြီး တစ်ကွက်
 တက်ကျော်ရိုက်နေသော သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ မိဘတွေအတွက်
 နည်း လက်ရုံးတွေ ဖြစ်လာကြပြီ။

သို့သော် လစ်ဟာမှု ကွက်လပ်တစ်ခုစီ ရှိကြသည်။

အဲဒါက ဒီနေ့အထိ မစွဲနိုင်ကြသေးခြင်းပင်။

မရလို့ မစွဲတာမဟုတ်ဘဲ စွဲချင်စိတ်ပေးနိုင်တဲ့သူကို မတွေ့သေးတာမျိုး။

ဟော ခုတော့ ထိုက် ပါးစပ်က ထွက်လာတာက ဘုတစ်ရာလေး။ ဘုတစ်ရာကိုမှ သတိပြုမိတဲ့ ကိုယ်တော်ချော စည်း ကိုယ်တိုင်လည်း သူမတို့ အဖွဲ့ကို သတိထားမိတာကြာပြီ။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ထိုက်နဲ့ စည်းရဲ့ အကြိုက်ချင်းတူ တဲ့ အကျင့်တစ်ခုက မနက်စောစော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရခြင်း ပင်။ လက်ဖက်ရည်စစ်စစ်ကို ပြောတာနော်။ မွှေးပျံ့အေးသစ်နေတဲ့ ကော်ဖီရှောင်ပွဲတွေထက် 'ဝမ်းတီး' 'တူးကော်' 'ကျောက်ပန်းတောင် တွေ အော်တတ်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်စစ်စစ် သရုပ်မှန် သဏ္ဍန် မှန် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေမှာ ထိုင်ချင်တာ။

ဖြစ်ချင်တော့ သူတို့ ထိုင်နေကြ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ရဲ့ အပေါ်ထပ်မှာ LCCI သင်တန်းတစ်ခုရှိပြီး ထိုသင်တန်းမှ ဆင်း လာသူတွေကို ငေးမိငေးရာ မျက်စိအစာကျွေးတတ်သူတွေက သင် တန်းဆင်းချိန်ဆို ခုံအပြည့် နေရာယူထားကြပြီ။

အဲဒီ သင်တန်းမှာ မကြာသေးခင်က တန်းခွဲသစ်စ သည် ထင်ပါရဲ့။ သူမတို့ကို သူတို့တွေ့ရတာ သိပ်မကြာသေး။ ထို

အဖွဲ့ကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင် သကောင့်သားတော်တော်များများ ချက်စီကျသည်။ ကျဆို ဘုတစ်ရာကလွဲရင် ကျန်သုံးယောက်မှာ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ချစ်စရာကောင်းကြသည်။ စည်း တောင် ချောကလက်ရောင် ကောင်မလေးကို သဘောကျသွားသည်။ မျက် လုံး ကြည်ကြည်ဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေနှင့် မသကာရှိလှ ဆယ်ကိုးနှစ် အရွယ် ထိုကောင်မလေးက တော်တော်ချစ်စရာကောင်းသည်။

ပြီးတော့ သူမက အမြဲလိုလို အသားကပ်ဘောင်းဘီ နောင်စုံဝတ်တတ်ပြီး။ အင်္ကျီရှည်တွေနှင့်သာ တွေ့ရတတ်သည်။

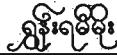
ဘယ်တုန်းကမှ မလှုပ်ရှားခဲ့ဖူးတဲ့ နှလုံးသား သူမ နှင့်ကျမှ ကျင်စက်နှင့် အတိုခံရသလို တုန်ရီလာခဲ့တာပါ။

ထားပါ။ ထိုကောင်မလေး ချစ်စရာကောင်းလို့ တုန် တာ။ ထိုက်ကတော့ ကြောင်သည်။ ရုပ်ဆိုးမလေးကိုမှ ကြွေသတဲ့ လေ။ တကယ်ဆိုရင်တော့ မရရအောင် ဖျက်ရမည်။

“ဟိတ်ကောင် ... ဘာတွေတွေ့နေတာလဲ”
“ဖျက်မယ်ကွ”

ထိုက်က ကျွန်တော့်လက်ပြင်ကို ဖြောင်းခနဲ ရိုက်ပြီး မေးလိုက်ရာ ကျွန်တော် ယောင်ပြီး လက်သီးလက်မောင်းထ တန်း သည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟိတ်ကောင် ... ဘာကြောင်တာလဲဟ”

“ဟာ ... ငါ အတွေးထဲမှာ မင်းနဲ့ ဘုတစ်ရာကို ဖျက်ကိုဖျက် ရမယ်လို့ တွေးနေလို့ကွ... အဲဒါ မင်းရိုက်လိုက်တော့ ယောင် သွားတာ”

“တော်သေးတာပေါ့ကွာ ... မင်းတစ်ယောက်ကို သတ်ချင် တယ်လို့များ တွေးနေရင် အနီးဆုံးက ငါအနည်းဆုံးတော့ လည်ပင်းညှစ်ခံရဖို့နီးတယ်”

“ဟား ဟား ... ဒါတော့ မင်းက ငါ့ကို ယောင်အောင်လုပ် ရင် ခံရမှာပေါ့ကွာ”

“ထားပါ ... ငါ့ ဖီလင်တောင်ပျက်သွားပြီ ... ခုန ငါ့ရဲ့ အညို ရောင်လေး”

“ဘုတစ်ရာပါကွာ”

လိုက်က မကျေမနပ် မျက်မှောင်ကုပ်ကြည့်ပြီး ...

“သူမကလေးရဲ့ အမည်နာမက ချစ်စရာကောင်းတယ်ကွ ငွေပန်းတဲ့ ...”

“ဟမ် ... ဘာနာမည်ကြီးလဲ ... ဒါနဲ့ ... ငါ ချောကလက် ကရော ဘယ်သူလဲ”

“ဘယ်သိမလဲ ... ငါမှ စိတ်မစင်စားတာ ...”

“ခွေးကောင် ...”

“အဲဒါ ... သူငယ်ချင်း ...”

“မင်းကလည်း ... သူ့သူငယ်ချင်းတွေ နာမည်ကို စုံစမ်း တော့ ဘာဖြစ်မှာကျနေတာပဲ”

“ပြောပြီးပြီလေ ... ငါမှ စိတ်မဝင်စားတာ”

“ထားလိုက်တော့ ... ရှိစေတော့”

“ဘယ်မှာထားရမှာလဲ”

“In pocket”

“အဲဒါ မင်းသူငယ်ချင်း”

အဲဒီနောက် သူတို့ ငွေရှင်းဖို့ စားပွဲထိုးကို ခေါ်လိုက် သည်။ ထိုက်က စည်းခါးကို တစ်ချက်တို့လိုက်သည်။

စည်းက ထိုက်လက်ထဲထိုးထည့်ပေးလာသော ငါး ကျပ်တန်ကို စားပွဲထိုးလက်ထဲ အစင်းထိုးပေးကာ ...

“ပြန်မအမ်းနဲ့တော့ ညီလေး ... ပြန်မအမ်းနဲ့”

စားပွဲထိုးလေးက အသစ်မို့ သူတို့အထာကိုမသိဘဲ ပြူးကြောင်ကြောင်အကြောင်းသိပြီး ခံရပြီးသော ကျန်စားပွဲထိုးတွေ က လှမ်းကြည့်ကာ ပြုံးစိမ်း။

ထိုက်က လစ်သွားပြီး စည်းက ယောင်ကောင်း

တုန်းက အကြာမှ သတိဝင်လာကာ ပိုက်ဆံရှင်းပြီး ထ,ထွက်သွား
၏။

ပါးစပ်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ထိုက်ကို မေတ္တာမျိုးနဲ့
ပို့နေမိသည်။

ထိုက်ကလည်း ကားပေါ်မှ စောင့်ရင်း သူ ဘာမှ
မလုပ်ထားသလို မျက်နှာပေးနှင့် လေလေးချွန်လို့ ...

“ဟဲ့ ... ဆည်းလည်း ... ခုနကတစ်ယောက် တော်တော်
ကြောင်ရဲတာပဲဟယ်”

ဟု ပိုးစုက တစ်ခွန်းစလိုက်လျှင် ...

“ဟုတ်ပဲ ... ဟုတ်ပဲ ... လေးယောက်လုံးကို ချစ်သတဲ့...
ဒင်းကတော့ ဆူးကြိုးချင်ပြီထင်တယ်”

“ဟယ် ... ဆည်းလည်းစုတ် ညစ်ပတ်တယ်”

“ဟာ ငါပြောတာက ... ငါတို့လေးယောက် ဝိုင်းသာမလိုက်
လို့ ဒင်းခြေကျိုးလက်ကျိုးမှာကိုပြောတာ ... စားတွေးတွေး
ပါ”

“မြတ်နုလည်းလေ ပါးကို ဆွဲတီးပစ်ချင်တာ”

www.burmeseclassic.com

“ဘာလဲ ... နှာခေါင်းနဲ့လား”

“ဆည်းလည်း ... ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ”

“ဟဲ ဟဲ”

ဆည်းလည်းက တစ်ဖွဲ့လုံးမှာ မျက်နှာအပြောင်ဆုံး ပိုးစုနှင့် မြတ်နု တရုတ်ကပြားမလေးနှစ်ယောက်ကတော့ ဆည်းလည်းလောက် မျက်နှာမပြောင်သလို ငွေပန်းလောက်လည်း မတည်ပါ။

သူတို့ထဲမှာ သူကြီးသမီးက ငွေပန်း။ တစ်ခါတစ်ရံ မင်္ဂလာဆောင်တွေသွားရင် ရွှေခြေကျင်းကြီး ငါးကျပ်သားလောက် ဝတ်တတ်၍ သူကြီးသမီးဘွဲ့ပေးထားတာလေ။

ပြီးတော့ ငွေပန်းက လုံချည်ကို ခြေမျက်စိပေါ်အောင် မဝတ်တတ်သော ဣန္ဒြေရှင်မမ။

တကယ်တော့ ငွေပန်းရဲ့စိတ်ကို ကျန်သုံးဦးက မသိကြလို့ ငွေပန်းဟာ တစ်ဖွဲ့လုံးမှာ သူမ ရုပ်အဆိုးဆုံးဆိုတာကို သူမဘာသာသိကာ ဘယ်နေရာမဆို သူမတို့လို မထင်ပေါ်ဝံ့လို့ လျှိုရင်းလျှိုရင်း ဣန္ဒြေရှင်လိုလို ဖြစ်သွားရတာပါ။

ခေတ်မီသော အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ရင်လည်း အသားဖြူသောသူမ သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာ ဘယ်လိုမှ ပုံမလာမှာ

သိနေတာမို့ ကိုယ့်ဘာသာ စတိုင်လ်လုပ်မလိုင်ထုတ်ပြီး မြန်မာဆန်ဆန် ဝတ်နေရတာ။

နဂိုခံကိုက ဆံပင်ကောင်းတာမို့ မလှသော ရုပ်ကဆေးကို ဖုံးရအောင် ဆံပင်ရှည်ထားရတာ တစ်ခါတလေ သူများတွေလို ညှပ်လိုက်ဆက်လိုက်၊ ဖြောင့်လိုက်ကောက်လိုက်လုပ်ချင်တာ။

သို့သော် ထိုသို့သော ငွေပန်းရဲ့ အတွင်းစိတ်ကို မွေးသမိခင်တောင် တစ်စက်ကလေး မရိပ်မိခဲ့။ ငွေပန်းတို့က အဲဒီလို ချုပ်တီးထားတာ။

ခုလည်း ငွေပန်းဟာ မနက်က အစ်ကိုကြီး (ငွေပန်းတို့ထက် သုံးလေးနှစ်တော့ ကြီးနိုင်တာမို့ အစ်ကိုကြီးဖျေ)ကို တွေ့တွေ့ချင်း ရင်ထဲမှာ ငလျင်လှုပ်သလို တော်လဲသံမြည်သွားတာကို ဘယ်သူမှ မပြောပါဘူး။

ဆည်းလည်းတို့သုံးယောက်သာ ထိုအကြောင်းကို ဖြန်ပြောလောင်စိန်လုပ်နေကြတာ။ ငွေပန်းကတော့ မနက်က သင်ဆေးလိုက်သော သင်ခန်းစာတွေကို ဖွင့်ဖတ်နေလိုက်သည်။ စာလုံးတွေ ခေါင်းထဲရောက်မရောက် ဘယ်သူသိတာကျလို့။ ဆည်းလည်းဆီမှ ထွက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

“သူပုံစံက ... ငါတို့ရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုကို လိုချင်လို့ လုပ်တဲ့ ပုံဟာ ... လူက ကြောင်မနေဘဲ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲကြီးကို ပြောလိုက်တာ ... ”

“ဧကန္တ ဒင်းစိတ်က ဖောက်ပြန်ပြီး လေးယောက်လုံးကိုများ ရင်ခန့်နေသလားကွယ် ... ”

မိန်းကလေးဝိသုစွာ ဟီးဟီးဟားဟား လုပ်နေကြ

သည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူသည် ... ငါတို့ထံ တစ်ယောက်ယောက် ကို စိတ်ဝင်စားတာတော့ သေချာတယ် ဆရာ”

“နင်ပဲ ထင်တယ် ... ငွေပန်း”

ဆည်းလည်းက သူ့ဘက် မြားဦးချိန်သည်။ သူမရင် ဘတ်က ဒုတ်ခနဲ ပါးစပ်ကတော့ ...

“ပေါက်ကရတွေ မစနဲ့ဟာ ... ငါမကြိုက်တာသိရက်သားနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ... သူကြီးသမီး ကျောင်းအစ်မရယ်”

ထို့နောက် ထိုအကြောင်းအရာကို မေ့လျော့လိုက်

ကြပြီး ကိုးရီးယားဇာတ်ကားတွေအကြောင်း လေတိုက်ပွဲဆင်နွှဲ ကြပြန်သည်။

ထုံးစံအတိုင်း ရှင်ဒေါင်းဟန်ကို ပိုးစုနဲ့ မြတ်နု လှရင်း

စကားပိုင်း အဆုံးသတ်လိုက်ကြစမိ။

ထို့နောက် သူတို့မှတ်တိုင်မှာပဲ ကိုယ်စီးရမယ့် ကား

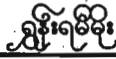
ပေါ် ကိုယ်စီးပြေးတက်ရင်း လမ်းခွဲကြစမိ။

ထိုနေ့က ငွေပန်း ရင်လေးနေသည်။ သူမ ရင်ထဲမှာ

စိုအစ်ကိုကြီး ပါလာတယ်လေ။ တိတ်တိတ်လေး ဟီးလေးခိုပြီး ထိုက်လာတာပေါ့ ... ။

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်နေ့မနက် သင်တန်းဆင်းကာနီး အချိန်မှာ မြေနီကုန်းနားမှာ ရင်ခုန်သံနှစ်ခုဖြစ်ထွက်သွားကာ ကာယကံရှင် နှစ်ဦးသာ အသိဆုံးဖြစ်မည်။

ထုံးစံအတိုင်း လှေကားက ဆင်းတော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က စည်းကို တွေ့သွားသော ငွေပန်း ခြေလှမ်းပင် မှားချင်လောက်အောင် လူက ကယောင်ကတမ်းဖြစ်သွားရသလို ငွေပန်းရဲ့ မခွဲတရို့ဟန်ပန်လေးကို တွေ့လိုက်ရသော ထိုကံခွန်တစ်ယောက်လည်း နှလုံးသား ပြောင်းပြန်လန်သွားရသည်။

မနေ့က ချောက်ထဲကျထားသော စည်းကလည်း ငြိမ်ကုတ်ကာ ဆည်းလည်းကို ငေးနေသည်။

ပိုးစုတို့ ညီအစ်မက ဆည်းလည်းဘက်လှည့်ကာ ...
“ရှင်ပဲ ... ပစ်မှတ်ကြီးက ရှင်ပဲ ... မျက်လုံးကြီးနဲ့ ချိန်နေတယ်တော့ ...

“ဝါးဟားဝါးဟား ရေခဲမုန့်စားချင်တယ်တော့”
ဆည်းလည်းက လှောင်သည်။ ထိုကံခွန်က ငြိမ့်ငြိမ့်တလေး ငေးနေသည်။

စည်းက မတ်တတ်ထရပ်သည်။
“စည်း လိုက်မလို့လား ...”

စည်းက ထိုကံကို ပြန်မဖြေဘဲ ဆိုင်ပြင်ပြေးထွက်သွားပြီး တစ်စုံတစ်ရာကို ကောက်ယူလိုက်ကာ ဆည်းလည်းနောက်ပြေးလိုက်သည်။

“ဆည်းလည်းချို ...”
ဆည်းလည်း ... လှည့်ကြည့်တော့ သင်တန်းကတ်တလေး လိုင်စင်ပုံပါသော Name Card လေးကြောင့် သူမ နာမည်ကို သိခွင့်ရလိုက်ပြီ။

“ကျေးဇူးတင်တဲ့အနေနဲ့ ... လက်ဖက်ရည်လိုက်သောက်ပေးရမလား ...”
“ဗျာ ...”

www.burmeseclassic.com

“ရှင်က ... မတိုက်ချင်လို့လား”

“ဟာ ... တိုက်ပါတယ် ... တိုက်မှာပါ”

“ဆည်းလည်းကလည်း ငါအချိန်မရဘူး ... ”

ဘုတစ်ရာက ငြင်းသည်။ စည်းက အဖျက်သမားကို မဘုတစ်ဘု ရှိုးလိုက်ပြီး ဆည်းလည်းကို ပြီးပြသည်။

ပိုးစုတို့ လူကြီးသူမနှစ်ယောက်က နှာစေးကာ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေကြသည်။

“ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ပဲ ကြာမှာပါ ... ငွေပန်းရဲ့”

“ငါ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မထိုင်ရဲဘူး ... ရတယ် နင်ထိုင်ချင်ရင်ထိုင်လေ ... ပိုးစုတို့ရောပဲ ထိုင်ချင်ရင် ထိုင်ကြနော် ... ငါသွားနှင့်ပြီ ... ”

စကားပြန်မရခင် သူမ ထွက်သွားသည်။

“ငွေပန်း ... ”

ငွေပန်းက လှည့်မကြည့်။ စည်းကတော့ သူမ မထိုင်လေကြိုက်လေပဲ။ သူမပါလာရင် ထိုက်က သံယောဇဉ်အမျှင်တန်း နေဦးမည်လေ။

သူမတို့သုံးယောက် ဆိုင်ထဲဝင်လာပြီး သူတို့ဝိုင်းမှာ ထိုင်တော့ သင်္ကောင့်သားတွေ အားကျကြည့်ဖြင့် ဝိုင်းကြည့်တာ

ခံရသည်။

ကြည့်စမ်း မိန်းမလှလေးတွေဟာ သူတို့အတွက် တစ်ခါတစ်ရံလည်း ဂုဏ်တက်စေသော အရာတွေပါလား။

“ကဲ ... ကျွန်မနာမည်တော့ မကြေညာတော့ဘူး ... သူက ပိုးစုတဲ့ ... ဒီဘက်က မြတ်နု ... သူတို့က ညီအစ်မတော်တယ် ... ခုနထွက်သွားတဲ့ တစ်ယောက်က ငွေပန်းဖြူ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် ‘စည်း’ပါ ... ဒါက ကျွန်တော့် Assistant လေ ထိုက်ခွန်”

“မင်းကြီးဒေါ် Assistant လား ... ”

“မလုပ်နဲ့ကွာ ... ငါ့ကြီးဒေါ်ရဲ့ Assistant ဆို ... မင်း ပိုပြီး Roll ကျသွားမှာကွာ စေတနာတွေပါ ... ”

“စည်း ... စည်း ... မင်းက ဒီအတိုင်းမနေချင်ဘူး ထင်တယ် ဟုတ်စ မောင်မင်း ... ”

“ဆရာ ... ဆရာ ... ကျွန်တော် ညနေ One Table ပါဆရာ”

“ကောင်းပြီ ဆက်ပြော ... ”

“ကိုယျိုက်ခွမ် ... ”

“ထိုက်ခွန်ပါဗျာ ... ဘယ်နှယ့် လူကို တရုတ်သူရဲကောင်းနဲ့ လာမှားနေတာလဲ ... ”

www.burmeseclassic.com

“တရုပ်သူရဲကောင်းတွေထဲမှာ ထို့ကံခွမ်ဆိုတာ ရှိလို့လား”
 “မသိဘူးလေ ... မှားရင်တောင် သူရဲကောင်းနဲ့ မှားစေချင်
 လို့ ... ”
 “နာမည်တောင် ရိက္ခာယူချင်တယ် ... ”
 “မှားမယ်မှား ... အမှားမကောင်းပဲမှားတော့ မှာပေါ့ကွ”
 “နာမည်က ခေါ်ရခက်ကြီး ... ”
 “ခေါ်ရခက်ရင် စည်းခေါ်သလို ထိုက်ပဲခေါ်လေ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ... ဒါပေမဲ့ ကိုထိုက်တို့က ဆည်းလည်းတို့ထက်
 အသက်ပိုကြီးမယ် ထင်တယ် ... ”
 “ပြောပြဘူး ... သတ်ချင်သတ် ... ”
 “သေမင်းကြားမှာ ဆိုးလို့လား ... ”
 “ဟုတ်တယ် ... မကောင်းမှုတွေအတွက် ငရဲမင်းကို လာဘ်
 မထိုးရသေးလို့ ... ”
 “ကြံကြံဖန်ဖန် ... ”
 “ဆည်းလည်းတို့အားလုံး နှစ်ဆယ်မပြည့်သေးဘူး ... ”
 “ကိုယ်တို့က တွမ်တီဆစ်စ် ... ”
 “အစ်ကိုကြီး ... ”
 “ညီမငေး ... ”

မဆိုးဘူး။ သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် သူမတို့အဖွဲ့ အတိုင်
 အဖောက်ညီကြသည်။
 စည်းကတော့ ဆည်းလည်းနဲ့ ခင်မင်ခွင့်ရတာကို
 ပါးစပ် နားရွက်ချိတ်နေပြီ။
 ထိုက်ကတော့ စကားပြောနေရင်း သူ့ရဲ့အညိုရောင်
 ထလေးဆီ စိတ်က ရောက်ဖြစ်သည်။
 ထိုနေ့က သူတို့စကားတွေ တော်တော်ပြောဖြစ်ကြ
 သည်။ သူမတို့ လေးယောက်လုံး သင်္ချာနှင့် ကျောင်းပြီးပြီဆိုတာ
 သည်းပါသည်။ LCC တက်ပြီး ကုမ္ပဏီတွေမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်ချင်
 တာလည်းပါသည်။ ဆည်းလည်းက အစအနောက်သန်ပြီး ငွေပန်း
 ဖြူက အနေအေးတာလည်းပါသည်။ ပိုးစုတို့ ညီအစ်မ ရှင်ဒေါင်ဟန်
 လှတာလည်း ပါသည်။ လိုင်းကားတိုးစီးရင်း ကားကျပ်တာလည်း
 ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လူကျပ်ရင် မသမာသူတွေနှင့် ဆုံရတတ်တာ
 လည်းပါသည်။
 စုစုပေါင်း တစ်နာရီခန့်ကြာတော့ လက်ဖက်ရည်
 ခွက်တွေမှာ လက်ဖက်ရည်စက်လောက်ပဲကျန်ပြီး စားပွဲပေါ်မှာ မုန့်
 သည့်သည့် ပန်းကန်နှင့် ရေခွေးကြမ်းတို့ ပေါ်ရွတ်ရွတ်သာ ကျန်
 တာမို့။

www.burmeseclassic.com

သူမတို့ နှုတ်ဆက်ကြပြီ ... ။

ထိုက် ဒီနေ့တော့ စည်းကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးလိုက်သည်။ ခါးကို တို့ချင်သည့် စိတ်ကို အောင်ထားလိုက်သည်။

ဒီနေ့မှ လမ်းခင်းထားတာမို့ ကောင်မလေးတွေရှေ့ စည်း အမှတ်ကျလို့မဖြစ်တာ သူနားလည်သည်။

“ထိုက်ရေ ... ဒီနေ့တော့ တန်တယ်ကွာ”

“ဟုတ်ပ ... သူတို့အကြောင်းတွေ ပြောသွားလိုက်တာ အိတ် သွန်စကောမှောက်ပဲ ... ”

“ဖာမှောက်ပါကွာ ... ”

“ဒီရန်ကုန်မှာ ဖာမရှိတော့ဘူးကွာ” (ထန်းခေါက်ဖာ)

သူတို့ အကြောင်းကိုတော့ လျှိုထားလိုက်သည်။ ဘွဲ့

ရပြီး နှစ်ဦးရှယ်ကာ ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖွင့်ထားကြောင်းလောက်ပဲ အသိ ပေးလိုက်သည်။ ကဲ ရှေ့ဆက်စခန်းသွားကြဦးစို့လေ။

နောက်ပိုင်းတွေမှာဆို သူမတို့ သုံးယောက်နဲ့ သူတို့ နှစ်ယောက် သင်တန်းနေ့တွေတိုင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင် အတူထိုင် ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ထိုင်လေတိုင်း ငွေပန်းက ဘယ်တော့မှ မပါ။ သူပန်းဟာ ယောက်ျားလေးအပေါင်းအသင်းတွေနှင့် ရောရောနှော နှော မနေတတ်ပါတဲ့။ ကြီးကျယ်လိုက်တာဟု စည်းက မဲ့ရွဲ့ကာ ပြော၏။

ထိုက်ကတော့ သဘောကျပြီးရင်း ကျနေသည်။ သို့သော် ငွေပန်းဟာ သူမ ဘာသာကျိတ်ဝမ်းနည်း ဘာကို လူသိမှာစိုးတာပါ။

www.burmeseclassic.com

သူမက သူတို့တွေနှင့် ရောရောနှောနှော မနေသော်လည်း တစ်နေ့တစ်နေ့ ပေါက်ပေါက်ဖောက်သလို ပြောတတ်သော သူမသူငယ်ချင်းတွေဟာ ခုတစ်လော ခေါင်းစဉ်က စည်းအကြောင်း ဖြစ်နေသည်။

စည်း ... သူမချစ်သော စည်း။ ထိုစည်းဟာ ဆည်းလည်းကိုမှ သဘောကျနေပါသတဲ့။

စည်း လာပြီး ချဉ်းကပ်တည်းက သူမကို မဖြစ်နိုင်ဘူးဟု စိတ်ထဲမှာ လက်ခံထားသော်လည်း တကယ်တမ်း ဆည်းလည်းကိုဟု တိတိကျကျ သိလိုက်ရတော့ ရင်ထဲမှာ တော်တော်ခနည်းရသည်။

ဘယ်သူမျှ မသိပေမယ့် ကိုယ့်ဘာသာ အသဲကွဲသွားသေးသည်။ ထို့နောက် သူမဟာ သူတို့အဖွဲ့ ကျသည့် အထဲကို ဘာတော့မှ မဝင်ဖို့လည်း သန္နိဋ္ဌာန် ချလိုက်သည်။

ဆည်းလည်းတို့ကတော့ သူမကို အတင်းခေါ်သည်။ သူမကလည်း အတင်းငြင်းရပါ၏။

“ငွေပန်းရယ် ... ဟိုနှစ်ယောက်က လမ်းဘေးအနေအထားတွေလည်း မဟုတ်ရပါဘူးဟာ ... တကယ်အတည်အကြံလေးတွေပါ ... ခင်စရာလည်းကောင်းမှကောင်းပဲ”

“အေးပါ ... ခင်စရာကောင်းရင် နင်တို့ပဲ ဆက်ခင်ပါ ... ငါကတော့ အေးအေးနေပါရစေ ... ပြီးတော့ ငါ့မှာက နင်တို့သိတဲ့အတိုင်းလေ ... ထောက်ကြံ့ထိပြန်ရတာ ... လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ပြီး အချိန်ကုန်မခံချင်တာလည်း ပါတာပေါ့ဟာ ... အိမ်ရောက်ရင်လည်း ... အိမ်နားက ကလေးနှစ်ယောက်ကို စာပြပေးရသေးတာဆိုတော့ နင်တို့နဲ့ မထိုင်နိုင်ဘူးဖြစ်နေတာ ... ”

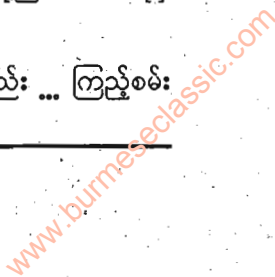
“ကဲပါ ... သိပါပြီ ... သိပါပြီ ... ရှေ့ဆက်ပြောရင်လည်း... အကြောင်းပြချက်တွေက ကုန်မှာကို မဟုတ်ဘူး ... ရှိစေတော့ ... ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့ကျရင် နင် သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့ ခင်ကိုခင်စေရမယ် ... ”

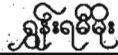
“ Why ? ”

“ဟဲဟဲ ... ငါနဲ့ ကိုစည်းတို့သာ ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်းတွေဖြစ်လာကြရင် ... နင်က ငါ့မျက်နှာနဲ့ ကိုစည်းကို မဖြစ်မနေ ခင်ရတော့မယ်လေ ... ”

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နေသော ပိုးစုတို့ညီအစ်မက ခုမှ အသံထွက်လာသည်။

“ဟင် ... ရှင်က ဒီလိုလား ... ဆည်းလည်း ... ကြည့်စမ်း

ကျိတ်ကြဲနေတာပေါ့လေ ... ဟွန်း”
 “ကိုစည်းက အတည်အကြည်လေး ဆိုတော့လည်း ... ”
 “အံမယ် ... ရှင်က ခုတော့ ဒီလိုဖြစ်ပြီပေါ့ ... ”

ငွေပန်း ဘက်ကနေ စည်းနဲ့ ဆည်းလည်းတို့ဘက်ကို
 ခေါင်းစဉ်ပြောင်းသွားသည်။

“ဆည်းလည်း ... ကိုစည်း မနေ့က ရှင်ကို ဘာပေးလိုက်တာ
 လဲ”

“ကြည့်စမ်း ... မြင်လိုက်တယ်ပေါ့ ... ”

“ဖြေပါ ... ဖြေပါ ... မြင်လို့မေးနေတာပါ ... ”

“သူ MP3လေးပါ ... အဲလက်စ်ရဲ့ ကလေးရယ် သီချင်းကိုပဲ
 သုံးကြိမ်ပြန်သွင်းထားတာ”

“အဲ တစ်ပုဒ်ပဲ ပါတာလား”

“ဟုတ်တယ် ... ”

“သုံးခါတောင် သွင်းထားတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆို ... ”

“အဲဒါ ... ဘာစတိုလ်လဲ”

“သုံးကြိမ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က I Love youဆိုတဲ့ စာလုံးသုံးလုံးကို
 ကိုယ်စား ပြုတယ်တဲ့ ... ”

“ကြည့်စမ်း ... အဲဒီစကားကို ဘယ်အချိန်ပြောသွားတာလဲ”
 “ငါ့ကို ကားဂိတ်လိုက်ပို့ရင်း နင်တို့မကြားအောင် တိုးတိုး
 လေး ကပ်ပြောသွားတာလေ ဟီဟီ ... ”

“ဟွန်း ... မိန်းမက အူမြူးနေတယ်”

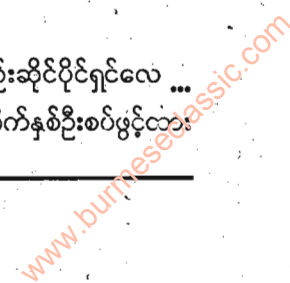
ငွေပန်းကတော့ သူမတို့ စကားဝိုင်းထဲ ဝင်မပါဘဲ
 ဘာအုပ်ထဲမှာ စိတ်ဘယ်ရှိပါ့မလဲ။ နားကို အစွမ်းကုန်စွင့်ပြီး သူမတို့
 ခေါင်းစဉ်က စကားလုံးတစ်လုံးတလေပင် အလေအလွင့်မရှိအောင်
 နားစွင့်နေတာ။ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း သူမ စိတ်အဝင်စားဆုံး
 ခေါင်းစဉ်ကို ရောက်လာပြီ။

“ဆည်းလည်း ... နင် ... ကိုစည်းကို ဘယ်လိုခံစားရလဲ”

“ကိုစည်းကို အစ်ကိုတစ်ယောက်လို ခင်တယ် ... ချစ်သူ
 တစ်ယောက်လိုတော့ ခံစားလို့ မရသေးဘူး ... ဒါပေမဲ့ ရွေး
 မယ်ဆိုရင် ရွေးသင့်တဲ့အထဲမှာ ပါတယ်ဟာ ... ”

“အံမယ် ... ဘကြောင့် ရွေးသင့်တယ်ဆိုပြီး အမှတ်တွေပေး
 လိုက်ရတာလဲ ... ”

“ဪ သူက ()အားကစားပစ္စည်းဆိုင်ပိုင်ရှင်လေ ...
 အဲဒီအားကစားပစ္စည်းဆိုင်က သူ့နဲ့ကိုထိုက်နှစ်ဦးစပ်ဖွင့်ထား”

တာလော ... ”

“ဟယ် ဟုတ်ပါရဲ့ ... ဟိုတလောကတောင် ဂျာနယ်ထဲပါ လာသေးတယ် ... အဲဒီအားကစားပစ္စည်းဆိုင်အကြောင်းနဲ့ ဆိုင်ပိုင်ရှင် ရှယ်ယာရှင်နှစ်ယောက်အကြောင်း အင်တာဗျူး လည်း ဖတ်လိုက်ရတယ် ... ဓာတ်ပုံမပါတော့ နာမည်တွေ ကို အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ ဖြစ်သွားလို့သာ ... ”

ပိုးစု ဝင်ပြောတော့မှ ငွေပန်းလည်း အံ့သြသွားရ သည်။ တကယ်ဆို ငွေပန်းလည်း အဲဒီဂျာနယ်ကို ဖတ်လိုက်ရသား ပဲ။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အောင်မြင်နေတဲ့ လုပ်ငန်းရှင် တွေ ဆိုပြီးတော့တောင် အားကျနေလိုက်သေးတာ။

ခုတော့ မမျှော်လင့်ဘဲ လာတိုက်ဆိုင်နေသည်။

“အဲဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့ဟ ... အလားအလာရှိတဲ့ သူ့လို လူကို ငါလို မျောက်ခြောက်က ဘာလို့လက်လွတ်ခံရ မှာလဲ ... ”

“ဟယ် ... နင်ကလည်း နှလုံးသားမပါဘဲနဲ့တော့ ... ရှေ့ မတိုးပါနဲ့ ... တော်ကြာမှ နောင်တရနေမှာစိုးလို့ပြောတာ”

“ဟင်း ... ဟင်း ... နှလုံးသားတွေ သမုဒယတွေ ငါမသိ

ဘူး ... မြတ်နု အဓိကအရေးကြီးတာ ... ငဝိုင်းပဲ ... ငဝိုင်း လိုအပ်ရင် ငဝိုင်းကို ဖန်တီးနိုင်တဲ့ သူနဲ့မှ ဖြစ်မှာပေါ့ ... နောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်တွေ ဘာတွေ ဖြစ်လာတော့လည်း သူ့ဟာနဲ့သူ အိုကေသွားမှာပါဟ ... ”

“ကျွတ် ... နင် တကယ်ချစ်တဲ့သူတွေ့ခဲ့ရင်ရော ... ”

“အချစ်ဆိုတာ တကယ်ရှိလို့လား ... ရှိခဲ့ရင်လည်း ရှိပေါ့”

“အေး ... အဲလို ရှိလာခဲ့ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ... ”

“နှုတ်ခမ်းနာနဲ့ တည့်ပျံမလား ... ဖြစ်နေပြီလား ... အဲဒီလို ချစ်တတ်သွားခဲ့ရင်လည်း အဲဒီအချိန်မှပဲ စဉ်းစားတော့မယ် ခုတော့ မဖြစ်လာတာတွေကို ကြိုပြီး ပူနိုင်ပါဘူး ... ”

“အေးပါ ... အဲလိုအပူအပင်အမြဲကင်းနိုင်ပါစေဟာ ... ”

“ကိုထိုက်ကတော့ အေးဆေးပဲနော် ... သူ့ဘာသာ ပြီးပြီး ပြီးပြီးနဲ့ ... ”

“ဟုတ်တယ် ... ရှင်တို့ညီအစ်မ ရှင်ဒေါင်ဟန်ကို လုမယ့် အစား Subject ပြောင်း လိုက်ပါလား ... ”

“ဘယ် Subject ကိုပြောင်းရမှာလဲဟဲ့ ... ”

“ကိုထိုက်ဆိုတဲ့ Subject ကိုပြောင်းလိုက် ... ”

“သေလိုက်ပါလား ... ”

သူမတို့ ဟီးဟားလုပ်နေတုန်း ငွေပန်းကတော့ ဝိုင်နေတာမို့။

“ဟဲ့ ... ငွေပန်းဖြူ ... အသက်ရောဂါသေးရဲ့လား ... နှာခေါင်းကတော့ လေတွေရှူနေပါသေးတယ် ... ”

“လတ်တော့ လတ်ပါသေးတယ် ... ”

ငွေပန်းကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းစနေကြတာမို့။

“ဟွန်း ... စာမေးပွဲက နီးနေပြီ ... စာမကြည့်ဘဲ အုရွှင်နေကြနော် ... မိန်းမတွေ ... နင်တို့ကျနေခဲ့ရင် Level(3) ကို ငါတစ်ယောက်တည်း ဆက်တက်မယ် ... ဟွန်း ... ”

ငွေပန်းရဲ့မျက်စောင်းများ ပန်းနဲ့ပေါက်သလောက်ပင် အရာမရောက်။ သူမတို့က LCCI ကို Level I နဲ့ II ကို တစ်ခါတည်း တက်လိုက်ပြီး Level I ကို မဖြေတော့ဘဲ၊ II ကို တစ်ခါတည်း တန်းဖြေကြမှာ။ ပြီး၍ အောင်ရင် III တန်း တက်လိုရပြီလေ။ ထို့ကြောင့် အသည်းအသန်တွေ ကျက်မှတ်လေ့လာနေကြရတာပဲ။

သူတို့လေးယောက်ထဲမှာ ငွေပန်းက ဝီရိယရှိနိုင်လွန်းလို့သာ စာပိုတော်နေပြီး တကယ်တကယ် ညဏ်ကောင်းတာက ဆည်းလည်း။ တစ်ခုခုဆိုရင် ဆည်းလည်းက ဒက်နေပြီးသားထဲ

ထပင်။

ဆည်းလည်းနဲ့ စာတစ်ပုဒ်ကို တစ်ချိန်တည်းမှာ တစ်ဦးတည်း စာပြိုင်ကျက်တိုင်း ကျန်သုံးယောက်က အမြဲရှုံးသည်။

သို့သော် ထိုဆည်းလည်းကလေးက အပျင်းတက်တာတတ်သည်။ သူတို့လေးယောက်ထဲမှာ ဆည်းလည်းကတစ်ဦးတည်း သာသမီးမို့ သူများတွေထက်စာရင် ဆည်းလည်းက ပိုပြီးဝတ်နိုင်စားနိုင် သုံးနိုင်ပါသည်။ မိဘကလည်း ကျန်သုံးယောက်၏ မိဘများထက် ပို၍ပြေလည်သည်။

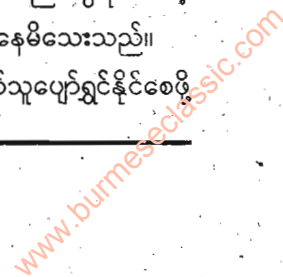
ပြီးတော့ တစ်ဦးတည်းသောသမီးပီပီ ဆည်းလည်းက အတ္တကြီးတတ်သေးသည်။ မျှတစွာတွေးပေးတတ်တာမျိုးလည်း ချို။

ငွေပန်းကတော့ ဆည်းလည်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကိုသိထားသဖြင့် စည်းအတွက် ရင်လေးနေမိသည်။

စည်းအပေါ် တော်တော်ကို ဆိုးနဲ့မှာသေချာသည်။ ချစ်သောစည်း စိတ်ဆင်းရဲရလိမ့်မည်။

ဪ ကိုယ် တိတ်တခိုး အသည်းကွဲရပေမယ့် နှစ်သူနဲ့ ချစ်သူချစ်တဲ့သူတို့အတွက် ပူပန်ပေးနေမိသေးသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမကတော့ ချစ်သူပျော်ရွှင်နိုင်စေဖို့

တိတ်တိတ်ကလေး ဆုတောင်းပေးနေဦးမှာပါ။

(၅၁)ကားကလည်း ဒီနေ့မှ ကျပ်နေလိုက်တော့
ငွေပန်းက အဝင်ဝနားကနေ နောက်ဘက်ကို တဖြည်းဖြည်း
သွားလိုက်သည်။

“ငွေပန်းဖြူ ... ဒီမှာလာထိုင် ...”

“ဟင် ...”

ကိုထိုက်ဆိုသူ စည်းရဲ့သူငယ်ချင်းရယ်ပါ။

ပြောပြောဆိုဆို နေရာမှထရပ်ကာ ထိုင်ခုံဖယ်
တော့ ငွေပန်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။ ထိုင်ရကောင်းနိုး၊ ထိုင်လိုက်
သူနဲ့မိတ်ဆွေဖြစ်ရမှာလည်း ကြောက်နေသေးသည်။

“ဟောဗျာ ... ထိုင်လေ သူများဝင်ထိုင်သွားဦးမယ် ...”

သူမ ဝင်ထိုင်ပြီး ...

“ကျေးဇူး ...”

“ရပါတယ် ... ဪ ... ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မိတ်
ဆက်ပေးရဦးမလား၊ ငွေပန်းဖြူ ... မလိုဘူးထင်တယ်နော်
ငွေပန်းဖြူကို ကျွန်တော် သိနေသလို ငွေပန်းဖြူလည်း
ကျွန်တော့်ကို သိနေမယ်ထင်တယ် ...”

ငွေပန်းဟာ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် မာယာတွေ

တတ်သူမှ မဟုတ်တာ။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ငွေပန်း ကိုထိုက်ကို သိပါတယ် ...”

ထိုက်ရင်ထဲ ချိုရှုရှလေးခံစားရသည်။ ငွေပန်းရဲ့
ကိုထိုက်လို့ ခေါ်တဲ့အသံဟာ တခြားသူတွေခေါ်သံနှင့် လုံးဝမတူ
ဘဲ ချိုရှုရှလေး ဖြစ်နေတာဟာ သူ့နားနှစ်ဘက်ရဲ့ ဘက်လိုက်မှုလား
မသိပါ။ သူမမျက်နှာလေးကို တစ်မိမိမိမိကြည့်ရင်း ကြည့်နူးနေမိတာ၊
အချစ်တဲ့လား။

“ငွေပန်းဖြူ ဘယ်မှာနေတာလဲ ...”

“ထောက်ကြွ”

“ဒါဆို သင်တန်းလာတက်ရတာ ဝေးတာပေါ့ ... လှည်းတန်း
မှာလည်း သင်တန်းတွေရှိတာပဲ ငွေပန်းဖြူရယ် ... ဘာလို့
နီးတဲ့ဆီမတက်ဘဲ မြို့ထဲလာတက်တာလဲ ...”

“ဒီသင်တန်းက ဆရာက ပိုပြီးအသင်အပြကောင်းလို့ပါ ...
ပြီးတော့ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ဒီမှာပဲ တက်မယ်ဆိုလို့”

“ဪ ... ငွေပန်းဖြူက ... သူငယ်ချင်းတွေကို တော်တော်
ခင်တာပဲ ...”

ငွေပန်းက စကားများလှသော သူ့ကို စိတ်ထဲက
မေတ္တာပို့နေမိသည်။ စိတ်လည်း တိုနေပြီ။ မခင်ချင်ပါဘူးဆိုမှ

www.burmeseclassic.com

မိကျောင်းသားက သောကြာနေ့မှာ မွေးထားလား မသိ။

“ကျွန်တော်ကငွေပန်းဖြူရဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်ခွင့်ရချင်နေတာ၊ ငွေပန်းဖြူက ဆည်းလည်းတို့နဲ့ လိုက်မထိုင်တော့လေ ... ဘယ်ကဘယ်လို သူငယ်ချင်းဖွဲ့ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတာ”

ငွေပန်းက နှုတ်ဆိုတံနေလိုက်ပါသည်။

“ဒီနေ့ ... ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီနော် ... ငွေပန်းဖြူ ... ”

“ကျွန်မ ယောက်ျားလေးတွေကို မခင်တတ်ဘူး ... ခင်လည်း မခင်ချင်ဘူး ... အဲဒါကြောင့် ကျေးဇူးပြုပြီး ... ”

ကိုထိုက်က မျက်နှာပျက်သွားကာ ...

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ငွေပန်းဖြူရယ် ... ”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ... ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ အပေါင်းအသင်း မဖြစ်ချင်လို့ပါ ... ”

“ယောက်ျားတွေကို မုန်းနေလို့လား ငွေပန်းဖြူ ... ”

“ဟို ... အဲလို မဟုတ်ပါဘူး ... ဒါပေမဲ့ ခင်ကိုမခင်ချင်လို့”

“အိုကေပါဗျာ ... ငွေပန်းဖြူ သဘောပါ ... ဒါပေမဲ့ ... ငွေပန်းဖြူ တစ်နေ့နေ့မှာ ဘာအကြောင်းကိစ္စပဲရှိရှိ လိုအပ်ရင် ကျွန်တော့်ကို သတိရပေးပါ ... ဒီမှာ ကျွန်တော့်လိပ်စာ

ကတ် ... ”

“ဟင့်အင်း ... ကျွန်မ မယူထားဘူး ... ”

နှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေ့ကာ ... ငြင်းဆန်နေသော ကောင်မလေးကိုကြည့်ပြီး ဂျိုထိုက် အံ့အားသင့်နေသည်။ ခါးသီးလိုက်တာ အညိုရောင်လေးရယ်။

“ဒီမှာ ကိုထိုက် ... ကားပေါ်မှာ တစ်နေရာစာလေးကို လိုက်ရုံနဲ့ ပြန်ယူတဲ့အခွင့်အရေးတွေက မလွန်လွန်းဘူးနော်”

“ဟာ ... ငွေပန်း အဲလိုမထင်ပါနဲ့ ... ကောင်းပြီ ... ငွေဖြူ မကြိုက်ရင် ကိုယ် မတောင်းဆိုတော့ဘူး ... ငွေပန်း”

ဒါပေမဲ့ ... ငွေပန်းဖြူ တစ်ခုတော့ မှတ်ထားပေးနော် ... ကိုယ် ငွေပန်းဖြူကို ခင်ချင်တာ ဘာအကျိုးအမြတ်ကိုမှ

မျှော်ကိုးလို့ မဟုတ်ဘူး ... ကိုယ် အဲဒီလို အခွင့်အရေးသမားမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး ... ကိုယ့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး ... ”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကိုထိုက်က ရောက်ရာမှတ်တိုင်မှာပဲ ဆင်းလိုက်သည်။

ငွေပန်းက အံ့သြနေသည်။ ဆည်းလည်းတို့သုံးယောက်ကို ကျော်လွန်ပြီး သူမကိုမှ လာပတ်သက်သော ကိုထိုက်တို့ နားလည်လိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့ နှလုံးသားက ခေါင်းခါသည်။

သူမရုပ် သူမ၏အခြေအနေနှင့်ဆိုရင် ကိုထိုက်လိုလူ
ဟာ အားရဝမ်းသာ လက်ခံရမည့်သူပါ။ ဒါပေမဲ့ သူမဟာ ဆည်း
လည်းလို အချစ်မရှိသူ မဟုတ်ဘူးလေ။ သူမမှာက နှစ်ဝင်နေသော
ချစ်တစ်ခု ရှိနေခဲ့တယ်လေ။

ကိုထိုက်လို သူဌေးလေးတစ်ယောက် သူမစီးသော
ဝိတ်ကားပေါ် ဘာလို့ရောက်နေရတာလဲ ဆိုတာလောက်တော့
ဘူးတတ်ပါသည်။ ကိုထိုက် ဝင်ပုံဝင်နည်းက သိပ်ရိုးလွန်းတဲ့
ပွက် ကိုထိုက်သဘောထားကို သိလိုက်သည်။ သို့သော် ဒါတော
့ဘက်ကပြန်တွေးရင်လည်း သူတို့နှင့် မရောနှောတတ်သော
သူမကို ချိုးချင်လို့ တမင်ချဉ်းကပ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲလေ။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမကတော့ ဝေးဝေးနေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကိုထိုက်နေရာမှာ စည်းသာဆိုရင် သူမ ခုလောက်
ဆို ခုန်ပေါက်နေလောက်ပြီ။ ခြေတံ လွှဲချက်ကနာ။

“ကဲ ... ခရီးသည်တွေအားလုံး ဂိတ်ဆုံးပြီနော် ... ပတ်စီးမယ်
ခရီးသည်ပါရင် ယာဉ်စီးခလေးတွေ လှမ်းမယ်နော် ... ”

ဟောတော့ ... တွေးကောင်းကောင်းနဲ့တွေးလိုက်
တာ စပယ်ယာအသံကြားမှပဲ အတွေးတရေးနိုးသည်။

ဘုရားရေ ဂိတ်ဆုံးကိုတောင် ရောက်လာပြီ။ သူမ

ဆင်းရဲမည့်မှတ်တိုင်က ဂိတ်ဆုံးမရောက်ခင် နှစ်မှတ်တိုင်အလိုလေ။
အနားရောက်လာသော စပယ်ယာလေးကို ကားခ
ဌာမ်းပေးလိုက်သည်။

“ဘယ်သွားမလဲ အစ်မ ... ”

သူမ ဆင်းမည့်မှတ်တိုင်ကို ရွတ်ပြတော့ သူမကို
နှုတ်မိနေပုံရသော စပယ်ယာလေးက ပြုံးစိစိ။

ဧကန္တ သူမ မှတ်တိုင်ကျော်ပြီး ပါလာတာကို ရိပ်မိ
သွားပုံရ၏။

ဪ ... အချစ်ရဲ့ရိုက်ခတ်ခြင်းဒဏ်ဟာ တစ်ခါ
တစ်ရံ ကားမှတ်တိုင်ကျော်ပြီး ပါလာတတ်၏တဲ့လေ။

www.burmeseclassic.com

ထိုက်ခွန်က စည်းကို ငွေပန်းဖြူနောက်လိုက်ဖြစ်ပုံ ပြောပြသည်။ နားထောင်နေသော စည်းက ဒေါသတွေထွက်လာ သည်။

“ကြီးကျယ်လိုက်တာကွာ ... သူက ဘာကြီးမို့လို့လဲ ... ဒီမှာထိုက် ... မင်း ဘာကောင်လဲ သူမသိသေးလို့နေမှာပါ ကွာ ... မင်းလို ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ စိန်ပန်းခိုင်က သူလို ဘု တစ်ရာကို ကြိုက်တာတောင် လွန်လှပြီ ... ”

“အဲလောက် မပြောပါနဲ့ကွာ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... သူဟာ ငါ ချစ်တဲ့ကောင်မလေး ဖြစ်နေတယ်ကွ ... ”

“ကြီးကျယ်လွန်းလို့ပါ ... ထိုက်ရာ ... မင်းလည်း ရူးနေပြီ

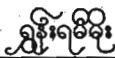
ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သူ့ထက်သာတာတွေ တစ်ပုံကြီးပါ ကွာ ... ”

“အေး ... ဒါပေမဲ့ ... အဲဒီတစ်ပုံကြီးထက် ဒီတစ်ယောက် ကိုပဲ ငါက ချစ်တာလေကွာ ... ဥပမာကွာ ... မင်းလည်း ဆည်းလည်းကိုချစ်တာပဲ ... ဆည်းလည်းချောလို့ဆိုတဲ့ ဆင်ခြေတွေ့ မပေးနဲ့ ... မင်းနားမှာလည်း ဆည်းလည်း ထက် မနိမ့်တဲ့ အလှပဂေးတွေ တောင်ပုံရာပုံရှိနေတာပဲ... အဲလိုပဲပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ငါက သိပ်မလှတဲ့ကောင်မလေးကို ချစ်မိသွားတယ် ... အဲ ... ချစ်မိသွားတော့မှ နားလည်လာ တာ ... တကယ်ချစ်တဲ့ အချစ်ဆိုတာ အပေါ်ယံလွှာနဲ့ ဘာ မှ မဆိုင်ဘူး ... ရှေးရေစက်နဲ့ပဲ ဆိုင်မယ်ထင်တယ် ... ”

“အေး ... ဒါပေမဲ့ ... မင်းရဲ့ရှေးရေစက်ကြီးက မင်းကို အသိ အမှတ်တောင် မပြုဘူးလေ ... ဒါပေမဲ့ မကြာပါဘူး ... ထိုက် ခွန်ဆိုတာ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ သိတဲ့တစ်နေ့ သူ မင်း ရှေ့ကိုရောက်လာမှာပဲ ... ”

“မင်းကို ဘယ်လိုရှင်းပြမှ နားလည်မှာလဲ စည်းရာ ... ငါ့ရဲ့ အရေခွံတွေကိုကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်တဲ့အချစ်က ဘယ်လိုလုပ် ပြီး စစ်မှာတဲ့လဲ ... ငါ မလိုချင်ပါဘူးကွာ ... ”

www.burmeseclassic.com

“ကဲပါကွာ ... ထားလိုက်ပါတော့ ... ငါလည်း ဆည်းလည်း ကို ဖွင့်ပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ် ... မီးစိမ်းတော့ပြထား တယ်ကွ ... ”

“သူရော ... မင်းအခြေအနေကြောင့် မီးစိမ်းတာ မဖြစ်နိုင် ဘူးလား ... ”

“ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ ... ဦးနှောက်မပါဘဲတော့ ဘယ်ဆုံးဖြတ် မှာလဲ ... ငါသာ လမ်းဘေးက ကလေးကချေဆိုရင် ငါနဲ့ အတူ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဘယ်ထိုင်ပါ့မလဲ ... ငါက ဒီနေ့ ဒီလိုအခြေအနေမို့လို့ သူ့ဘက်က အိုကေတာပဲ ရှင်းရှင်းလေး ပါ ... ”

“သူ မင်းကို မင်းချစ်သလို ပြန်ချစ်ပါ့မလား ... ”

“မိန်းမတစ်ယောက်က ဘယ်လိုဖိအားပေးမှုမျိုးမှ မရှိဘဲ သူမသဘော သူမဆန္ဒနဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုလက်ခံ တယ်ဆိုရင် ... ဒါဟာ အချစ်မပါရင်တောင် သူမဘက်က အဆင်ပြေလို့သာ လက်ခံတာပေါ့ ... ငါ သူ့ကိုချစ်တယ် ... သူကလည်း ငါ့ကိုလက်ခံနိုင်တယ်ဆိုရင် ပြီးပြီပေါ့ ... ”

“သူ့ချစ်ကို ရွေးလိုက်တာမျိုး ဆိုရင်ရော ... ”

“ရပါတယ် ... သူက သူ့ချစ်ကိုရွေးလည်း ငါ့ဘက်ကကျတော့

ငါချစ်တဲ့သူကို ရင်ခွင်ထဲ ပိုက်ထားနိုင်မှာပဲလေ မနာပါဘူး”

“ငါ မင်းကို သာသည် နာသည် တွက်ခိုင်းနေတာ မဟုတ် ဘူးနော် ... ဒါပေမဲ့ ... မင်းကို မင်းကိုချစ်တဲ့ကောင်မလေး မျိုးနဲ့ပဲ ဆုံစေချင်လို့ ... ”

“ငါကတော့ ... ငါချစ်တဲ့သူကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရဖို့ပဲ ဆုတောင်း တယ် ... ”

“ဆည်းလည်း မင်းကို ချစ်ပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းပါတယ် ကွာ ... ”

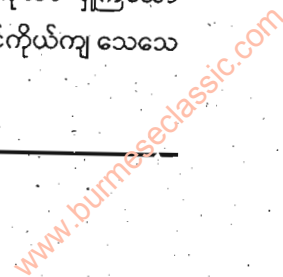
“ရွှေချထားဖို့ကောင်းလိုက်တဲ့ ပါးစပ်လေး”

အဲဒီနောက် သူတို့အလုပ်ကိစ္စ စာရင်းဇယားတွေ နှင်းလင်းနေကြသည်။

ထို့နောက် ကိုထိုက်က ဆိပ်ကမ်းဘက်ထွက်သွား သည်။ ကွန်တိန်နာ ဝင်လာ၍ သွားရခြင်းပါ။

စည်းက ဂိုဒေါင်ဘက်ပြေးကာ ဝင်လာမည့်ပစ္စည်း တွေကို နေရာချဖို့ စီစဉ်သည်။

သူတို့ဟာ တစ်ဘက်မှာအလုပ်ကိုယ်စီ ရှိကြသော် လည်း ဒီဆိုင်နဲ့ ပတ်သက်လာရင်တော့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သေသေ နှာရှာ လုပ်ရမှ ကျေနပ်တတ်ကြတာလေ။

“စည်း ... ဒီတစ်ခေါက် ဝင်လာတဲ့ ပစ္စည်းတွေက ဝယ်ဈေးကကို 10% လောက် တက်သွားတယ် ... ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... ”

“ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ... လက်ရှိဈေးနဲ့ လက်ကျန်ပစ္စည်းကို ဖြတ်ပြီး လက်ကျန်ပြတ်တာနဲ့ ... အခုရောက်တာတွေကို ဈေးတက်ရတော့မှာပေါ့ ... ”

“စည်း အသစ်ဝင်လာတဲ့ အဆီချစက်ကို ကြော်ငြာဖို့ ဘယ်သူနဲ့ ရိုက်ရင်ကောင်းမလဲ ... ရိုက်မယ့်မော်ဒယ်လ်ကို မင်းပဲ ရွေး ... ”

“ငါက မော်ဒယ်နဲ့ ကြော်ငြာတာထက် Before and After ဆိုပြီး ကြော်ငြာချင်တယ် ... တကယ်သုံးတဲ့သူနဲ့ တကယ်ရလင် ... ကြော်ငြာချင်တာ ... ”

“ဒါဆို အဲဒီသုံးတဲ့သူဆီက ရလဒ်ရမှ ကြော်ငြာလို့ ရမှာပေါ့”

“ဟာ မင်းကလည်း ဒီမြန်မာပြည်က သုံးတဲ့သူကို ဘယ်စောင့်နိုင်မလဲ ... စင်္ကာပူကဲ့သို့ လှမ်းတောင်းရမှာပေါ့ ... ဒီမှာသာ ငါတို့က ခုမှသွင်းတာ ... ဟိုမှာက ခြောက်လလောက်ရှိပြီ ... စရောင်းကတည်းက ဝယ်သုံးပြီး ခုချိန်မှာ တကယ် Slim ဖြစ်တဲ့ End User တွေရဲ့ ပုံတွေနဲ့ ကြော်ငြာရမှာပေါ့”

“ဒါဆို စင်္ကာပူကို ပုံလှမ်းတောင်းရမယ်”

“အိုကေ e-mail ကို မင်းပဲ ပို့လိုက်တော့ ... ငါ ဒီညနေ ဆည်းလည်းကို ဘုရားလိုက်ပို့ဖို့ ချိန်းထားလို့ ... ”

“ဟိတ်ကောင် ဒါဆိုရင်တော့ ထုံးစံအတိုင်းနော် One Table”

“ဘာလဲ ခုတလော ငါချည်း ပေးနေရတာ ... ”

“မင်းက မပေးချင်ဘူးပေါ့ ... ”

ထိုက်ရဲ့လက်က စည်းခါးပေါ် ရောက်သွားသည်။

“ကိုထိုက်ကို ဝမ်းတေဘယ်လဲ ပေးပါ့မယ်လို့ပြော ... ”

“ကိုထိုက်ကို ဝမ်းတေဘယ်လဲ ပေးပါ့မယ် ... ”

“လိုက်ချီးမြှင့်ပေးပါ ခင်ဗျာ ... ”

“လိုက်ချီးမြှင့်ပေးပါ ခင်ဗျာ ... ဟာ ဟိတ်ကောင် ... ”

“မရဘူး ... မင်းပြောပြီးပြီ ... ”

သို့သော် ... စည်း သွားကာနီးကျတော့ ကားသော့

ပျောက်နေသေးသည်။

ထိုက် ဖွက်ထားမှန်းလည်း သိသည်။

ဒါပေမဲ့ ထိုက်ကိုမေးတော့ မသိချင်ယောင်ဆောင်

...

နောက်ဆုံးတော့ ...

တက္ကစီ ငှားစီးသွားလိုက်ရလေတော့သတည်း။

ဆိုင်ပေါ်ကရုံးခန်းမှာ ထိုက်က ကားသော့ကလေး
တကြည့်ကြည့်ဖြင့် လေချွန်ကာ e-mail ပို့နေလိုက်တော့သည်ကွယ်

မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချစ်ဖို့မလို
ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီက အရိပ်တစ်ခုတော့
ရဖို့ လိုအပ်တယ်။

အဲဒီအရိပ်ဟာ လုံခြုံမှုလည်းပေးရမယ်။ နွေးထွေးမှု၊ အေးမြမှု
တွေကိုလည်း ပေးရမယ်။

အဲဒီလို အရိပ်စစ်စစ် တစ်ခုပေးမယ့် ယောက်ျားမျိုးနဲ့တွေ့ရင်
ကျွန်မဘက်ကလည်း

ဒီအရိပ်မှာပဲ တစ်သက်လုံးခိုနားပါ့မယ်လို့
ကတိပြန်ပေးမယ်။

ဆည်းလည်းချို

ဆည်းလည်းတို့ သင်တန်းကဆင်းလာတော့ ထုံးအတိုင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာ သူတို့နှစ်ယောက် ရှိနေခဲ့တယ်။

ဒီနေ့ ပိုးစုတို့ညီအစ်မက သန်လျင်က အဘိုးအိသွားကြသဖြင့် သင်တန်းမတက်။ ဒီတော့ ဆည်းလည်းနဲ့ငွေပန်းအဖော်ရှိတာပေါ့။ ပြဿနာက ဆည်းလည်းက စည်းရိုနေသေးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ဝင်ထိုင်ချင်သော်လည်း ငွေပန်းက မလိုက်သဖြင့် တစ်ယောက်တည်း မဝင်ရဖြစ်နေသည်။

စည်းကတော့ ထွက်ခေါ်ရှာသည်။
“ဆည်းလည်းလေး ... လာလေ ...”
“ဆည်းလည်း တစ်ယောက်တည်း မလိုက်ရဲဘူး ကိုစည်း ငွေပန်း လာပါဟာ ... တစ်ရက်တည်းပါ ...”

စည်းက မတတ်သာ၍ ခေါ်လိုက်ရသည်။
“ဟုတ်တယ် ငွေပန်းဖြူ... ဆည်းလည်းတစ်ယောက်တည်း ကျတော့ အဆင်မပြေဘူးလေ ... ငွေပန်းဖြူ မထိုင်ချင်ဘူး ဆိုရင်တောင် ဒီတစ်ရက်တော့ ...”

ရက်ရက်စက်စက်အငြင်းစကားတွေက လည်ချောင်းမှာ လျှောကျကုန်ပြီ။

“တစ်ရက်ပဲနော်”
“အေးပါ ... ငွေပန်းရယ်”

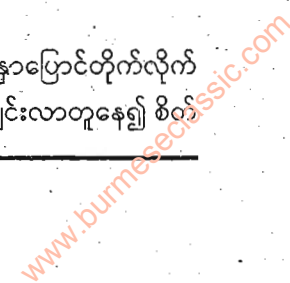
ဒီလိုနဲ့ ချစ်သူခေါ်ရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ဘယ်သူသိသိ မသိသိပေါ့နော်။ ကျွန်မရင်ထဲမှာတော့ ချစ်သူခေါ်လို ထိုင်တာဟုပဲ တိတ်တဆိတ် အမည်တပ်လိုက်သည်။

“ကိုစည်း ဘာသောက်တာလဲ ... ထုံးစံအတိုင်း ပေါ့ဆိမ့်ပဲလား ...”

“အင်းပေါ့ ...”
“ဆည်းလည်းကို ကော်ဖီမှာပေး ... ငွေပန်း ဘာသောက်မလဲ ... ကော်ဖီပဲလား ...”

“ပေါ့စိမ့် ...”

ငွေပန်း နည်းနည်းလေး မျက်နှာပြောင်တိုက်လိုက်သည်။ စည်းကတော့ ဘုတစ်ရာနှင့် အကြိုက်ချင်းလာတူနေ၍ စိတ်

ထဲမှာ ခုတုတုပင် ဖြစ်သွားသေးရဲ့။ ထိုက်ကတော့ ငြိမ်သက်နေသည်။

“မနေ့က သီချင်းတွေ နားထောင်ပြီးပြီလား ... ဆည်းလည်းလေး ... ”
“အင်း ... ”
“ရှေ့ ဒီနေ့လည်း ... အသစ်သွင်းထားသေးတယ် ယူသွားဦး ... ”

ဆည်းလည်းက မနေ့က MP3 ကိုထုတ်ပြီး ပြန်ပေးကာ စည်းဆီက MP3 လေးကို လွှဲယူလိုက်သည်။ ဒီလိုပဲ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူတို့ MP3 အပေးအယူလုပ်နေကြလေ။ စည်းက ဆည်းလည်း ကြိုက်တတ်သော Pop နှင့် Rock သီချင်းတွေကို တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးရ မထပ်ရလေအောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည်ကူးပေးတတ်သည်။

“ဒီနေ့ အသစ်တစ်ပုဒ်ပါတယ် သိလား ... internet ထဲက Download လုပ်ထားတာ ... ”
“ဟုတ်လား ... ”

စည်းက ဆည်းလည်းကော်ဖီခွက်ကို ဖျော်ပေးနေသည်။ ငွေပန်းကတော့ စည်းရဲ့လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို မွှေပေးချင်နေ

သည်။ စည်းကဆည်းလည်းကို တိုးတိုးလေးကပ်မေးသည်။
“ဆည်းလည်း ကိုယ့်ကို ဘယ်တော့အဖြေပေးမှာလဲ”
“ဟာ ကိုစည်းကလည်း ဒါပဲ မေးနေတာပဲ ... ”
“ဪ ချစ်တာကိုး ... ”
“ချစ်တာနဲ့ အဖြေတောင်းတာနဲ့ တခြားစီပဲနော် ... ချစ်တာချစ်လို့ရတာပဲ ... ချစ်ပေါ့ ... အဖြေရရ မရရ ချစ်ပေါ့”
ဆည်းလည်းစကားကို ထိုက်က ခုံပုတ်ပြီးထောက်ခံ

သည်။
“မှန်လိုက်လေကွာ ... ကိုယ့်ဘာသာချစ်တာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေနေ ... ချစ်နေလို့ရသားပဲနော် ... ”
“ဟင် ... ကိုထိုက်ကြီးကလည်း တွေ့နေပြီလား ... ”
“ဪ ... ဒီအရွယ်ကြီးရောက်မှတော့ ... ”
“ကိုထိုက်က အပြီးပေါက်နေလို့လား ... ”
“ဟာ ဒီကောင်မလေး ... ”
“ထိုက်ရာ ဆေးရိုးသည် ဝင်မလုပ်နဲ့ကွာ ... ဒီမှာ ပြောနေတာတောင် ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိဘူး ... ”

ငွေပန်းကတော့ စည်းရဲ့ရဲ့မဲ့မဲ့ အပြောလေးကိုလည်း ချစ်နေတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငွေပန်း ဒီဆိုင်ရောက်ကတည်းက စည်းမျက်နှာကို တည့်တည့်မကြည့်ပါ။

www.burmeseclassic.com

“နော် ... ကလေးကလည်းကွာ ... ”

စည်းရဲ့တိုးတိုး တိုးတိုး အသံတွေက လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ ဖွင့်ထားသော သီချင်းသံကို မဖုံးလွှမ်းနိုင်အောင်ပင်။

ဒီကြားထဲ သူ တိုးတိုးပြောတာကို ဆည်းလည်းက မကြားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ပြန်မေးသေးသည်။

“ကိုစည်း ဘာပြောလိုက်တာလဲဟင် ... ”

“ကိုယ့်ကိုချစ်လားလို့ ... ”

စည်းက အသံကိုမြင့်အပြော၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ သီချင်းသံကအရပ်။ စည်းအသံကြီးက အကျယ်ကြီး။ ဘေးဝိုင်းတွေ ကပင် လှည့်ကြည့်ကုန်ပြီ။ ငွေပန်းက ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင် ရှက်ပြီး ခေါင်းငုံ့သွားသည်။ ဆည်းလည်းကတော့ သူမကိုပြောတာမဟုတ် သည့်အလား ပြီးစိမိ။

“ကဲ ကြားပြီလား”

“ကိုစည်း ဘယ်သူ့ကိုမေးတာလဲ ... ”

“ဆည်းလည်းလေး ... ”

စည်း သူမဘက်တိုးသွားသဖြင့် ဆည်းလည်းလန့်

သွားကာ ...

“ကိုစည်းနော် ... ”

“ဖြေလေ ... ”

“အင်း ... ”

“ဟာ ဘာလဲ ... ”

“အင်းပါဆို ... ”

“ဘာအင်းလဲ ... ”

“ကိုစည်းမေးတာကို အင်းလို့ ... ”

“ဒါဆို မချစ်ဘူးပေါ့ ... ”

“ကိုစည်းနော် ... ”

“မချစ်ဘူး ... ”

“ချစ်ပါတယ် ဆို ... ”

“ဝေး ... ”

ကဲ ဆည်းလည်းကလေ စည်းကို သူမရှေ့မှာပင် အဖြေပေးလိုက်သတဲ့။ ငွေပန်းဖြူရဲ့ ရင်ထဲမှာ မိုးတွေရွာချသွား တယ်။

www.burmeseclassic.com

ပိုးစုတို့က နောက်နေ့လည်း သင်တန်းမတက်နိုင်ကြ။ ဒီတော့ သင်တန်းမှာ စောပြီးရောက်နေသော ဆည်းလည်း ဟာ ငွေပန်းကိုပဲ စကားတွေ လာပြောနေပါသည်။

“တကယ်ဆို ငါ သူ့ကိုမချစ်ဘူး ငွေပန်းရဲ့ ...”

“ဟင် ...”

“ဟုတ်တယ် ... အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ ငါမသိဘူး ... ဒါပေမဲ့ ကိုကိုက အစစအရာရာမှာ ပြောစရာမရှိဘဲ လူတော်တစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ ငါရွေးလိုက်တာ ...”

“ကိုကို”

“ဟုတ်တယ် ... ဟိဟိး ... သူက အဲဒီလိုခေါ်ခိုင်းလို့”

“မနေ့က အဖြေပေးပြီး နင် ငါနဲ့အတူ လိုက်ပြန်တာလေ။

ဘယ်အချိန် ခေါ်ခိုင်းလိုက်တာလဲ ...”

“ဪ ... မနေ့ညနေက ငါတို့လမ်းထိပ်က စာအုပ်ဆိုင်မှာ ငါ စာအုပ်အပ်မယ့်အချိန် လာစောင့်နေတာဟာ ... အဲဒါ အအေးဆိုင်ထိုင်ဖြစ်ကြတယ်လေ ...”

“ဪ ... ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် နင် ပျော်တယ်မို့လား”

“ကိုကိုက ငါ့ကိုစိတ်ညစ်အောင် မလုပ်ဘူးလို့တော့ ယုံကြည်တယ် ...”

“ကောင်းပါတယ်”

“ငွေပန်း ကိုကိုပြောပြောနေတဲ့ ချစ်တယ်ဆိုတာကြီးကရော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဟင် ... ယောက်ျားလေးတွေမှာ အဲဒီလို အချစ်ဆိုတာ တကယ်ကောရှိလို့လား ...”

“ယောက်ျားဖြစ်ဖြစ် မိန်းမဖြစ်ဖြစ် ... အချစ်ဆိုတာ ရှိတယ်၊ နင့်ကို သူ တကယ်ချစ်တဲ့ပုံပါ ...”

“နင်ရော အချစ်ဆိုတာကို ယုံကြည်လား ...”

“ယုံတယ် ... သွေးမတော် သားမစပ် သူစိမ်းပြင်ပြင်နှစ်ယောက် တစ်သွေးတည်းတစ်သားတည်းဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင်တာ ... အချစ်ပဲရှိတယ် ... မွေးထုတ်ထားတဲ့မိဘနဲ့ သားသမီးတောင် ငါးရာနှစ်ဆယ့်ရှစ်ပဲ ချစ်တာဟာ”

www.burmeseclassic.com

“ဒါဆို နင်ရော အဲလို ချစ်တဲ့သူရှိလား ... ”
 ရော် ... ဒီကလေးမနယ် ... ငါချစ်နေတာ နင့်ရဲ့
 ချစ်သူလို့ ငါ ဘယ်လိုပြောရမှာလဲကွယ်။
 “ရှိနိုင်ပါတယ် ... ”
 “ငါကတော့ မချစ်တတ်ဘူး ... ချစ်တတ်ခဲ့ရင်လည်း အဲဒီ
 အချစ်ကို ထက်ပိုင်းချိုးပြီး မြစ်ထဲမျှောလိုက်မယ် ... တကယ်
 တော့ အချစ်ဆိုတာ ဘဝရဲ့သေးငယ်တဲ့ အစိတ်အပိုင်းပဲဟ။
 အဲဒီအစိတ်အပိုင်းရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုကို ဘဝကြီးနဲ့ချိုးပြီး အလွှမ်းမိုး
 မခံနိုင်ဘူး ... ငါ ကိုကိုကို ရွေးခဲ့တာဟာ ငါ့အတွက် ကိုကို
 ဟာ အရိပ်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်နေလို့ပဲ ... တကယ်လို့ သူ
 ဟာ ငါ့အတွက်အရိပ်တစ်ခု မဖြစ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေဆိုရင်
 တာ့တာပဲ ... ငွေပန်း ... ငါ လုံးဝငြင်းမှာသေချာတယ် ...
 တကယ်လို့ ငါ့ကို Propose လုပ်တဲ့သူဟာ ကိုစည်းမဟုတ်ဘဲ
 ကိုထိုက် ဆိုရင်လည်း ငါလက်ခံမှာပဲ”
 ငွေပန်းက ခေါင်းယမ်းနေသည်။
 “ခေါင်းမယမ်းနဲ့ ငွေပန်း ... ဘဝဆိုတာ
 လကါတွေ့ကျတယ် စိတ်ကူးယဉ်မဆန်ဘူး ... ”
 “လူတစ်ကိုယ် စိတ်တစ်မျိုးပေါ့ဟာ ... ခံယူတဲ့ပေါ့မူတည်း”

မှာပေါ့ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ့်ခံယူချက်အတိုင်း
 ရွေးတာ ကောင်းပါတယ် ... ”
 “နင်ဆိုရင် အချစ်ကို ယုံကြည်တယ်ဆိုတော့ ... ဘဝကို
 အချစ်နဲ့ရွေးမယ် ထင်တယ်နော် ... ”
 “ဟုတ်တယ် ... ငါက ငါ့ဘဝကို ငါချစ်တဲ့သူရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ
 ပဲ မြှုပ်နှံချင်တယ် ... အဲဒီလို ဖြစ်ခွင့်မရရင် ငါ့ဘာသာ တစ်
 ယောက်တည်းပဲနေမယ် ... ငါ့ခံယူချက်က တစ်မျိုးလော၊
 လူဆိုတာ တစ်ခါတလေ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်တောင်
 အဆင်ပြေချင်မှ ပြေတတ်တာ ... ငါ မချစ်တဲ့သူနဲ့ တစ်
 သက်လုံး အပေးအယူမျှဖို့ဆိုတာ မသေချာဘူး ... ငါ အဲဒီ
 လောက် မစွန့်စားရဲဘူး ... ”
 “အေးလေ ... နင်ချစ်တဲ့သူ တွေ့ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေး
 ပါတယ် ... ”
 ဆည်းလည်းက အချစ်ရှေ့မှာ ဒူးထောက်ချင်တဲ့
 သူငယ်ချင်းမလေးကို သနားနေမိသေးရဲ့။
 ဘဝဆိုတာ စိတ်ကူးယဉ်သလို အကောင်းတွေချည်း
 မဟုတ်တာ။
 ဒီလမ်းကိုသွားမယ်လို့ စိတ်ကူးလိုက်တာနဲ့။

www.burmeseclassic.com

ဒီလမ်းကို ချွေးဒီးဒီးကျအောင် တကယ်သွားလိုက်ရတာနဲ့

ဘယ်လောက်ကွာသလဲဆိုတာ

ငွေပန်း နားမလည်သေးပါလား။

အချစ်နဲ့မှ ပျော်စရာကောင်းမယ်ထင်ပြီး အချစ်နဲ့ ရွေးခဲ့တဲ့ ဘဝတွေမှာ အချစ်တွေပစ်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးတွေ စစ်တမ်းကောက်ရင် ငါးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းကျော် လောက်တယ်ဆိုတာ ငွေပန်း နားလည်အောင် ဘယ်လိုပြောပြရမလဲ။

တကယ်တမ်း လူတစ်ယောက်အသက်ရှင်ဖို့အတွက် အချစ်ဟာ ထမင်းတစ်နပ်စာလောက်တောင် အထောက်အကူ မဖြစ်ဖူးတာကို ငွေပန်းကို ဘယ်လိုလက်တွေ့ချပြရမလဲ။

အချစ်ဆိုတဲ့ စိတ္တဇနာမ်ကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သက်သေတဲ့အထိ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုတွေသာရှိခဲ့ပေမယ့်၊ အချစ်ကြောင့် မိလ္လာနာဖြစ်သွားတဲ့သူ ဘယ်နှစ်ယောက်များ ရှိပါသလဲ။

အချစ်ကြောင့် ကမ္ဘာကျော်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ရိုမီယိုနဲ့ ဂျူးလိယက်တောင် ကောင်းသောကမ္ဘာကျော်ခြင်းနဲ့ မဟုတ်ဘဲ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းတွေနဲ့ ကမ္ဘာကျော်ခဲ့ရတာလေ။

ကမ္ဘာဦးအစက ဝေရဲ့ပန်းသီး ခိုးစားမှုမှဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အချစ်ကြောင့် ဒီနေ့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အချစ်တွေ မျိုးစေ့ကျန်ခဲ့တဲ့ အတွက် ဆည်းလည်းကတော့ ဒေကို အပြစ်တင်ချင်တယ်။

ပြီးတော့ အချစ် အချစ်နဲ့ အော်ဟစ်နေတဲ့သူတွေကို ချယ်ချင်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

ဆည်းလည်းဟာ လူထဲက လူတစ်ယောက်မို့ ကိုကို့ ဆို ဆည်းလည်း ညာခဲ့တယ်။

ချစ်တယ်လို့ ညာခဲ့တယ်။ ဆည်းလည်းက

အချစ်ကို မယုံပေမယ့် ကိုကိုက အချစ်ကိုကိုးကွယ်တယ်လေ။ အဲဒါကြောင့် လူပီသစွာ ဆည်းလည်း ညာခဲ့ပါတယ်တဲ့။

ကျွန်တော်က ဆည်းလည်းကို သိပ်ချစ်ခဲ့တယ်
 အဲဒီအတွက် သူမကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်
 သူမ ကျွန်တော့်ဘဝထဲမှာ ရှိနေမှ
 ကျွန်တော့်ဘဝကြီး ပြီးပြည့်စုံမှာလေ
 အဲဒီတော့
 သူချစ်သည်ဖြစ်စေ မချစ်သည်ဖြစ်စေ
 ဘာအတွက် ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်
 သူမလေး ကျွန်တော့်ဘဝထဲမှာပဲ ရှိရမယ်
 သူမဘက်က သူချစ်ကိုရွေးခဲ့တယ်ဆိုရင်လည်း
 ကျွန်တော့်ဘက်ကတော့ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူလေးကို
 ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲမှာ ပိုက်တွေးခွင့်ရနေမှာပဲလေ

စည်း

စည်းတစ်ယောက် မိုးလင်းလို့ မျက်စိနှစ်လုံးပြိုင်တူ
 နှင့်တာနဲ့ ဆည်းလည်းကို သတိရပြီ။
 မိုးလင်းတာနှင့် ချစ်သူမျက်နှာလေး မမြင်ရရင်
 ကောင်မှ ချစ်သူအသံလေးတော့ ကြားချင်သည်။
 အဲဒီတော့ စည်းက သူမလေးကို Mobileဖုန်းတစ်လုံး
 သယ်ပေးထားလိုက်သည်။
 ဆည်းလည်းတို့က သာမန်ဝန်ထမ်းမိသားစုစို့ အိမ်
 ကိုရိုသော်လည်း တစ်မိသားစုလုံး ဟန်းဒ်ဖုန်းကိုယ်စီ မကိုင်နိုင်ကြ။
 ကံစောစောစီးစီး အိမ်ဖုန်းခေါ်ဖို့ကလည်း အဆင်မပြေ။ ဒီတော့
 အတွက် ဖုန်းဝယ်ပေးလိုက်တာကသာ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း

www.burmeseclassic.com

သူ့ခုတင်ဘေးကို စမ်းလိုက်တော့ Nokia ဖုန်းကလေး ပါလာသည်။ ခလုတ်ကိုးခုပေါ် တစ်ချက်စီထိပြီး ချိန်။

“လူကြီးမင်းခေါ်ဆိုသော GSM တယ်လီဖုန်းမှာ စက်ပိတ် ထားပါတယ်ရှင် ... ”

“ဟာကွာ ... ကျွတ် ... ”

မျှော်လင့်မထားသည့် အဖြစ်အပျက်ကိုစုတ်သပ်ရင်း စိတ်ပျက်စရာကောင်းသည့် နံနက်ခင်းတစ်ခု အစပြုလိုက်ရသည်။

ဆိုင်ရောက်လို့ ထိုက်ကိုပြောပြတော့ ...

“ကောင်းတယ် ငါပြောသားပဲ ... မင်းဟာလေးက သူ အိမ် ရေးပျက်ခံပြီး မင်းဖုန်းကို စောင့်မှာမဟုတ်ဘူး ... ”

“ကျွတ် ... အိပ်ရေးပျက်ခံစရာမှ မလိုတာ ... ငါက ခေါ်တာ နဲ့ သူ့ဆီမှာ ဖုန်းသံမြည်မှာပဲ ... အဲဒါဆို သူနိုးလာမှာပဲလေ၊ ပြီးတော့ ... ငါခေါ်တဲ့အချိန်ကလည်း မနက်ခုနစ်နာရိန္ဒဲပါ ကွာ ... ”

“ညကရော ... ဘယ်အချိန်ထိ ပြောဖြစ်လဲ ... ”

“ကိုးနာရီ ... အဲဒါတောင် မမက တံဝါးပါးသမ်းနေပြီး အတင်းကို ဖုန်းပိတ်သွားတာ ... ”

“မင်းလည်း ဒုက္ခပဲ ... ”

“ချစ်ဒုက္ခကွ ... ချိုတယ် ... ”

“ခုနေတော့ ... ထင်နေလို့ကောင်းတုန်းပေါ့ကွာ ... ”

“အေးကွာ ... ဖုန်းဝယ်ပေးထားပေမယ့်လည်း ဒုံရင်းက ဒုံရင်းပါပဲကွာ ... ”

ထိုက် ပခုံးတွန့်ပြသည်။

“အဲဒါ ကိုယ်ချစ်ကိုရွေးခြင်းရဲ့ ဒုက္ခတွေကွ ... ”

ထိုက်ခွန်က စည်းရဲ့ခါးကိုတို့ပြီး ...

“ရင်ဘတ်စည်တီး ... ရင်ဘတ်စည်တီး ... ”

စည်းက သူ့လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ရင်ဘတ်ကို တဘုန်း ဘုန်းထုနေ၏။ ခဏနေမှ လက်ကိုရပ်ပြီး သူ့ကိုဆဲတော့သည်။

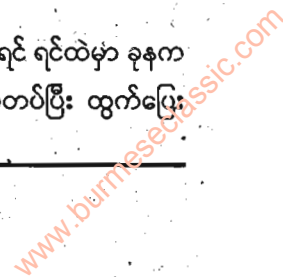
“ဟား ဟား ... မင်းတကယ် အဲလိုဖြစ်လားမှာစိုးလို့ ... ယကြာကြိုချေပေးထားတာကွ ... ”

ထိုနောက် စည်းက အမှတ်မရှိစွာ ဆည်းလည်းဆီ နဲ့ ဖုန်းခေါ်လိုက်ပြန်သည်။ သူမခေါ်ရင် ဘယ်တော့မှ စမခေါ်

သော ဆည်းလည်းကို စည်းကပဲ အမြဲအလျှော့ပေးရသည်။

“ဟဲလို ကိုကို မောနင်း ... ”

ချိုအိအိ အသံလေးကြားလိုက်ရရင် ရင်ထဲမှာ ခုနက ခြံပွားခဲ့သော မကျေနပ်ခြင်းတွေ အတောင်ပံတပ်ပြီး ထွက်ပြေး

ကုန်ပြီ။

ထိုက်ကံတော့ ကြည့်မရစွာ တစ်ချက်ပိတ်ထိုးထိုး
လိုက်ပြီး အရောင်းကောင်တာတွေ လိုက်ကြည့်ရန်ထွက်သွားသည်။
သူတို့ဆိုင်က ဆိုင်လို့သာပြောရတာ သုံးထပ်တောင်
ရှိတာမို့ ပြီးတော့ အထပ်တိုင်းမှာ သူ့သက်ဆိုင်ရာ Cash Counter
တွေ ကိုယ်စီနဲ့ စနစ်တကျမို့ အားကစားပစ္စည်းကုန်တိုက်တစ်ခုပင်
ဖြစ်နေတာပါ။

မြန်မာပြည်အနေအထားအရ ခြံငုံကြည့်ရင် အ
ကစားလိုက်စားသူ နည်းသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း တကယ်
တမ်းကျတော့ သူတို့ တစ်ဆိုင်တည်းမှာ လိုချင်တာမှန်သမျှရနိုင်ပြီး
ဈေးသက်သာသဖြင့် တော်တော်လေးကို ရောင်းရသည့်အဆင့်မှာ
ရှိပါသည်။

အရောင်းကောင်တာတွေကိုကြည့်ပြီး ရုံးခန်းဘယ်
ထွက်လာကာ Account ကိုင်သည် နီလာကို ...

“နီလာ လချုပ်မရသေးဘူးလား ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ရပါပြီဆရာ ... ဆရာ့စားပွဲပေါ် သွားတင်ထား
လိုက်မယ်နော် ...”

“ကျေးဇူး နီလာ ... ဪ ကိုထွန်းမြင့် ကျွန်တော် စကား

က မှာထားတာတွေ ဒီနေ့ရောက်မယ်နော် ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ခဏနေ ဆိပ်ကမ်းမှာ ကျွန်တော် သွားရွေး
လိုက်ပါမယ် ဆရာ ... စာရွက်စာတမ်းတွေ အဆင်သင့်ဖြစ်
နေပါပြီ ...”

“အိုကေ ... အိုကေ ... ကျွန်တော်က မေ့နေမှာစိုးလို့သက်
ပေးတာ ...”

သူ ဆိုင်ကိုတစ်ပတ်ပတ်ပြီးတာတောင် စည်းကမ်း
သောက် ဖုန်းပြောလို့ မပြီးသေးဘူး။

“အဟမ်း ...”

ထိုက်အသံကြားမှ ဖုန်းချတော်မူသည်။ ဒါတောင်
မှတ်နားက မကောင်းဘူး။

“မင်းကလည်းကွာ ... ခုပဲ ကောင်မလေးနဲ့ စကားပြော
ထားတယ် ... ရုပ်ကြီးက မသာမယာနဲ့ ဘာလဲလွမ်းနေပြန်
ပြီလား ...”

“မဟုတ်ဘူးကွ ... သူ့ ငါ့ကို စိတ်မကောက်လို့ ...”

“ဟင် ဘာလို့ စိတ်မကောက်တာလဲ ... မင်းက ဘာလုပ်
ထားလို့လဲ ...”

“မဟုတ်ဘူး ... ဘာလုပ်လုပ် စိတ်ကောက်တာ ဘာညာကို

မရှိတာကွာ ... သဝန်တိုဖို့ဆိုတာတော့ ဝေလာဝေးပဲ”
 “မင်းနှယ်ကွာ ... သူများတွေက စိတ်ကောက်လို့ စိတ်ညစ်
 ရတာ ... မင်းကျမှ စိတ်မကောက်လို့ စိတ်ညစ်ရတယ်လို့”
 “ဟုတ်တယ်ကွာ ... သူ့ကို စိတ်ကောက်စေချင်တယ် ...
 ငါကလည်း ချော့ချင်တယ် ... ဒါပေမဲ့ သူက ဘယ်လိုမှန်း
 မသိဘူး ... စိတ်ကို မကောက်တတ်တာလား ... မသိတော့
 ပါဘူး ... ”

ထိုက်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ခပ်တိုးတိုးရွှေ့တ်

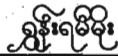
သည်။

“ဪ ... ဦးဘညွန့် ... ဦးဘညွန့်”
 “ချစ်ဒုက္ခက ချိုတယ်ကွ”
 “အေးလေ ... ငါဆို ခံစားချင်တာတောင် မခံစားရဘူးဆို
 တော့ ... မင်းရဲ့ချစ်ဒုက္ခတွေကိုတောင် အားကျနေရဦးမှာ
 ပေါ့ကွာ ... ကဲ ... သူငယ်ချင်း ဟို Fitness Center ကို ဖုန်း
 ဆက်ရမယ် သူတို့မှာထားတဲ့ပစ္စည်းတွေ ဒီနေ့ရောက်ပြီလို့”

ကျွန်မကလေး ပြီးပြည့်စုံတဲ့ဘဝမျိုး မပိုင်ဆိုင်ဖူးခဲ့ဘူး
 ဒါပေမဲ့ ... အဲဒီ မပြည့်စုံမှုတွေက ကျွန်မ မွေးကတည်းက
 အသားကျခွဲပြီးသားမို့ ထူးပြီးလည်း မခံစားရဘူး
 ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ (ရုပ်ရည်ကအစ) မပြည့်စုံလို့
 ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်
 စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မပြည့်စုံမှုကိုတော့ ခံနိုင်ရည်မရှိခဲ့ဘူး
 ကျွန်မရဲ့စိတ်တွေကို တစ်စစီ တစ်ဖုံစီ ခြွေယူတိုက်စားသွားတဲ့
 စည်း တစ်ခုကို ကျွန်မလေ

ငွေပန်းဖြူ

“အိုး ...”

အချိန်အခါမဟုတ် ရွာချင်သလို ရွာတတ်သော ရန်ကုန်မိုး။ ခုလည်း ထီးမပါလာသော ငွေပန်းကို ကောင်းကောင်းကြီးဒုက္ခပေးပြီ။

ငွေပန်း နီးစပ်ရာဆိုင်ရဲ့ အမိုးအောက်ကို ကမန်းကတမ်း ဝင်ခိုလိုက်ရသည်။

ထို့နောက် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ထီးမပါတာ သေချာသည်။ ထီးဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံပြည့်မပြည့် မသေချာ။

မိုးတိတ်အောင် စောင့်လို့လည်း မဖြစ်။ ငွေပန်း အလုပ်ဝင်အင်တာဗျူးတစ်ခုကို သွားရမှာ။ နောက်ကျလို့မဖြစ်သလို မိုးရေစိုစို ကြွက်စုတ်ရုပ်နှင့် သွားလို့လည်း မဖြစ်ပါ။

ပိုက်ဆံက အိတ်ထဲမှာ ထီးတစ်လက်စာသာသာ ရှိသည်။ မတတ်နိုင် ဝယ်ရတော့မည်။

ငွေပန်း မိုးဝင်ခိုမိသော စတိုးဆိုင်မှာက ထီးပါရောင်းဘာမို့ ဈေးသက်သာဆုံးတစ်လက် ဝယ်လိုက်ရတော့သည်။

ပြီးမှ မျက်စောင်းထိုးမှာ မြင်နေရသည့် ဆောက်သုပ်ရေး ကုမ္ပဏီကို တက်ကြွသော မိုးရေစိုခြင်း ခြေလှမ်းများ ဖြင့်

ကုမ္ပဏီရောက်တော့ ကိုယ့်ရှေ့မှာ လူတော်တော် နားတာမို့ စိတ်ဓာတ်က ပြုတ်ကျသည်။ လှတပတ ကောင်မလေးက ဆွဲ ကြည့်ပြီး ကိုယ်မရနိုင်တော့ဟု မာန်လျော့မိသည်။

ထို့နောက် Reception ကို စာရင်းသွားပေးလိုက်သည်။

“ကျွန်မ ... ငွေပန်းဖြူပါ”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့ ... မငွေပန်းဖြူ ရောက်ပြီနော် ... ခဏထိုင်စောင့်ပါ ... မငွေပန်းဖြူ နောက်ဆုံးမှရောက်လာတာဆိုတော့ နောက်ဆုံးမှဖြေရလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ...”

ဒီလောက် ဝီရိယထားပြီး အချိန်အတိအကျလာတာ

www.burmeseclassic.com

တောင် ကိုယ်က နောက်ဆုံးဖြစ်နေ၍ မျက်ခုံးရှုံ့လိုက်မိသည်။
တကယ်ပါ။ ငွေပန်း ရှေ့မှာ ထိုင်နေတာ အယောက်
သုံးဆယ်ခန့်တော့ အနည်းဆုံးရှိနိုင်သည်။ အားလုံးဟာ ရုပ်ရည်အား
ဖြင့်တော့ ငွေပန်းထက် သာသူချည်း။

ချိန်းထားသည့် အချိန်အတိကျပဲ။ အင်တာဗျူးမ
သည်။ တစ်ယောက်ကို မိနစ်နှစ်ဆယ်လောက်တော့ ကြာသည်။
ဘုရားရေ တစ်နာရီသုံးယောက်နှုန်းဆိုရင် ငွေပန်း အလှည့်က ဘယ်
နှစ်နာရီမှ ရောက်မှာလဲ။ ထို့နောက် ခဏနေတော့ တစ်ပြိုင်တည်း
နှစ်ယောက်ဝင်ရသည်။ ပြန်ထွက်လာသူတွေ ... ပြောပုံအရ နှစ်
ယောက်အတူဖြေရတာတော့ မဟုတ်။ အခန်းထဲမှာ ဗျူးတဲ့ အဖွဲ့
နှစ်ဖွဲ့ရှိပြီး တစ်ဖွဲ့စီမှာ ဖြေရတာဖြစ်သည်။

ငွေပန်း အလှည့်ရောက်တော့ ညနေ လေးနာရီခွဲ
ဗိုက်လည်းဆာလှပြီ။ ဘိုင်ရတာလည်း ခါးညောင်းနေပြီ။ ငွေပန်းနဲ့
အတူ ဝင်ဖြေရတဲ့ ကောင်မလေးလည်း ရှုံ့မဲ့နေပြီ။

အခန်းထဲမှာ စားပွဲနှစ်လုံးရှိပြီး ထိုစားပွဲနှစ်လုံးဟာ
အခန်းရဲ့ ထောင့်တစ်ခုစီမှာ နေရာယူထားသည်။ စားပွဲရဲ့ နောက်
ဘက်မှာ အင်တာဗျူးမယ့်သူ နှစ်ဦးစီရှိပြီး သူတို့ရှေ့မှာ ခုံတစ်လုံးစီ
ချထားသည်။

“ထိုင်ပါ ... ဟင် ... ငွေပန်းဖြူ”
ကိုထိုက်ပါလား။ ကိုထိုက်က ဒီကုမ္ပဏီနဲ့ ဘယ်လို
ဆက်ဆံနေလို့လဲ။

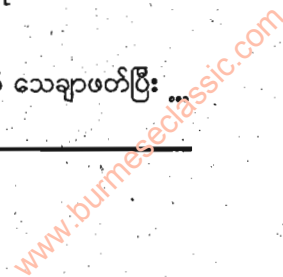
“ဒါ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း ကိုကျော် ... ကျွန်တော်
မမေးတော့ဘူး ... ကိုကျော်ပဲ မေးတော့”
ကိုကျော်ဆိုသူကလည်း ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံးနှင့် သဘော
ကောင်း မည့်ပုံရသည်။

“ဒီအချိန်ဆိုတော့ ဗိုက်ဆာနေပုံရတယ်နော် ... ကျွန်တော်
တို့တောင် တော်တော်ညောင်းနေပြီ ... ဒီမှာ ကော်ဖီနဲ့မုန့်
အရင် သုံးဆောင်လိုက်ပါဦး ... ”

“ဒါဟာ ကိုထိုက်ရဲ့ သူငယ်ချင်းမို့လို့ အခွင့်အရေးဆိုရင်တော့
ကျွန်မ မသောက်တော့ပါဘူး ... ”

“နီးနီး ... ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီရဲ့ ဧည့်ဝတ်ပြုမှုပါ...
စိတ်ချ ... ဒီကုမ္ပဏီမှာ ဟိုလူအသိ ဒီလူနဲ့ ပတ်သက်ရာပတ်
သက်ကြောင်းဆိုတာတွေထက် ... ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ရဲ့
အရည်အချင်းနဲ့ ကုမ္ပဏီစည်းကမ်းကိုပဲ အဓိကထားပါ
တယ်”

ကိုကျော်က သူမ CV From ကို သေချာဖတ်ပြီး ...

“ညီမက LCCI Level 3 ဖြေထားတာနော် ...”

“ဟုတ်ကဲ့ Result မှာ out သေးပါဘူး”

“အရင်က လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံမရှိဘူးနော် ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ...”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်စလုပ်ပြီးဆိုကတည်းက ကိုယ်က လူကြီးစိတ်မွေးရပြီ ... ပြီးတော့ အလုပ်လုပ်တာနဲ့ ကျောင်းသားဘဝဆိုတာလည်း တခြားစီကို ဖြစ်သွားပြီ ... နောက်တစ်ချက်က ကိုယ်တို့ ကုမ္ပဏီက ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီ ညီမကို Site တွေထဲ ထိုင်ခိုင်းရင်ရော လုပ်နိုင်ပါ့မလား ... Site ဆိုတာက သိတဲ့အတိုင်းနော် ... ယောက်ျားတွေများမယ် ... အလုပ်သမားတွေကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ကိုင်တွယ်ဆက်ဆံနိုင်ရမယ် ... ပြီးတော့ နေပူ မိုးရွာမရှောင် Site ထဲမှာပဲ နေရမယ် ... ဖုန် သဲ ခဲတွေ ဘိလပ်မြေခွံတွေနဲ့ အနေဆင်းရဲမယ် ... လုပ်နိုင်ပါ့မလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ... Construction ကုမ္ပဏီကို အလုပ်လျှောက်နဲ့ စဉ်းစားတကည်းက ကျွန်မ အဲဒါတွေကို ထည့်စဉ်းစားတယ် ...”

“ကွန်ပျူတာပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်ရင် အင်တာနက်နဲ့ အီးမေးလ် သုံးတတ်ရမယ် ... Excel ကောင်းကောင်းကျွမ်းကျင်ရမယ် ... ဒါက ရုံးပိုင်းအတွက်ပေါ့ ... လုပ်ငန်းပိုင်းအတွက်ဆိုရင် Auto Cad ကောင်းကောင်းကျွမ်းကျင်တတ်ဖို့လိုတယ် ... ဒီမှာ ညီမတင်တဲ့ Certificate တွေအရဆိုရင်တော့ Excel နဲ့ Auto Cad ကျွမ်းကျင်တယ်လို့ ယူဆရမှာပေါ့ ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ...”

“အိုကေ ...”

ထို့နောက် အင်္ဂလိပ်စကားပြော တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်းစစ်

“အိုကေ ... ညီမ Second Interview ပါရင် ကိုယ်တို့ ... အကြောင်းကြားပေးမယ် ...”

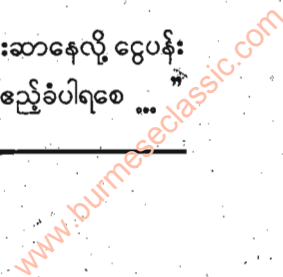
“ဟုတ်ကဲ့ရှင် ... ခွင့်ပြုပါဦး”

“ငွေပန်းဖြူ ... ခဏလေးနေပါဦး”

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နေသော ကိုထိုက်က ... ဝင်ပြော

“ငွေပန်း လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ...”

“ကိုလည်း အရမ်းညောင်းပြီး မိုက်လည်းဆာနေလို့ ငွေပန်းဖြူကို ဒီနားက တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာ လိုက်စဉ်းခံပါရစေ ...”

“ရပါတယ်ရှင် ... ကျွန်မမှာ သွားစရာရှိနေလို့ပါ ... ခွင့်ပြုပါဦး ... ”

ကိုထိုက်မှာ နေရာမှပင် မကြွလိုက်ရ။ ငွေပန်နဲ ကျောပြင်ကို ငေးကြည့် ကျန်ရစ်ခဲ့ကော့သည်။

ကိုကျော်က ပခုံးလာပုတ်သည်။

“သူ့ကို ဘယ်နေရာမှာ ထားမှာလဲ ... ”

“Secretary ခန့်ပေးပါ ... ကိုကျော် သူလုပ်နိုင်မှာပါ”

“အိုကေလေ ... ကိုထိုက်ပဲ စည်းကို ပြောလိုက်တော့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုကျော် ... ကျေးဇူးပါ”

“ရပါတယ် ဆရာသမားရယ် ... တကူးတက လာကူညီတာ တောင် ကျွန်တော်တို့က ကျေးဇူးတင်နေတာ ... ”

“မလိုပါဘူးဗျာ ... ”

ထို့နောက်မှာ သူမက ... Second Intrview အခေါ်လိုက်ရပြီး Interview အပြီးမှာ တစ်ခါတည်း သူမကို သူဌေးရဲ့ အတွဲရေးမှူး ခန့်လိုက်ကြောင်းပါ တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်သဖြင့် သူမအံ့သြဝမ်းသာသွားသည်။ သို့သော် တစ်ဘက်က ပြန်တွေးရင်လည်း ကိုထိုက်ကြောင့် ရတာလားဆိုပြီး သံသယဖြစ်သည်။

ပတ်သက်စရာ ပတ်သက်ကြောင်းမရှိဘူးဆိုပေမယ့် ကိုထိုက်ဟာ ဒီကုမ္ပဏီမှာ ဘယ်လောက်အရေးပါသလဲ ဘယ်သူ့ဘာမှတ်လို့ ...

မပတ်သက်ချင်ပေမယ့် ကိုယ့်ဝမ်းနာကိုယ်သာသိမို့ သူမ ဒီအလုပ်ကို မစွန့်လွှတ်နိုင်။ အဲဒီလိုနဲ့ပဲ။

သူမရဲ့ သူဌေးက အသက်ငါးဆယ်ခန့်တော့ ရှိနေ
သည်။ ရုပ်ရည်ကအစ သားနားသန်ပြန်ပြီး သူဌေးရုပ်ထွက်သော
သူမ သူဌေးဟာ သဘောကောင်းသလို စည်းကမ်းတိကျပြီး အန်
လေးစားတတ်သူဖြစ်ကြောင်း ကိုကျော်က ပြောပြထားသည်။

ကိုကျော်က ဒီကုမ္ပဏီရဲ့ အထွေထွေ မန်နေဂျာ
တော့ MD နဲ့ ဒါရိုက်တာကလွဲရင် အဖွဲ့ဝင်တွေပြီးရင် ကိုကျော်က
ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် အရှိဆုံးလူပေါ့။

“ငွေပန်းရေ ... အန်ကယ် နှစ်ချုပ်ပိုင်တွေ မနက်ဖြန်အပြန်
လိုချင်တယ်လို့ Account ကို လှမ်းပြောလိုက် ... ”
“ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ”

နောက်တစ်နေ့မှာ Account က နှစ်ချုပ်ပိုင်တွေ လာ
တော့ အလျင်စလို လုပ်ထားတာတွေမို့ အမှားမှား အယွင်းယွင်း။

ငွေပန်းက အန်ကယ် မစစ်ခင် ကြိုစစ်ပြီး
“အန်ကယ် နှစ်ချုပ်တွေအတွက် သုံးရက်လောက် အချိန်ပေး
မှရမယ် ... အခု သူတို့ထင်တာတာ ကတိုက်ကရိုက်တင်
ထားလို့လား မသိဘူး ... တချို့ဟာတွေ လတွေ မှားနေ
တယ်”

“အိုကေ ... ဒါဆို နောက်သုံးရက်မှာ အပြီးရပါစေ ... ငွေ
ပန်း ဒီကိစ္စကို ဆက်တာဝန်ယူလိုက် ... အန်ကယ် အခု
Project အသစ်တစ်ခု ချမလို့ ... မနှစ်က အခြေအနေကို
ကြည့်ပြီးမှ ဒီကောင်ကို လုပ်သင့်မလုပ်သင့် စဉ်းစားရမှာ
မြန်လေကောင်းလေပဲ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်”
“ဪ ... ကိုကျော်ကို ခေါ်လိုက်ပါဦး”
ကိုကျော် ရောက်လာတော့ ... ။
“သား ... ဘယ်အချိန်ပြန်လာမှာလဲ”
“သနော် လေးနာရီ ဖလိုက်နဲ့ပါ အန်ကယ်”

“ကားလွတ်ဖို့ မမေ့နဲ့ဦး ... ဪ ... ပြီးရင် ဒီကိုတန်းလာ ခိုင်းလိုက် ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ် ... ”

ကိုကျော် ပြန်ထွက်သွားသည်။

“ငွေပန်းကို ... သားအကြောင်း ပြောရဦးမယ် ... အန်ကယ် ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သားက ဒီကုမ္ပဏီ ဆက်လုပ်မှာ နောက်ပိုင်းဆို အန်ကယ်က သိပ်ပြီး လာမှာမဟုတ်ဘူး ... ခုက သားကို လွှဲလို့မရသေးလို့ ... ကောင်းကောင်းလွှဲလို့ ရရင်တော့ လွှဲပေးလိုက်တော့မှာ ... ဒါပေမဲ့ ငွေပန်းဟာ အခု အန်ကယ် အတွင်းရေးမှူးဆိုပေမယ့် သားဆက်ခံရင် သားရဲ့ အတွင်းရေးမှူးပေါ့ ... သားမှာက တခြားလုပ်ငန်း တွေ ရှိသေးတယ် ... ဒါပေမဲ့ ငွေပန်းအနေနဲ့ သားရဲ့ အတွင်း ရေးမှူးဖြစ်တဲ့ အချိန်မှာ ငွေပန်းက ဒီကုမ္ပဏီကိစ္စတွေ အတွက်ပဲ တာဝန်ရှိတယ် ... ဒီအလုပ်နဲ့ မပတ်သက်တဲ့ သား ရဲ့ စီးပွားရေးတွေမှာတော့ ငွေပန်း ကဏ္ဍမပါဘူး ... ဒီ ကုမ္ပဏီရဲ့ အတွင်းရေးမှူးပဲ အန်ကယ်ပြောတာ သဘော ပေါက်လား ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... သဘောပေါက်ပါတယ် ... အန်ကယ်”

“ဒီညနေ သားနဲ့ ဆုံရတော့မှာပါ ... ငွေပန်း အန်ကယ်က ငွေပန်းရဲ့ အရည်အချင်းကို သဘောကျတယ် ... အဲဒီတော့ သားနဲ့ လက်တွဲတဲ့အခါ လူငယ်အချင်းချင်းဆိုတော့ အဆင် မပြေတော့ တစ်ခုခုရှိခဲ့ရင် အန်ကယ်ကို အသိပေးနိုင်တယ် ကိုကျော်တို့ကို တင်ပြနိုင်တယ် ... ”

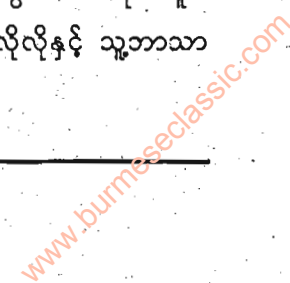
“ဟုတ်ကဲ့ ... ”

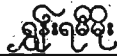
“ကောင်းပြီ ... ငွေပန်း လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်”

“ဪ ... အန်ကယ် ... ဒီနေ့ည () ဘဏ်က ဦးသက်တင် နဲ့ ချိန်းထားပါတယ် ... အန်ကယ်မေ့နေမှာစိုးလို့”

“ဟာ ကျေးဇူး ... ငွေပန်းရေ ... တကယ်မေ့နေတာ ... သက်တင်တော့ မေတ္တာပို့တော့မှာပဲ ... အင်း ဒီည သက် တင်နဲ့ ဘီယာလေးဘာလေးသောက်ရင်း သားရေးသမီး ရေး ဆွေးနွေးစရာရှိတယ် ... အင်း သားကညာလည်း အခါ လင့်လို့ မဖြစ်ဘူး ... ဒီခေတ်ကြီးက လွယ်တာမဟုတ်ဘူး”

သူဌေးက သူမကို ပြောသလိုလိုနှင့် သူ့ဘာသာ ဆက်လက်ရှေ့တန်းနေသည်။

“ဪ ငွေပန်း ... သားနာမည်ကို ကံလုပ်ထားပြီးပြီလား
လို့ ကိုကျော်ကို မေးပါဦး ... ပြီးရင် သူ့အတွက် ပြင်ထားတဲ့
အခန်းထဲက သူ့စားပွဲမှာ ကံထောင်ထားလိုက်လို့”

ကိုကျော်ကို သူ့ဌေးပြောခိုင်းတာ သွားပြောတော့
“ပြီးပြီ ... ငွေပန်းရဲ့ ... ကတ်ကရလာပြီ ... ဒီမှာ ညည်း
လည်း ကြည့်ပါဦး ... ငါလည်း ... အတတ်နိုင်ဆုံးတော့
အကောင်းဆုံးလုပ်ထားတာပဲ ... အိုကေလား ... မိန်းက
လေးအမြင်နဲ့ ဝိုင်းကြည့်ပေးပါဦး ... ”

ကိုကျော် တောင်းဆိုမှုကြောင့် သူ့ဌေးသား သူ့ဌေး
လောင်းရဲ့ အခန်းကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ... ။

အရင်ဆုံး မြင်ရတာက စားပွဲပေါ်မှာ ထောင်ထား
သော နာမည်တစ်ခု ...
“စည်း (CEO)”

သူခမ္ဘာကြီး ချာချာလည်သွားသည်။ သူမအလုပ်
လုပ်နေတာ စည်းရဲ့ ကုမ္ပဏီတဲ့လား။ သူမ အတွင်းရေးမှူးလုပ်ရ
မှာက စည်းအတွက်၊ စည်းရဲ့ အတွင်းရေးမှူးတဲ့လား။

ကံကြမ္မာက လှပတဲ့ လက်ဆောင်တစ်ခု သူမကို
ပေးသတဲ့။ ချစ်သူသိသိ မသိသိ ချစ်သူအနားမှာ ရှိခွင့်ရရင်ကို သူမ

သူနပ်နေပါပြီ။ ညနေဆို ချစ်သူရောက်လာတော့မည်တဲ့လား။
သူ့အတွက် စိုးရိမ်ရပါသည်။ သူမအပေါ် ဘယ်တုန်းကမှ မကြေ
မည်ခဲ့တဲ့ စည်းဟာ သူမကို သူ့ရဲ့အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်နဲ့ ကြည့်ဖြူ
မည်လား။ မတော် သူစိတ်အခန့်မသင့်လို့ သူမကို အလုပ်ဖြုတ်ရင်
တော့ ဒီတစ်သက် ဆွေးကြောပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီညနေ သူမ ဘဝမှာ ရှိခဲ့ဖူးသမျှသော
ညနေတွေထဲမှာ ရင်အတုန်ရဆုံး ရင်အချန်ရဆုံး ညနေဖြစ်နေခဲ့ပါ
သည်။

ညနေ ကိုကျော် လေဆိပ်သွားကြိုတော့ သူမလည်း
ဆိပ်သွားပြီး ကြိုချင်လိုက်တာ။ ချစ်သော စည်းနဲ့ မတော်တဆနီး
နီးရဲ့အနံ့ကို ကံကြမ္မာကို ကျေးဇူးထပ်တင်ရင်းက သူ့ဌေး ပြောသွား
တာ ဦးသက်တင်နှင့် သားရေးသမီးရေး ဆွေးနွေးမှာကို သွားသတိ
မရှိပါ။

ဘုရားရေး။ သူ့ဌေးက စည်းကို သူ့စိတ်တိုင်းကျ အိမ်
ထောင်ဘက်ရှာပေးတော့မည် ထင်ပါရဲ့။ ဒါဆိုရင် ဆည်းလည်း စိတ်
ငြိမ်မော့ပေါ့။ ပြီးတော့ စည်း ... စည်းက ဆည်းလည်းကို သိပ်ချစ်
တာလေ ... စည်းကလေး စိတ်ညစ်ရမှာပေါ့။

www.burmeseclassic.com

ဆည်းလည်း ဆိုတာကလည်း သူမဘဝနဲ့ သိပ်မထူ
ခြားသေး။ သူလိုငါလို အဆင့်ထဲကလေ။ ဘဏ်သူဌေး သမီးနဲ့တော့
ဘယ်ယဉ်နိုင်မှာလဲ။ ကဲ ဘယ်လိုဆက်ဖြစ်ကြဦးမှာလဲ။

သူမကတော့ စည်းကို ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်နေတာ
မြင်ချင်သည်။ သူမ မပိုင်ဆိုင်ရရင်တောင်မှလေ ...

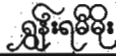
“စည်း”တစ်ယောက် ကိုယ့်မျက်လုံးကို မယုံနိုင်။
စည်းရဲ့ အတွင်းရေးမှူးက သူမတဲ့လား။ ဘုတစ်ရာရယ်လေ။ တစ်
ကမ္ဘာလုံး သူလုပ်စာ စားနေရသလို နှုန်းတင်နေတတ်သော သူမ
မျက်နှာဟာ အလုပ်ခွင်ထဲကျတော့လည်း ဖော်ရွေမွန်ရည်သော
အပြုံးတစ်ခု စွန်းလို့ပါလား။

ဒီကိစ္စ ထိုက် လက်ချက်ပဲဖြစ်ရမည်။ သူ့ အခန်းထဲ
ဝင်ပြီး တံခါးကို လော့ခ်ချကာ ထိုက်ဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။

“သက်ရင်းပြော သက်ရင်း ...”

“ဟိတ်ကောင် ... မင်း ဘာတွေလျှောက်လုပ်ထားတာလဲ”

“ဘာလုပ်လို့လဲ ...”

“ဘာမသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာလဲ ... ဘုတစ်ရာက မှီ အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်နေတယ် ... ”

“ဟုတ်လား ... ”

“ဘာ ဟုတ်လားလဲ ... မင်းကို အင်တာဗျူး ထိုင်ပေးဖို့ အကူ အညီတောင်းမိတာ မှားပြီထင်တယ် ... ”

“ဟာ ဟိတ်ကောင် ... အဲဒါ ငါခန့်တာမဟုတ်ဘူးကွ ... ကိုကျော် ခန့်တာ ... ကိုကျော်ကို သေချာမေးကြည့်ဦး”

“ကျွတ် ... ထိုက်ရာ”

“မယုံသင်္ကာကြီးနဲ့ ပြောနေမယ့်အစား ကိုကျော်ကို မေး ကြည့်လိုက်ပါဦးကွာ”

“ပြီးရော ပြီးရော ... မင်းခန့်တာမဟုတ်ရင် ငါဖြုတ်ပစ်မယ် ဒါပဲ”

“ဟာ ဟိတ်ကောင် ... မင်းကလည်း အလုပ်လုပ်တာပဲကွာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးတွေ နွယ်နေပြန်ပြီ”

“ဟာ ... ငါမှ သူ့ကို ကြည့်မရတာ”

“သဘောပဲကွာ ... ဒါပေမဲ့ ငါကတော့ ငါနဲ့ နီးစပ်ဖို့က မင်း ကုမ္ပဏီမှာ သူရှိမှဖြစ်မှာ ... မင်းဖြုတ်ချင်တော့လည်း ဘယ် တတ်နိုင်ပါ့မလဲ”

“အဲဒီလို စောစောဝန်ခံတာ မဟုတ်ဘူး ... မင်း ကိုကျော်ကို လာဘ်ထိုးထားတယ်မို့လား ... ”

“ငါ ရှိကျလွန်းလို့ပါကွာ ... ပြီးတော့ ... ငွေပန်း ကိုယ်တိုင် ကလည်း အရည်အချင်းရှိပါတယ် ... မင်း တွဲလုပ်ကြည့်ပါဦး ကွာ ... ”

“တော်တော် ဇယားနောက်တဲ့ကောင်ပဲကွာ ... ဒါပဲ ဟိတ် ကောင် ... ”

ဖုန်းပြောပြီးတော့ စားပွဲပေါ်က အင်တာကွန်းက ညှစ်လှည်းပြန်သည်။ ခလုတ်နှိပ်လိုက်တော့ ...

“သူဌေးလေး ... ကန်ထရိုက် ဦးမြင်းတို့ ရောက်နေပါတယ် သူဌေးနဲ့တွေ့ချင်လို့တဲ့ ... ဧည့်သည် လက်ခံမှာလားရှင်”

အံ့မယ်။ သူမ အသံ ဒီလောက်ချိုမှန်းတောင် သူ

သိခဲ့။

“ဘာကိစ္စလဲ ... ”

“သူဌေးလိုချင်တဲ့ မြေကွက် အကြောင်းပြောချင်လို့တဲ့ ... လှည်းတန်းဈေးနားလို့ ပြောပါတယ် ... ”

“ဪ ... ဟုတ်ပြီ ... ကိုယ့်အခန်းကို လွှတ်လိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ”

သူမ အခန်းတံခါး ထဖွင့်လိုက်တော့ ပိုက်ဆံအိတ်ကြီး ချိုင်းကြားညှပ်ပြီး ရွှေလက်ပတ်ကြီးကြီး တဝင်းဝင်းနဲ့ ဦးစွန်းဝင်းကို တွေ့ရသည်။ အသားမည်းမည်း၊ ထိပ်ပြောင်ပြောင်၊ ဗိုက်ကုတ်နုနု ထို ဦးမြဝင်းဟာ ရွှေအတုံးလိုက် အတစ်လိုက်ဝတ်ရတာ တော်တော်ဝါသနာပါပုံရသည်။

ဦးမြဝင်းတို့ကို လိုက်ပို့ရင်း ငွေပန်းပါ အထဲဝင်လာသည်။ အေးလေ သူမက သူ့ အတွင်းရေးမှူးပေပဲ။

“ကိုစည်း ... လှည်းတန်းနားက ကိုစည်းလိုချင်တဲ့ အကွတ်ကို တစ်ကွက်ရထားတာ ... ဒါပေမဲ့ အန်ကယ်မှာ ထခြေတစ်ခု ဆောက်လက်စဖြစ်နေတော့ ငွေမနိုင်တော့ဘူး ဒီအကွက်ကိုလည်း အကြာကြီး မအောင်းချင်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ”

“အန်ကယ် ပြန်ရောင်းရမှာလည်း နှမြောတယ်ကွယ် အဲဒီတော့ ကိုစည်းနဲ့ ရှယ်ချင်တယ် ... ”

“ကျွန်တော်က ဖြစ်နိုင်ရင် တစ်ယောက်တည်းပဲ လုပ်ချင်တာ ... အန်ကယ် အဲဒီနေရာကိုလည်း ကျွန်တော် တော်တော်ကြိုက်တယ် ... ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ ပြန်ဝယ်ချင်တယ်”

“အပြတ်ရောင်းဖို့တော့ စိတ်ကူးမရှိဘူး ... ကိုစည်းရဲ့”

စီးပွားရေးသမားဆိုတော့လည်း ကိုယ့်အတွက်ရအခွင့်အရေးကို ဘယ်လက်လွှတ်ခံမလဲလေ။ ထိုနေရာက ... ကာယ အကွက်အကွင်းနေရာ။ ပိုက်ဆံအမြတ်ထက် ထိုနေရာမှာ ချိတ်ဆောက်လိုက်နိုင်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်နာမည်ပါ ကျန်နေမှာမို့ စီးပွားသမားတွေပီပီ နာမည်ရဖို့ကိုလည်း မက်ပါသည်။

စည်းက နားထင်ကို လက်မဖြင့် ဖိပြီး ခဏစဉ်းစားသေးသည်။

“ကျွန်တော် စဉ်းစားလိုက်ဦးမယ် ... အန်ကယ် ... ကျွန်တော် အကြောင်းပြန်ပေးပါ့မယ်”

“အိုကေ ... ကိုစည်း ... အဆင်ပြေပါစေလို့ ဆုတောင်းရတော့မှာပဲ ... ကဲ ... ဒါဆို အန်ကယ်ကို ခွင့်ပြုဦး ... ”

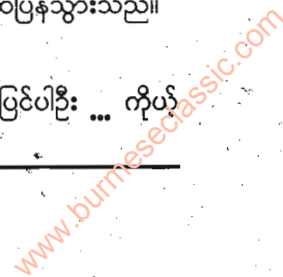
“ကော်ဖီ သုံးဆောင်သွားပါဦး အန်ကယ်”

ငွေပန်းဖြူက ကော်ဖီနှစ်ခွက်ယူလာပြီး စည်းနဲ့ ဦးမြဝင်းရှေ့ ချပေးလိုက်သည်။

ဦးမြဝင်းနဲ့စည်း ကော်ဖီသောက်ရင်း ခဏတဖြုတ် စားပြောနေကြသေးသည်။ ပြီးမှ ဦးမြဝင်း ထပြန်သွားသည်။

“သူဌေးလေး ... ”

“နီးနီး ... ငွေပန်းဖြူ ... အခေါ်အဝေါ်ပြင်ပါဦး ... ကိုယ့်

ကိုယ် ကိုစည်းပဲခေါ်ပါ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ... အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး စိတ်တိုင်းမကျတာနဲ့ ရင်လည်းပြောပါ ကိုစည်း ... ”

ငွေပန်းဖြူက ချစ်သူ့အမိန့်ကို နာခံစွာ ပြောလိုက်သည်။ စည်းကတော့ အရင်ကနှင့် တခြားစီဖြစ်နေသော သူမထံ အံ့ဩတကြီး။ သူတွေ့ဖူးတဲ့ ငွေပန်းဖြူဆိုတာ ဒီပုံစံမှ မဟုတ်တာ အေးလေ သူက ခုချိန်မှာ သူမရဲ့ အလုပ်ရှင်ဖြစ်နေလို့ အချိုးပြောင်း သွားတာနေမှာပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမဘက်က ပြောင်းလဲပြီး ဆင်ဆံတော့လည်း စည်းက သိပ်ပြီး မခါးသီးတော့ပါ။

“ငွေပန်းဖြူ ... ကိုယ် ဆိုင်ကို သွားလိုက်ဦးမယ် ... ဒီနေ့ အဖို့ ကိုယ် ကုမ္ပဏီပြန်မလာတော့ဘူး ... ကိစ္စရှိရင် ကိုယ့် ဖုန်းကို လှမ်းဆက်ပါ။ Account ကို မရမ်းကုန်းဆိုင်ရဲ့ စာရင်း လုပ်ခိုင်းထားတာ ပြီးပြီလားလို့ ... ပြီးရင် ကိုယ့်စားပွဲပေါ် တင်ထားပေး ... မနက်ဖြန် စစ်မယ် ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင် ... ”

စည်း ထွက်သွားတော့ စည်း စားပွဲပေါ်က ဖိုင်တွေကို ရှင်းလင်းပေးရင်း တစ်မိနစ်ခွဲကြည့်နူးနေမိသေးသည်။ ချစ်သူနဲ့ ခုလို အနီးကပ်နေရလိမ့်မည်ဟု ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်ကူးယဉ်ဖူးတာ

မဟုတ်။ ဝေယျာဝစ္စတွေကို လုပ်ပေးခွင့်ရလိမ့်မည်ဟု အိပ်မက်ပင် အမက်ဖူးခဲ့။ ခုတော့ သူမဟာ ချစ်သူရဲ့ စက္ကထရီဘာဝကို လခစား သန်ထမ်းအဖြစ်ထက် ပိုစွာ နှလုံးသားညွတ်နူးစွာ လုပ်ပေးဖြစ်ပါ သည်။

ဖိုင်တွေစီပြီးတော့ သူ ဖြစ်သလိုချွတ်ထားခဲ့သော အပေါ်ဝတ် ကုတ်အင်္ကျီကို သေသပ်ကျနစွာ ခေါက်လိုက်သည်။ သူ့အင်္ကျီမှာ ရေမွှေးနံ့မဟုတ်သော လတ်ဆတ်သည့် ရနံ့တစ်မျိုး ရ သလိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆည်းလည်းဆီက သိရသမျှ သူက ရေမွှေးတွေ အမွှေးအကြိုင်သုံးရတာ ဝါသနာမပါပဲ။ ဒါကို သူမရတဲ့ ရနံ့ဟာ သူ့ ကိုယ်သင်းနဲ့လား။ သူမ ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်ပြီး သူ့အင်္ကျီ ဆေးကို တစ်ချက် ဖွဖွကလေး နမ်းရှိုက်လိုက်မိသည်။ သူ့အင်္ကျီရဲ့ အယ်ဘက်ရင်အုံနေရာကိုလေ ...

ကဲ ... ချစ်သူ့ကို မပိုင်ဆိုင်ရပေမယ့် ချစ်သူရဲ့ နှလုံး သားကိုတော့ နမ်းရှိုက်ခွင့်ရလိုက်တာပဲလေ။

ကိုယ့်ဘာသာ ရူးသွပ်ရင်း ငွေပန်း မျက်ရည်တွေ ချစ်လောမိသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် စားပွဲပေါ်က ဖုန်းက မြည်လာသည်။

“ဟယ်လို ... ”

“ငွေပန်းဖြူ စားပွဲပေါ်မှာ အနီရောင် အိတ်တစ်အိတ်ကျန်ခဲ့

လား ... ကြည့်ပေးပါ ... ”

“မကျန် ... ညော် ... စားပွဲပေါ်တော့ မဟုတ်ဘူး ... ဗိုရို ပေါ်မှာတော့ အနီရောင် ပလတ်စတစ် အိတ်တစ်လုံးတွေ တယ် ... ကိုစည်း”

“ဟူး ... အိုကေ ... အိုကေ”

ခဏကြာတော့ ဖုန်းက မြည်လာပြန်သည်။

“ငွေပန်းဖြူ အဲဒီအိတ်ကို ယူပြီး ကားပျံကင်ကို လာပေး ပါ ... ကိုယ် အခုပြန်လှည့်လာနေပြီ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ”

စင်္ကာပူ အမှတ်တံဆိပ်ပါသော အိတ်ထဲမှာ ဘူးလေး တစ်ဘူးတော့ပါသည်။ ဘာဘူးလဲတော့ မသိပါ။

သူ့ကားလေးက ကားပျံကင်ကို တစ်ရှိန်ထိုး ကွေ့ ဝင်လာကာ ဘရိတ်ခ်ကို ကြမ်းတမ်းစွာ ဆွဲလိုက်သည်။

သူမ အိတ်ကို လှမ်းပေးတော့ ...

“Thank You ”

စက်မသတ်ထားသော ကားကို ကွေ့ဖို့ပြင်သည်။

“ကိုစည်း ... ”

စည်းက သူမကို လှည့်ကြည့်သည်။

“ကားကို ဖြည်းဖြည်းမောင်းပါ ... ကိုစည်းရယ်”

စည်းက ခေါင်းညိတ်ပြီး ထွက်သွားသည်။ သူမ ကားကို သာမန်ကာလျှံကာ ပုံစံမျိုးပဲ သဘောထားပုံရပါသည်။

ကားလေးက ဝေါခနဲ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း။ နောက်ပြီး မြင်ရတော့။ သူမနေရာမှာ ဆည်းလည်း သာဆိုရင်တော့ သူ့ပြော

ကား နားထောင်ချင် နားထောင်မှာပေါ့လေ။

ခုတော့ သူမက ဆည်းလည်းမှ မဟုတ်တာ။

သူမက ... ငွေပန်းဖြူ ငွေပန်းဖြူမှ သူသိပ်အမြင်

ကြည်တဲ့ ငွေပန်းဖြူရယ်လေ။ ငွေပန်းကို သူ့အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် ဆက်ပြီး လက်ခံထားတာကိုပင် တော်တော် ကျေးဇူးတင်ရမည်။

ချစ်သူ ချစ်ရတဲ့သူ။ တစ်ဖက်သက်ချစ်ရသူ၏ သက်

ငြင်းရှိုက်သံသဲ့သဲ့။

“ဆည်းလည်း ...”

“ဟော ကိုစည်း”

“ဆည်းလည်းရယ် ... ကိုယ် လွမ်းလိုက်တာ”

“ဆယ်ရက်လောက်သွားတာများ ကိုစည်းရယ် ... ပိုပြန်”

“ဟာကွာ ... ဆယ်ရက်လောက်မဟုတ်ဘူးဗျ ... ဆယ်ရက်
တောင်သွားရတာ”

“အဲလောက် လွမ်းရင် ပြန်လာပေါ့ ... နေနိုင်လို့ပဲ နေခဲ့
ပြီဟာကို ...”

ဆည်းလည်းဟာ တော်တော်ကိုခံစားချက်ပဲပါသည်။
အားမနာလျှာမကျိုး ပြောနေလိုက်တာများ စည်း မျက်နှာကို
တစ်ချက်ငဲ့မကြည့်။ စည်းကတော့ ရင်ထဲမကောင်းသော်လည်း

နှစ်ညစ်ပြီးပြလိုက်ပါသည်။ အစကတည်းက ဆည်းလည်း သူ့ကို
ချစ်တာ သူ သိပြီးသားပဲလေ။

ခုမှ ထူးပြီး ကြေကွဲစရာ အကြောင်းမရှိတော့။

“ဒီမှာ ဆည်းလည်းဖို့ ... နာရီဝယ်လာတယ်”

ဆည်းလည်းက နာရီလေးကိုထုတ်ကြည့် Relax

နာရီလေးက ကြိုးပါးပါးပြားပြားလေး။

“ဟယ် ချစ်စရာလေးတော့ ...”

“ကြိုက်လား”

“ကြိုက်တာပေါ့ ... ကိုစည်းက ရွေးတတ်လိုက်တာ”

“ပေး ... ကိုယ်ပတ်ပေးမယ်”

ဆည်းလည်း လက်ဖြူဖြူလေးမှာ နာရီလေးက ပို
လှပနေပါသည်။ ဆည်းလည်း အပြုံးလေးကလည်း ချိုကြည်လို့။
နှစ်သူမျက်နှာ လမင်းသာလို့ မမြင်ချင်တဲ့သူ ဘယ်သူရှိမတဲ့လဲ။
ဆည်းတစ်ယောက်လည်း ဆည်းလည်းအပြုံးကို မြင်ရရုံနှင့် ခုနက
ခံစားရတာတွေ ပျောက်သွားသည်။

“ဟိတ် ကိုစည်းနော် ... နာရီပတ်ပေးပြီး ညာတာ ပါတေးနဲ့
ဆက်ကိုင်ထားတာ တော်တော်ကြာနေပြီနော် ...”

“ဟာကွာ ... ကိုယ့်ချစ်သူလက်ကို ကိုင်တာပဲကွာ”

“ကလေးမနော် ... လက်ကိုင်တာလေးတောင် တွန့်တိုရင် ဖက်နမ်းခံရမယ်နော် ...”

“ဟာ ... ကိုစည်း ... အဲလို အခွင့်အရေးမယူပါနဲ့ကွာ ... ဆည်းလည်း မကြိုက်ဘူး”

စည်း စိတ်လျှော့လိုက်ရသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကို

က ချစ်ရသူလေ။

“ပြောပါဦး ... ကိုယ်မရှိတဲ့ ဒီဆယ်ရက်အတွင်း ကလေး ဘာတွေလုပ်ဖြစ်လဲ ... ဘယ်သွားလဲ”

“သင်တန်းသွားတယ် ... အိမ်မှာနေတယ် ... ဒီလောကလေး ... ဪ ... ကိုစည်းကို ပြောရဦးမယ် ... ငွေပန်းတောင် ... အလုပ်ရသွားပြီ သိလား ... ဆောက်လုပ်ကုမ္ပဏီပဲ”

“ဟုတ်လား ... ဘယ်ကုမ္ပဏီလဲ ...”

“မသိဘူး ... သူဌေးရဲ့ အတွင်းရေးမှူးတဲ့ ... မိုက်တယ်နော်”

“မမိုက်ပါဘူး ...”

“ဟင် ... ကိုစည်းကလေး ... ငွေပန်းကိုဆို အကောင်းမထင်ဘူး”

“လူကို မကောင်းမြင်ဝါဒများ မှတ်နေလား ... ဒေါ်ဆည်း”

လည်းလေးရဲ့ ... သူ ဘယ်ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်ရလဲ သိလို့လား ...”

“ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီပါဆို ...”

“ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီက ဘယ်သူ့ကုမ္ပဏီလဲ”

“ဪ ... ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီနာမည်တောင် မသိတာ ... ပိုင်ရှင်ကို ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ ...”

“အင်း ... မသိဘဲနဲ့ ကိုယ့်ကုမ္ပဏီမှာ မမရဲ့ ... ကိုယ့်အတွင်းရေးမှူးက ငွေပန်းဖြူပဲ ...”

“ဟယ် ... ဟုတ်လား ... အဲလိုဆို ကောင်းတာပေါ့ ... ကိုယ့်လူရင်းတွေပဲ”

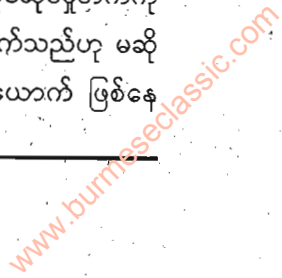
“ကဲ ... ငွေပန်းအကြောင်းပဲ ပြောနေတော့မှာလား”

“တိုက်ဆိုင်တာကို အံ့ဩနေတာပါ ... ဒါနဲ့ ကိုစည်းက ... ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီလည်း ပိုင်သေးတယ် ဆိုတော့ သူဌေးကြီးပေါ့ ...”

“ကိုယ့်မိဘတွေ ပိုင်တာပါကွာ ...”

ငွေပန်း အကြောင်းကနေ သူ့ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုဘက်ကို ရောက်ဖြစ်၏။ ဆည်းလည်းချိုဟာ ငွေမက်သည်ဟု မဆို

သော်လည်း ချစ်သူက တကယ်သူဌေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေ

သည့်အတွက်တော့ ကျေနပ်သလိုလိုပင်။ ခုဆို မိဘိုင်းလ်ဖုန်းလေး တကိုင်ကိုင်နှင့်ပင် တော်တော်ဟုတ်နေတာလေ။ နောက်ဆို ဆည်း လည်းတို့ ကိုယ်ပိုင်ကားတစ်စီးနှင့် ကျော့မော့မနေပါဘူးလို့ ဘယ်သူ ပြောနိုင်မလဲ။

ပိုက်ဆံဆိုတာ တစ်ခါတစ်ရံ လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ် ကို အမည်းမှ အဖြူသို့ ပြောင်းလဲသွားစေတတ်တယ်လေ။

ခုလည်း ဆည်းလည်းရဲ့ စိတ်တွေ တဖြည်းဖြည်း အရောင်ပြောင်းစပြုလာပြီ။ ပြီးတော့ စိတ်ထဲမှာလည်း စည်းကို လက်ထပ်ဖို့ တစ်ထိုင်တည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကျသွားခဲ့သည်။ ကဲ ... ဘယ်လိုချစ်သူမျိုးလဲကွယ် ... ။

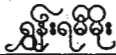

အားလုံးစုံအောင် ဖန်တီးသူက ထိုက်ခွန်။ ပြီးတော့ လုံးစုံမှ ငွေပန်းဖြူပါလာမှာလေ။ ခုချိန်မှာ စည်းက သူ့ရဲ့အလုပ် ပြစ်နေတာမို့ စည်းက ခေါ်ရင် ငွေပန်းဖြူက မဖြစ်မနေပါလာရ တာပင်။ အလုပ်နဲ့မသက်ဆိုင်ပေမယ့် အလုပ်သဘောနဲ့ ဆက်နွယ် ကို လူမှုရေးကို ငွေပန်းဖြူ သဘောပေါက်ပါသည်။

ထိုက်ခွန် မွေးနေ့တဲ့။ သူမတို့ ... သူငယ်ချင်းလေး ထက်ရယ်၊ ကိုထိုက်ခွန်ရယ်၊ စည်းရယ်၊ မနက်အစောကြီးတည်း ဘုရားတက်ကြသည်။

ဘုရားလာတာဆိုတော့လည်း မိန်းကလေးတွေက ဘာဝတ်စုံကိုယ်စီနှင့် ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ်တွေဟန်ရေးပြနေသလား ဆက်မေ့ရသည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုက်နှင့် စည်းက ပိုးတွဲပုဆိုးနှင့် စတစ်ကော်လံနှင့်
ထိုက်ကတော့ ငွေပန်းဖြူကိုပဲ ငေးနေသည်။ ငွေ
ပန်းက သူမဆံပင်ရှည်တွေကို အပြာနုရောင် ပဝါစလေးဖြင့် စည်း
ထားသည်။

ဝက်ခြံဘုတွေပေါ်မှာ သနပ်ခါးမှုန့်လေးတွေ သီနေ
သော ပါးပြင်လေးကို ငေးပြီး အချစ်တွေ တိုးနေသူက ထိုက်ရယ်
လေ ...

အားလုံး ကိုယ့်မွှေးနေ့ထောင့် ကိုယ်စီ ရှိခိုးကြပြီး
တော့ ထိုက်က ...

“အောင်မြေမှာ အားလုံးစုပြီး ကန်တော့ရအောင်”

အောင်မြေမှာ ကန်တော့ပြီး အားလုံးမတ်တတ်ပြန်
ရပ်တော့ ထိုက်က စည်းနားကပ်သွားကာ ခါးတိုပြီး ...

“အောင်ပြီကွလို့ အကျယ်ကြီးအော် ...”

“အောင်ပြီကွ ... ဟာ ... ဟာကွာ ... ထိုက် ‘မင်းကွာ’

ဆည်းလည်းတို့ အဖွဲ့အပါအဝင်အောင်မြေမှာ ဘုရား
ရှိခိုးနေသူအားလုံး အထိတ်တလန့်ဖြစ်ပြီး လှည့်ကြည့်ကြသည်
ဆည်းလည်းက ...

“ကိုစည်း ... ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ဟို ... ဘာမှမဖြစ်”

“ဘာကို ဘာမှ မဖြစ်တာလဲ ... ဒီလောက်အကျယ်ကြီးထ
အော်ပြီးတော့ ... ဘာဖြစ်တာလဲပြော ... ဘာတွေလုပ်
ထားလို့ ဘာတွေယောင်နေတာလဲ”

“ထိုက် လုပ်လိုက်တာ”

“ကိုထိုက် ... ကိုထိုက်က ဘာလုပ်လို့လဲ”

ထိုက်က စည်းခါးကို ထပ်တို့လိုက်ပြီး ...

“အောင်ပြီ ... အောင်ပြီလို့ သုံးခါအော်”

“အောင်ပြီ”

“အောင်ပြီ”

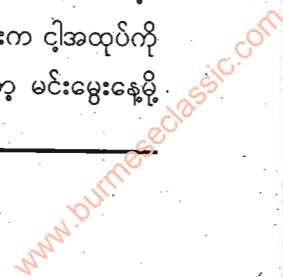
“အောင်ပြီ”

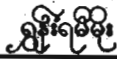
ယောင်နေရာမှ ရပ်သွားတော့ ထိုက်ကို ပက်ပက်
စက် လိုက်ထိုးတော့သည်။ လက်သီးမိုးတို့ လက်ဖဝါးဒိုင်းဖြင့်
ခင်း ထိုက် တဟီးဟီး တဟားဟား သဘောတွေကျနေသည်။

ခုမှပဲ ဆည်းလည်းတို့ သဘောပေါက်သွားကာ ...

“ဪ ... ဒီလိုကိုး ... ကိုစည်းက ယောင်တတ်တာပေါ့”

“ထိုက် ... မင်း တော်တော်ဆိုးနေ ... မင်းက ငါ့အထုပ်ကို
ဖြေပြတာပေါ့လေ ... ဟေး ... ဒီနေ့တော့ မင်းမွှေးနေမို့

လျှော်ပေးလိုက်မယ် ... ဟဲဟဲ ... ငါ့အလှည့်ကျရင်တော့ ဆရာမခေါ်ကြေးပေါ့ကွာ ... ”

“ထိုက်တို့က ဘာအားနည်းချက်မှ မရှိတည်းကကွ ... ငှဲငှဲ”

“ထိုက် ... ထိုက် ... ခန္ဓာကိုယ်အားနည်းချက်ထက် စိတ်ရဲ့ အားနည်းချက်က ပိုပြီး ဆိုးတယ်ကွ ... ဥပမာကွ ငါ့မှာ သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ချစ်သူလေးတစ်ယောက်နဲ့ သာ ယာနေချိန်မှာ ... ဟင်း ဟင်း ... မောင်ထိုက်တို့ တစ်ကောင်တည်း ငေါင်နေရှာရတာကို သနားလို့ ... ငါ့လျှော်လိုက်ပါတယ်”

“ဟင်း ... လျှော်ပေလို့ပဲ ပြောလိုက်တာ ... ချက်ကောင်းကို ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ပဲ”

ဆည်းလည်းက ပြုစီစီ။ ငွေပန်းကတော့ စည်းရဲ့ ယောင်တတ်တဲ့ အကျင့်လေးကို ချစ်စနိုးဖြစ်နေမိသေးသည်။

ပိုးစုနဲ့ မြတ်နုက ဆည်းလည်းကို မျက်စပစ်ကာ ဆည်းလည်းကို ချွန်တွန်းလုပ်တော့သည်။

“ဆည်းလည်းရေ ... ကိုယ်လိုချင်တာရှိရင် ခါးသာတို့လိုက်ဟေ့”

“ဆည်းလည်းရေ ... ရန်ဖြစ်ချင်လည်း ခါးသာတို့ သိလား”

နင်တော့ နိုင်ကွက်ရပြီ ဆရာ”

ငွေပန်းရင်ထဲမှာ ငိုသွားသည်။ ငွေပန်းသာ ဆည်းလည်းလို အခွင့်ရမယ်ဆိုရင်လေ ဆည်းလည်းလို နိုင်စားမှာမဟုတ်ဘူးကွယ်။ တကယ်သာ အဲလို အခွင့်ရမယ်ဆိုရင် ‘ငွေပန်းကို ချစ်မယ်’ဆိုတဲ့ စကားလေးကို ကြားချင်တိုင်း ခါးတစ်ချက်လောက် နှိုးဖယ်ထင်တယ်။ စိတ်ကူးရုံနဲ့တင် ငွေပန်းရဲ့ နှုတ်ခမ်းထက်မှာ နားရည်ဖြစ်တစ်စင်း ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသွားသတဲ့။

“ဟိတ် ... တစ်ယောက်တည်း ဘာတွေ့ပြီးနေတာလဲ”

အတွေးကမ္ဘာထဲမှာ နစ်မြောနေတုန်း ထိုက် အသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဖိလင်တောင် ပျက်သွားရသည်။ ဘေးမှာ နိုင် တစ်ယောက်ပဲ ရှိတော့သည်။ ကျန်တစ်ဖွဲ့လုံး ဘယ်ပျောက်သွားလဲ မသိ။

“ဆည်းလည်း တို့ရော ... ”

“ဟိုဘက် ထွက်သွားတယ် ... ငွေပန်းက ကိုယ့်ဘာသာ မျက်လုံးမှိတ်ပြီး ပြီးနေတာကိုး ... ပြောပါဦး ... ဘာတွေ သဘောကျနေတာလဲ ... ”

“ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ... ”

ပြောပြီး ဆည်းလည်းတို့ ထွက်သွားသည်ဆိုသည်

www.burmeseclassic.com

ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ ထိုကံက ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

“ဆည်းလည်း နင်တို့ကလည်း ငါ့ကိုတောင် မစောင့်ကြာဘူး”

“အံ့မယ် ... သွားမယ်လို့ခေါ်နေတာဖြင့် မကြားဘဲ ပြီးစိစိ

ကြီးလုပ်နေပြီးတော့...”

“အို...”

ငွေပန်းမှာ ... စိတ်နှင့်ကိုယ် ကင်းကွာသွားရသည့်

အဖြစ်ကို ရှက်သွားကာ ဆည်းလည်းကို လှမ်းရိုက်နေသည်။

“ကဲ ... အားလုံးကို Signature မှာ မနက်စာ လိုက်ကျွေး

မယ်...”

“သိပ်ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်ပေါ့ကွာ...”

ထိုက်နှင့်စည်း ကားတစ်စီးစီဖြင့် လာတာမို့ ဆည်း

လည်းက စည်းကားပေါ် တက်သွားပြီ။ ပိုးစုနှင့် မြတ်နုက ထိုက်

ကားပေါ် ခပ်တည်တည်တက်ထိုက်ကာ ယောင်နေသော ငွေပန်း

ကို ...

“ဟဲ့ ... ငွေပန်း ... ဒီကိုလာလေ ... သူများအတွဲကားပေါ်

သွားမစီးနဲ့”

ပိုးစုနဲ့ မြတ်နုက ကားနောက်ခန်းမှာ နေရာယူပြီး

သူမက နောက်ခန်းတံခါးကိုပဲ သွားဖွင့်တော့ ...

“ဟိတ် ... နောက်က မတက်နဲ့လေ ... ကိုထိုက်ကို အားနာ

စရာကောင်းတယ် ... Lover seat မှာပဲ ထိုင်လိုက်တော့”

“ဟာ”

“ဟဲ့ ... ဘာဟာလဲ ... ကိုထိုက်က ဒရိုင်ဘာမှ မဟုတ်တာ”

ဒီလိုနဲ့ပဲ သူမ ထိုက်ဘေးကို ရောက်ရတော့သည်။

ထိုက် စိတ်ထဲက ပိုးစုတို့ ညီမကို ကျေးဇူးတင်လျက် ...

Signature ရောက်တော့ မနက်စာအတွက် အနောက်

တိုင်းအစားအစာ၊ အရှေ့တိုင်း အစားအစာ၊ မြန်မာ့ရိုးရာ အစားအစာ

မျိုးစုံမှာကြရင်း ထိုက်က ဘာမှမမှာရသေးသော ငွေပန်း ဘက်လှည့်

ကာ ...

“ငွေပန်း ... ဘာစားမလဲ...”

“ပဲပြုတ်ထမင်းဆီဆမ်း”

“ဟာ ... တခြားဟာ စားပါလားကွာ”

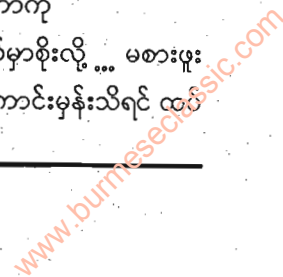
“အဲဒါ ... ကျွန်မ မနက်တိုင်းစားနေကျပဲ”

“အေးလေ ... မနက်တိုင်းစားနေကျဆိုရင် တခြားဟာ ...

ပြောင်းစားပါလား ... ဒီမှာ မျိုးစုံရတာကို”

“မစားချင်ပါဘူး ... ပါးစပ်အကျင့်ပျက်မှာစိုးလို့ ... မစားဖူး

တာတွေ မစားချင်ဘူး ... စားဖူးလို့ကောင်းမှန်းသိရင် ထပ်

စားချင်နေမှာစိုးလို့”

မင်းက တစ်မျိုးလေးပဲ ငွေပန်းရယ် ...

စားစရာမှာပြီးတော့ စည်းက ...

“ရှေ့ သူငယ်ချင်း ... မင်းအတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်”

အင်္ကျီထည့်သည့်အိတ်တစ်လုံးကမ်းပေးလိုက်သည်။

ဆည်းလည်းက နက်ခံတိုင်ပေးသည်။

“ဟာ ... ကျွန်တော် မိန်းကလေးတွေဆီက မယူချင်ဘူး ...

တစ်ခါမှလည်း မရဖူးတော့...”

“ကြော်ငြာခမပေးရတိုင်း စွတ်ကြော်ငြာနေတယ် ... ကိုထိုက်

မယူရင် ဆည်းလည်းတို့ မစားတော့ဘူး...”

ပိုးစုနှင့် မြတ်နုက ... နက်ခံတိုင် ရင်ထိုးလေးနှင့်

ဘောလ်ပင်။

“တိုင်မင်ပြီးများ ဝယ်လာကြလား မသိဘူး ... ”

“သေချာတာပေါ့ ... ကိုစည်းက အင်္ကျီဝယ်ပေးမှာ ... အင်္ကျီ

ပဲ ဝယ်ပေးနေကျဆိုလို့ ကိုစည်း အင်္ကျီနဲ့ လိုက်ဖက်တာလေး

တွေ ရွေးဝယ်လာတာ ... ”

ငွေပန်းက ချစ်စရာ Photo Stand လေးတစ်ခု လက်

ဆောင်ပေးသည်။

“ကဲ အားလုံးကို ကျေးဇူး ... အားပါးတရသုံးဆောင်ကြပါ
ခင်ဗျာ”

“Happy Birthday to you!”

“Happy Birthday to you!”

ဆုတောင်းသံတွေအဆုံးမှာ ထိုက်ကပြုံးစပ်စပ်နှင့်...

“အဲဒီ ဆုတောင်းသံအစား တခြားဆုတောင်းလေး တောင်း
ပေးပါလားဟင်”

“ဘာလဲ”

“ရည်းစား မြန်မြန်ရပါစေလို့ ... ”

ထောပနာပြုသံတွေ ဘက်ညံ့လို့ ... ။

“စည်း” ယောင်တတ်မှန်း သိသွားပြီနောက်ပိုင်းမှာ ဆည်းလည်းဟာ စည်းကို အမြဲပဲ ခါးတို့လေ့ရှိသည်။ တစ်ခုခု မတွေ့ နပ်စရာရှိရင်လည်း ခါးတို့ပြီး တောင်းပန်ခိုင်းသည်။ တစ်ခုခု လိုချင် တာရှိလို့ ပူဆာရင်လည်း ခါးတို့ပြီး ခေါင်းညိတ်ခိုင်းသည်။

စည်းမှာတော့ သူမရဲ့ ထိုအပြုအမူတွေကို ချစ်စနိုး ဖြစ်လို့မဆုံး ...

တစ်ခါလည်း ဆည်းလည်းက ကုမ္ပဏီကို လိုက်လာ သည်။

“ငွေပန်း ...”

“ဪ ... ဆည်းလည်း ပါလာတာကိုး ... ဘာသော ... မလဲ ဆည်းလည်း ... အပူလား အအေးလား”

“ရပါတယ် မသောက်တော့ဘူး ... ခုပဲ စားလာတာ ဗိုက် တင်းနေလို့”

“အရည်တစ်ခုခုသောက်လေ”

“တော်ပြီ ... မသောက်နိုင်တော့ဘူး”

“ကိုစည်း ... ဦးမြဝင်း ရောက်နေတယ်”

“အာ ... ဟုတ်တယ် ... သူ ကိုယ့်ကို ကြိုပြီး ဖုန်းဆက်ထား တယ် ... မေ့နေတာ ... ဦးမြဝင်း ဘယ်မှာလဲ”

“ဧည့်ခန်းမှာ ကိုစည်း”

“အိုကေ ... ကိုယ့်အခန်းထဲမှာပဲ တွေ့မယ်”

“ဟုတ်”

ငွေပန်းက Reception ကို ဖုန်းလှမ်းဆက်ပြီး ... ။

“ဦးမြဝင်းကို CEO အခန်းကို လွှတ်လိုက်နော် ...”

စည်းက ဆည်းလည်းကို ငွေပန်းရဲ့ စားပွဲကို ခေါ်

သွားပြီး ...

“ဆည်းလည်းလေး ဒီမှာ ခဏနေဦးနော် ... ကိုယ် ဧည့်သည် နဲ့တွေ့စရာရှိလို့”

“ကြာမှာလား”

“မကြာပါဘူး ... နာရီဝက် လေးဆယ့်ငါးမိနစ်ပေါ့”

“ဟာ ... အကြာကြီးပဲ ... မရဘူးကွာ ... ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲ ပြော ... ”

“ဟာ ... ဒီကောင်မလေးတော့ ဆိုးနေပြီ ... အဲလို မဆိုးရဘူးလေ ... အလုပ်ကိစ္စရှိလို့ကို ... ”

ငွေပန်းက သူတို့နားမသွားဘဲ စည်း အခန်းထဲကို ကော်ဖီပို့ပေးဖို့ ပြင်နေသည်။

“မရဘူးကွာ ... ”

ပြောပြီး ဆည်းလည်းက သူ့ခါးကိုတို့ကာ ...

“ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲ”

“အင်း ဟင်း ... ဆယ့်ငါးမိနစ်”

“ဟေး ... ကိုစည်း ... ကတိပေးပြီးပြီ ... ဒါပဲနော် ... ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲ ... ”

စည်းက ရယ်နေသော်လည်း ငွေပန်းကတော့ ... ဆည်းလည်း အပေါ် ပထမဆုံးအကြိမ် စိတ်ပျက်သွားခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းကိစ္စ ပြောနေချိန်မှာလည်း ... ။

ဦးမြဝင်းက သူတို့နှင့် ပူးပေါင်းချင်ကြောင်းပဲ ပြောနေသည်။

“အန်ကယ်လည်း တခြား ဆိုဒ်တွေရှိသေးတော့ ငွေမနိုင်

တော့လို့ပါ ... ကိုစည်းရယ် ... ပြန်ရောင်းဖို့လည်း နှမြောတယ် ... အောင်းထားဖို့လည်း အဆင်မပြေဘူး ... အဆောက်အအုံပါမစ်တွေကကျနေပြီ ... ပြီးတော့ ဒီနေရာကိုရအောင် မနည်းကြိုးစားပြီးဝယ်ထားရတာဆိုတော့ ပြန်တော့မရောင်းချင်ဘူး ... ”

ဦးမြဝင်း အဖြစ်က ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲမှာပါ။ ရောင်းချိတ်ရင် အဆင်ပြေရုံသာနဲ့ ရောင်းဖို့နှမြောပြီး သူ့ဆီရောက်လာရတာ သူနားလည်သည်။ စီးပွားရေးသမားပီပီ အရဝယ်ဖို့စဉ်းစားချက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီက ဘယ်သူနဲ့မှ တွဲမဆောက်လို့ပါ အန်ကယ် ... ကုမ္ပဏီကလည်း ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်းပိုင် မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လို့မရလို့ပါ ... ဒါရိုက်တာ အဖွဲ့ငင်တွေရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဘယ်သူနဲ့မှ ပူးပေါင်းမလုပ်ရဘူးဖြစ်နေတာ ... ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီက ရှယ်ယာတွေ အများကြီးနဲ့ လုပ်ထားရတာမို့လို့ပါ ... အန်ကယ် စိတ်တော့ မရှိပါဘူးနော် ... ကျွန်တော်လည်း အဆင်မပြေလို့ပါ ... ”

ဦးမြဝင်းသာ အဆောက်အအုံပါမစ်မကျထားဘူး

www.burmeseclassic.com

မြေကို အောင်းထားလို့ရတယ်ဆိုရင်တော့ သူ ဦးမြဝင်းနဲ့ ပေါင်းလိုက်မှာပင်။ ခုတော့ တစ်ဘက်က ငွေမနိုင်မှန်းသိပြီး တင်းကြည့်လိုက်သည်။

“ကြိုက်တဲ့ဈေးသာခေါ်ပါ အန်ကယ် ... အန်ကယ်က ကျွန်တော်ကို ဦးစားပေးပြီး လာပြောတဲ့အတွက်လည်း တကယ်ကျေးဇူးတင်တယ် အန်ကယ် ...”

အချီအချနှင့် တော်တော်အတိုက်အခံပြောပြီးမှ ဦးမြဝင်းက မတတ်သာဟန်ဖြင့် ဈေးခေါ်လေသည်။ သူ့ကြိုက်ဈေးကြေးနည်းနည်းမြင့်တာမို့ နည်းနည်းပါးပါး ထပ်ဆစ်ပြီး အရောင်းအဝယ်ကိစ္စကို ဖြစ်မြောက်သွားတော့သည်။

“ကဲ ... အရောင်းအဝယ်ကတော့ မနက်ဖြန်မှာပဲ လုပ်တာပေါ့ အန်ကယ် ... စာချုပ်စာတမ်းရော ... ငွေရော ပြင်ဆင်ရဦးမှာဆိုတော့ ...”

“အိုကေ ... ကိုစည်း ... ဒါဆို မနက်ဖြန်မနက်မှာဘဲ ထပ်ဆစ်တာပေါ့ ...”

ဦးမြဝင်း ပြန်သွားတော့မှ စည်းက ဆည်းလည်းက ရောက်လာသည်။ စုစုပေါင်း ကြာမြင့်ချိန် တစ်နာရီခွဲ။ ဆည်းလည်းက မျက်နှာက စုပုပ်စပ်နေပြီး ...

“ဆည်းလည်းလေး ... ဆောရီးကွာ ကြာသွားတယ် ... ဒါပေမဲ့ အလုပ်ဖြစ်သွားတယ် ... ဆည်းလည်းလေး လိုက်လာတာ လက်ကီးပဲ ... ခုမှ ကိစ္စပြတ်သွားတာ ...”

“ဒါဆို စောင့်နေခရော ... ကိုစည်းကို အလုပ်ဖြစ်စေတဲ့အတွက်ရော ... နှစ်ခုပေါင်းလိုက်ရင် ငတ်တော်လေးကို ပူဆာလို့ရပြီနော် ...”

“ပူဆာပါ ခင်ဗျာ ... ကဲ ... ပြော ဘာလိုချင်လဲ”
ဆည်းလည်းက သူမရဲ့ လက်ချောင်း ဖြူသွယ်သွယ်

ကို ပြန်ကြည့်ရင်း ...

“ဆည်းလည်း စေ့စပ်လက်စွပ်ဝတ်ချင်တယ် ... ကိုစည်း”
စည်းက ဆည်းလည်းခေါင်းကို ဖွဖပုတ်ပြီး ...

“ဖြစ်ရမှာပေါ့ ဆည်းလည်းရဲ့ ... ဒါ တောင်းဆိုနေစရာမှ မဟုတ်တာ ...”

“ဒါဆို တောင်းဆိုစရာကို တောင်းဆိုမယ်လေ ... စေ့စပ်လက်စွပ်ကို စိန်အပွင့်ကြီးကြီး သန့်သန့်နဲ့ ရှယ်လုပ်ပေးရမယ် ... ဒါပဲ ...”

“ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ ...”

“ဒါကြောင့် ... ကိုစည်းကို ချစ်တာ ... ရွတ်”

စည်းကို ဖျတ်ခနဲ နမ်းလိုက်တာက စည်းရဲ့ အခန်း
ထဲမှာဆိုပေမယ့် ထိုအခန်းထဲမှာ ငွေပန်း တစ်ယောက်လုံးရှိနေ
သေး၏။ ငွေပန်း စိတ်ထဲမှာ ပထမဆုံး ဆည်းလည်းကို စိတ်ပျဏ်
သွားခဲ့သည်။ မနာလိုခြင်း ကင်းတာတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သေနေ
ပါသည်။

စည်း စိတ်ထဲမှာ ဆည်းလည်းနဲ့ စေ့စပ်ဖို့ဆိုတာ နေ
ရာယူထားပေမယ့် ကုမ္ပဏီကို လွှဲယူကာစမို့ စိတ်ရောလူပါ မအား
ဖြစ်နေကာ စိတ်ကသာရှိပြီး လူက မလိုက်နိုင်ဖြစ်ကာ မျက်နှာက
သာမယာပါ။

ဦးမြဝင်းဆီက ဝယ်လိုက်သော ခြံကွက်ကိုလည်း
တစ်ခါတည်း အကောင်အထည်ဖော်နေတာမို့ ထိုအတွက်လည်း
စည်းမှာ အချိန်ပေးရပါသေး၏။

ဒါတောင် အားကစားဆိုင်ဘက် လုံးဝမလှည့်ရဘဲ
အိုက်က ကြည့်ပေးနေ၍ တော်သေးသည်။ ထိုက်ကလည်း အား
သာတော့ မဟုတ်ပါ။ ထိုက်မှာလည်း သူ့စက်ရုံတွေက ရှိသေးသည်
ပေ။ ထိုက် ကြည့်ပေးသည်ဆိုပြီး ကြာကြာလွှဲထားလို့ မဖြစ်။

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ဖြင့် စေ့စပ်ခြင်းဆီသို့ မရောက်ဖြစ်ဘဲ တစ်
လည်လည်။

“ကိုစည်း ... ခုတလော မျက်နှာမကောင်းဘူးနော်”

ငွေပန်းက ဂရုတစိုက်မေးရှာသည်။ စည်းကလည်း
အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ငွေပန်းကိုကြည့်မရတာတွေက ပျောက်
ကုန်ပါပြီ။ ငွေပန်းရဲ့ အရိပ်ကြည့် အလိုက်သိမှုတွေက သူ့ကို အနိုင်
ယူသွားတာလည်းပါတာပေါ့။

“ဟုတ်တယ် ... ငွေပန်းဖြူ ... ဆည်းလည်းက စေ့စပ်ချင်
ပြီလို့ ကိုယ့်ကိုပြောထားတာ ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်က အဲဒီကိစ္စ
အတွက် မလှုပ်ရှားနိုင်သေးဘူး ... အဲဒါကြောင့် စိတ်ညစ်
နေတာ”

“ဪ ... ကိုစည်းရယ် ... အဲဒီအတွက်များ စိတ်ညစ်နဲ့
မနေပါနဲ့ ... ကိုစည်း ဘာဖြစ်ချင်လဲသာပြော ... အားလုံး
အဆင်ပြေစေရမယ် ... အားလုံး ငွေပန်းလုပ်ပေးမယ် ...
စေ့စပ်ပွဲကို ဘယ်လိုလုပ်ချင်တာလဲ ... ဘယ်မှာလုပ်ချင်
တာလဲ ... အကျဉ်းလား ... အကျယ်လား ... အကျယ်ချဲ့
မှာဆိုရင် ဖိတ်စာရိုက်ဖို့တွေလုပ်ရမယ် ... ဟိုတယ်မှာ ဒီထဲ
ယူရမယ် ... အဝတ်အစားကိစ္စ အားလုံး ငွေပန်းလုပ်ပေးမယ်”

မယ်”

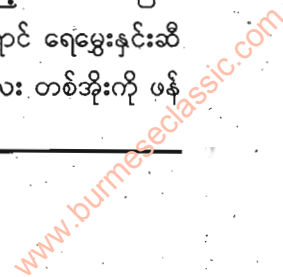
“ကိုယ် အကျယ်တော့ မချဲ့ချင်ပါဘူး ... တစ်ဘက်မိဘတွေ
နဲ့ အသိမိတ်ဆွေ လေးငါးယောက်လောက်ပဲပေါ့ ... ပြီးရင်
သတင်းစာထဲ ကြော်ငြာလိုက်မယ်လေ ... ဒါဆို ပြီးတာပဲ
ပေါ့ ... ဟိုတယ်မှာ အခန်းတစ်ခန်းယူပြီး လုပ်လိုက်မယ် ...
အဲဒါဆို အစားအသောက်ကိစ္စပါပြီးရော ... ကဲ ဒါဆိုအားလုံး
ငွေပန်းဖြူပဲ တာဝန်ယူပေးတော့ ... ဪ ... ကိုယ်
နောက်တစ်ပတ် စင်္ကာပူသွားရင်လက်စွပ်ဝယ်ခဲ့လိုက်တော့
မယ် ... စေ့စပ်လက်စွပ်လေ ... အဲဒါ ဆည်းလည်းရဲ့ လက်
အတိုင်း ယူထားပေးဦး ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကိုစည်း ... အားလုံး စိတ်တိုင်းကျစေရမယ်”
ခုမှပဲ စည်းမျက်နှာ တိမ်စင်လနယ် ဝင်းပသွားတော့

သည်။

“So Thinks ငွေပန်းဖြူရယ် ... ကိုယ် အဲဒီကိစ္စ အုန်းကိုက်နေ
တာ”

ငွေပန်းက သူမ ထမင်းဘူးထည့်ထားသော ခြင်း
လေးထဲက ပန်းအိုးပုလေးတစ်လုံးနှင့် ပန်းနုရောင် ရေမွှေးနှင်းဆီ
တစ်စီးကို ထုတ်လိုက်ပြီး လှပသော ပန်းအိုးလေး တစ်အိုးကို ဖန်

တီးလိုက်ကာ ...

“ငွေပန်း ... ဒီပန်းအိုးလေး ကိုစည်း စားပွဲမှာ ထားမယ်နဲ့ ရင် ကိုစည်းကို စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်နိုင်ပါဘူးနော်”
“မဖြစ်ပါဘူး ... ပန်းနဲ့လေးနဲ့ လူက ပိုတောင် စိတ်ကြည် လာသေးကယ် ... ကဲ ... ဒါဆို ... ကိုယ် ဆည်းလည်းဆို ဖုန်းဆက်လိုက်ဦးမယ် ... ”

အဲဒီနေ့ကစပြီး စည်းရဲ့ စားပွဲမှာ ပန်းနုရောင် နေ မွှေးနှင့်ဆီလေးတွေ အချိန်မရွေး လန်းဆန်း မွှေးပျံ့နေခဲ့သတဲ့ ကွယ်...

ဆည်းလည်းနှင့် ကိုစည်းတို့ရဲ့ စေ့စပ်ပွဲအတွက် အစစအရာရာ တာဝန်ယူပေးနေရသော်လည်း ရင်ထဲမှာတော့ ဘုရင့် ဘဏ္ဍာတော်ကို တာဝန်ယူသယ်ဆောင်ပေးရသော ကျန်စစ်မင်း ပမာ ခံစားနေရသည်။

အချိန်တန်ရင် ချစ်သူ မဏိစန္ဒာကို အနှော်ရတာ ဆက်သရမယ့် မင်းကျန်စစ်မမျှာ သေလုနီးပါး ခံစားရမှာကို ကိုယ် ချင်းစာနိုင်သွားသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် သေလုနီးပါး ခံစားနေရတာ ကိုး။

စေ့စပ်ပွဲကိစ္စအကြောင်း စည်းက ဆည်းလည်းကို

ပြောပြတော့ ...

“ဟင် ... အကျဉ်းချုံးလုပ်မှာလား”
“မင်္ဂလာဆောင်တာမှ မဟုတ်တာကွာ ... ပွဲကြီးတစ်ပွဲကို မလုပ်တော့ဘူးလေ ... သတင်းစာထဲပဲ ကြော်ငြာလိုက် တော့မယ်လေ”

“ဆည်းလည်းတို့က ဆင်းရဲလို့ အဲလိုပဲ လုပ်ပေးတာပေါ့ ... ဟုတ်လား ကိုညည်း ... ဆည်းလည်းသာ ကိုစည်းနဲ့ ဂုဏ်တူ ခြပ်တူဆိုရင် ဆည်းလည်းကို အဲလိုဆက်ဆံမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟာကွာ ... မဟုတ်ပါဘူး ... ဆည်းလည်းရယ် ... တကူး တကပွဲကြီးလမ်းကြီးလုပ်ရမှာ ... စိတ်ရှုပ်စရာကောင်းလို့ပါ ပြီးတော့ မင်္ဂလာဆောင်တာမှ မဟုတ်ဘဲ ... မင်္ဂလာပွဲဆိုရင် ဆည်းလည်းလေး အံ့ဩရလောက်အောင် ရှယ်ကိုလုပ်ပေး မှာ စိတ်ချ ... စေ့စပ်တာကိုတော့ အကျယ်မချဲ့ပါနဲ့တော့ ကွာ ... လူမသိ သူမသိလည်း မဟုတ်ဘူး ... သတင်းစာထဲ ထည့်မှာပဲလေနော် ... ခု စေ့စပ်ဖို့တောင် ကိုယ်မအားလို့ အစစအရာရာ ... ငွေပန်းဖြူကို လွှဲထားရတာ ... စိတ် မကောက်နဲ့ကွာ ... ကိုယ် နောက်တစ်ပတ်ထဲ စင်္ကာပူသွား ရင် စေ့စပ်လက်စွပ် ဝယ်ခဲ့မယ် ... ဒီမှာ စင်္ကာပူကို လှမ်းမှာ

www.burmeseclassic.com

ထားတဲ့ Catalog တွေ အဲဒီအထဲက ကြိုက်တဲ့ပုံကိုပြော ...
ကို ဝယ်ခဲ့မယ် ... ဟုတ်ပြီလား ... ”

Catalog ကို ... တဖျတ်ဖျတ်လှန်ရင်း ဆည်းလည်း

ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“စင်္ကာပူကို ဘာသွားလုပ်မှာလဲ ကိုစည်း ... ”

“အလုပ်ကိစ္စပါ”

“လက်ထပ်ပြီးရင် ကိုစည်း နိုင်ငံခြားသွားတိုင်း ဆည်းလည်း
လိုက်မှာနော်”

“စိတ်ချ ... လက်ထပ်ပြီးရင် ဘယ်သွားသွား ... တစ်ဖဝါး
မခွာခေါ်သွားမှာ ... ”

“ပြီးရော ... ”

ထို့နောက် ဆည်းလည်းက နာမည်ကြီး ဟိုတယ်
တစ်ခုမှာ နေ့လယ်စာလိုက်ကျွေးဖို့ ပူဆာသဖြင့် လိုက်ကျွေးပြန်
သည်။ လိုက်ကျွေးပြန်တော့လည်း တပူမှောင့်ပြန်၏။

“ကိုစည်း ... ဒီဟိုတယ်ကြီးရဲ့ အနေအထားနဲ့ ဆည်းလည်း
ဝတ်လာတဲ့ အဝတ်အစားတွေက လုံးဝမအပ်စပ်ဘူးနော်”

No Problem တံဆိပ် တီရှပ်ကလေးနဲ့ ဂျင်းစကတ်

ဒူးအထိလေး ဝတ်ထားသော ဆည်းလည်းဟာ နဂိုက ရုပ်ရည်အခံ

လေးလည်း ရှိနေတာမို့ လင်းလက်နေပြီးသားပါ။ သို့သော် မိလျှံနာ
ချစ်သူကို ပိုင်ဆိုင်ထားရမုန်း သိသွားတဲ့အခါ ရလေ ရလေ အိုတစ္ဆေ
ဖြစ်နေပြီလေ။

စည်းကတော့ ချစ်သူပူဆာသမျှဟာ ပန်းနှင့်ပေါက်
သလောက်ပဲရှိတာမို့ အပြုံးပင်မပျက်။ သူ့ကြောင့် ဆည်းလည်း ဘဝ
လေး ပိုပြီး အရောင်တောက်လာခဲ့ရင် သူက ပိုတောင် ကျေနပ်ဦး
မှာလေ။

“ဒီတစ်ခေါက် စင်္ကာပူသွားရင် ဆည်းလည်းဖို့ အဝတ်အစား
တွေဝယ်ခဲ့မယ်ဗျာ ... ”

“တကယ်နော် ကိုစည်း ... အဲဒါကြောင့် ... ”

“ဆက်ပြောလေ ... အဲဒါကြောင့် ဘာဖြစ်လဲ”

“ကိုစည်းကို ချစ်တာလို့”

“အား ... ကြားရတာ နားဝင်ချိုလိုက်တာကွာ ... Once
More ချစ်လေး ... နောက်တစ်ခေါက်”

“တော်ပြီကွာ ... နောက်တစ်ခါပြောဖို့ ချန်ထားဦးမယ်”

“ကလေးဆိုးလေး”

“ကိုစည်း”

ဆည်းလည်းက သူမရဲ့ Sony Erisson Hand Set

လေးကို လှည့်ပတ်တော့ကစားရင်း ...

“ဆည်းလဲည်းနဲ့ ကိုစည်း Hand Set ချင်းလဲရအောင်လေ”

စည်း Hand Set က Nokia တံဆိပ် မော်ဒယ်လ်အမြင့်

ဆိုတော့ ထိုဖုန်းကို ကိုင်ချင်ပြန်ပြီ။

“ကဲ ... လဲ လဲ ကြိုက်သလိုလုပ် ... ဆည်းလည်း စိတ်ချမ်းသာဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ် ...”

ထို့နောက် ဆည်းလည်းကို ပြန်ပို့ပြီးတာနဲ့ စည်းကမရောက်ဖြစ်တာကြာပြီဖြစ်သော အားကစားပစ္စည်းဆိုင်ဘက် ထွက်လာလိုက်သည်။ ထိုက်ကလည်း ရှိနေသည်။

“ဟာ ... စည်း ... ဘယ်က မျက်စိမှားလာတာလဲ”

“ဟေး ... ဒီနေ့ နည်းနည်း အချိန်ရတာနဲ့ ဝင်လာတာ ငါလည်း ဇယားတွေကျပ်နေတယ် ... ပရောဂျက် အသစ် တစ်ခုရထားလို့ ... ပြီးတော့ ... ငါ စေ့စပ်တော့မယ်”

“ဟာ ... မြန်လှချည်လား ... အိုတော့မယ်ပေါ့”

စည်းက ရယ်ပြီး ထိုက်ကို လက်ကာပြကာ ...

“ခဏလေး ... ဖုန်းဆက်လိုက်ဦးမယ်”

ရုံးခန်းကို ဖုန်းပြန်ဆက်လိုက်သည်။

“ငွေပန်းဖြူလား ...”

“ငွေပန်းဖြူကို အကူအညီတောင်းရဦးမယ် ... ဆည်းလည်းနဲ့လိုက်မယ့် ဝတ်စုံလေးတွေ သွားဝယ်ပေးပါလား ... ငွေပန်းဖြူ Please အကူအညီတောင်းတာနော် ... ရုံးက ကားတစ်စီးယူသွား ... ပိုက်ဆံကို Casher မှာထုတ်သွား ... ကောင်းကောင်းလေးတွေပဲနော် ... Brand up လိုချင်တယ်”

“ဪ သူ့ကို ကိုယ်ဝယ်လာပေးတယ်ဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုး ဖြစ်စေချင်လို့လေ ... အဲတော့ ... သူ့ကို ခေါ်သွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ... ကိုယ်ပြောတာ သဘောပေါက်လား ... ကိုယ် မဝယ်တတ်လို့ ငွေပန်းဖြူကို အကူအညီတောင်းတာပါ ... Personal ဖြစ်နေတော့ အားတော့နာတယ် ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်မှာ အကူအညီ တောင်းစရာကလည်း ငွေပန်းဖြူပဲရှိတာဆိုတော့လေ ...

အိုကေ ... အိုကေ ... ကျေးဇူးပဲ ... ငွေပန်းဖြူ”
သူ ဖုန်းချလိုက်တော့ ထိုက်က သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေ

“ဆည်းလည်းအတွက်တော်တော်အကုန်အကျများနေပြီ ... စည်း ...”

“ကျွတ် ... မင်း အဲလို ပြောလိုက်တာဟာ ... ငါ့ဇနီးလောင်း

ကို စော်ကားသလိုဖြစ်နေတယ် ... ထိုက်”

“သူ မင်းကို တကယ်ချစ်တယ်လို့ ထင်နေလား”

“အဓိကက ... ငါတကယ်ချစ်တာ သူလေ”

ထိုက်က အနာဂတ်အတွက် သက်ပြင်းတစ်ခု အ

မြစ်ချလိုက်သည်။

ငွေပန်းမှာ ဝိုက်ဆံအထပ်လိုက်ကိုင်ပြီး ဆည်းလည်း
အတွက် ဈေးဝယ်ထွက်ရပါသည်။ ဆည်းလည်းနှင့် လိုက်ဖက်မည်
ထင်တာလေးတွေ ဝယ်ရင်း။ ရင်ထဲမှာတော့ တဆစ်ဆစ်နာကျင်မိ
သည်။ သို့သော်လည်း မင်းကျန်စစ်ထုံး နှလုံးမူပြီး တာဝန်ကျေရဦး
မယ်လေ။

ငွေပန်း ချစ်သော ကိုစည်း စိတ်ချမ်းသာဖို့အတွက်
ဖြည့်ဆည်းပေးရဦးမယ်လေ။

ငွေပန်းဟာ ဘယ်လောက်မိုက်မဲလိုက်သလဲ။ ကိုယ့်
ချစ်သူရဲ့ ဥပေက္ခာပြုမှုကို ရင်ဆီးခံပြီး နှလုံးသားကို တစ်စစီအဖွဲ့ပြီး
ချစ်သူကို လိုတရစေသတဲ့။

ဪ မေတ္တာတရားသာ အသွားနဲ့အပြန်ရှိခဲ့မယ်...
ရင်လေ ...။

“အစ်မ ... ဘာအလိုရှိသလဲ”
အို ... ငွေပန်း MK Fashion Shop ထဲမှာ ငွေပန်း
ဝိုင်နဲ့ အတွေးခေါင်နေခဲ့တာ တော်တော်ကြာသွားပြီ ထင်ပါရဲ့။
ထို့နောက် ငွေပန်း ဝတ်ထားသော ခါးတိုရင်နေရာ
ဆံပင်ရှည်ရှည် သနပ်ခါးစတူပုံပုံပုံ ပုံစံကလည်း MK နှင့် လားလား
မသက်ဆိုင်။

ဒီတော့ ဆိုင်က အရောင်းဝန်ထမ်းလေးတွေက
မြန်းစူးစမ်းကြပြီး ငွေပန်းက ဆည်းလည်း ကြိုက်တတ်သော
ကာလာ ဒီဇိုင်းဆန်းဆန်းလေးတွေချည်း ရွေးဝယ်လိုက်သည်။
ပန်းပုံစံနှင့် ဝယ်လိုက်သော တနင့်တပိုးမို့ ဆိုင်ထဲက ဝန်ထမ်း
က အံ့ဩသလို ကြည့်ပြီး ကျန်ရစ်၏။

ဒဂုံစင်တာနှင့် လပြည့်ဝန်းကို နှံ့နှံ့စပ်ပြီးချိန်မှာ
ငွေပန်း လက်ထဲက ပိုက်ဆံလည်း ပြောင်ပြီး။ အထုပ်အပိုးတွေ
ပြီး ကားထဲထည့်တော့ ဒရိုင်ဘာက မျက်လုံးပြူးသည်။

“ငွေပန်း ... ဝယ်လှချည်လား”
“ကိုစည်း ... ဝယ်ခိုင်းတာ ... သူ့ကောင်မလေးဖို့တဲ့”

“ဪ ... ဒီလိုလား”

တစ်လက်စတည်း ဟိုတယ်ကိုဝင်ပြီး ... နေ့စပ်ပွဲ
အတွက် တစ်ခန်းယူဖို့နှင့် အစားအသောက်တွေ စီစဉ်ရန် ဝင်ကြည့်။
ခန်း။ တစ်ခါတည်း လုပ်စရာရှိတာ အကုန်လက်စသတ်လိုက်
သည်။

ငွေပန်း ရုံးခန်းပြန်ရောက်တော့ ကိုစည်းက ရောက်
ပြီ။

“အဆင်ပြေလား ငွေပန်း ...”

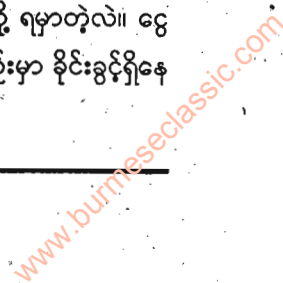
“ဟုတ်ကဲ့ ... ကိုစည်း ... ကြိုက်မကြိုက် ကြည့်ပါဦး”

“မိန်းကလေး အဝတ်အစား မကြည့်တတ်ပါဘူး ... ကောင်း
ရင် ပြီးတာပဲ ...”

စည်းနဲ့အတူ ပါလာသော ထိုက်က ငွေပန်းကို ငေး
နေသည်။

စည်းက သူ့နီးလောင်းအတွက် ဝေယျာဝစ္စကို ငွေ
ပန်းကို ခိုင်းနေသည်။

သူ့ရင်ထဲ မချိပေမယ့် ဘာပြောလို့ ရမှာတဲ့လဲ။ ငွေ
ပန်းက စည်းရဲ့ ဝန်ထမ်းလေး။ ဒီတော့လည်း စည်းမှာ ခိုင်းခွင့်ရှိနေ
တာပေါ့။

စည်းက ဆည်းလည်းကို ဖြည့်ဆည်းပေးသလို
လည်း ငွေပန်းကို ဖြည့်ဆည်းပေးခွင့်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။

“ကိုထိုက် ... အပူသောက်မလား ... အအေးလား”

“နေပါစေ ... ငွေပန်း ... မသောက်တော့ဘူး”

ထို့နောက် ငွေပန်းက ဟိုတယ်မှာ စုံစမ်းလာ
တွေကို ပြောပြနေသည်။

“ကိုစည်း ... လက်စွပ်က ဟိုကလုပ်လာမှာဆိုတော့ အ
အစားအတွက်ရော ဟိုမှာပဲ ဝယ်ခဲ့မှာလား”

“အင်း ... ကိုယ်မဝယ်တတ်ဘူးကွာ ... ဟိုမှာ သူငယ်
တစ်ယောက်တော့ရှိတယ် ... သူ့ကို အကူအညီတော့

ကြည့်မယ် ... ”

“ဟုတ် ... ပရောဂျက်အတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ စာ
လုပ်ပြီးပါပြီ ... ကိုစည်း ... အင်ဂျင်နီယာခန်းက အကြံ

ဖျင်းတွက်ပြီး လာပေးပါတယ် ... အဲဒါ ကိုစည်း ...
ထဲမှာ ထည့်ပေးထားတယ် ... ”

“အိုကေ Thank you ”

ထိုက်က သူတို့ စကားပြောပြီးတာနဲ့။

“ငါလည်း လစ်မယ် ... ပစ္စည်းတွေ ဝင်လာမယ်ပြောတာ

သွားကြည့်ရဦးမယ် ... ”

“ဘာတွေလဲ ... ”

“မဟုတ်ပါဘူး ... ငါ့ အချိုရည် စက်ရုံအတွက် လိုတာတွေ
မှာထားတာ ... ”

“ဪ ... ”

ထိုက်က စည်း ခါးကို တစ်ချက်တို့ပြီး ...

“မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်နဲ့ လေဘာတီမမြရင် ပေါင်းပြီး ကပြ”

စည်းက ကပြားအကကို ကတ်သီးကတ်သက် ကပြ

အယောင်ရပ်သွားတော့ ထိုက်ကို လိုက်ပြီး လက်

ဖြင့် ထိုးသည်။ ထိုက်က ကြော့ကော့ပြေးကာ တာ့တာပြသွား

ငွေပန်းမှာ ဝါးလုံးကွဲမရယ်ရဲသဖြင့် ပြီးရုံပဲ ပြီးလိုက်

ချစ်ရသူ ...

စည်းက သူ လက်ထပ်မည့် အကြောင်း မိဘတွေ
ဖွင့်ပြောတော့ စည်း ဖခင်က ဘာမှမပြောပေမယ့် မိခင်ကတော့
ပြောပြချင်သည်။

“သားရယ် ... သားလက်ထပ်မှာက ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်
မလေးပါ ... သား အဆင့်နဲ့ဆိုရင် မဖြစ်သင့်ဘူး ထင်တာ
“လူလူချင်းမှာ အဆင့်ဆိုတာ ရှိသေးလို့လား ... မေမေ
ရှိတယ်ဆိုရင်တောင် အဲဒီအဆင့်ဟာ ကိုယ်ကျင့်တရား
ပတ်သက်ပြီး တိုင်းတာတဲ့ အဆင့်မျိုးပဲဖြစ်ရမယ် ... ကို
ကျင့်တရားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဆင့်ဆိုရင်တော့ သူနဲ့သား
တန်းတူပါပဲ မေမေ ... ”

“အေးလေ ... မအေထက် သားက တစ်လပိုပြီး ကြီးနေ
တော့လည်း လုပ်ကြပေါ့ ... မပြောတော့ဘူး ... ”

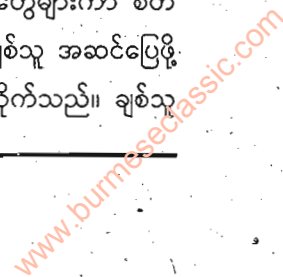
အဲလို အောင့်သီးအောင့်သက်လက်ခံထားတာပါ ...
စပ်ကြောင်းလမ်းဖို့ နေ့ကောင်းရက်သာ ရွေးတော့လည်း စည်း
ငွေပန်းကိုသာ တိုင်ပင်ပြီး လုပ်ရသည်။ ပြီးမှ မရွှေဆည်း
ည်းဘက်ကို ကြောင်းလမ်းရက် ပြောရမည်လေ။

ရက်ရွေးပြီး ဆည်းလည်းကိုပြောတော့ အိုကေ။
ဟိုတယ်မှာ ဒိတ်ယူပြီး စည်းက စင်္ကာပူ ထွက်သွား

သည်။
ပြန်လာတော့ စိန်လက်စွပ်နှင့် ဆည်းလည်း ဝတ်ဖို့
ဇာစတွေပါလာသည်။

ဇာ အဆင်အခက်တွေက မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရှားမှရှား
သာ ဒီနိုင်ငံမျိုး။ ဒေါ်လာရာနှင့်ချီပြီး ပေးထားရသည်မို့ လှရက်ပါ
ဆိုတာတွေတောင် သူ့လောက်လှမှာမဟုတ်။

ဆည်းလည်းကတော့ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ပျော်ရွှင်လို့ ...
မျှင်နိုင်သူတစ်ယောက်မှာတော့ အိပ်ပျက်ညတွေများကာ စိတ်
အေးတွေယိုင်နဲ့။ သို့သော်လည်းပေါ့လေ။ ချစ်သူ အဆင်ပြေဖို့
တွက် နှလုံးသားကို လင်းခင်းပြီး အနင်းခံလိုက်သည်။ ချစ်သူ

အေးမြဖို့အတွက်ဆိုရင် မျက်ရည်ကို မိုးအဖြစ် ရွာချပေးလိုက်မည်ကို ယုံရင်ဘယ်လောက် ကွဲစေတော့။

စည်းက ကုမ္ပဏီအလုပ်တွေ ရှုပ်တာတစ်ဖက် ဆိုင်ကတစ်ဖက် လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ ပါတနာတွေနဲ့ Golf ရိုက်သွားတာမျိုးတွေလည်း ရှိတာမို့ ဆည်းလည်းကို သိပ်အချိန်မပေးနိုင်ပါ။

ဆည်းလည်း စေ့စပ်ဝတ်စုံသွားအပ်တော့လည်း ငွေပန်းပဲ လိုက်ပို့ရသည်။ ဘယ်သွားသွား ငွေပန်းသည်သာ ပါတနာ။

ထို့ကြောင့် ...

ဆည်းလည်းအကြောင်းကို အစအဆုံးသိလာသူက ငွေပန်း ... ရင်ထုလို့တောင် မနာချင်တော့ လောကကြီးကို ဩချစ်ပါရဲ့ကွယ်။

ဆည်းလည်းဟာ စည်းဝယ်ပေးထားသော ဖုန်း ... စည်းဆင်ထားသော အဝတ်အထည်အဆောင်အယောင်တွေဖြင့် အထက်တန်းလွှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပုံစံ ပေါက်နေရတာက သူ့နဂို ရုပ်ခံရှိတာကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ထိုသို့ အရောင်အဝါတောက်ပသော ဆည်းလည်းနားမှာ ပျားတွေ ပိုင်းလာပြီး ဝတ်မှုန်ကူးချင်တဲ့ လိပ်ပြာတွေလည်း ဝဲလာကြပြီ။

ထိုထဲမှာမှ ... ဦးနုယုန်ဆိုသည့် စိန်တိုက်ပိုင်ရှင်ကို ဆည်းလည်း မျက်နှာသာပေးလေပြီ။

ဦးနုယုန်က ဆည်းလည်း စေ့စပ်တော့မည်ဆိုတာ ဆည်းလည်း မသိသလို။ ဆည်းလည်းမှာ စည်း ရှိတာကိုလည်း မသိချင်ယောင်ဆောင်နေခဲ့သည်။

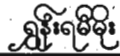
ဒီနေ့လည်း ဆည်းလည်းက စေ့စပ်မည့်နေ့အတွက် မိတ်ကပ်ဖန်တီးရှင်တစ်ယောက်ကို စရန်သွားချေရန် လိုက်ခဲ့ပါဆို၍ ဆည်းက ငွေပန်းကို ဆည်းလည်းနှင့် ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ကားပါပေးလိုက်သဖြင့် စည်းရဲ့ Cygnus ကားကြီးနှင့် ဆည်းလည်းက သူဌေးမဲ့ အလိုလိုပေါက်ကာ ငွေပန်းကတော့ သူမရဲ့ တပည့် ဝန်ထမ်းပုံစံ အလိုလိုပေါက်လျက် ...

မိတ်ကပ်ဖန်တီးရှင်ဆီမှ ပြန်လာတော့ ဆည်းလည်းက လပြည့်ဝန်းကို ခဏဝင်မည်ဆိုလာသည်။ သွားပေါ့။ ဘာဇာတ်နိုင်မှာလဲ။

လပြည့်ဝန်းမှာရှိတဲ့ Revlon ကောင်တာမှာ Lotion ဝယ်နေတုန်း အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းလာသော ဦးနုယုန်နှင့် တွေ့သည်။

“ဟာ ... မီးလေး”

“ဪ ... ဦး ... ဘယ်ကလာတာလဲ”

“ကိုယ့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆီ ခဏဝင်လာတာ ... ဘာ တွေဝယ်နေတာလဲ”

“ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး ... Window Shopping လေ”

“I see Baby ... မီးလေးကို တစ်ခုခုကျွေးချင်တယ် ... ထရိတ်ဒါးစ်မှာ ကော်ဖီသွားမသောက်ချင်ဘူးလား”

“ညနေစောင်း လေးနာရီဆိုတဲ့ အချိန်ဟာ တကယ့်ကို ကော်ဖီချိန် (Coffee Time)ပဲနော် ... သောက်ချင်သားပဲ

ဦး ... ”

“အိုကေ ... ”

နို့နှစ်ရောင် Cygnus နှစ်စီး ထရိတ်ဒါးစ် ရှေ့သို့ ရှေ့

ဆင့်နောက်ဆင့် ရောက်လာခဲ့သည်။

ဦးနယုန်က ဆည်းလည်းဘက်ကို ကားတံခါးလာ ဖွင့်ပေးသည်။ ငွေပန်းပါ လိုက်ဆင်းကော့ ငွေပန်းရဲ့ အပြင်အဆင်ကို ကြည့်ကာ ...

“မီးလေး ... သူငယ်ချင်းလား ... ”

ဟု မဖြစ်နိုင်သလို မေးသည်။

“ဟုတ် ... ”

“ဪ”

ဦးနယုန်က နှုတ်က ဖွင့်မပြောပဲမယ့် ငွေပန်းကို ဆည်းလည်း သူငယ်ချင်းဟု ထင်နေပုံမရဘဲ မေးလိုက်ရာ တကယ် သူငယ်ချင်းဖြစ်နေ၍ အံ့ဩသွားပုံရသည်။ အသွင်အပြင်က မိုးနဲ့မြေ ဖြစ်နေတာကိုး။ ဆည်းလည်းရဲ့ အဖိုးထိုက်တန်သော အရေခွံကို ကြည့်ကာ ငွေပန်းနှင့် ဆည်းလည်းကို ဆက်စပ်မရဖြစ်နေပုံရသည်။ ပြီးတော့ ငွေပန်းကို အပေါ်ကိုခေါ်လာတာကိုလည်း စိတ်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်နေပုံပင်။

ဆည်းလည်းကလည်း ငွေပန်းကို မထားခဲ့ရဲ့။ ငွေ ပန်းက သူမအကြောင်း စည်းကို ပြန်ပြောလိုက်မှာ ကြောက်သည်။ လှေကန်နှစ်ဖက်ကင်းမိလို့ ရေထဲပြုတ်ကျတာမျိုး အဖြစ်မခံနိုင်သေး။

ငွေပန်းကလည်း အလိုက်သိသိနေခဲ့ဖို့ စိတ်ကူးထဲ တောင်မရှိ။ မကြာခင်မှာ စည်းနဲ့ စေ့စပ်တော့မည့် ဆည်းလည်းဟာ တခြားသော အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် နှစ်ယောက်တည်း မသွားသင့် ဟု ထင်မိသဖြင့် သူမဟာ ဦးနယုန်နှင့် ဆည်းလည်းကြားကို တမင် ဝင်ဖြစ်အောင် ဝင်သည်။ ဒါဟာလည်း တစ်ဖက်က ပြန်ပြောရရင် ချစ်သူအတွက် သူမ တတ်နိုင်သလောက် လုပ်ပေးတာပင်။ စည်းကို ရွေးချယ်ခြင်းမှာ အချစ်လုံးဝမပါသော ဆည်းလည်းဟာ အချိန်မရွေး ဦးနယုန်နောက် ပါသွားနိုင်သည်။ ထိုအခါ ချစ်ရသူ စည်း ကြေကွဲရ

www.burmeseclassic.com

လိမ့်မယ်။ စည်းရဲ့ ကြေကွဲခြင်းဟာ သူမအတွက် ငရဲတွေပဲ။ ဒီတော့ စည်းအတွက် သူမ ဆည်းလည်းကို ကာကွယ်ရမယ်။

ဦးနယုန်က ဆည်းလည်းရဲ့ ကော်ဖီခွက်ကို မွှေပေးဖို့ ပြင်ရုံနှင့် ငွေပန်းက ...

“ဟာ ... ဦးနယုန် မလုပ်ပါနဲ့ ... အားနာစရာကြီး ... ငွေပန်းပဲ လုပ်ပေးလိုက်ပါမယ် ... ဦးနယုန်မသိလို့ ဆည်းလည်းက ငွေပန်းဖျော်ပေးတဲ့ ကော်ဖီမှ သဘောကျတာ”

“ဒီဟာက မွှေရုံပဲလေ ... ဖျော်စပ်နေတာမှ မဟုတ်တာ”

ဦးနယုန်က အံ့ဩလို မျက်ခုံးပင့်ကာ ...

“ဪ ... အဲဒီ မွှေရုံပဲကို ငွေပန်း မွှေပေးမှကြိုက်တာ”

“ဟုတ်လား မီးလေး ... အံ့ဩစရာပဲ”

“ဟုတ်တယ်နော် ... ဆည်းလည်း”

ဆည်းလည်းမှာ အိလည်လည်နဲ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရသလိုပဲ။ စိတ်ထဲမှာတော့ ဦးနယုန် ဟူသော လမ်းကြောင်းတွင် ငွေပန်းဖြူကို ချန်ထားဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်က တစ်ထိုင်တည်းကျသွားသည်။

ငွေပန်းဟာ တဆိတ်တော့ စွက်ဖက်လွန်းသည်။ ထိုစွက်ဖက်မှုဟာ သူမရဲ့ သူငယ်ချင်း အနေအထားနဲ့လား။ ဒါမှမဟုတ် စည်းရဲ့ အတွင်းရေးမှူးအနေနဲ့လား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငွေပန်း

စွက်ဖက်တာကို သူမ မကြိုက်။ သူမဘာကို သူမဘာသာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် ရှိရမည်လေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆည်းလည်း ရင်ထဲမှာ ငွေပန်းကို ဖြိုငြင်စပြုလာပြီး ...

www.burmeseclassic.com

နောက်ပိုင်းမှာ ဆည်းလည်းက ငွေပန်းကို အဖော်
မခေါ်တော့။ စည်း လွတ်ပေးသော Cygnus ကိုတော့စီးသည်။
စည်းရဲ့ ယာဉ်မောင်း 'ကိုပါ'က ဆည်းလည်း အကြောင်းတွေ အကုန်
သိသည်။ ဆည်းလည်း ငွေပန်းကို ဘာကြောင့် မခေါ်တာလဲ မသိ
ပေမယ့် ဆည်းလည်းနဲ့ ဦးနုယုန် အကြောင်းကိုတော့ သိသည်။

သို့သော် စည်းကို ပြောသင့် မပြောသင့်ကို စဉ်းစား
လို့မရသေး။ ထို့ကြောင့် ငွေပန်းကိုသာ တိုင်တည်ဖြစ်သည်။

“ငွေပန်းရယ် ... ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... ဆည်း
လည်းက ဟိုလူကြီးနဲ့ တော်တော် တွေ့ဖြစ်နေကြတယ် ...
ကျွန်တော် ကိုစည်းကို ပြောရမလား ... မပြောရဘူးလား
သိဘူး”

“ကိုစည်းကို မပြောပါနဲ့ဦး ... ငွေပန်းတို့က မသေချာဘဲပြော
ရင် စိုးရိမ်သလိုဖြစ်လာရင် ပြောရတာ ကောင်းတယ်လေ ...
ကြိုသတိပေးရာကျတာပေါ့နော် ... ကတယ်လို့ မဖြစ်ခဲ့ရင်
ကိုစည်း စိတ်ပူရတာပဲ အဖတ်တင်မယ်လေ ... ငွေပန်းတို့
စောင့်ကြည့်သေးတာပေါ့ ကိုပါရယ် ... တကယ်လို့ ရှေ့
ဆက်လာခဲ့ရင်လည်း ငွေပန်း သူငယ်ချင်းကို ငွေပန်း ကြည့်
ထိန်းပျံ့မယ် ... ကိုပါသာ အခြေအနေအားလုံး ငွေပန်းကို
ပြောပြပေးနော် ... ခုနောက်ပိုင်း ငွေပန်းက သူ့နောက်
မလိုက်ဖြစ်တော့ မသိရဘူးလေ ... ကိုပါပဲ ကြည့်ပြီး အခြေ
အနေပြောပြပေး ... ဘာမှ ဖြစ်မလာစေချင်ဘူး ... ကိုပါ
ရယ် ... အထူးသဖြင့် ကိုစည်းကို စိတ်မညစ်စေချင်ဘူး”

ငွေပန်းမှာ ကိုယ့်အရှိန်နှင့်ကိုယ် ခံစားချက်အပြည့်
နှင့် ပြောပြီးမှ လျှာတစ်လစ်ဖြစ်သွားသည်။ ကိုစည်းအပေါ် သံယော
ဇဉ်ကြီးမိသည့် အဖြစ်ကို ကိုပါ ရိပ်မိသွားပြီ။

“အေးပါ ... ငွေပန်းကို ကျွန်တော် အမြဲတမ်းသတင်းပို့ပါ
မယ် ... ကိုစည်းကလည်း ကျွန်တော့်အတွက် ကျေးဇူးရှင်ပဲ
လေ ... ကလေးတွေနဲ့ လူမမာဇနီးသည်တစ်ဖက် ဗျာများ
နေရတဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကိုစည်း ကြည့်ရှုထားလို့သာ အသက်

www.burmeseclassic.com

ရ။ချောင်နေရတာ ... ကိုစည်းကလည်း ဆည်းလည်းချိုထို
မိန်းကလေးကို ဘာလို့များတန်းတန်းစွဲ ဖြစ်နေလဲမသိတော့
ပါဘူးဗျာ ... ”

ကိုပါ ညည်းမယ်ဆို ညည်းစရာပါ။ ကိုစည်းကလေး
ရည်အားဖြင့် အချောအမောကြီး မဟုတ်ပေမယ့် သူ့ဟာနှင့် သူ့
တော့ ကြည့်ကောင်းနေသားပင်။ ပြီးတော့ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အိမ်
လည်းရှိသည်။ ကိုစည်းရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း ဥစ္စာဝန်ထမ်း
ညီမျှခြင်း ထိုး၍ရသော မိန်းကလေးတွေ ဒုနဲ့ဒေး ... ရုပ်ရည်အား
ဖြင့်လည်း သာယာကြပါသည်။ ကဲ ဘာကြောင့် ကိုစည်း ဆည်း
လည်းကိုမှ ရွေးပါသလဲ။ အချစ်ကြောင့်ဆိုတာ လုံးဝမမှားသေး
အဖြေပဲပေါ့ကွယ်။ ထိုကြောင့် အချစ်ကို အချစ်ဖြင့် ကိုယ်ချင်း
သော ငွေပန်းက ကိုစည်း နှလုံးသားဖြစ်သော ဆည်းလည်းကို
ကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်။

ထိုစဉ်မှာပဲ ရုံးထဲကို ဆည်းလည်း ဝင်လာသည်
“ကိုပါနဲ့ ငွေပန်း ... ဘာတွေပြောနေကြတာလဲ”
သာမန်ပုံစံဖြင့် မေးလိုက်ပေမယ့် ထိုမေးခွန်းနောက်
ကွယ်မှာ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်ရှိမှာ သေချာသည်။
“ကိုစည်းရော ... ”

“ကိုစည်း မရှိဘူး ... ဆည်းလည်းရဲ့ ... အားကစားဆိုင်သွား
တယ်”

“ဟွန်း ... အဲဒီ ကိုစည်းကလည်း ပြောတော့ဖြင့် တစ်နေ
ကုန်ရှိမယ်လေး ဘာလေးနဲ့ ... ”

“ဪ ... သူ ဒီနေ့ တစ်နေကုန်နေဖို့ပဲ ... အားကစားဆိုင်
မှာ အလုပ်သမားတစ်ယောက် ပစ္စည်းသယ်ရင်း လှေကား
က ချော်ကျလို့လေ ... အဲဒါ အခြေအနေသွားကြည့်တာ”

“ဟင်း ... ကိုစည်းမရှိတော့ ... ငါက လာမောဖြစ်တာပေါ့
ဟာ ... ကဲပါ။ ကိုစည်းကို ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်ဦးမယ်”

သူမဘာသာ ပြောပြီး ဖုန်းလေးထုတ်ကာ စတိုလ်
ဖြင့် ရုံးခန်းထဲ ဟိုလျှောက်ဒီလျှောက်လုပ်ကာ ဖုန်းပြောနေလေ
သည်။

“ကိုစည်း ... ငါးပုလင်းလောက်ပါ ... ဟုတ် ... ကျောင်း
တုန်းက သူငယ်ချင်းတွေ ဝိုင်းညစ်နေလို့ Cygnus စီးထားပြီး
ဒီလောက်မကျွေးချင်ဘူးလား ဖြစ်နေတယ် ... သိလား”

“တကယ်နော် ကိုစည်း ... အဲဒါကြောင့် ... ”

“အဲဒါကြောင့် ကိုစည်းကို ... ဟင်း ဟင်း ... နောက်ဆက်
တွဲကို နောက်တစ်ခေါက်မှ ဆက်ပြောမယ် ... ဘယ်နောက်

www.burmeseclassic.com

တစ်ခေါက်လဲဆိုတော့ နောက်တစ်ခေါက် မုန့်ဖိုးပေးရင်ပေါ့
နောက်တစ်ခေါက်ကို တစ်ခါတည်း ထုတ်သွားရမယ်... ထေ
ကိုစည်းကို အဲဒါလေးတွေကြောင့် ပိုချစ်နေရတာ သိလား”

သူမ မကြားချင်တော့ ဆည်းလည်းနှင့် ဝေးရာမှာ
ထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်နေလိုက်သည်။ ခဏနေတော့ ဆည်းလည်းထ
လက်ထဲကို ဖုန်းလာထည့်ပေးသည်။

“ငွေပန်းလား ... ငွေပန်းရေ Cashier ဆီကနေ ပိုက်ဆံထဲ
သောင်း ထုတ်ပြီး ဆည်းလည်းကို ပေးလိုက်ပါ ... ကျွန်
တော့်စာရင်းထဲကို ထည့်လိုက်လို့ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုစည်း ... ”

ထိုနေ့က ဆည်းလည်းက တိုပါ မောင်းသော Cas
ကပ်ကိုပါ ယူသွားပါသည်။ ပြန်လာတော့ ကိုပါက သတင်းပို့သည်။
သူမ ဦးနုယုန်အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင် ဝယ်ပေးသည်တဲ့ ...
ကောင်းသေးရဲ့လား။ သူနှင့် မဆိုင်ဘူးလို့ပြောရင် ရပေမယ့် ဆိုင်
စာယ်ဟု သတ်မှတ်ရင်လည်းရတဲ့ အခြေအနေမို့ သူမ ဆည်းလည်း
နှင့် သွားတွေ့ဖြစ်သည်။

“ဆည်းလည်း နင်နဲ့ စကားနည်းနည်းပြောချင်တယ် ... ”

“ကိုစည်း ဘာမှာလိုက်လို့လဲ”

“မမှာပါဘူး ... ငါ့ဘာသာ ပြောစရာရှိလို့”

“ပြောလေ ... ”

ဆည်းလည်းတို့ အိမ်ကို မရောက်စဖူး ရောက်လာ
သော ငွေပန်းကို ကြည့်ပြီး ဆည်းလည်းကလည်း ရိပ်မိနေပါပြီ။
ဦးနုယုန် ကိစ္စကလွဲလို့ ဘာများဖြစ်လာဦးမှာလဲတဲ့။

“ငါတို့ တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာ သွားပြောရင် ပိုပြီး အဆင်ပြေမယ်
ထင်တယ် ... ဆည်းလည်း”

“သွားလေ ... လမ်းထိပ်မှာ အအေးဆိုင်ရှိတယ်”

အအေးဆိုင်မှာ အအေးသောက်ရင်း ကိုယ့်အပူနဲ့
တိုယ် ချွေးစို့နေသော မိန်းမနှစ်ယောက် ...

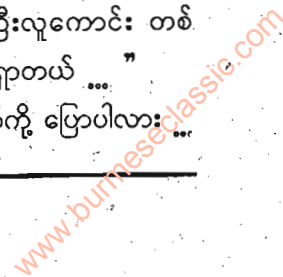
“ဆည်းလည်း ... ငါ မေးစရာရှိတယ် ... ဒါပေမယ့် ...
ဘယ်ကစမေးရမှန်း မသိဘူး ... ”

“စချင်တဲ့ဆီက စလေ ... ”

“ဟို ဦးနုယုန်ဆိုတဲ့ လူကြီးအကြောင်း မေးချင်တာ”

“ဪ ... သူလား သူက စိန်တိုက်ပိုင်ရှင်ကြီးလေ ... ပြီး
တော့ သဘောထားပြည့်ဝတဲ့ လူကြီးလူကောင်း တစ်
ယောက် ... ငါ့ကိုလည်း တကယ်ခင်ရှာတယ် ... ”

“အဲဒါတွေထက်ပိုပြီး တိကျတဲ့ အချက်ကို ပြောပါလား ... ”

ဆည်းလည်း ... နင်နဲ့ကိုစည်းအကြောင်းကို ဦးနယုန် သိလား”

“သိတယ် ...”

“နောက်တစ်ပတ်မှာ စေ့စပ်တော့မယ်ဆိုတာရော သိလား”

“သိသိမသိသိ ... နင်ဘာလုပ်မလို့လဲ ငွေပန်း ...”

“မဟုတ်ဘူးလေ ... နင့်အပေါ် မရိုးသားပုံပြနေတဲ့ သူမို့လို့ ပြောနေတာ ... တကယ်ဆို နင်ဟာ နောက်တစ်ပတ်မှာပဲ စေ့စပ်ရတော့မှာလေ ... ဦးနယုန်က မသိဘဲ နင့်ကိုမျှော်လင့်နေတယ် ... နင်ကလည်း ဘာမှမပြောဘဲ တွဲသွားတဲ့ လာလုပ်ပြီးမှ ကိုစည်းနဲ့ စေ့စပ်လိုက်ရင် နင့်ရဲ့ မိန်းကလေး သိက္ခာကို ထိပါးလာနိုင်တယ်နော် ... ပြီးတော့ ကိုစည်း သိသွားရင်လည်း မကောင်းဘူး”

“နင်က သိအောင်ပြောချင်နေတာမို့လား ... ငွေပန်းဖြူ”

“စည်း ... သိစေချင်မှဖြင့် နင့်ကိုတောင် လာပြောမနေဘူး ငါက မဖြစ်စေချင်လို့ ပြောနေတာ ... ကိုစည်းက နင့်ကို ဘယ်လောက်ချစ်ရှာလဲ့ ... နင် လက်ညှိုးညွှန်ရာ ပေးနေတာပဲမို့လား ... ဒီလောက်ကောင်းနေတဲ့ ကံကြမ္မာကို ဘာလို့ နတ်ဆိုးတွေဘက် တွန်းပို့ချင်နေတာလဲ ...”

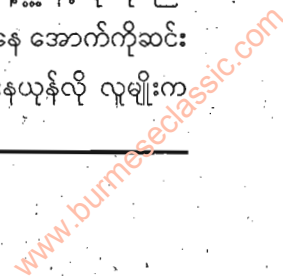

“ဟင်း ... ဟင်း ... ငွေပန်း ... ငွေပန်း ... ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အခြေအနေတွေ ဖြစ်မလာနိုင်ဘူးလို့ နင်က ထင်ထားတာကိုး ... ငါ့ရဲ့ကံကြမ္မာက စိန်ကိုဇယ်တောက်တမ်းကစားနိုင်တဲ့ ကံကြမ္မာမျိုးဖြစ်နေရင်တော့ ငါ့နဲ့ကိုစည်း ရေစက်ဆုံမယ် မထင်ဘူးနော် ...”

“ဘာရယ် ... ဆည်းလည်း ...”

“ငါ ... စိန်တိုက်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ချင်တယ် ... ငွေပန်း”

“နင်ရူးနေလား ... နင့်နဲ့ ကိုစည်း နောက်တစ်ပတ်ထဲ စေ့စပ်တော့မယ်လေ ... နင့်ရဲ့စေ့စပ်သတင်းကိုဖတ်ပြီးရင် ဦးနယုန်က သူ့ဂုဏ်သိက္ခာအမဲ့ခံပြီး နင့်ကို ဆက်သဘောကျနိုင်မယ် ထင်လို့လား ... အမေကျော် ဒွေးတော်မလွမ်းချင်စမ်းပါနဲ့ ... ဆည်းလည်းရဲ့ ... နင့်ကို ဦးနယုန် သဘောကျတဲ့ အထဲမှာ Cygnus နင်စီးနေတဲ့ Cygnus လည်း ပါကောင်း ပါနိုင်သလို နင့်ရဲ့ အရှေ့အတုကို စိတ်ဝင်စားခြင်းလည်း ပါမှာပဲ ... နင်ပိုင်တဲ့ဖုန်း ... စီးတဲ့ကား ... အသုံးအဆောင်အားလုံး ဟာ ကိုစည်းရဲ့ပုံပိုးမှုတွေဆိုတာ နင်မမေ့နဲ့ ... နင့်ကို ကိုစည်း တကယ်ချစ်လို့သာ ဒီအဆင့်အတန်းကနေ အောက်ကိုဆင်းပြီး တန်းမြင့်ပေးဖို့ ကြိုးစားပေးမယ့် ဦးနယုန်လို လူမျိုးက

နင့်ကိုသာ ဘာမှမရှိတဲ့ မိန်းကလေးလို့သိကြည့် ဆက်တဲ့
မလား ... မတဲ့ဘူးလားဆိုတာ အောင်ဘာလေထိုးတာ
ထက်တောင် ဆိုးသွားဦးမယ် ... ”

“ဟွန်း ... ”

“ငွေပန်း ... နင် ဘာလို့ ဒါတွေလာပြောနေတာလဲ”

“သူငယ်ချင်းကို ဒုက္ခမရောက်စေချင်လို့ပေါ့ ... နင် အမှန်ကို
မြင်စမ်းပါ ဆည်းလည်းရယ် ... ”

“ဦးနယုန် ငါ့ကို စိတ်ဝင်စားလာဖို့ဟာ ငါ့မျှော်လင့်ဆုံး ဆု
ဖြစ်နေပြီ ... ငွေပန်း”

“ဘာ ... နင် နင် ... တော်တော်အသိခေါက်ခက် အဝင်နင်
တာပဲ ... ဆည်းလည်း ... အေး ... နင့်ကြောင့် ကိုစည်း
စိတ်ညစ်ရတယ်ဆိုရင် နင်လည်း ဘယ်တော့မှ စိတ်ချမ်းသာ
မှာ မဟုတ်ဘူး ... ”

ငွေပန်း ပုံစံက သူမကို စေတနာရှိလို့ထက် ကိုစည်း
အတွက် ကိုစည်းဘက်ကို ကြည့်ပြီး ပြောနေပုံက အထင်းသားဖို့

“ဘာလဲ ... ငွေပန်း ... နင်က ... နင်ရတဲ့ လခအတွက်
နင့် အလုပ်ရှင်ဘက်က ဆတ်ဆတ်ခါနေတာပေါ့ ... ဒီမှာ
ငွေပန်း ... နင် ကိုစည်း ဘက်ကနေ နင်ဆုတောင်းနေ ... ”

ဦးနယုန် ငါ့ကို Propose မလုပ်ပါစေနဲ့လို့ ဟုတ်ပြီလား”
ဆည်းလည်းက ထွက်သွားပြီ။ တော်ပါသေးတဲ့ဆည်း
ည်းဟာ ငွေပန်း ကိုစည်းဘက်နေ အမှန်အတိုင်း မသိသေးလို့

... ။

ပထမတုန်းကသာ စည်းဟာ ငွေပန်းကို ကြည့်
ဖြစ်ပေမယ့် ခုဆို ငွေပန်းအပေါ် အမြင်တွေကြည်လင်လိုက်သ
တစ်ဖက်ကမ်းကို ခတ်နေသည်။

ငွေပန်းက လိုလေသေးမရှိအောင် တာဝန်ကျေ
၏။ အတွင်းရေးမှူးတစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ထက် ဆွေမျိုးရင်း
တစ်ယောက်လို စေတနာထားပါ၏။ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ရင်လည်း
တာဝန်ကျေ၏။ တိကျ၏။ အခြားသော ဝေယျာဝစ္စအဝဝကိုလည်း
ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်၏။

စားသောက်ချိန်မေ့အောင် အလုပ်ထဲမှာ ဈာန်
တတ်လွန်းသည့် စည်းကို ထမင်းစားချိန် ကော်ဖီသောက်ချိန်

တို့ ငြိမ်သက်စွာ ငါးမိနစ်တိတိ အနားပေးချိန် စသည်ဖြင့် အသေး
အမွှားကအစ အချိန်ဇယားဖြင့် အတိအကျ။

အပြင်က ပြန်လာရင် သစ်သီးဖျော်ရည်တစ်ခုခုက
အဆင်သင့်။ အပြင်ထွက်မည်ဆိုရင် ကားနားအထိ လိုက်ပို့ရတာ
အမော။ အရာရာကို ငွေပန်းက ဂရုတစိုက်လုပ်ပေးသောအခါ စည်း
ရင်ထဲမှာ ငွေပန်းကို အသိအမှတ်ပြုလာခဲ့ရင်း ...

မေတ္တာဆိုတာ အသွားအပြန်ရှိမရှိ သေချာမသိပေ
မယ့် အမုန်းတွေမှာတော့ အသွားအပြန် မရှိတာ သေချာသည်။
သူက ငွေပန်းကို အမြင်ကတ်သလောက် ငွေပန်းကတော့ သူ့အပေါ်
ကောင်းလွန်းသည်။

ဘုတစ်ရာဟု ရက်ရက်စက်စက် စွပ်စွဲတတ်သော
ငွေပန်း မျက်နှာကို ခင်မင်နှစ်လိုမိလာပြီ။ ငွေပန်းဆီက သနပ်ခါး
စစ်စစ်ရနံ့တွေကလည်း Air.cond အခန်းထဲမှာ မွှေးပျံ့နေတာကို
လည်း သဘောကျလာပြီ။

ဆည်းလည်းနှင့်တောင် သိပ်ပြီး မတွေ့ရဘဲ ငွေပန်း
ကသာ တစ်ချိန်လုံး အနားမှာရှိနေသဖြင့် ငွေပန်းကို လိုအပ်တတ်
လာတာလား?

ဆည်းလည်းကိုဆို အလိုက်လိုက်ရလွန်းလို့ မောနေ

www.burmeseclassic.com

တတ်ပြီး ငွေပန်းရဲ့ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မှုတွေပေါ် ချွေးသိမ့်နိုင်လာ တာလား? ဘာလဲ သေချာမသိပေမယ့် ငွေပန်းကို လိုအပ်နေတာ ကို သိစိတ်အားဖြင့် လက်မခံနိုင်သေးပေမယ့် မသိစိတ်ကတော့ ရာနှုန်းပြည့် လက်ခံနေပြီ။

ပိုပြီး သတိထားကာ ငွေပန်း နေမကောင်း၍ ခွင့် ယူစဉ်က ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သူက တစ်နေ ကုန် ရုံးမှာရှိနေသည်။ ဧည့်သည်တွေ လာတာကတစ်ဖက် ရုံးကိစ္စ တွေက တစ်ဖက် လူက မှူးနောက်လာချိန်မှာ ထမင်းစားချိန်တောင် မရလိုက် ငါးမိနစ်နားဖို့ ဆိုတာဝေးရော။ ငွေပန်းသာရှိရင် အခြေ အနေကို ထိန်းထားပြီး သူ့ကို ကူညီမှာပင်။

ညနေစောင်းတော့ သူ ပိုပြီး သည်းမခံနိုင်တော့။ ဒီလောက်အလုပ်ရှုပ်နေတာကို ဆည်းလည်း ရောက်လာပြီး ရှိုးပွဲ လိုက်ပြဖို့ ပူဆာလာသည်။

“ဆည်းလည်းလေး ... ကိုယ် ဒီနေ့လုံးဝကို မအားဘူး ... ထမင်းတောင် ခုထိမစားရသေးဘူး ... နောက်မှကြည့်ကွာ နော်”

“ဟာ ... မရဘူး ... မရဘူး ... IC ပွဲက အရမ်းကောင်းမှာ ချစ်ရင်လိုက်ပြမှာပဲ”

“ဒီလိုလုပ် ... ကလေးရာ ... ပိုးစုနဲ့ မြတ်နုကို ခေါ်သွား ပါ ... ကားပါယူသွား ... ဟုတ်ပြီလား”

“ဟာ ... မရဘူး ... ကိုစည်းပဲ လိုက်ပို့ပါ ... ကိုယ့်ရည်းစား နဲ့ပဲ သွားချင်လို့ပါဆို ...”

“ကိုယ် တော်တော်မအားလို့ပါကွာ”

“ပြီးရော မပို့ရင် ပို့တဲ့သူနဲ့သွားမယ် ...”

“ဟင်း ... ဟင်း ... ဆည်းလည်းကလည်းကွာ ... ကဲပါ ပိုးစုတော့ ခေါ်သွားကွာနော် ... ဘောဘီ ... လိမ္မာတယ်”

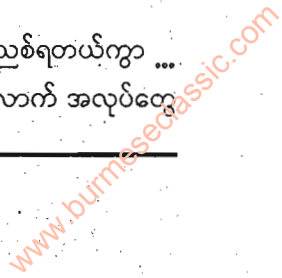
“တော်ပြီ ... တော်ပြီ ... ဆည်းလည်း တခြားအသိတစ် ယောက်နဲ့ပဲ သွားတော့မယ် ...”

ဒီလောက် အဆင်ပြေပြေဖြစ်အောင် စိစဉ်ပေးနေပါ က ဆည်းလည်းက စိတ်ကောက်ပြီး ထွက်သွားသည်။ သူလည်း စိတ်တွေ ပိုပြီး ညစ်ညူးရှုပ်ထွေးစွာ ကျန်ရစ်သည်။

ထိုက် ရောက်လာတော့ ထိုက်ကို ရင်ဖွင့်ဖြစ်သည်။

“မင်းကောင်မလေးက မဟုတ်သေးဘူး ... စည်းရာ ... မဖြစ်သင့်ဘူး ...”

“ကလေးဆန်တော့ တစ်ခါတလေ စိတ်ညစ်ရတယ်ကွာ ... ငါလည်း လိုက်ပို့ချင်တာပေါ့ကွာ ... ဒီလောက် အလုပ်တွေ

ပုံနေတာ ... ဘယ်လိုလုပ်လိုက်နိုင်မလဲ”

“ထားလိုက်ကွယ် ... နောက်နေ့မှ ပြန်ချော့လိုက် ... အငွေပန်း နေမကောင်းတာ သက်သာရဲ့လား မသိဘူး”

“အေးကွာ ... မနက်ဖြန်တော့ သူရုံးတက်နိုင်မှဖြစ်မယ် သူမလာတာ တော်တော်ကသိတာကွ ... ”

“ငွေပန်းဆီ ဆက်လို့ရတဲ့ ဖုန်းရှိလား”

“မရှိဘူး ... ဖုန်းရှိတဲ့ အိမ်ကလည်း လမ်းထိပ်မှာဆိုတော့ မခေါ်ပေးဘူး ... မှာထားလို့ပဲရတယ်”

“စိတ်ပူတယ်ကွာ ... ထောက်ကြံ့တောင် လိုက်သွားချင်တယ် ... ”

“မင်းက တစ်မျိုး ... ”

“ရင်ဘတ်ချင်း ကိုယ်ချင်းစာပါ ကိုယ့်လူရာ ... ”

“အေး ... ငါလည်း အစကသာ သူ့ကို အမြင်ကတ်တာပဲ တကယ်တမ်းကျတော့ ငွေပန်းက စိတ်သဘောထားဖြူစင်ရှာပါတယ် ... သိလည်း သိတတ်တယ် ... ကုန္တလည်း နှစ်တယ် ... မဆိုးပါဘူး ... မင်းနဲ့ သဘောတူနိုင်သွားပြီ”

“အခုလို အမှန်မြင်ပြီး အမြင်မှန်ရသွားတာ ဝမ်းသာစရာပဲကွာ ... ”

“မင်း ဘိုးအေ ... ”

“လူ့လောကထဲ မရှိတော့တဲ့ ငါဘိုးအေကို ဘာကိစ္စ တနေ့ရတာလဲ ... ကဲပါ ... မင်း အလုပ်ရှုပ်နေရင်လည်း နေခဲ့တော့ ... ငါ ထောက်ကြံ့ကို သွားဦးမယ် ... ”

“ငွေပန်း ဆီလား ... ”

“အေး ... ”

“ငါလည်း လိုက်ချင်တယ်ကွာ ... ဒါပေမဲ့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ”

“ရတယ် ... ငါလစ်ပြီ ... ”

“အေး ... မင်းပြန်လာရင် ငွေပန်း အခြေအနေ ပြောဦးနော်”

“ငါ သူ့ဆီရောက်လာတာနဲ့ မင်းဆီဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်မယ် စိတ်ချ ... ”

“အိုကေ ... သူငယ်ချင်း”

ထွက်သွားသော ထိုက် ကျောပြင်ကို ကြည့်ပြီး တစ်ခုခံစားရသလိုပင် ဘာခံစားရတာလဲ မသိပေမယ့် နင့်နေတာက အမှန်ပင်။

ငွေပန်းက တုပ်ကွေးဖြစ်တာပါ။

ကွေးနေရင် ပိုဆိုးမှာကြောက်တာနဲ့ ခြံထဲဆင်း၍ အမှိုက်တွေလှဲနေရာမှ တဆတ်ဆတ်တုန်အောင် ချမ်းလာ၍ အိမ်ပေါ်ပြေးတက်ပြီး အိပ်ရာထဲဝင်ကာ စောင်ခြံကွေးနေမိသည်။

မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားခိုက် ...

“သမီးရေ ... ငွေပန်းရေ ... ဧည့်သည်ရောက်နေတယ်”

အဖေ့ အသံကို ကြားလိုက်ရတာမို့ စောင်ခြံထဲထွက်ပြီး ဆံပင်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြီးကာ ဘယ်သူမှန်း မသိသော ဧည့်သည်ကို မေတ္တာပို့မိသည်။ အခန်းထဲက အထွက် အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်မှာ ထိုင်နေသော ကိုထိုက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ငွေပန်း ... နေမကောင်းဘူးဆိုလို့ သတင်းလာမေးတာ”

“ရပါတယ် ... ကိုထိုက်ရဲ့ ... မအားတဲ့ကြားက လာမေးတာ အားနာစရာကြီး ... ”

“အားနာစရာ မဟုတ်တာ ... ကိုယ်က စိတ်ပူနေလို့ပါ”
ထိုက်က သတိလက်လွတ်ပြောလိုက်ပြီးမှ ငွေပန်းအဖေရှိုသေးတာကို သတိထားမိပြီး တွန့်သွားရသည်။

“တုပ်ကွေးလေ ... ခေတ်မီအောင်ကွေးလိုက်တာ”
“ဒါပေမဲ့ တစ်ရက်ပဲဖျားတာကို မျက်နှာတော်တော်ချောင်ကျသွားပြီ ... ဂရုစိုက်ဦး မပေါ့နဲ့ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ”
“ဆေးခန်းပြုလား ... ”

“ဟင့်အင်း ... ငန်းနီကျော်သောက်ထားတယ် ... ”
“ဟာကွာ ... အဲဒီလို ဆေးမြီးတိုနဲ့ မကုနဲ့လေ ... ပိုးသတ်ဆေးတော့ သောက်မှပေါ့ ... ဆေးခန်းသွားပြသင့်တယ်”

“အဲဒါကြောင့် ဦးလေးကပြောတာ ... ဆေးခန်းသွားဆို မင်းညီမက ပြောရခက်တယ်ကွ ... ဆေးထိုးခံရမှာကိုလည်း ကြောက်မှကြောက်ပဲ ... ”

ငွေပန်း အဖေက မနေနိုင်ပုံဖြင့် ဝင်ပြောသည်။ ငွေပန်းကတော့ ဂျစ်တူးမျက်နှာပေးနဲ့ ...

“ခုလည်း သက်သာတာပဲကို ...”

“စည်းကလည်း ... သတင်းမေးခိုင်းလို့တယ် ... သူတောင် လိုက်လာမလို့ မအားလို့ ...”

ထိုစကားကြောင့် သူမ အဖျားတစ်ဝက် ယူပစ်သလို သက်သာသွားသည်။ ထိုက်က စည်းဆီ ဖုန်းဆက်သည်။

“ငါပါ ... အေးရောက်ပြီ ... တုပ်ကွေးတဲ့ ဆေးခန်းမပြော့ မင်းတပည့်ကို ကြည့်ပြောဦး ...”

ဖုန်းကို ငွေပန်း လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“ငွေပန်း ဘာလို့ခေါင်းမာနေတာလဲ ... ဆေးခန်းသွားကြ လေ ... အဲလို ခေါင်းမာနေရင် အဖျားက ဘယ်ပျောက် တော့မလဲ ငွေပန်းရဲ့ ... ငွေပန်း မလာရင် ကိုယ်လည်း အရမ်း ကသီတာပဲ ... မြန်မြန်နေကောင်းအောင်လုပ်ကွာ”

သူ့အလုပ်ပျက်မှာစိုးလို့ ပူတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဒါပေမဲ့ သူ့ဆီမှာ သူမအတွက် ပူပင်ပေးစိတ်ရှိနေတာလေးကို တော် တော်ကြည့်နူးမိသည်။ ရောဂါတောင် တစ်ဝက်သက်သာသွားသလိုပင်။ အဲဒါ အချစ်ရဲ့ တန်ခိုးလား?

“ကဲ ... ငွေပန်း ဆေးခန်းလိုက်ပို့မယ်”

“ရတယ် ... ကိုထိုက် ... ပြီးမှ ကိုယ့်ဘာသာ သွားလိုက်”

မယ် ... ရပ်ကွက်ထဲမှာဆိုတော့ ကိုထိုက် ကားနဲ့ ဆေးခန်း သွားတယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်က မသင့်တော်လို့ပါ”

“အိုကေ ... ဒါဆိုလည်း ပြီးရော ... သွားဖြစ်အောင်သွား နော် ...”

“ဟုတ် ...”

“ဘာစားချင်လဲ ... တစ်ခုခု သွားဝယ်ပေးချင်တယ်”

“မစားချင်ဘူး ... ပါးစပ်တွေ ခါးနေတယ် ...”

“တစ်ခုခုတော့ စားလေကွာ ... ကြက်စွပ်ပူပူလေး သောက် မလား ... ကိုယ်သွားဝယ်ပေးမယ် ...”

ငွေပန်းက မျက်ရည်ဝိုင်းသည်။ သူမလို အညတရကို ခိုထိုက်က ခံစားလို့လား။ ဒါမှမဟုတ် ကိုထိုက် နေရာမှာ ကိုစည်း မဟုတ်လို့လား။ ဘာမှန်းတော့မသိ။ ဝေသီလာသော မျက်ရည်တွေ ခို မျက်တောင်တဖျတ်ဖျတ်ခတ်ရင်း သိမ်းဆည်းလိုက်ရသည်။

“ကိုစည်း ... ဒီနေ့ တော်တော်ကသီနေမှာပဲ ... ထမင်းရော အချိန်နဲ့အခါနဲ့ စားရရဲ့လား မသိဘူး”

ထိုက်က ငွေပန်း ရင်ထဲက သံယောဇဉ်ရိပ်ကို ရိပ်မိ လိုက်သည်။ နေရာလွဲ လူလွဲတော့ ဖြစ်နေကြပြီထင်သည်။

ထို့နောက် ငွေပန်းကို စည်းအကြောင်းတွေ မသိ

www.burmeseclassic.com

မသာပြောနေမိသည်။ ဥပမာ စည်း ယောင်တတ်တဲ့ အကြောင်းကို ဟာသဆန်ဆန် ပြောပြခြင်းဖြင့် သူမလေးကို ပြုံးရွှင်စေသည်။ သူ့စိတ်ထင်လို့လားမသိ။ ငွေပန်းမျက်နှာဟာ စည်းအကြောင်းပြောလိုက်တော့မှ သွေးရောင်လွမ်းကာ လန်းလာသည်ပင်။

ကဲ ဘယ်လို ရှေ့ဆက်ကြမလဲ?

“ငွေပန်း မလာတဲ့ရက်က ကိုယ်တော်တော် ဒုက္ခ ရောက်တယ်ကွာ ... ”

“နောက်ဆို အဲလို မပျက်စေရပါဘူး ... ကိုစည်း”

“ဟာ ... ကိုယ်က အဲဒီသဘောပြောတာမဟုတ်ဘူး ... နေမကောင်းလို့ မလာနိုင်တာတော့ ခွင့်ယူရမှာပေါ့ ... ကိုယ်အဆင်မပြေတာကို ပြောပြတာ ... ”

ချစ်သူက သူမကို လိုအပ်တယ်ဆိုရုံနဲ့တင် ပီတိဖြာ ချလွန်းလှသည်။ အဖြည့်ခံ ဖြစ်ခွင့်ရတာနဲ့တင် ရူးမတတ် ပျော်ရွှင်ကြောင်း ချစ်သူသိအောင် ဘယ်လိုပြောရမလဲ။

ဆည်းလည်းက စုဖုရားလတ်ဆိုရင် သူမကတော့ နှိုင်းခင်ခင်ဖြစ်ခွင့်ရချင်ပါရဲ့။ ဖြည့်ဆည်းပေးချင်ပါရဲ့ ချစ်သူရယ်...

www.burmeseclassic.com

“ဟိတ် ...”

“အမလေး”

“ဪ ... ငွေပန်း ဘာတွေတွေ့နေတာလဲဗျာ ... ဒုက္ခပေးနေမကောင်းသေးဘူးလား”

“ကောင်းပြီ ... ကောင်းနေပြီ ... ကိုစည်း ... ဘာလိုချင်လဲ”

“ကိုယ့်ကို မန္တလေးရုံးခွဲကို ဖုန်းခေါ်ပေးပါလို့”

“ဪ ... ဟုတ်”

သူမ ဖုန်းခေါ်ပေးပြီးချိန်။

“ကိုစည်း ... ဖုန်းရပြီ”

“အိုကေ ... ကိုယ်လည်း မင်းအတွက် အိုဗာတင်းသွားနေတာလား ... သောက်လိုက်ဦး”

“အို မဟုတ်တာ ကိုစည်းရယ် ... ငွေပန်းက လုပ်ပေးနေတာကို”

“ငွေပန်းရယ် ... ကိုယ်တို့က သူငယ်ချင်းတွေပဲ ... အဲဒါ သူငွေနဲ့ ဝန်ထမ်းက အများရှေ့မှာပဲ အလုပ်သဘောထားပေါ့ ... ကိုယ်တို့ဘာသာ ရှိတဲ့အချိန်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သာနေ ... ငွေပန်းကို ကိုယ်က ဝန်ထမ်းလို့ သဘောမထားပါဘူး ... လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေတွေလို သဘောထားတာပဲ”

ကဲ ... အိုဗာတင်းပူတုန်း သောက်လိုက် ... ကိုယ် ဖုန်းဆက်စရာရှိလို့ ...”

ချစ်သူ ပျော်တိုက်တဲ့ အိုဗာတင်းဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အရသာအရှိဆုံးဆိုတာ ရှင်တို့ သိကြရဲ့လား။

ရင်ထဲက နွေးထွေးစွာ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသွားတဲ့ အရသာဟာ အချစ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုပေပဲလား။

စည်းက ဖုန်းနှစ်လုံးကို တစ်ပြိုင်နဲ့ပြောနေရင်း ငွေပန်းကို လက်ယက်ခေါ်ကာ ဟန်းဖုန်းကို ပေးသည်။

ငွေပန်းက ဘယ်သူမှန်းမသိဘဲ ကြောင်စိစိနှင့် ဆွဲယူတာ ...

“ဟဲလို”

“ငွေပန်းလား ... ကိုစည်းက ငါနဲ့ပြောနေရင်း ဘာလို့ နင့်ကို ပေးလိုက်တာလဲ”

“ဪ ... သူ Oversea ပြောနေလို့ဟာ”

“ဟွန်း ... ငါ့ထက် သူ့အလုပ်တွေက ပိုအရေးကြီးနေတာ ချည်းပဲ ...”

“နင်ကလည်းဟာ ကိုစည်း အလုပ်လုပ်နေတာ ... နင် အတွက်ပဲလေ ... နားလည်ပေးလိုက်ပါဟာ”

“ငွေပန်းနော် ... နင်လည်း သူ့ဘက်သားလုံးလုံးဖြစ်နေပြီ”

နော် ... တော်ပြီ ပြောချင်စိတ်မရှိတော့ဘူး ... ဒါပဲ”
 “အေးပါဟာ ... ငါပြီးမှ ကိုစည်းကို ပြန်ခေါ်ပေးမယ်နော်”
 “မခေါ်နဲ့တော့ ... ဒီနေ့ ပြောချင်စိတ်မရှိတော့ဘူး”
 ကိုစည်းက ဖုန်းပြောပြီးတာနဲ့ ...
 “ဆည်းလည်း ဘာမှာသွားသေးလဲ ...”
 “ဟင့်အင်း ... မမှာဘူး ကောက်သွားတယ် ...”
 “အင်း ... ထင်တယ် ... ကိုလည်း Oversea ပြောရင်း သူ့ဖုန်း
 ဝင်လာတာနဲ့ ငွေပန်းကို ပေးလိုက်တာပါ ... ပြန်ချော့ရ
 တော့မှာပေါ့ ... ဟူး သူ့ကို ချော့ရတာနဲ့ ခြင်္သေ့တွေ အိတ်
 ကပ်ထဲက ခုန်ထွက်တော့မယ် ...”

စည်းက ထိုစကားကို အမှတ်တမဲ့ ပြောလိုက်ပေ
 မယ့် သူမစိတ်ထဲမှာတော့ မိန်းမတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဖျင်းခနဲ ဖြစ်
 သွားသည်။

စည်းဟာ ဆည်းလည်းကို တကယ်ချစ်တာတောင်
 မှ ငွေကုန်ကြေးကျများသည့် အဖြစ်ကို နှုတ်ထွက်စကား ဆိုခဲ့ပြီး
 မိန်းမကုန်ကြေးကို လက်ဆောင် ပဏ္ဏာနှင့် လဲဝံ့သော ဆည်းလည်း
 ကိုပဲ ဒေါသထွက်ရမည်လားကွယ်။

“ငွေပန်းရေ ခုပဲ ... ဆည်းလည်း ဖုန်းဆက်လိုက်တာ ...”

ဘန်ကောက်ကို ရှေ့ပင်ထွက်ချင်သတဲ့ ... ငွေပန်း အား
 တဲ့တစ်ရက် ဆည်လည်း Passpost လုပ်တာကို အဖော်လိုက်
 ပေးလိုက်ပါဦး ... ဪ ... ငွေပန်းပါ တစ်ခါတည်း လုပ်
 ထားလိုက် ... ဆည်းလည်းကို ဘန်ကောက်ခေါ်သွားရင်
 ငွေပန်းပါ အဖောက်လိုက်ခဲ့ပေး ... ကိုယ်နဲ့ ဆည်းလည်း
 နှစ်ယောက်တည်းသွားရင် မသင့်တော်ဘူးလေ ...”

“အို ... ငွေပန်း မလိုက် ...”

“မသင့်တော်လို့ပါ ... ငွေပန်းရယ် ... ကူညီပါ ... Please”

ကဲ ဘယ်လောက်မြင့်မြတ်လိုက်သည့် ယောက်ျား
 အခွင့်အရေးဆိုတာ ယူသင့်မှ ယူရတာကို ကောင်းစွာ ဝေဖန်
 ခြားတတ်သူပေပဲ။

ချစ်သူရယ်။ မင်းကို ဆည်းလည်းလို မိန်းကလေးရဲ့

ကံထဲ ထည့်လိုက်ရမှာ ရင်နာတယ်။

တကယ်ပဲ ငွေပန်းပါ Passpost လုပ်ပြီး ဘန်ကောက်
 လိုက်ခဲ့ရသည်။ ထိုက်ပါ လိုက်လာတော့ နှစ်တွဲဖြစ်သွား၏။

ဒါတောင် ငွေပန်း ပါလာမယ်ဟု ကြိုမသိထားသော
 ဆည်းလည်းဟာ ငွေပန်း ပါလာခြင်းအပေါ် ပြဿနာမျိုးစုံရှာပါ
 သည်။

“ကိုစည်း ... ငွေပန်းကို ဘာကိစ္စခေါ်ရတာလဲ”

“ဪ ... ဆည်းလည်းလေးနဲ့ ကိုယ်နဲ့ နှစ်ယောက်တည်း
ဆို ဘယ်သင့်တော်မလဲ ... ဆည်းလည်းရဲ့”
“ဘာကို မသင့်တော်ရမှာလဲ ... ကိုစည်း ... မကြာခင်
စေ့စပ်တော့မယ့် ချစ်သူနှစ်ယောက်ပဲ ဘာဖြစ်လဲ”
“စိတ်မကောက်နဲ့ ဘေဘီ ... ကိုယ်စီစဉ်ထားတာအကုန်
ဘေဘီအတွက် ... ကိုယ်က ယောက်ျားလေး ... ဘာမှမဖြစ်
ဘူး ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က ကိုယ်ချစ်ရသူရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို
မြှင့်တင်ပေးတာ ... ကိုယ့်ချစ်သူက တန်ဖိုးတက်လေ ကိုယ့်
တန်ဖိုးလည်း မြင့်လေပဲ ... သိတယ်မို့လား ... ရှေ့ကတော့
က ဘယ်လောက်ပဲဦးဆောင်ပါစေ ... နောက်က သူညီထွေး
ရဲ့ ပံ့ပိုးမှုမရှိရင် တစ်ရဲ့ တန်ဖိုးကလည်း တက်မှာမဟုတ်
ဘူး ... ကိုယ်က ဆည်းလည်းကို တန်ဖိုးရှိတဲ့ သူညီကလေး
ဖြစ်စေချင်လို့ပါ”

အာပေါက်မတတ် ရှင်းပြမှ ရွှေစိတ်တော်ပြေသည်

ဖေဖော်ဝါရီ ဆယ့်လေးဟာ ချစ်သူရှိတဲ့ သူတွေ
အတွက် သက်သက်ပဲလေ။

တစ်ဖက်သက် ချစ်ရသူ ငွေပန်းအတွက် ဒါဟာ
ခေတ်သစ်နေပဲပေါ့ ... ဘာလို့လဲဆိုတော့ ...

“ငွေပန်း ... ဒီနန်းဆီပန်းတွေကို floral ကိုသွားပို့ပေးပါ ...
ပြီးရင် ဒီပန်းစည်းကို ဆည်းလည် အိမ်ကို သွားပို့ခိုင်းလိုက်”

ရုံးရောက်ရောက်ချင်း ပန်းကုံးကြီးကိုင်ပြီး ပြော
သော ချစ်သူစကားကို ခေါင်းညိတ်ရုံကလွဲ၍ ...

“ကိုစည်း ... ဆည်းလည်းဆီမရောက်သေးဘူးပေါ့”

“ဟင့်အင်း ... ကိုယ်က မနက်ကတည်းက ဘုရားသွားရ
အောင် ဖုန်းဆက်လိုက်တာကွာ ... သူအိပ်နေတာကို နှောင့်

ယုက်ရလားဆိုပြီး ငေါက်တယ် ... ပြီးတော့ အဲဒီအတွက် ဒီနေ့ သူ့ကို စိန်ရင်ထိုးတစ်ခု ဝယ်ပေးရမယ်တဲ့ ... သိပ်ဆိုးတဲ့ ကောင်မလေး ... ကိုယ်က ပလက်တီနမ်ဆွဲကြိုး ဝယ်ပေးထားတာ ... မတတ်နိုင်ဘူး ... သူလိုချင်တဲ့ စိန်ရင်ထိုးပဲ ဝယ်ပေးလိုက်တော့မယ် ... ဆည်းလည်းက သိပ်ကလေးဆန်တာကွ ... သူလိုချင်တာရသွားတဲ့ အပြုံးလေးတွေကို ကိုယ် အရမ်းချစ်တယ် ... ”

ချစ်သူများနေ့မှာ ချစ်သူက တခြားတစ်ယောက်ကို သိပ်ချစ်တဲ့ အကြောင်းပြောနေတာကို သင်တို့ ကြားဖူးပါရဲ့လား။ အဲဒီအသံလှိုင်းရိုက်ခတ်မှုရဲ့ ပြင်းအားကိုရော မှန်းဆမိပါရဲ့လား။ ဒါပေမဲ့ ငွေပန်းကတော့ နားထောင်ပေးခဲ့ရသည်။ ချစ်သူက သူ့ချစ်သူကိုပေးဖို့အတွက် လက်ဆောင်ပစ္စည်းကို ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ရသည်တဲ့လေ။

ပန်းတွေကို floral ကိုသွားဖို့တော့ ...

“ကိုစည်းကသိပ်အဖြစ်သည်းတာပဲ ... တို့ဆီမှာ ပန်းမျိုးစုံ ရှိပါတယ်ဆိုတာတောင် မရဘူး ... ဒီပန်းတွေကို ဗန်ကောက်ကို လှမ်းမှာသတဲ့ ... မနေ့က လေယာဉ်နဲ့ ပါလာတာ ထင်တယ် ဟုတ်လား ... ”

“မသိပါဘူး အစ်မရယ် ... ”

ထိုစဉ်မှာပဲ ထို floral ကို ဦးနယုန် ရောက်လာခဲ့သည်။ ငွေပန်းကသာ ဦးနယုန်ကို ကောင်းကောင်းသိတာ။ ဦးနယုန်ကတော့ ငွေပန်းကို သိပုံမရ။

ဦးနယုန်က တန်ဖိုးအကြီးဆုံး ပန်းစည်းတစ်ခုပြင်နိုင်သည်။ ပြီးတော့ သူ့လက်ထဲမှာ ကိုင်လာသောလယ်သာ လက်ဆိုင်အိတ်ထဲမှာ ကတ္တီပါဘူး အပြာရောင်လေးကို ထုတ်ပြီး ဘူးကို နှိပ်လိုက်သည်။

ဘူးထဲက အရောင်တွေဖြာကျလာသည်။ ဆယ့်ငါးချက်ခန့် ရှိမည့်တစ်လုံးတည်း စိန်နားကပ်တစ်ရံ။ ဦးနယုန်က ဘူးကို ကျေနပ်စွာ ပြန်ပိတ်ပြီး ပန်းစည်းထဲ ထည့်စည်းခိုင်းသည်။ ပြီးတော့ အပြာရောင် အသည်းပုံ ကတ်ကလေးမှာ ...

“ချစ်သော ... ဆည်းလည်း အတွက်”

ဟု ကောက်ရေးလိုက်တာကို ငွေပန်းက မြင်ဖြစ်အောင် မြင်လိုက်သည်။ ငွေပန်း မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ စိန်တိုက်သွားပြီး ရင်ထိုးရွေးရမည့် ကိုစည်း ပုံစံကို မြင်ယောင်မိသည်။

တစ်ယောက်တစ်မျိုး မရိုးပါလား ဆည်းလည်းချို။

www.burmeseclassic.com

အရာအားလုံးဟာ သိမြင်နေပါရသော ငွေပန်း
လောကကြီးကို ခါးစောင်းတင်ပြီး ရယ်ချင်နေမိသည်။

ထို floral မှ အသည်းပုံ ချောကလက်တစ်ခု ဝယ်
ပြန်လာခဲ့သည်။

ရုံးရောက်တော့ ... ။

“ကိုစည်း ဖေဖော်ဝါရီဆယ်လေးရက်နေ့ဆိုတာ ကိုယ်ချစ်ခင်
တဲ့ သူတွေကို ပိုပြီး ချင်ခင်အောင် ... ကိုယ်ချစ်တဲ့သူတွေ
ကို ကိုယ့်ကို အမှတ်တရဖြစ်နေအောင် ချောကလက် ကြေး
တဲ့နေ့မို့လား ... အဲဒီတော့ ကိုစည်းကိုငွေပန်း ချောကလက်
ကျွေးမယ်နော် ... ပြန်ရင် အိမ်က မေမေတို့အတွက် လည်း
ချောကလက်ကိတ် ဝယ်သွားရမယ် ... ”

ငွေပန်းက စည်းကို အသည်းပုံ ချောကလက်ဘု
လေးပေးလိုက်တော့ စည်းက ယူပါသည်။

“စားလေ ... ကိုစည်း”

ဆည်းလည်း ကျွေးတဲ့ ချောကလက်ကို မစားခင်
ငွေပန်း အရင်ကျွေးချင်မိသည်။ ဒါဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မထိခိုက်တဲ့
အတ္တပါရှင် ... ။

စည်းက ပြီးပြီးရော ပုံစံဖြင့် အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ (အသည်း
ပုံအတိုင်းပင် သတိထားမိပုံမရ)ဖြင့် ဘူးကို ဖွင့်ပြီး တစ်ဝက်ကိုက်
လိုက်ကာ ငွေပန်းကို ကျန်တစ်ဝက် လှမ်းပေးသည်။

“ရှေ့ ကျန်တာ ငွေပန်း စားလိုက်တော့ ... စားပြီးပြီ ...
အဲလို တစ်ခုလုံး မစားနိုင်ဘူး”

ငွေပန်းက ... ဝမ်းသာအားရ ယူစားလိုက်သည်။
အသည်းပုံ ချောကလက်ကို ချစ်သူနဲ့အတူ တစ်ယောက်တစ်ဝက်
စားရတဲ့ အရသာကို ခံစားဖူးတဲ့သူမှ သိမှာပေါ့နော်။ စိတ်မကောင်း
တာက ညနေဘက် ငွေပန်း ထိုက်ပါအပါ ဆည်းလည်းနှင့် စည်းတို့
တန်တော်ကြီးထဲက White Rice မှာ dinner သွားစားတော့ ဆည်း
လည်းရဲ့ နားမှာ ဆယ့်ငါးရတီကိုက် စိန်နားကပ်က တဖျတ်ဖျတ်
လက်နေပြီး ရင်ဘတ်မှာတော့ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာအက်စ်(S)ပုံသဏ္ဍာန်
စိန်ရင်ထိုးတစ်ခုက ဝုံကြွားစွာ နေရာယူလျက် ...

ဘယ်သူမှ မသိအောင် သက်ပြင်းခိုးချရင်း ရင်နာနေ
ရသူက ငွေပန်းပဲပေါ့ကွယ်။ ဒင်နာစားပြီးတော့ အဝေးဆုံးဖြစ်သော
ငွေပန်းကို အရင်ဆုံးပြန်ပို့သည်။ စည်း မောင်းသော ကားပေါ်မှာ
ဆည်းလည်းက Lover Seat မှာထိုင်ပြီး ငွေပန်းနဲ့ ထိုက်က နောက်
ခန်းမှာ။

“ငွေပန်း ... ”
 “ပြောလေ ... ကိုထိုက် ရည်းစားစကားကလွဲပြီး အားလုံး ပြောလို့ရတယ်နော် ... ”
 “ဒီနေ့မှာ ဒီနေ့နဲ့သက်ဆိုင်သော စကားလေးတစ်ခွန်းတော့ ပြောချင်တာပေါ့ ငွေပန်းရယ်”
 “ကိုထိုက်မှ ပြောချင်တာလား။ ငွေပန်းလည်း ပြောချင်တာ ပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ကိုထိုက်တို့ ပြောခွင့်ရှိသလို ငွေပန်းတို့ မိန်းကလေးတွေကျတော့ ပြောခွင့်မရှိဘူး ... ကိုထိုက်ရယ် ပြောချင်တဲ့ ... သူ့ကို ပြောခွင့်မရတဲ့ နှလုံးသားက နား မထောင်ချင်တဲ့ သူ့ဆီက စကားကိုလည်း ဘယ်ကြားချင် ပါ့မလဲ ... ငွေပန်းရဲ့ အတ္တကို နားလည်ပေးပါနော် ... ”
 “ငွေပန်းရဲ့ နှလုံးသားဟာ ဦးသူ ရှိပြီးနှင့်ပြီပေါ့ ... အဲလို ဆိုလိုက်တာလား ငွေပန်း”
 “ဟုတ်တယ် ... သူ့ကို ပြောခွင့်မရှိပေမယ့် ဒီနေ့မှာ ငွေပန်း အားပါးတရပြောချင်တယ် ... ငွေပန်းကို ထိုက် အားနာပါ တယ် ... ငွေပန်းမှာ သိပ်ချစ်တဲ့သူရှိတယ် ... ကိုထိုက် ... ငွေပန်း သူ့ကို သိပ်ချစ်တာပဲ ... မပိုင်ဆိုင်ရရင်တောင်မှ သူ့ကို ချစ်နေရရုံနဲ့ ကျေနပ်နိုင်တဲ့ အချစ်မျိုးပေါ့”

ထိုက်ကို ပြောနေပေမယ့် မျက်ဝန်းအကြည့်တွေက စည်းဆီသို့ ဝေဝေလျက်။ စည်းကတော့ ဆည်းလည်းနဲ့ စကားခြေနေ လေရဲ့။

ကိုထိုက်က အချို့ဖြင့်ဖြင့် ...
 ဆည်းလည်းတို့ နှစ်ယောက်ကို ငေးကာ ...
 “ကိုယ် သူတို့ကို ဒိပ်အားကျတာပဲ ... ”
 “ကမ္ဘာပေါ်မှာ အပြည့်စုံဆုံး အချစ်ဆိုတာ ဘယ်မှာမှ မရှိခဲ့ ဘူး ... ကိုထိုက် ... သိပ်ပြည့်စုံပါတယ်ဆိုတဲ့ အချစ်တွေ ကလည်း သက်တမ်းတိုတတ်ကြတယ် ... ”
 “ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ ... ”
 “တစ်နေ့တော့ ဆိုလိုရင်းကို ကိုထိုက်သိလာမှာပါ”
 ထိုက်က အနီရောင် အသည်းပုံလေးတစ်ဘူး ထပ် ပေးသည်။
 “ဘာလဲ ... ”
 “ချောကလက်ပါ ... တခြား လက်ဆောင်ပေးရင် မယူမှာ စိုးလို့ ... ဒီချောကလက်ကိုတော့ လက်ခံပေးပါနော်”
 “ဆော်ရီး ကိုထိုက်ရယ် ... လက်မခံပါရစေနဲ့ ... ဒီမနက်ဘဲ ချောကလက် စားပြီးပြီ”

“ငွေပန်း ချစ်သူနဲ့လား”

“အင်းပေါ့ ... တူတူစားကြတာ ... ငွေပန်း ဝယ်ကျွေးတာလေ”

ထိုစကားကို ဖြေလိုက်တဲ့ ငွေပန်း မျက်နှာဟာ ပြုံးချိုမြနေလိုက်တာ ...

ထိုက် တကယ်ပဲ ယုံလိုက်ရပါသည်။ ရင်ကွဲတေးသံဆိုတာ ဘယ်အခါကများ သာယာနာပျော်ဘွယ်ရှိခဲ့လို့လဲ။

ညက ကြယ်ကြောသံတွေနှင့် စည်းဝါးညီညီ ချီတက်နေသည်။ ကြယ်ကြောတိုင်းသာ ခြေတစ်လှမ်းနောက်ဆုတ်ရမယ်ဆိုရင် အလင်းရောင်ဆီ ဘယ်ရောက်ပါ့မလဲလေ။

အဲဒီလို ညခြေလှမ်းတစ်ဝက်တစ်ပျက်မှာ ချစ်သူက ကျွေးသော ချောကလက်ကို ငြင်းသည်။ ရင်မှာ ကြယ်တစ်စင်းထပ်ကြွေသည်။

နေ့သစ်ကိုကြိုဖို့ ညကတော့ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားလေရဲ့။

ငွေပန်းကို ပြန်ပို့ပြီးတော့ ဆည်းလည်းကို ပို့သည်။ ပြီးမှ စည်းနဲ့ ထိုက်က ဘီယာစတေရှင်တစ်ခုမှာ တစ်ထောက်နှာကြသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ... ထိုက် ... ငွေပန်းနဲ့ အိုကေလား”

“သူ ဒီနေ့ ... သူ့ချစ်သူကို ချောကလက်ဝယ်ကျွေးတယ်တဲ့ကွာ”

“အမ် ...”

ထိုက် မျက်နှာက ပြိုတော့မည့် မိုးလို တိမ်ညိုတွေ ဆုံးလို့ ... ။

စည်းက...ထိုက်ပြောသွားသော စကားကို ပြန်ကြား
ယောင်ကာ မနေ့က ငွေပန်း ကျွေးသော ချောက်လက်ကို စား
သောသူအဖြစ်ကို အမှတ်ရသည်။ ဒါပေမဲ့ ငွေပန်းက သူ့တစ်ယောက်
တည်းကိုကျွေးတာ ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပေါ့။

“ကိုစည်း ဒီမှာ လက်မှတ်ထိုးပေးပါဦး ...”

သနပ်ခါးနဲ့။ သူ့နားမှာ သင်းနေသော သည်သနပ်ခါး
နဲ့ကို သူတော်တော် နှစ်သက်သည်။ နာမည်ကြီး ရေမွှေးတွေတောင်
သနပ်ခါးနဲ့လောက် သူ့ကို မဆွဲဆောင်နိုင်။ ငွေပန်း လက်ကလေး
သူ့မျက်နှာနားဝဲကာ ...

“ရော် ... ကိုစည်း နေမကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းပါတယ် ဆည်းလည်းရဲ့ ...”

“ကိုစည်း”

“ဪ ဆောရီး ငွေပန်း ... ကို ဆည်းလည်းအကြောင်း
တွေးနေလို့ ...”

လက်မှတ် ထိုးစရာတွေကို ခပ်သွက်သွက်ထိုးပေး
ရင်း ငွေပန်းကို ငွေပန်းအကြောင်း တွေးနေတာဟု ဝန်မခံချင်
ဘဲကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိထားမိသား။

လှည့်ထွက်သွားသော ငွေပန်း နေပက်ကျောမှာ
သူ့ရဲ့ မဟူရာရောင် ပိုးသားဆံ့နွယ်တွေက တူအိအိလေး ပဲဖြာနေ
သည်။

သူမ ဒီနေ့ ခေါင်းလျှော်လာပုံရသည်။ သူမ စားပွဲမှာ
နိမ့်ပြီး အလုပ်ရှုပ်နေသော ငွေပန်းကို မသိမသာ စေ့စေ့စပ်စပ်
ကြည့်မိသည်။

ခုဆို ငွေပန်း မျက်နှာမှာ အရုပ်ဆိုးသော ဝက်ခြံ
တွေ မရှိသလောက်ဖြစ်လာသည်။ သူမ မျက်နှာပေါ်က ဘူတစ်ရာ
မပျောက်ကွယ်သွားလို့လား။ သူမဟာ သူ့ရဲ့ မရှိမဖြစ်နည်းပါး
သုံးဝင်လာသူတစ်ယောက်မို့လား။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ခုချိန်မှာ
သူမ အပေါ် သူ့ရင်တွင်းမှ မကြည်လင်စိတ်တွေ တော်တော်ပျောက်
ကွယ် နှစ်လိုစိတ်တွေ ဝင်ရောက်အစားထိုးခဲ့ပြီ။

www.burmeseclassic.com

ဟိုတစ်လောကလည်း သူ့ရဲ့ တိုက်တွန်းမှုနဲ့ သွားလေးခေါ်နေတာကို သွားပြုပြင်ထားသဖြင့် သွားတွေက ညီညာလှပနေပြီး ထိုသွားတွေကို ပလက်တီးနမ်စက်ဖြတ် ကြိုးကလေးဖြင့် ဆိုင်းထားသေးရဲ့ ...

ဒီတော့ သူမ နှုတ်ခမ်းသေးသေးလုံးလုံးလေးလေး သွားညီညီကလေးတွေနှင့် လှတပတ ဖြစ်သွားပြန်ရော။

စည်း တစ်ယောက် သူမကို အသေးစိတ် အကဲခတ်နေမိသည်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သူမက ကြည့်ရမဆိုးတော့သလို ခံစားရသည်။

ဒါဆို ... အစကတည်းက သဲသဲလှုပ်နေတဲ့ ထိုတစ်ယောက် ခုဆို သူမကို ပိုတောင်ချစ်ဦးတော့မည်။

“ကိုယ် အပြင်ခဏသွားအုံးမယ် ... ဆည်းလည်ဆီ သွားမလို့ ...”

“ကိုစည်း ... တစ်နာရီ အစည်းအဝေးရှိသေးတယ်”

“အင်း ကိုယ်သိတယ် ... လိုအပ်တဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေ ပြင်ထားလိုက် ...”

“ဟုတ် ...”

စည်းက ထိုက်ဆီလာတာပါ။ ဆည်းလည်း ဆီသွား

ဘာလို့ ဘာလို့ ညာမိပြန်ပါလိမ့်။

ထိုက်ကို ဖုန်းလှမ်းဆက်တော့ အိမ်မှာဆို၍ ထိုက်အိမ်ကို ထွက်ခဲ့လိုက်သည်။

“ကဲ ဆို ... ဘာကိတ်”

“မင်းကို ငွေပန်းနဲ့ သဘောတူလိုက်ပြီ ... အဲဒါ လာပြောတာ ...”

“ဟ ... အဲဒါ ဖုန်းထဲမှာ ပြောလိုက်လည်းရတာပဲ ...”

“မင်းကို သဘောမတူကြောင်း ပြောတုန်းကလည်း Face to Face ပဲလေကွာ ... အဲဒါကြောင့် အခု သဘောတူပါတယ် ဆိုတာကိုလည်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြောချင်လို့ ...”

“ဟုတ်ပါပြီကွာ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သဘောတူကြည်ဖြူခြင်းက မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲလေ ... မင်း မကြည်ဖြူတာထက်စာရင် မင်းကြည်ဖြူတာက ပိုကောင်းတာပေါ့ ... အေးလေ ကြည်ဖြူမှုဆိုတာကိုကာယကံရှင်ဆီကရရင်တော့ပိုကောင်းတာပေါ့ကွာ ... ဒါပေမဲ့ ငါ မျှော်လင့်ချက်သိပ်မရှိဘူး”

“မင်းကလည်းကွာ ... မင်းလိုလူကို ငွေပန်း မငြင်းလောက်ပါဘူး ... ခုလည်း မင်းကို ခါးခါးသီးသီးမှ မဟုတ်တာ ... အခြေအနေက အဆိုကြီးမဟုတ်ပါဘူး ...”

ထိုက်က စည်းကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ စည်းနိုးလွန်းလို့ မမြင်တာလား။ ကာယကံရှင်မို့ မမြင်တာလား။ စည်းမသိပေမယ့် သေချာတာကတော့ စည်း မမြင်သေးသာ ငွေပန်းသံယောဇဉ်တွေကို သူ အတုံးလိုက် အတစ်လိုက် မြင်နေရတာ ခက်သည်။ စည်းကို ခင်တွယ်နေသော သူမဟာ သူ့ကိုတော့ တကယ့်စိတ်ရင်းက ရိုးသားရှာ၏။ ကိုယ်ချစ်သော သူမက သူမချစ်သော ကိုယ့်အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းကိုမှ တွယ်တာနေတတ်ပြီးတော့ သူမ တွယ်တာနေသော သူကလည်း သူမ သူငယ်ချင်း၏ ချစ်သူ။

“ကဲ မင်းကို အဲဒါ သက်သက်လာပြောတာ ... ကိုပြန်ဦး သက်ရင်း ... တစ်နာရီမှာ အစည်းအဝေးရှိတယ်”

ထိုက်ရဲ့ တည်ငြိမ်နေသော ရင်ကို ဂယက်ဝင်သွားသည်။ ထိုနေ့က ထိုက် သိပ်ပြီး အလုပ်မလုပ်နိုင်။ တစ်နေ့ အခန်းအောင်းနေမိသည်။

ငွေပန်းတစ်ယောက် ဆည်းလည်း၏ စည်းမမှုတွေကို သိရသလို ထိုက်လည်း သိပါသည်။ စိန်တိုက်ပိုင်ရှင်ကြီးက ဘာလိုလိုဖြစ်နေသော သူမကို မနှစ်မြို့သော်လည်း စည်းတော့ ပြောမထွက်ခဲ့ပါ။

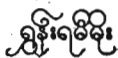
သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက ဆည်းလည်းကို တော်တော် ချစ်ရှာသည်လေ။ သူငယ်ချင်းကို စိတ်မဆင်းရဲစေလိုပြီ။

ငွေပန်းကို သူ သိပ်ချစ်သည်။ ထိုအတွက် ငွေပန်းရဲ့ စည်း အပေါ်ထားသော သံယောဇဉ်ကိုလည်း သူ ကိုယ်ချင်းစာ၏။ စည်းသာ ဆည်းလည်းနှင့် ပြတ်ပြီး ငွေပန်းနှင့် လက်တွဲမည်ဆိုရင် တောင် သူ ကြည်ဖြူသည်။ သို့သော် ...

သူငယ်ချင်းစည်းကလည်း ဆည်းလည်းကို သိပ်ချစ်ရှာ၏။ သူတို့အဖြစ်က သပွတ်အူလို ရှုပ်ထွေးလှသည်။ ဒါပေမဲ့ ထို သပွတ်အူဟာ ရှုပ်ထွေးလေ့ရှိသော သပွတ်အူမျိုးပင်။

နှလုံးသားအလိုကို မလွန်ဆန်နိုင်သမျှ ရင်ထဲမှာ တံခါးမရှိတိုင်း လှစ်ခနဲ ပြေးဝင်လာတတ်သော အချစ်မျိုးတွေ ရှိနေသရွေ့ တစ်ဖက်သတ်အချစ်မျိုး စိတ်က ဆက်လက်ပြစ်မှားနေဦးမှာပင် ထိုက် သက်ပြင်းကို လေထဲ မှုတ်ထုတ်မိရင်း ... ။

ညစာ စားပွဲတစ်ခုမှာ စည်းနဲ့ ဦးနယုန် ဆုံရသည်။ စီးပွားရေးသမားအချင်းချင်း တစ်ကွေ့ကွေ့မှာ တွေ့ကိုတွေ့ရ နေမှာပဲမို့လား။

“ကိုယ့်နာမည်က နယုန်ပါ ... ဒီမှာ ကိုယ့်ကတ်”

ကြားလူတစ်ယောက်က ... မိတ်ဆက်ပေးတာကြောင့် သော်လည်း ဦးနယုန်က လိပ်စာကတ်ပါ ထုတ်ပေးလာတာကို စည်းကလည်း သူ့လိပ်စာကတ်ကလေး ပြန်ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

“ကိုစည်း ... ကျွန်တော် ကိုစည်းတို့ ဝိုင်းမှာ လာထိုင်မယ် ဟုာ ...”

ခင်မင်မှုပုံစံဖြင့် ဝင်ခဲ့သူက ဦးနယုန်။ ထိုညက သူ့က ဦးနယုန် တော်တော်သောက်ဖြစ်ကြသည်။

ဦးနယုန်ဘက်က အဝင်အထွက်လုပ်ခဲ့ခြင်းသက် သက်ဖြစ်ပေမယ့် စည်းကတော့ တကယ်ဝင်သွားသည်။ ဦးနယုန်နဲ့ သူ စီးပွားရေးနယ်ပယ်ခြင်းလည်း မတူဘူးလေ။ ပြိုင်ဘက်တွေ ဖြစ် နေလိမ့်မယ်လို့ သံသယကို မရှိခဲ့တာပါ။

ကျီစယ်မှုတွေ ပြည့်ဖုံးနေတဲ့ လောကကြီးမှာ ဦးန ယုန်နဲ့ ဆည်းလည်း ပတ်သက်လိမ့်မယ်လို့လည်း ဘယ်ထင်မှာလဲ။

ထိုက်လည်း မသိလိုက်ရပါဘဲ စည်းနဲ့ဦးနယုန် တော် တော်ခင်သွား၏။ ဦးနယုန် ဘက်ကတော့ စည်းတွေအကန့်တွေနဲ့ ပေါ့လေ။

မကြာခဏဆိုသလို ဘီယာဆိုင်ထိုင်တာမျိုး။ ကော် ဖီဆိုင်မှာ ချိန်းကြတာမျိုးတွေပါရှိလာကြသည်။ တစ်ခါတရံ ဦးနယုန် က ပန်းလှိုင်ဂေါက်ကွင်းနားက သူ့အိမ်ကို ဖိတ်ပြီး စနူကာ ပြိုင်ထိုး ကြသေးရဲ့။

“စည်း မောင်ရင်က တကယ်ဖြူစင်တယ် ... ကိုယ့်ညီလေး ဆိုရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ ...”

“စည်း မင်းနဲ့ကိုယ် Business တော့ မတူဘူးပေါ့ကွာ။ ဒါပေမဲ့ ဘာပဲလိုလို ကိုယ့်ကိုပြောကွာ ... ဝိုင်းပြီး အကြံဉာဏ်ပေး မယ်ကွာ ... တတ်နိုင်သလောက်ကူညီမယ်နော်”

www.burmeseclassic.com

ဆည်းလည်း ဦးနယုန်နဲ့ တွဲနေတာ ကိုယ်သိတယ်”

“တွဲတယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ ... လူမှုရေးအရ ခင်မင်တာကို တွဲတာလို့ ယူဆရင် အခု ကိုထိုက် ဆည်းလည်းကို ကော်ဖီဆိုင်ချိန်းပြီး စကားပြောတာကိုရော ချိန်းတွေ့တာလို့ သတ်မှတ်လို့ရလား ... ”

“ဆည်းလည်း ... မင်း”

“ဒါက လူမှုရေးလေ ... ကိုထိုက်ရဲ့ ... ကိုစည်းနဲ့ ချစ်သူဖြစ်လိုက်တာနဲ့ဆည်းလည်းမှာ လူမှုရေးတွေ မရှိတော့ဘူးပေါ့။ မဖြစ်သင့်ဘူးလေ ကိုထိုက်ရဲ့ ... ဆည်းလည်းနဲ့ ဦးနယုန်က မိတ်ဆွေတွေပါ ... ဒါပေမဲ့ ဒါတွေ ကိုထိုက်ကို ရှင်းပြစရာ မလိုဘူးထင်တယ် ... တကယ်တမ်း ရှင်းပြချင်ရင် ကိုစည်းကိုပဲ ရှင်းပြရမှာပေါ့”

“အိုကေ ... ဒါဆိုရင် ... မင်း ဦးနယုန်နဲ့ စည်းကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်လေ”

“မလိုဘူး ထင်ပါတယ် ... ကိုထိုက်ရယ် ... ကိုထိုက် စည်းစားကြည်လေ ... ကိုစည်းနဲ့ ဆည်းလည်းက တရားဝင်လက်ထပ်ပြီးသား သက်ဆိုင်သူတွေ မဟုတ်ဘူး ... အဲဒါကို ဆည်းလည်းက ကိုစည်းကို ဆည်းလည်းသိသမျှ လူတိုင်းနဲ့

လိုက်မိတ်ဆက်ပေးရမှာလား ... ဆည်းလည်းက မိန်းကလေးပါ ကိုထိုက်”

ထိုက် ဒေါသတွေ ထွက်နေသည်။ ဆည်းလည်းချိုဆိုသော ရုပ်ကလေးနဲ့ မလိုက်အောင် လည်မွတ်နေသော ဂျင်ပေါ်အထုံးမ။ စည်းအတွက် ရင်နာမိသည်။

“ကောင်းပြီလေ ... ဆည်းလည်းချို ... အခုဆို စည်းနဲ့ ဦးနယုန်က သူတို့ဘာသာ အပြင်မှာ သိနေကြပြီ ... ဒီတော့ ကိုယ်က ဦးနယုန်က ဆည်းလည်းနဲ့ အရမ်းကို ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေပါလို့ ပြောလိုက်မယ်ဆိုရင် မင်းကို ဘာမှ မထိခိုက်နိုင်ဘူး ထင်တယ်နော် ... ”

“ကိုထိုက် စိတ်အခံက ပျက်စီးစေလိုတဲ့စိတ်နဲ့ ပြောတာ မဟုတ်ရင် ပြီးတာပဲ ... ”

“တောက် ... ”

ဆည်းလည်းနဲ့ တွေ့ပြီးနောက်ပိုင်းလည်း ထိုက် ဒေါသတွေ ထွက်နေသည်။

ဆည်းလည်းက တော်တော်လည်သည်။ တကယ်လို့ သူက စည်းကို ဖွင့်ပြောရင်တောင် သူမ လိပ်ကို ဂျှိုးလုပ်ပြီး သူ့ကို စည်းအထင်လွဲအောင် လုပ်နိုင်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူ ဒေါသတွေ တစ်လုံးတစ်ခဲနှင့် ကိုယ့်ကို ခေါ်မေးသည်။

“ကိုပါ ကျွန်တော့်ကို ဦးနုယုန်နဲ့ ဆည်းလည်းရဲ့ ပတ်သက်မှုကို ကိုပါ သိသလောက် ပြောပြစမ်းပါဗျာ ...”

“ကျွန်တော် မပြောပါရစေနဲ့ ကိုထိုက်ရာ ... မသိဘူးလို့ ပြောရင်လည်း လိမ်ရာကျမယ် ... ဒါပေမဲ့ အကုန်လုံးနီးပါးလည်း မသိပါဘူး ... ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို ရှေ့ညှပ်မြဲစေချင်ရင် မမေးပါနဲ့ ကိုထိုက်ရာ ...”

ကိုပါလည်း ... ဆည်းလည်းကို ကြောက်ရပါလား။ ထမင်းကျွေးသော အလုပ်ကို ထိခိုက်မှာစိုးသဖြင့် အမှန်တရားတစ်ခုကိုမျှချထားပြီပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အမှန်တရားဟာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်တတ်တဲ့ အရာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဆည်းလည်း တစ်နေ့တော့ သဘောပေါက်နိုင်ကောင်းပါရဲ့လေ။

ကိုပါ ပြီးတော့ ငွေပန်းဆီ ထိုက် ရောက်သွားဖြစ်သည်။

“ငွေပန်း မသိဘူးလို့တော့ မငြင်းနဲ့နော် ... ငွေပန်းဟာ ဆည်းလည်းအနားမှာ တကောက်ကောက်ပါရတဲ့သူ”

ငွေပန်းက အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အပြုံးတစ်ခုကို နှုတ်ခမ်းပေါ် မခို့တရဲ့တင်သည်။

“ငွေပန်း ဘာမှမပြောချင်ပါဘူး ကိုထိုက်ရယ် ... ပြောဖို့အတွက် ကိုယ့်လိပ်ပြာ ကိုယ်မသန့်လို့ပါ ...”

သူငွေပန်းကို နားလည်လိုက်သည်။ ငွေပန်းက စည်းကို သဘောကျနေပြီ။ ထို့ကြောင့်သာ သူမက ဆည်းလည်းကို မဝေခံတာ။ ဆည်းလည်းကို ဝေဖန်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် ဆည်းလည်းနဲ့ ဘေးဝင်ပြီး ခလောက်ဆန်သလို ဖြစ်မှာစိုးရိမ်သည်။

ပြီးတော့ သူမ ရင်ထဲမှာ ဆည်းလည်းအပေါ် မနာထိုက်ခြင်း တချို့ ရှိနေသဖြင့် သူမ ပြောသော စကားမှာ မနာလိုခြင်း အရိပ်တွေ လွှမ်းမိုးမှာစိုးသည်။ ထို့ကြောင့် သူမ ရေငုံနေလိုက်ပြီး...

ထိုအတောအတွင်းမှာ စည်းကလည်း ထိုက်နှင့် ငွေပန်းကို လှော်ပေးသည်။

ဒင်နာအတူတူသွားစားတာမျိုး။ ရှိုးပွဲလက်မှတ်ဖြတ်ပြီး အတူတူသွားကြည့်တာမျိုးတွေ လုပ်လာသည်။

ဆိုင်မှာ သွားစားတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရှိုးကြည့်တာပဲဖြစ်ဖြစ်။ ဆည်းလည်းပါအပါ လေးယောက်သွားတာမို့ စည်းကလွဲရင် ဘုန်းသုံးဦးမှာ ခံစားချက်ကိုယ်စီနှင့်။ စည်းကတော့ ဘာမှ မသိရှာ။

www.burmeseclassic.com

အဖြူထည်ဖြစ်သော စည်းက ကျန်တာတွေ စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘဲ ထိုက်နှင့် ငွေပန်းကို အောင်သွယ်ဖို့သာ စိတ်အားထက်သန်လျက်

ဆည်းလည်းကိုလည်း ငွေပန်းကို နားသွင်းပေးဖို့ တိုက်တွန်းနေသေးသည်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ချစ်သူ ဆည်းလည်းဟာ သူမ ကိစ္စကလွဲပြီး တခြားအကြောင်းအရာတွေကို စိတ်မဝင်စားတတ် သော အတ္တသမားဆိုတာ သူမသိသေး။

ထိုက်နှင့် ငွေပန်းဆို ပိုတောင် မဖြစ်စေချင်သေး။ ထိုက်က စည်းနဲ့ထပ်တူ ချမ်းသာတာပဲ။ အဲဒီလို ထိုက်နဲ့ ငွေပန်းကို တိုက်တွန်းလိုက်ရင် ငွေပန်းနဲ့ သူမ တန်းတူအဆင့်မျိုးဖြစ်သွားတော့ မှာပေါ့။ ဆည်းလည်းဆိုတာ သူများမျက်ခုံးမွေးပေါ်မှာစင်္ကြံလျှောက် ချင်သူလေ။ ကိုယ်ဖြစ်ဖြစ် မမောင်းနိုင်ရင်တောင် နောက်ကားတွေ ကျော်မတက်နိုင်အောင် လမ်းပိတ်ထားမည့်သူ။

ထိုက်နဲ့ ငွေပန်းကတော့ မြင်းရော ခုံပါမလှုပ်တော့။ ထိုက်ကိုယ်တိုင်က ငွေပန်း ရင်ထဲကို မြင်ပြီးပြီမို့ သူမရဲ့ သံယောဇဉ် တံတိုင်းကို မကျော်လွှားချင်တော့။ ရှိစေတော့ ဟုသာ စိတ်ခုံးခုံးချ လိုက်သည်။

ငွေပန်းကတော့ စည်းရဲ့ တိုက်တွန်းမှုအတွက် ဝမ်း နည်းရ၏။ ချစ်သူက သူမအား တခြားရင်ခွင်တွင် ပို့ရက်လေခြင်း

ဒီတော့ ထိုက်က စည်းကို ရှင်းပြဖို့ကြိုးစားရတော့ သည်။ ငွေပန်းနှင့် သူ့ကို ထပ်ပြီးမပို့ပေးဖို့။ ငွေပန်းမှာ ချစ်သူရှိပြီး သားမို့ သူ့အတွက် ဘယ်လိုမှ နေရာမရှိတော့ကြောင်း ရှင်းပြလိုက် ချိန်မှာတော့ စည်းက အံ့သြခံရသည်။ မအံ့သြဘဲနေမလား။ ငွေပန်း လို မိန်းကလေးနဲ့ ထိုက်ဆိုတာ ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီးပါ။ တကယ် ဆို ငွေပန်းရဲ့ စိတ်ရင်းလေး ရိုးသားဖြူစင်လို့သာ သူက ထိုက်နဲ့ သူမကို သဘောတူမိတာ။

သူမ ချစ်သူဆိုတာ ထိုက်ထက် ဘယ်လောက်များ သာမှာလို့လဲ။ ဒါမှမဟုတ် သူမဟာ နှလုံးသားကို အလိုလိုက်ပြီး ထိုက်ကို ငြင်းလေသလား။ စည်းရင်ထဲမှာ သိချင်စိတ်တွေ တဖွား ဖွားပေါ်လာသည်။ ပြီးတော့ စည်း စိတ်ထဲမှာလည်း ငွေပန်းကို ညီမတစ်ယောက်လို သဘောထားမိတာမို့ သူမ ကောင်းစားစေချင် သည်။ ထိုက်နှင့်သာဆိုရင် ငွေပန်း ဘဝ လုံခြုံအေးချမ်းမှာ သေချာ သည်။

ငွေပန်းကို စည်းက ဖွင့်မေးတော့ ငွေပန်းက ဝန်ခံ သည်။

“ဟုတ်တယ် ကိုစည်း ... ငွေပန်းမှာ ချစ်ရတဲ့သူရှိတယ် ... ငွေပန်း သူ့ကို သိပ်ချစ်တယ် ... ကိုစည်း ... ငွေပန်းဦး

www.burmeseclassic.com

နှောက်ကို မျက်ကွယ်ပြုလိုက်ပါရစေ ... ကိုစည်းရယ်
ငွေပန်းမှာ ရုပ်ဝတ္ထုမပြည့်စုံ မချမ်းသာခဲ့ပေမယ့် စိတ်ပိုင်း
ဆိုင်ရာတော့ ပြည့်စုံချမ်းသာပါရစေ ... ငွေပန်း ချစ်သူ
ချစ်နေပါရစေ”

စည်းမျက်နှာကို အားပါးတရ စိုက်ကြည့်ပြီး ဖွင့်ပြော

လိုက်၏။

စိတ်ထဲမှာတော့ စည်းကို ကျေးဇူးတောင်တင်

သေးရဲ့။ သွယ်ဝိုက်စွာ ဖွင့်ပြောပေးလို့လေ။

“ဒါဆို ကိုယ့်ကို ငွေပန်းချစ်သူနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးနိုင်မလား”

“သူက ခုလောလောဆယ် အဝေးမှာရောက်နေလို့ ကိုစည်း
အဆင်ပြေတဲ့နေ့ တစ်နေ့ပေါ့”

“အိုကေ ... အိုကေ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်က ညည်းကို
ကိုယ်ဆွေမျိုးသားချင်းလို သံယောဇဉ်ရှိနေလို့ ခုလို ညည်း
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို ဝင်စွက်ဖက်ရတာပါဟာ ... ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် ညည်းစိတ်ချမ်းသာဖို့ အရေးကြီးတယ် ... ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုစည်းရယ် ... ”

ကျွန်မလို အမိုက်မက အဲဒီလောက် သံယောဇဉ်က
လေးပေးတာကိုတောင် မိုးမြေမက ကျေးဇူးတင်နေတာပါ။

တစ်နေ့ ...
အဲဒီနေ့ဟာ ပြဿနာတစ်ခုရဲ့ စနက်တံ စတင်
ခတ်တဲ့ နေ့ပေါ့။

ဦးနယုန်နဲ့ ဆည်းလည်းတို့ကို စည်းက တွေ
ခြင်းပင်။ ဦးနယုန်နဲ့ ဆည်းလည်းတို့ Blazon မှာ Shopping
လာတုန်း Blazon လာလေ့မရှိသော စည်းကလည်း အဲဒီနေ့
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် Blazon ကွန်ဒိုမှာနေသော အသိတစ်ယောက်
ဆီအလာ တွေ့လိုက်ရတာပင်။

တကယ်တမ်း ... မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့တော့
အသေဆုံးက ဦးနယုန်။ ဘာမှ မသိထားသလို စတင်နှုတ်ဆက်
ရဲ့။

“ဟာ ကိုစည်း: Shopping လား”

“အသိဆီလာတာ ဦးနယုန် ... ”

“ဩ ... ”

“ကိုစည်း”

“ဆည်းလည်းနဲ့ ဦးနယုန်က ဘယ်လိုလုပ်”

“ကိုစည်းနဲ့ ဦးနယုန်က မိတ်ဆွေတွေဆိုတော့ ဆည်းလည်း
တကူးတက မိတ်ဆက်ပေးစရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့”

“အိုး ... ကိုစည်းနဲ့ ဒီကလေးမကလည်း သိနေတာကိုး ...
အဲဒါကြောင့် ကမ္ဘာကြီးက ကျဉ်းပါတယ်လို့ ... ကဲ ကိုယ်တို့
တစ်ခုခုသွားစားရအောင် ... ”

“ကျွန်တော် အလုပ်ရှိသေးလို့ ... ကဲ ဆည်းလည်း ကိုယ်နဲ့
လိုက်ခဲ့ဦး ... ကိစ္စရှိလို့ ... ”

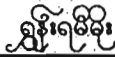
စည်း မျက်နှာထားညိုညိုကြည့်ပြီး ဆည်းလည်း
အောဒကမတက်တော့ဘဲ ပါလာသည်။ ဦးနယုန်ကတော့ ပြုံးပြုံး
လေးပဲ ကျန်ခဲ့သည်။

“ဆည်းလည်း ဦးနယုန်နဲ့ ဘယ်တုန်းက စသိတာလဲ ... ”

“ကြာပါပြီ ကိုစည်းရဲ့ ဘာလို့လဲ”

“ကိုယ်လည်း မသိရပါလား”

“ဟင် ကိုစည်းကလည်းလေး ... ကိုစည်း အသိတိုင်းကို လည်း ဆည်းလည်း မသိဘူးလေကွယ် ... ဥပမာ ဦးနယုန် နဲ့ ကိုစည်း မိတ်ဆွေတွေဆိုတာကို ဆည်းလည်း ကိုယ်တိုင် လည်း ခုမှ သိတာပဲလေ ... ”

“ဒါပေမဲ့ ဘာလို့မှန်းမသိဘူး ... ကိုယ့်တစ်ခုခု စိုးရိမ်နေရ သလို ခံစားရတယ် ... ”

“ကိုစည်း ပြောတဲ့စကားက ဆည်းလည်း သိက္ခာကို ထိပါ နေပြီ ... ”

“ဟာ ဆောရီး ... ကိုယ့်ဘက်က သဝန်တိုမိလို့ပါကွာ ... ဆည်းလည်းကို ဆုံးရှုံးရမှာစိုးလို့ပါ ... ကိုယ်က ဆည်းလည်း ကို အရမ်းချစ်တာလေ ... ဆည်းလည်းနဲ့သာ ခွဲခွာရရင် ကိုယ်ရူးမှာနော် ... ”

“ကိုစည်းကိုလည်း ဆည်းလည်းက သိပ်ချစ်တာပါပဲနော်”

ဆည်းလည်းရဲ့ မေးဖျားလေး သူ့ပခုံးပေါ် ရောက် လာသည်။ နှာခေါင်းချွန်မြဲမြဲက သူ့နားရွက်ဖျားကို မထိတထိ။ ဆည်း လည်း အသံချိုရှုရှုက နားစည်ကို ဖြတ်ပြီး ရင်ဘတ်ကိုလာထိသည်။

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ မာယာဖုံးပြီး သူ စုံလုံးကန်းရ ပြန်၏။ ထိုနေ့က ဆည်းလည်း တစ်နေ့ကုန် သူနဲ့အတူရှိနေပြီး

ညနေဘက်မှာတော့ ဦးနယုန်ဆီ ဖုန်းဆက်ရသည်။

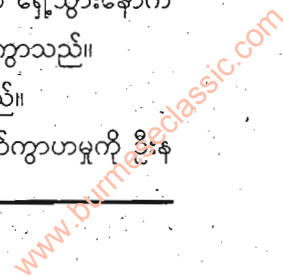
“ဆည်းလည်းလေး တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်တော့ကွာ ... ကိုယ့် မှာ ဆည်းလည်းကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့စိတ်နဲ့ အလုပ်တောင် ဖြောင့်အောင်မလုပ်နိုင်ဘူး ... ဒီနေ့လည်း ကိုယ်ချစ်တဲ့ ကောင်မလေးကို ကိုယ့်ရှေ့မှာ တခြားတစ်ယောက်က ဆွဲ ခေါ်သွားပြန်တယ် ... ကိုယ် ဘယ်နှလုံးသားနဲ့ပြုံးရမလဲ ... ကိုယ့်ကို မချစ်ရင်နေပါ ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘေးမှာ တစ်သက် လုံး ရှိနေပေးပါ ဆည်းလည်းရယ် ... နော်”

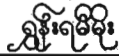
ဆည်းလည်း တစ်ခုခုဆုံးဖြတ်ရမည်တဲ့လား။ ကို စည်းနဲ့ ဦးနယုန်ကို ယှဉ်ရွေးရလျှင် ကိုစည်းဟာ ငွေကြေးအတိုင်း တာအရ ဦးနယုန်၏ အကိုင်အဖျားသာသာ။ ပြီးတော့ ဦးနယုန် သူမကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းနေပေမယ့် ကိုစည်းကတော့ ထို လက်ထပ်ခွင့်ဆိုသော ခေါင်းစဉ်ကို မေ့နေသလား မသိ။

ကိုစည်းရော ဦးနယုန်ပါ သူမကို ချစ်သူများဖြစ်ကြ သည်။ ဒါပေမဲ့ ကိုစည်းနဲ့ ဆိုရင် ဆည်းလည်းက ရှေ့သွားနောက် ဆိုက် ညီသေးသည်။ ဦးနယုန်နဲ့တော့ အသက်ကွာသည်။

တစ်ခုလိုချင် တစ်ခုပေးဆပ်ရမည်။

သူမနဲ့ ဦးနယုန်ကြားက အသက်ကွာဟမှုကို ဦးန

ယုန်၏ စိန်ပုံကြီးဖြင့် ဖုံးအုပ်ပစ်လိုက်မည်။
ဘုရားရေး။ သူမ ... စိတ်တွေက ဦးနယုန်ဘက်ကို
အလေးသာတာပါလား။

ဦးနယုန်နဲ့ စည်းမှာ ဦးနယုန်ဟာ သူမ ဘာလုပ်လုပ်
အပြုံးမပျက် မဖြူစူရက်ခဲ့သူ။ ကိုစည်းကတော့ တစ်ခုခုဆို သူမကို
စိတ်သိပ်မရှည်။ အချိန်မပေးတတ်ပါ။

သူမမှာ အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခုခုရှိရင် ငွေပန်းတို့
ကိုပါတို့လို သူ့ဝန်ထမ်းတွေနဲ့သာ လွှတ်ပြီး ဖြေရှင်းတတ်သည်။ သူမ
သာ သူ့နဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်တူဆိုရင် သူ အဲလို ဆက်ဆံပုံမလား။ တွေးလေ
တွေးလေ ဦးနယုန်ဘက်မှာ အမှတ်တွေ ပိုများလာလေဖြစ်နေပြီ။

ပြီးတော့ ကိုစည်း ကိုယ်တိုင် သူမကို နေရာမပေး
သောအခါ ကိုစည်းရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော ကိုထိုက်တို့ ငွေပန်းနဲ့
ကိုပါတို့ကပါ သူမကို မလေးခန့်ချင်။ ကိုပါလို ဒရိုင်ဘာကအစ သူမ
အပေါ် သိပ်မနှစ်မြို့တာ။

ဒါတွေဟာ ကိုစည်း သူမကို နေရာမပေးလို့ ဖြစ်ရ
တာပေါ့။ ဦးနယုန်နဲ့က ထိုသို့မဟုတ်။ တစ်ခါ ဦးနယုန်၏ စိန်တိုက်
ကို လိုက်သွားတုန်းက သူမကို မင်းသမီးလေးတစ်ပါးလို ပိုင်းဂရုစိုက်
ကြ၏။ လုပ်ငန်း၏ သူဌေးကတော်အဖြစ် ရိုသေကြသည်။

ကိုစည်း ရုံးခန်းကိုသွားရင် ကိုစည်းနဲ့တွေ့ခွင့်ရဖို့
နိုင်စောင့်ရသေးသည်။

ကွာဟချက်တွေက တဖြည်းဖြည်းတွေး တရေးရေး
ဆီဆိုသလို ဖြစ်နေသည်။

ကိုစည်း ပေးထားသော ဖုန်းလေးကို ကောက်ကိုင်
ဆိုက်သည်။

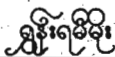
“ဟဲ့လို ... ဦးလား”
အဲဒီလိုနဲ့ပဲ။

ထိုနေ့က စည်းက သူမဆီ ဖုန်းခေါ်ပါသေးသည်။
သို့သော် ဖုန်းက တစ်ချိန်လုံး မအားပါ။

စည်းရဲ့ အာရုံမှာ ဦးနယုန်နဲ့ တွဲတွေ့ရသော ဆည်း
ရဲ့ရိပ်တွေက တလွင့်လွင့်တစဲပဲ။

အချစ်ဆိုတာ တစ်ခါတလေ တွေဝေမှန်းဆခက်
ဘတ်၏။

ထိုနေ့ကစပြီး ဆည်းလည်းနဲ့ ဦးနုယုန်ကိုတစ်တွဲတွဲ မကြာခဏ တွေ့ရတတ်သည်။

စည်းက မေးလေတိုင်း ဆည်းလည်းမှာ အကြောင်း ပြစရာ တစ်ပုံတစ်ပင်။

တစ်ရက်တော့ ဆည်းလည်းကို သူ့ချစ်သူအဖြစ် ဦးနုယုန်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

သူနှင့် ဆည်းလည်း Coffee Circle မှာ ထိုင်နေတိုင်း သူက ဦးနုယုန်ကို ဖုန်းလှမ်းဆက်ပြီး ခေါ်လိုက်ခြင်းပင်။ ထိုနေ့က တနင်္ဂနွေနေ့မို့ ဦးနုယုန်လည်း နည်းနည်းအားနေသည်။ သူခေါ်တာ နဲ့ ချက်ချင်းရောက်လာခဲ့သည်။

“ဩ ... နှစ်ယောက်ဆုံနေတာကိုး ...”

သပြေ၏။

“ဒီလို ဆန်းဒေးတော့ ... ချစ်သူဘေးမှာ သာယာချင်သေး တယ်ဗျာ ... ဦးနှောက်ကို အနားပေးပြီး နှလုံးသားကို ... အလုပ်ခိုင်းထားတာ ...”

“ဟား ဟား ... ဟုတ်ပါပြီကွာ”

စည်းက ဆည်းလည်း ပခုံးကို ခပ်ဖွဖွဖက်ပြီး ...

“ကုန်တဲ့ရက်တွေ အလုပ်လုပ်နေရာတာလည်း သူ့အတွက် ပါပဲဗျာ ...”

“ဟုတ်တာပေါ့ ...”

ဆည်းလည်းကတော့ ယောက်ျားသားနှစ်ဦးကြား

ရခက်ကာ သူ့လက်တွေကို ဖယ်ထုတ်နေသည်။

စည်းကလည်း လွှတ်မပေး။ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ စစ်

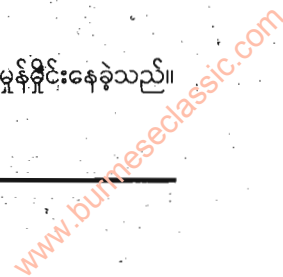
းတိုက်ပွဲကို ဦးနုယုန်က မသိချင်ယောင်ဆောင်နေခဲ့သည်။

ထိုနောက်ပိုင်းမှာလည်း ဆည်းလည်းနဲ့ ဦးနုယုန်တို့

ွဲမပျက်ခဲ့။

စည်းရဲ့ မျက်နှာဟာလုံးဝမရွှင်ဘဲ မှုန်နှိုင်းနေခဲ့သည်။

ည်းထဲက မနေတတ်သူ ငွေပန်းဖြူ ...

စည်း မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး စည်း မျက်နှာမသာလှင်
သူပါ ငိုချင်ချင်။

ဒီနေ့လည်း စည်းဟာ ဦးနုယုန်ကို အပြင်မှာတော့
သဖြင့် သူ့ဘာသာ ဒေါသထွက်လာပုံရသည်။ ဖြစ်ချင်တော့ သူ့ခိုင်း
ထားသည့် ကိစ္စတစ်ခုကို မလုပ်ရသေးသဖြင့် ငွေပန်းကို ဆူပူသောင်း
ကျန်းနေသည်။ ဒါပေမဲ့ ငွေပန်းကတော့ ခွင့်လွှတ်ပြီးသားပါ။ သူ့ခိုင်း
သည့် ကိစ္စက အလျင်မလိုသေးဘူးဆို၍ ချက်ချင်းမလုပ်ပေးမိတာ
သူ လိုချင်သည်ဆိုတော့လည်း အပြစ်မမြင်ဘဲ လုပ်ပေးလိုက်သည်။
ညနေဘက်ကျတော့ ... ငွေပန်းက ပြန်ရန်ပြင်နေ
တုန်း ...

“ငွေပန်း ကိုယ်နဲ့ခဏလိုက်ခဲ့ဦး ... ”

သီးသန့် ခန်းတွေဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ကော်
ဆိုင်လေးကို သူမကို ခေါ်သွားသည်။

“ငွေပန်း နေ့လယ်က ကိစ္စအတွက် ဆောရီး”

“ဟာ ရပါတယ် ... ကိုစည်းရဲ့ စိတ်ထဲမထားပါနဲ့ ဘာ
မဟုတ်တာလေးကို ... ”

“ကိုယ်က မင်းကို သဘောထားမကြီးတာ ရှက်မိပါတယ် ...
ငွေပန်းရယ် ... ကိုယ့်ရင်တွေ ထူပူနေလို့ပါ ... ဆည်းလည်း

အတွက် ကိုယ်ပူပန်နေရတယ် ငွေပန်း ... ငွေပန်းရာ ဆည်း
လည်း လူတစ်ယောက်နဲ့တွဲနေတာ ... သိလား”

“ဟင့်အင်း ငွေပန်း မသိဘူး ... ”

“သူငယ်ချင်းဘက်ကို ကာကွယ်နေတာလား ... ငွေပန်း”

“ငွေပန်း ... ငွေပန်း တကယ်မသိတာပါ ကိုစည်း”

ချစ်သူရယ်။ ငွေပန်းက ဆည်းလည်းကို ကာကွယ်
တာမဟုတ်ရပါဘူးကွယ်။ ချစ်သူရဲ့ ရင်ဘတ်ကို ကာကွယ်ရတာပါ
ဆည်းလည်းကို စွန့်လွှတ်ရမှာ စိုးရိမ်နေတဲ့ ချစ်သူရင်ထဲက အချစ်ကို
သောကငြိမ်းအောင် ကာကွယ်လိုက်တာပါ။

“ကိုယ် ဆည်းလည်း မိဘတွေဆီ သွားတောင်းရမ်းဖို့ ဆုံး
ဖြတ်လိုက်ပြီ ငွေပန်း ... ”

“ဟိုလေ ကိုစည်း ဆည်းလည်းကို အရင်ပြောပြီးမှ သွား
တောင်းပါလား”

“ဘာလို့လဲ ငွေပန်း ... မင်းလည်း ဆည်းလည်းအကြောင်း
သိထားလို့ တားနေတာမို့လား ... ”

“မဟုတ်ရပါဘူး ... ငွေပန်း တကယ်မသိတာပါ ... ကိုစည်းရဲ့
ဒါပေမဲ့ ... ကိုစည်းပဲ ဆည်းလည်း လူတစ်ယောက်နဲ့ တွဲနေ
တယ်လို့ ပြောနေတယ်လေ ... ဒါဆိုရင် ဆည်းလည်းကို

သူမိဘတွေဆီမှာ သွားတောင်းဖို့အတွက် ကြိုတိုင်ပင်နေမှာလေ ... မတိုင်ပင်ဘဲ သွားတောင်းပြီး ဟိုကျမှ ပြဿနာတစ်ခုခုဖြစ်မှာစိုးလို့ပါ ... ငွေပန်းက စေတနာနဲ့ ပြောတာပါ။”

“ဘာလဲ ဆည်းလည်းက ကိုယ့်ကို မယူဘူးတဲ့လား။”

“ငွေပန်း မသိဘူး ...”

“ဦးနယုန်လို စိန်တိုက်ပိုင်ရှင် တစ်ယောက်က ကိုယ့်ထက် သာနေတော့လည်း သူ တွေဝေရာမှာပေါ့ ... ကိုယ် ... သူနဲ့ ဆွေးနွေးမှဖြစ်မယ် ...”

ထို့နောက် ဆည်းလည်းကို ဖုန်းဆက်ပြီး ချိန်းလိုက်

သည်။

“ဒီညနေ ဆည်းလည်း ကိစ္စရှိလို့ နောက်မှပဲ တွေ့ရအောင် ကိုစည်း ...”

“ဆည်းလည်း ကိစ္စ အရေးမကြီးရင် ဖျက်ပေးပါလား ... ကိုယ် ...”

“ဟာ ... အရေးကြီးတယ် ကိုစည်းရဲ့ ... နောက်ရက်မှတွေ့မယ်ကွာ”

သူ့စကား မဆုံးခင် ဖြတ်ပြောလိုက်သဖြင့် သူ ဘာမှ

အားက မတတ်သာတော့ဘဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရသည်။

“အိုကေလေ ... ဒါဆို မနက်ဖြန်တော့ ကိုယ့်ကို အချိန်ပေး”

“အင်းပါ”

သူမရဲ့ လက်ခံခြင်းက ပြီးပြီရော လေသံပေါက်နေသော်လည်း မတတ်နိုင်တော့။ လိုက်လျောရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိ ဖြစ်လေ။

သို့သော် ...

ထိုနေ့ညက ဆည်းလည်းကို သွားရောက်တောင်းခမ်းမည့်အကြောင်း ရင်ဖွင့်ရ၏။ ထိုက်ကို သူ Coffee Circle ကို ပင့်လာရသည်။ သို့သော် သူပဲ နေရာမှားရောက်ခဲ့လေသလား မသိ။

ထို Coffee Circle တွင် ဆည်းလည်းနှင့် ဦးနယုန်တို့

ခေါင်းချင်းဆိုင် အပြုံးချင်းဖလှယ်နေကြလေရဲ့။

ရင်ဝကို နေ့တင့်ထိုးသော မီးတစ်စရဲ့ ထိပ်ဖျားမှာ

အချိန်အချောင်းတစ်ရာပါသလို ပူလောင်စူးရှစွာ နာကျင်ခဲ့ရသည်။

ဦးနယုန်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ဣန္ဒြေမပျက်ခဲ့။

ဆည်းလည်းကတော့ အပြစ်ရှိသူပီပီ မျက်လုံးအဝိုင်း

သားဖြင့် ...

“တော်တော့ကို တရားသိပ်လွန်နေပြီ ... ဆည်းလည်း သိက္ခာကို ဇော်ကားလွန်းနေပြီ”

“ဘာလဲ ကိုယ် လက်ထပ်ဖို့ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ကိုယ့်ချစ်ကိုယ်သတို့သမီးလောင်းက တခြားတစ်ယောက်နဲ့ လာပျော်မြူးနေတာကို တားမြစ်တာ ဇော်ကားတာလား”

“လူမှုရေးအရ မသွားရဘူးလား ... ”

“ဟာ ... သူစိမ်းပေါ်မှာတောင် လူမှုရေးသိတတ်ရင် ချစ်သူအပေါ် ပိုပြီး မသိတတ်သင့်ဘူးလား ... သူ့စိမ်းငါ့ထက် ပိုအရေးကြီးနေတာက ဘာသဘောလဲ”

“ထင်ချင်သလို ထင်နိုင်တယ် ... ဒီမှာ ကိုစည်း ... လည်းနဲ့ ကိုစည်းက ချစ်သူတွေအဆင့်ပဲရှိသေးတယ်”

ကိုစည်း ဆည်းလည်းကို မပိုင်ဘူး ... ဒီအချိန်မှာ ဆည်းလည်းကိုယ်ဆည်းလည်း ပိုင်တယ် ... ကြိုက်သလိုဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိတယ်”

“ငါက မင်းချစ်သူလေ ... ”

“ချစ်သူဆိုတာ ဘဝကြင်ဖော်ရွေးတဲ့ လက်တွဲဖော်ရွေးတဲ့ Method တစ်ခုပါ ကိုစည်းရယ် ... ချစ်သူဆိုတဲ့ ပတ်သက်မှုကလည်း ဆည်းလည်း အတွက်တော့ သိပ်ပြီးကြီးကျယ်မနေပါဘူး”

“ဘာ ... မင်း ဘာပြောလိုက်တယ် ... မင်းနော် ... မင်းငါချစ်လွန်းလို့ သည်းခံနေတယ် မှတ်ပါ”

“အဟင်း ရပါတယ် ... ကိုစည်း သည်းမခံပါနဲ့ ... မျိုသိပ်မထားပါနဲ့ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ဒုက္ခမပေးပါနဲ့ ... တစ်ဆက်တည်း ဆက်ပြောလိုက်ဦးမယ် ... ကိုစည်း ဆည်းလည်းကို မေ့လိုက်တော့ ... ”

“ဘာ ... ဘာပြောတယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုစည်း ... ဆည်းလည်းချိုဆိုတဲ့ မိန်းမနဲ့ မပတ်သက်ဖူးခဲ့ဘူးလို့ သဘောထားလိုက်တော့ ... ”

“ဒါက ဘာသဘောလဲ ... ”

“ရှင်းပါတယ် ကိုစည်း ... လမ်းခွဲတဲ့သဘောပေါ့”
လမ်းခွဲတယ်ဆိုတာ ဦးတည်ချက်မရှိတဲ့ သူ့အတွက်
ရပ်ကျန်ခဲ့ဖို့ပြတဲ့ မီးနီပေါ့။

လမ်းခွဲမရှိတဲ့လမ်းပေါ်မှာ လမ်းခွဲမယ်ဆိုတော့ ငါက
မင်းဆက်သွားဖို့ မင်းရဲ့နံဘေးကနေ လမ်းဘေးကိုဆင်းပေးလိုက်
ရတဲ့ သဘောပဲပေါ့။

ဘုရားပြီး ငြမ်းဖျက်ဆိုသလို မနှိုင်းချင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့
ငါဟာ အလွင့်ပစ်ခံရတဲ့ တောင်ငွေးတစ်ချောင်းပါ။ ဆည်းလည်း
ရယ်။ မင်းဉာဏ်ကောင်းလွန်းခဲ့တယ်။

မင်းလိုချင်တဲ့ ခရီးကို ရောက်ဖို့ တောင်ငွေး တစ်
ချောင်းလို ပို့ခဲ့ပေမယ့် ရည်ရွယ်ချက်တွေပြည့်ခဲ့တဲ့ မင်းက တောင်
ငွေးကို ကန်ထုတ်ခဲ့ပြီ။ တုံးပမာ ခုတုံးလုပ်ပြီး နင်းချောသွားရက်ခဲ့
ပြီ။

စည်းရဲ့ ပါးစပ်က ဘာတစ်ခွန်းမှ ထွက်မလာပေ
မယ့် စည်းမျက်ဝန်းအကြည့်တွေမှာ စကားတွေအများကြီးပျော်စင်
နေခဲ့ပြီး အဓိပ္ပာယ်တွေ အများကြီး သက်ရောက်နေခဲ့ပြီ။ သူ အခု
ဆည်းလည်းရဲ့ စိတ်သဘောကို ရိပ်စားခဲ့ပြီ။

တကယ်တော့ ဆည်းလည်း သူ့ကို မချစ်ခဲ့ဘဲ သူ့ရဲ့

ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို ချစ်ခဲ့တာသက်သက်ရယ်လေ။
သူမ ဦးနုယုန်ကို ရွေးခဲ့မယ်ဆိုရင်လည်း ထိုရွေးချယ်
မှုဟာ ဦးနုယုန်ကို မဟုတ်ဘဲ ဦးနုယုန်၏ စိန်တိုက်ကိုသာဖြစ်လိမ့်
မည်။

“ကိုယ် တောင်းပန်လို့ မရတော့ဘူးလား ...”

“ဆည်းလည်း ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ ... ဆည်းလည်း နေရာမှာ ...
တခြား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆိုရင်လည်း ဒီလိုပဲ ဆုံး
ဖြတ်မယ်ထင်တယ် ...”

“မဟုတ်ဘူး ... မင်းမို့လို့ ဒီလိုဆုံးဖြတ်တာ ... ထားပါတော့
ဒါက ငါ့ရဲ့ဝင်ကြေးပေါ့ ... အိုကေ ဆည်းလည်းချို ... မင်း
ကံကောင်းပါစေ ...”

ချာခနဲ လှည့်အထွက် သူမ ခြေရင်းမှာ သူ့ရင်ဘတ်
တစ်ခုလုံး ပြုတ်ကျကျန်ခဲ့သည်။

ထိုက်ဆီ ဘယ်လိုရောက်လာမှန်းမသိ။ အရက်တွေ
ဘယ်လောက်မူးသွားမှန်းမသိ။ သူ မသတိမရချင်သော အရာတွေ
ကို ခေတ္တဖြစ်ဖြစ် မေ့ချင်ယောင်ဆောင်ပစ်လိုက်သည်။

“ငါ သိသားပဲ စည်းရာ ... မင်းကို မပြောရက်ခဲ့လို့ ... ငါနည်း
ငါဟန်နဲ့ တားကြည့်သေးတာ ... မရခဲ့ဘူး”

www.burmeseclassic.com

ထိုက်က စိတ်မကောင်းဖြစ်သော်လည်း တစ်ဘက်မှာတော့ ဆည်းလည်းလို မိန်းမမျိုးနှင့် လွဲခဲ့ရသည့်အတွက် ဝမ်းသာမိသေးသည်။

ဒါဟာ တစ်သက်တာ ကံကောင်းဖို့ ခဏတာပေးဆပ်ခြင်းပဲလို့ မြင်ယောင်မိသည်။

ဆည်းလည်းကိုယူလို့ အချစ်နဲ့ အကြင်နာမရှိတဲ့ သူနဲ့ တစ်သက်လုံး အတူနေရတဲ့ ဒုက္ခကို ခံစားရမှာထက်စာလျှင် ဝေးတာက ပိုကောင်း၏။

တစ်ခါတရံ အဖြစ်အပျက်များသည် အဖြစ်အပျက်ဟူသော စကားအတိုင်း အကောင်းနဲ့အဆိုး ဒွန်တွဲနေတတ်သည်။

နည်းနည်းဆိုးတာနဲ့ များများဆိုးတာ၊ နည်းနည်းကောင်းတာနဲ့ များများကောင်းတာပဲ ကွာသည်။

“ဦး ... ဆည်းလည်းနဲ့ ကိုစည်း လမ်းခွဲလိုက်ပြီ”

“တကယ်လား ... ဘေဘီ”

“တကယ်ပေါ့ ဦး ... ဒါ ဦးအတွက် ဆည်းလည်းရဲ့ အဖြေပါဦး”

“အိုကေ ... ကိုယ်သဘောပေါက်သွားပြီ”

စည်းမှာတော့ ရင်ကွဲရသည်။

ထိုအတောအတွင်း ဖေဖေက စည်းကို အိမ်ထောင်

ပြုဖို့ တိုက်တွန်းလာသည်။

“သားကို အိမ်ထောင်ပြုစေချင်ပြီ ... မပြုချင်သေးဘူးဆိုရင်လည်း ရည်ရွယ်သူတော့ ရှိစေချင်ပြီ ... ဒါမှ လေ့လာဖို့ အချိန်ရမှာ ... ”

“သားမှာ ရည်ရွယ်သူ မရှိဘူး ဖေဖေ”

“ဒါဆို ဖေဖေတို့ စီစဉ်ပေးရလိမ့်မယ် သား ... ဖေဖေ သူ ငယ်ချင်းရဲ့ သမီးတစ်ယောက်ရှိတယ် ... ကလေးမလေးက အမေရိကားမှာ Business Management နဲ့ ကျောင်းပြီး လာတယ် ... လက်ရှိ ဘန်ကောက်မှာ ကုမ္ပဏီထောင်ထား တယ် ... ”

သူ ဖေဖေစကားကို ဘာတုံ့ပြန်မှုမှ မပေးမိ။

“ဒီမှာ သူ့ဓာတ်ပုံ ... သား လေ့လာကြည့်ပါဦး ... ဒီတစ် ပတ် သားအားတဲ့ရက် သူတို့ မိသားစုကို ထမင်းစားဖိတ် လိုက်မယ် ... ”

ဓာတ်ပုံထဲမှာ ရည်မွန်အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့်ပုံစံ မိန်း ကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ ဆည်းလည်းတို့နှင့် ရွယ်တူ ခန့်ရှိနိုင်သော ထိုအမျိုးသမီးလေး၏ မျက်လုံးတွေကတော့ ထင် မြက်စူးရှမည့်ပုံစံမျိုး ပေါက်နေသည်။

“ဆိတ်ဆိတ်နေတာကို လက်ခံတယ်လို့ ယူဆလိုက်ရမလား သား ... ”

“ဖေဖေ သဘောပါ ... ဖေဖေ ကြိုက်သလိုစီစဉ်ပါ”

“ကျေးဇူးတင်တယ် သား”

ထို့နောက်မှာ ထိုမိန်းကလေးနှင့် သူမရဲ့ မိဘနှစ်ပါး ကို ထမင်းစား ဖိတ်ဖြစ်သည်။

“ဖြူစတေး”ဟူသော နာမည်ခပ်ဆန်းဆန်းနဲ့ မိန်း ကလေးဟာ လိုတာထက်ပိုပြီး ထက်မြက်လွန်းပုံရတာကလွဲရင် ... ဘယ်ဘက်ကမှပြောစရာမရှိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပင်။

“စစ ကမ္ဘာ့ ကိုစည်းကို သဘောကျပါတယ် ... နားလည် မှုတွေ အပြန်အလှန်ပေးပြီး သာယာတဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခု တည်ဆောက်ခွင့် ရလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်”

စကားကို လှပစွာ သိမ်းသွင်း ချည်နှောင်သွားခဲ့ သည်။

စည်း ကိုယ်တိုင်လည်း ခေါင်းညိတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ကိုယ် မင်္ဂလာပွဲကို ... အမြန်ဆုံး စီစဉ်လိုက်တော့မယ် နော်”

“ကိုစည်း ... သဘောပါ ... ”

ဤသို့ဖြင့် ပညာတတ်လွန်းသော မိန်းမနှင့်အသည်း တွဲနေသော စည်းတို့ အချစ်ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်ကို လုံးဝမတို့ထိဘဲ နား လည်မှုကို လက်ကိုင်ထားပြီး လက်ထပ်ဖို့စီစဉ်ကြသည်။

ထိုအရာတွေကို ငွေပန်း မသိခဲ့။ ထိုက်က သိသော်

www.burmeseclassic.com

လည်း ငွေပန်းကို ဖွင့်မပြောရက်ခဲ့သူပါ။

တစ်ရက် ဖိတ်စာဒီဇိုင်းသွားရွေးဖို့အတွက် စည်းကမ်း
မြူတေးကို သူမအိမ်မှာ သွားခေါ်တော့ ...

“ဟင် ...”

ဦးနုယုန်ပါလား။ မြူစတေးရဲ့ ပခုံးကိုဖက်ပြီး ဘာ
တွေပြောနေမှန်းမသိ။ မြူစတေးကလည်း ဦးနုယုန်ခါးကို ပြန်ဖက်
ထား၏။

ဘာတွေလဲကွာ။ ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ မိန်းကလေး
တိုင်းကို လိုက်ပတ်သက်နေတာ ဘာသဘောလဲ။

“ဟော ကိုစည်း လာလေ ...”

မြူစတေးက သူ့ကို အရင်တွေ့သွားခဲ့သည်။ ဦးနု
ယုန်ကတော့ သူ့စတိုင်လ် မပျက်ပါ။ သူ့ကို တွေ့ရလို့လည်း ဘာမှ
ထူးဆန်းသွားပုံမရ။ ဘာလဲကွာ။

“ကိုကြီးနဲ့ ကိုစည်းနဲ့ တစ်ခါမှ မဆုံဖူးသေးဘူးနော် ... ကို
ကြီး ... ဒါ စစနဲ့ လက်ထင်မယ့် ကိုစည်းလေ”

“ကိုကြီးနဲ့ ကိုစည်းက မိတ်ဆွေတွေ စစကလေးရဲ့”

“ကိုစည်း ဒါ စစ ကိုကြီးလေ ...”

မြူစတေးမှာ အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိမှန်း သိပါတယ်။

ဦးနုယုန် ဖြစ်လိမ့်မည်လို့တော့ ဘယ်ထင်မှာလဲ။

“ဟိတ် ကိုစည်း ... အံ့ဩနေလို့လား ... ကိုယ်ကတော့
ကိုယ်တို့ရဲ့ ပတ်သက်လာမှုအတွက် ဝမ်းသာတယ်ကွာ”

ဦးနုယုန်က လှမ်းလာသော လက်ကို သူ့ဥပေက္ခာပြု
ဆိုက်ချင်သည်။ သို့သော် တစ်ဘက်မှာ သူ့သတို့သမီးက ကြည့်နေ
၏။ စိစဉ်ထားပြီးသော မင်္ဂလာပွဲကို ပြန်ဖျက်ပစ်ချင်စိတ်တောင်
မပါကံလာသည်။

သို့သော် မြူစတေးလိုမိန်းမကို သူ မစွန့်လွှတ်ချင်ပါ။
အချစ်ကြောင့် မဟုတ်ပေမယ့် မြူစတေးက စိတ်သဘောထားပြည့်
အလိမ့်မည်ဟု အလိုလိုယုံကြည်ကာ သူမကို လက်ထပ်ချင်ပါသည်။

အံ့ဩကြောင့် ... ဦးနုယုန် ကမ်းသော လက်ကို လက်ခံလိုက်သည်။

“စိတ်ချပါ ကိုစည်း ... ကိုယ့်ညီမလေးနဲ့ ကိုယ့်ညီရဲ့ အိမ်
ထောင်ရေးက အရမ်းသာယာစေမယ် ... ကိုကို ရဲရဲအာမခံ
တယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးနုယုန်”

ဖိတ်စာဒီဇိုင်းကိုလည်း မြူစတေး စိတ်တိုင်းကျသာ
ဆွေးချယ်လိုက်သည်။

အရာရာ မြူစတေး အလိုကျပါ။

“ကိုစည်း စေတို့ မင်္ဂလာပွဲမှာ နံသာရောင်ဝတ်မယ်နော်”
“ကိုစည်း မင်္ဂလာပွဲလာတဲ့ သူတွေကို ဖရောင်းတိုင်လှေ့
လေးတွေ ပြန်ကမ်းမယ်နော်”

“ကိုစည်း ... ဒင်နာကိုတော့ Pool Side တစ်ခုခုမှာ လုပ်မယ်
နော် ... ဒင်နာကို Ball Room ထဲမှာလုပ်ရင် မွန်းကျပ်သလို
ပဲ ...”

သူစာတော့ ခေါင်းညိတ်သူ သက်သက်ပါ။ သတို့
သမီးဖြစ်ချင်တာတွေကလည်း ဖြစ်သင့်တာတွေ မဟုတ်ပါလား။
ထိုက်က သူ့ကို ဘာမှမဝေဖန်ပါ။

“အန်ကယ်မှာ ချွေးမလောင်းအဆင်သင့်ရှိတာ မင်းသိပြီ
သားလား ...”

“မသိပါဘူးကွာ ... ဒယ်ဒီ ပြောလာတဲ့ အချိန်မှာ ငါကလည်း
ဆည်းလည်းနဲ့ ပြတ်သွားတယ် ... ပြီးတော့ မြူစတေး
လည်း အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်
နေတယ် ... ဒါပဲ”

“ဒါဆို မင်း သူ့ကို မချစ်ဘူးလား ...”

“ငါချစ်တာ ဆည်းလည်းလေ ... ငါ ဆည်းလည်းကို မချစ်ဘူး
စွန့်လွှတ်တာ မဟုတ်ဘူး ... အသည်းကွဲခဲ့ပြီး စွန့်လွှတ်လိုက်

တာ ... တကယ်ပါ ... ငါ ဆည်းလည်း တစ်ယောက်ကိုပဲ
တစ်သက်လုံး ချစ်သွားမှာပါကွာ ...”

“ဪ ... စည်းရာ ...”

တကယ်တမ်း မင်းက မင်းဘေးနားက နှင်းဆီပန်း
ဆေးရဲ့ ရင်ထဲကို နည်းနည်းလေးမှတောင် မမြင်ခဲ့တာပါကွာ။
ခရေပွင့်ကို ကောက်ယူလို့မဖြစ်တဲ့အခါ မင်းမှာ
သွမ်းစရာ သင်္ဇင်ခက်က အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီကိုး ...

တကယ်လို့ ဒီအခြေအနေမှာ မြူစတေး ဆိုသော
သင်္ဇင်ခက် မလာခဲ့ဖူးဆိုရင် မင်းဟာ ငွေပန်းရဲ့ သံယောဇဉ် တစ်ခင်း
တစ်ကျင်းကို ရိပ်မိချင် ရိပ်မိမှာ။ ခုတော့ ...

ငွေပန်း မျက်နှာလေးဟာ ပြိုတော့မည့် မိုးပမာ မှုံ
နိုင်းနေ၏။ ပွဲလန်တုန်း ဖျာမခင်းတတ်ပေမယ့် ဆည်းလည်းနဲ့ ပြတ်
သွားလို့ တိတ်တဆိတ် ပျော်ရွှင်ခဲ့ရသူက စည်းပါ။

တစ်နေ့နေ့တော့ ငွေပန်းကို ချစ်လာမှာပဲဆိုတဲ့
အုပ်လင့်ချက်နဲ့ ချစ်လာအောင်ကြိုးစားပြီး မြောင်းဖောက်ဖို့ စိတ်
ကူးနေဆဲ ကြားဖြတ်ချောင်းတစ်ခုက ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသွားခဲ့ပြီ။
မဖောက်ရသေးတဲ့ မြောင်းထက်စာရင် အဆင်သင့်
အဆင်းနေတဲ့ ချောင်းသို့သာ ... ။

www.burmeseclassic.com

ငွေပန်းရဲ့ အဖြစ်ကို အစအဆုံး မြင်တွေ့ရတဲ့ ထိုက်မှာသာ ချစ်ရသူအတွက် ရင်နင့်ရသည်။ ထိုက်က ရင်နှစ်ခြမ်း ဖေဖေအောင်အကွဲခံတာတောင် သူမကလေးအတွက်ဘာမှအရာမရောင်ခဲ့။

“စည်း မင်းကို ငွေပန်းပဲ ကူညီပြန်တာပေါ့ ... ”

“အေးကွ ... ဒီကောင်မလေး ခုတစ်လော ငြိမ်သက်နေတယ် ... ”

ထို့နောက် အမူမဲ့သော စည်းက အမှတ်မဲ့စွာ တခြားအကြောင်းအရာတွေဆီ စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားသည်။

“Job Resignation ”

ဟင် ...

အလုပ်ထွက်စာတစ်စောင် စောစောစီးစီး သူ့ စားပွဲပေါ်ရောက်နေပါလား။

“စောစောစီးစီးကွာ ... ”

အတိတ်နဲ့ နိမိတ်နဲ့နေတတ်သော စည်းက စိတ်ပျက်ဆက်ပျက် ရေရွတ်လိုက်သည်။ တင်တဲ့သူလက်မှတ်ထိုးတဲ့ စာရွက်ထောင့်ကို မျက်လုံးက အလိုလိုရောက်သည်။

“ဟင် ... ”

ငွေပန်းရဲ့လက်မှတ်ကိုမြင်ရတော့ တော်တော်အံ့သြသွား၏။ ငွေပန်းမှာ ဘာအဆင်မပြေတာရှိလို့များ ထွက်ရတာလဲ။

ခုနောက်ပိုင်းဆို သူနဲ့ ပိုလို့တောင် အဆင်ပြေနေသေးတဲ့ဟာထက်
ပထမပိုင်း သူနဲ့ မကြည်လင်တုန်းကတောင် အပြစ်
မပျက်ခဲ့တဲ့ ငွေပန်းက အစစအရာရာ အဆင်ပြေနေမှုများက
ကြောင့် အလုပ်ထွက်ချင်ရတာတဲ့လဲ။ တစ်ခုခုတော့ မှားယွင်းနေ
လေ။

ဒီအလုပ်ထက် ပိုကောင်းတဲ့ အလုပ်ရှိလို့များလား
သူမှာ မေးခွန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာ ...

ငွေပန်းရဲ့ ဖုန်းလှိုင်းခွဲကို လှမ်းဆက်လိုက်သည်။

“ငွေပန်း ... ကိုယ့်ဆီ ခဏလာခဲ့ပါဦး။”

ငွေပန်းရဲ့ မျက်နှာလေး တစ်မျိုးဖြစ်နေတော့

သာသည်။ ဘာအတွက်လဲဆိုတာတော့ အဖြေရှာမရသေး။

“ကဲ ပြော ... ဘာကိစ္စ အလုပ်ထွက်ချင်တာလဲ ... ”

“ဟို ... ငွေပန်း မလုပ်ချင်တော့လို့ပါ ... ”

ဒါဆို နောက်အလုပ်တစ်ခုခုလည်း ရှိပုံမရ။

“ဟုတ်ပြီ ... ဒါဆို ဒီမှာ ဘာအဆင်မပြေတာရှိလို့လဲ

ပြော ... ”

“ဖြေပါတယ် ကိုစည်း ... ”

“မဟုတ်သေးဘူး ... ငွေပန်း ... အဆင်လည်းပြေတယ် ...
ဒီထက်ကောင်းတဲ့ အလုပ်တစ်ခုခု မရှိဘူးဆိုရင် ဘာမှထွက်
စရာမရှိဘူး ... ကိုယ့်ကို မောင်နှမလိုဘဲ သဘောထား ငွေ
ပန်း ... မင်းထွက်တာ ထိုက်နဲ့ ပတ်သက်နေရလို့လား။”

“မဟုတ်ပါဘူး ... ကိုထိုက်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး ... ဒါပေမဲ့
ဘာကြောင့် ဆိုတဲ့အဖြေဟာ ငွေပန်း ဖွင့်ပြောလို့မရလို့ ...
ငွေပန်းကို ထွက်ခွင့်ပေးလိုက်ပါတော့ ကိုစည်းရယ် ... ”

“ခက်တယ် ငွေပန်းရယ် ... ဒီမှာ အစစအရာရက ငွေပန်းနဲ့
အသားတကျဖြစ်နေပြီ ... ကိုယ်က နောက်တစ်ယောက်
ထပ်ပြီး Try ရင်တောင် ဒီလောက်အဆင်ပြေချင်မှ ပြေမယ်”

“ငွေပန်း သိပါတယ် ကိုစည်းရယ် ... ဒါပေမဲ့ ငွေပန်း ...
ငွေပန်း အဆင်မပြေလို့ပါ ... ”

“ကောင်းပြီ ဒါဆို ကိုယ်စဉ်းစားမယ် ... တစ်ခုတော့ရှိတယ်
ချက်ချင်းကြီးတော့ မထွက်နဲ့ဦး ... ထွက်ခဲ့ရင်တောင် ကိုယ်
လူတစ်ယောက်အစားရမှ ထွက်ပေးပါ ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က
တော့ မထွက်စေချင်ဘူး ... ပြန်စဉ်းစားပေးပါဦး ... ဟုတ်
ပြီလား။”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ”

www.burmeseclassic.com

စည်း ... စိတ်ညစ်သွားရသည်။ ငွေပန်း သူ့ရှေ့မှ ထွက်သွားတာနဲ့ ထိုက်ဆီ ဖုန်းဆက်ကာ အကျိုးအကြောင်းပြောလိုက်သည်။ ထိုက်ကတော့ အကြောင်းသိမို့ ထူးပြီးမအံ့ဩပါ။

“ငါစိတ်ညစ်တယ် ထိုက်ရာ ... ငါ့သဘောက ငွေပန်းထံ လုံးဝ မထွက်စေချင်ဘူး ... အဲဒီ ကောင်မလေး ဘာဖြစ်လို့ ထွက်တာလဲ စဉ်းစားလို့ကိုမရဘူး ... ”

“စည်း ... မင်းနဲ့ငါ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချင်တယ် ... ”

“ဒါဆို ငွေပန်းထွက်တာ မင်းကြောင့်ပဲပေါ့ ... ”

“အေး စိတ်ချမ်းသာသလိုသာ ယူဆကွာ ... မင်းအား အချိန် ချိန်းလိုက် ... ”

“ဒါဆိုရင်တော့ ဒီညနေပဲ ဆုံနေကျမှာ ဆုံမယ်”

“ပြီးရော ဒါပဲ ... ငါ့မှာ နည်းနည်း Busy နေလို့”

“အိုကေ သူငယ်ချင်း”

စည်းက ထိုက်ဆီက တစ်စုံတစ်ရာကြားရမှာ ချာတာမို့ နည်းနည်းတော့ စိတ်သက်သာသွားသည်။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ ငွေပန်း ထိုနေ့က သူ့ကို ပိုဂရုစိုက်သလိုပင်။

ထိုနေ့က ဖျော်တိုက်သော ကော်ဖီကလည်း ပိုပြီး အကောင်းနေသလိုပင်။

ပြီးတော့ ငွေပန်းဟာ ထိုနေ့က သူ့ကို မျက်နှာခပ် သွေလွှဲလုပ်နေသည်။

ညနေဘက်ရောက်တော့ ထိုက်နဲ့သူ ... ဘီယာ သောက်ဖြစ်ကြသည်။ ရုံးပတ်သီးကင် တစ်ဖတ်ကို ခပ်မြန်မြန်ဝါး ထိုက်မိတော့သည်။ အပူလောင်သည်။

“မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ စည်း ... မင်း သိပ်လှုပ်ခတ်နေတယ်နော်”

“ဟုတ်လား ... ”

“ဟုတ်တယ် ... ငွေပန်း ထွက်မှာကို မင်း ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီ လောက် စိတ်လှုပ်ရှားနေတာလဲ ... ”

“ဟိတ်ဟိတ် မစွပ်စွဲနဲ့ကွာ ... ငွေပန်းက ငါ အားကိုးရတဲ့ ဝန်ထမ်း ... ပြီးတော့ သူဟာ ငါ့အပေါ် အလုပ်ရှင်တစ်ယောက်ထက် မောင်နှမသားချင်းလို ကောင်းတဲ့ ဝန်ထမ်း ပြီးတော့ ငါ့သူငယ်ချင်း မင်းချစ်တဲ့သူ ... ငါချစ်ခဲ့တဲ့ ဆည်းလည်းရဲ့ သူငယ်ချင်း ... ပြီးတော့ အဆင်လည်း သိပ်မပြေ ရှာဘဲ ဘာကိစ္စထွက်မှန်း မသိလို့ကွ ... ”

www.burmeseclassic.com

“ဒါပဲလား ... မင်းရဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေ ကုန်ပြီလား”
 “ထိုက် ... မင်း ငါ့ကို ဘာစွပ်စွဲချင်နေတာလဲ”
 “ငါ စွပ်စွဲချင်တာလား ... မင်း စိတ်တွေ မူမမှန်တာလား”
 “ထိုက် ... ”
 “မင်း ဘာလို့ ကိုယ့်စိတ်ကို လှည့်စားချင်တာလဲ စည်း”
 “ထိုက် မင်းမဟုတ်တာတွေ မစွပ်စွဲနဲ့ကွာ ... ငါ့မှာ မြူး
 တေး ရှိတာ မင်း အသိဆုံး ... ”
 “ရှိလေ ရှိမှန်းလည်း သိတယ်လေ ... ဒါပေမဲ့ မြူးစတေးထု
 မင်း ချစ်လို့လား ... ”
 “မချစ်ဘူး ... ငါချစ်တာ ဆည်းလည်း ... ”
 “ငါသိပါတယ် ... မင်း ငွေပန်းကို မချစ်ဘူး ... ”
 “ထိုက် ... ဘာဆိုင်လို့ ဆွဲထည့်နေတာလဲ ... ”
 “ဟုတ်တယ် ... မင်း ငွေပန်းကို မချစ်ဘူး ... ဒါပေမဲ့ ငွေပန်း
 မင်းကို ချစ်တာတော့ မင်း ခံစားလို့ရတယ်မို့လား ... ”
 “ဟာ ... ”
 “မင်း ခံစားရပါတယ် ... မင်း မငြင်းပါနဲ့ ... မင်း ခံစားရလို့
 ဒီလောက်လှုပ်ရှားနေတာပေါ့ ... မင်းကို သူ သိပ်ချစ်တာ
 တယ် စည်း ... ”

“မပြောပါနဲ့ကွာ ... မပြောပါနဲ့တော့ ... ”
 “မင်း မြူးစတေးကို ဘာကြောင့် ရွေးတယ်ဆိုတာ ငါမပြော
 ချင်ဘူး ... ဒါပေမဲ့ ငွေပန်းကို မရွေးချယ်တာကို ငါသဘော
 ပေါက်တယ် ... ငွေပန်းဟာ မင်းအတွက် အခြေမတင့်တယ်
 တဲ့ သူတို့သမီးလေ ... ”
 “မဟုတ်ဘူး ... အဲဒါကြောင့် မဟုတ်ဘူး ... ”
 “ငြင်းပါ ... စိတ်ဆိုတာ အဏုကြည်နဲ့ကြည့်ရတောင် မြင်
 ရတာမှ မဟုတ်တာ ... မင်း ငြင်းချင်သလိုငြင်းလို့ရတာပဲ”
 “တကယ်မဟုတ်ပါဘူး ထိုက်ရာ ... ငါသာ ငွေပန်းကို လက်
 ထပ်ခဲ့ရင် ငွေပန်းဟာ ကြင်ရာဘက်ကောင်းပါတယ် ...
 ဒါပေမဲ့ ငါ ငွေပန်းကို လက်ထပ်လိုက်ရင် ငါချစ်တဲ့ ဆည်း
 လည်း ခံစားရမှာစိုးလို့ ... ”
 “ဘာဆိုင်လဲ သူ့မှာ စိန်တိုက်ပေါ် ရောက်နေပြီပဲ ... ”
 “မင်း ဆည်းလည်းအကြောင်း မသိသေးဘူးကိုး ... ဆည်း
 လည်းနဲ့ ဦးနယုန် ပြတ်စဲသွားကြပြီ ... ”
 “ဘာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ... ”
 “ဦးနယုန်နဲ့ ဖေဖေက ပါတနာတွေကွာ ... ငါနဲ့ ဆည်းလည်း
 ချစ်သူတွေဖြစ်တော့ ဖေဖေက ငါ့အတွက် စိုးရိမ်တယ်

www.burmeseclassic.com

အဲဒါနဲ့ ဦးနုယုန်နဲ့ စည်းဝါးကိုက်ပြီး ငါတို့ဇာတ်လမ်းထဲ ...
ဦးနုယုန် ရောက်လာခဲ့တယ် ... တကယ်လို့သာ ဆည်းလည်း
စိတ်ဓာတ်မှန်ခဲ့ရင် ငါနဲ့ဆည်းလည်းရဲ့ မင်္ဂလာပွဲကို ဖေဖေထ
ရှယ်စီစဉ်ပေးမှာပေါ့ကွာ ... ဒါပေမဲ့ ခုတော့ ဆည်းလည်းဇာ
ဦးနုယုန်က ချန်ရစ်ခဲ့ပြီး ... ”

“ဟာ”

“ငါလည်း သိသိချင်း သိပ်အံ့ဩခဲ့ရတာ ... ”

“ဒါ သူ့အပြစ်နဲ့သူပဲလေ ... နေပါဦး ... အဲဒါနဲ့ မင်း ဆည်း
လည်းကို”

“နီးနီး ... ငါ မြူစတေးကိုပဲ လက်ထပ်တော့မှာ ... ဒါပေမဲ့
မြူစတေးကို မရွေးခင် ငါ ငွေပန်းကို စဉ်းစားပါသေးတယ် ...
မဖြစ်နိုင်လို့ပါ ... ခုချိန်မှာ ဆည်းလည်း သိပ်ခံစားနေရတာ
ကွာ ... အဲဒီအချိန်မှာ ငါ ငွေပန်းကို ရွေးလိုက်ရင် သူ ပိုမို
သွပ်သွားလိမ့်မယ် ... ”

“ရူးပါစေပေါ့ ... ”

“ငါက ဆည်းလည်းကို သိပ်ချစ်တယ်လေ ... သူ စိတ်အင်
ရာတွေ သက်သာပါစေတော့ကွာ ... ”

“မင်း မြူစတေးကို ရွေးတော့ရော သူက မခံစားရဘူးလား”

“ဒါက ဖြစ်သင့်တဲ့ ရွေးချယ်မှုပိုလို့ သူ ခံသာမှာပါ ... ”
“မင်း ဆည်းလည်းကို အဲဒီလောက်တောင် ချစ်ရသလား
ကွာ ... ”

သွားရ၏။

- “ဆည်းလည်း ...”
- “ရုံးက ပြန်လာတာလား ငွေပန်း ...”
- “ဟုတ်တယ် ...”
- “ဆည်းလည်းကို စိတ်ဆိုးနေလား သက်ရင်း ...”
- “ဘာစိတ်ဆိုးစရာ ရှိလို့လဲ ...”
- “ဆည်းလည်းတို့ အပြင်မှာ စကားသွားပြောရအောင်ဟာ”
- “ငါ ကလေးတွေ ကျူရှင်ပြုရဦးမယ် ဆည်းလည်း ...”
- “နင်ကလည်းဟာ ဖျက်လိုက်လို့မရဘူးလား ...”

“Time Table ဆိုတာ ဖျက်ကောင်းတဲ့ အရာမဟုတ်ဘူး ... ဆည်းလည်း ... Time arrangement out ရင် လူတစ်ယောက် ရဲ့ ... ဘဝက သွားတာပဲ”

“ဒါဆိုရင် ငါ နင်ပြီးတဲ့အထိ စောင့်ပါမယ် ...”

“အရမ်းမိုးချုပ်သွားမှာပေါ့ ... ဆည်းလည်းရယ်”

“ရတယ် ... မိုးအရမ်းချုပ်ရင် ငါ နင့်အိမ်မှာ အိပ်မှာပေါ့”

“ပြီးရော ဒါဆို ခဏစောင့် ... ငါ စာသင်လိုက်ဦးမယ်”

ရုံးကပြန်လာတာနဲ့ စာပြနေရသော ငွေပန်းဘဝကို စွားကာ မောရသည်။

ငွေကို လွယ်လွယ်ရှာပြီး လွယ်လွယ်သုံးတတ်သော ဆည်းလည်းမှာ ငွေပန်းကိုကြည့်ပြီး ထူးဆန်းနေသည်။ တစ်နေ့လုံး မှာ မောပန်းလာသမျှ အပန်းမဖြေအား။ သူမ ကျူရှင်သင်တာ သယ်လောက်များရနေလို့ပါလိမ့်။

ငွေပန်း စာပြပြီးတော့ ငွေပန်း အိမ်မှာပဲ ထမင်းစား ခဲ့သည်။ ရခိုင်ငါးပိသုပ် မွှေးမွှေးစပ်စပ်ကို မုန့်လာဥ ချဉ်ရည်နှင့် ပီစီလေးတွေ ကြော်လို့။ ဘာမှ မထည်ဝါလှသော ထမင်းပိုင်းကို မြင်အားဖြင့် လုံးဝ စိတ်မဝင်စားသော်လည်း ဆည်းလည်း ဗိုက် ဘာမှာစိုး၍ မထိတထိ ဝင်စားရင်းက ခေါင်းမဖော်နိုင်တော့ပါ။

“နင် ကျရှင်သင်တာ ဘယ်လောက်ရလဲ ... ငွေပန်း”

“ကျရှင်မဟုတ်ပါဘူးဟာ ... အနားက ကျရှင်မတတ်နိုင်တဲ့ ကလေးတွေကို Guide လုပ်ပေးတာပါ ... ဘာမှ မရဘူး ... တစ်လတစ်လ စာပြလိုရတဲ့ ပိုက်ဆံက ရုံးအသွားအပြန် လမ်းစရိတ်လောက်ပဲရတာ ... ရုံးလစာမပွန်းတော့ အသတင်ကျန်တာပေါ့ဟာ ... ”

“ငွေရှာရတာ အဲသလောက် ခက်သလား ငွေပန်း”

“သမ္မာအာဇီဝနဲ့ ရှာရင်တော့ ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် ရတာပဲပေါ့ဟာ ... ကိုယ့်အရည်အချင်းနဲ့ တတ်နိုင်သလောက် ရတာပေါ့ဟာ ... ဒါပေမဲ့ ရလာတဲ့အခါကျရင် မသုံးပစ်ရဘူးဟာ ... ဒါက ပိုက်ဆံကိုသုံးရာမကျဘဲ ကိုယ့်အစွမ်းအစဉ် သုံးပစ်ရာကျလို့ ... ”

ဆည်းလည်းက ငွေပန်းရဲ့ စကားအထူးအဆန်းတွေကို နားမလည်နိုင်။ ဆည်းလည်းအတွက်တော့ အမေ မွေးပေးလိုက်တဲ့ အဆင်းဖြင့် ငွေရှာတတ်သူကိုး။

“ကဲပါ ... ထားလိုက်ပါတော့ ... နင့်ရဲ့ ငွေရှာခြင်း Method ကို ... ငါ နင့်ဆီလာတာ ပြောစရာရှိလို့ဟာ”

“ကိုစည်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောမှာနော် ... ငွေပန်း ကိုစည်း

အခု ဘာတွေလုပ်နေလဲ ... သူ့ အဆင်ပြေရဲ့လား ... ငါသိချင်တယ် ... ”

“ဘာလို့ သိချင်တာလဲဟာ ... မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပဲထားလိုက်ပါတော့လား ... ”

“မဟုတ်ဘူး ငွေပန်း ... တကယ်တမ်းကျတော့ ငါ ကိုစည်းကို တကယ်ချစ်ပါတယ်ဟာ ... သူနဲ့ခွဲရမှ သူ့ကိုဘယ်လောက်ချစ်သလဲ သိလာတာ ... ”

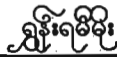
တတ်လည်း တတ်နိုင်တဲ့ ဆည်းလည်းပါ။ သူမနဲ့ ဦးနယုန်အကြောင်းကို ငွေပန်းအပါအဝင် ကိုစည်းတို့အားလုံး မသိဘူးအထင်နှင့် တစ်ပတ်လာရိုက်ပြန်တာလေ။ ခက်တာက ငွေပန်းတို့က သူမအကြောင်း သိထားပြီးကြပြီ။

ခုလည်း မျောက်သစ်ကိုင်းလွတ်ဖြစ်ပြီး မြင်မြင်ရာ ခုန်ကူးဖို့ ကြံစည်နေပြန်သည်။ ခက်လည်း ခက်ပါလား ဆည်းလည်းချို။

ကိုစည်း လက်ထပ်တော့မှာကို သိပုံမရ။ ကိုစည်းရဲ့ သတို့သမီးက ဦးနယုန်ရဲ့ ညီမဆိုတာကို ပိုပြီးတော့တောင် သိပုံမရ။

အရာရာတိုင်းက သူမရဲ့ လက်ဖျစ်တတွတ်မှာ ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

တည်နေသည်လို့များ သူမ ထင်နေသလားမသိ။

ငွေပန်းဟာ ကိုယ့်ဘာသာ စိတ်ညစ်နေတာက တစ်ပိုင်း။ ဆည်းလည်းကို စိတ်ပျက်တာက တစ်ပိုင်းနဲ့ လူက ဟုန်နေသည်။

စိတ်ညစ်တာကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ညစ်လို့မရဘဲ အနှောင့်အယှက်ကပေါ်သည်။ ဒီအချိန်မှာ ငွေပန်း ဘယ်သူနဲ့မှ ... မတွေ့ မမြင်နိုင်သော နေရာတစ်ခုကို ထွက်သွားချင်သည်။

“ဟင် ငွေပန်း ... ကိုစည်း အကြောင်းပြောပါဦး”

“ကိုစည်းနဲ့ မြူစတေးဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်တော့မယ် ဆည်းလည်း ... ”

“ဘာ”

ဆည်းလည်း မျက်နှာက သွေးဆုတ်ဖြူလျော်မှုဟာ ကိုစည်းကို ဆုံးရှုံးရတာထက် သူမ မျှော်လင့်ချက်တွေ ဆုံးရှုံးရလို့ပဲ ဖြစ်နိုင်သည် ထင်ပါရဲ့ကွယ်။

“ကိုစည်း လက်ထပ်တော့မယ် ... မဖြစ်နိုင်တာ”

“ဖြစ်နိုင်လို့ ဖြစ်သွားပြီပဲ ဆည်းလည်း ... နင် တန်ဖိုးမထားခဲ့တဲ့ အရာတစ်ခုကို နင် မလှမ်းပါနဲ့တော့ ဆည်းလည်း ... နင့်လက်ထဲကို ရောက်လာတဲ့ ကံကောင်းခြင်းကို နင်ကိုယ်

တိုင် လွင့်ပစ်ခဲ့တာပဲ ... ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ... ”

“တကယ်ပြောတာ ... ကိုစည်းက နင့်ကို တကယ်ချစ်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ လူဆိုတာ ကိုယ့်အတ္တကိုပဲ ကိုးကွယ်တတ်ကြတာလေ ... ဆည်းလည်း ... အခု ကိုစည်း လက်ထပ်တဲ့ မြူစတေးဆိုတဲ့ သူငွေသမီးက ဦးနယုန်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ညီမပဲ ... ”

“ဘာ”

ဒုတိယမိ ဘာက ပိုပြီးတော့ ကျယ်သလိုပင်။

“ဒါဆို ... ဒါဆို ဦးနယုန်က တမင် ပွဲဖျက်ပြီး သူညီမနဲ့ ... ဟာ အကြိပ်ကပ်စက်လိုက်တာ ... ”

“နင်ကိုယ်တိုင် တည်ကြည်ခဲ့ရင် သူများ ဘယ်လိုပက်စက်ပါစေ နင့်လက်ထဲက နင့်ကိုမှ ချစ်တဲ့ နှလုံးသားတစ်ခုကို ဘယ်လိုမှ လုယူလို့မရပါဘူး”

“ငွေပန်း ... ငွေပန်းရယ် ... အီး ... ငါလေ ... အဟင့် ... ဟီး ... အီး ... ငါ ကိုစည်းကို သွားတောင်းပန်မယ်ဟာ ... ကိုစည်းက ငါကိုသိပ်ချစ်တာဟာ ... ငါ့ကိုမြင်ရင် သူ ခွင့်လွှတ်မှာပါ ... ”

www.burmeseclassic.com

“နင်သွားလည်း နောက်ကျသွားပြီ ... ကိုစည်းတို့က ဖိတ်စာတောင် ဝေပြီးပြီ ... ပြီးတော့ ကိုစည်းဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ဖို့ ဖိတ်စာဝေပြီးမှ ထားခဲ့ရက်မယ့် သူမျိုးမဟုတ်တာ နင်သိရင် မသွားနဲ့တော့ ဆည်းလည်း ...”

ဆည်းလည်းလည်း သဘောပေါက်ပါသည်။ ဖိုးလမင်းကို ပုန်ကန်ပြီး ရေကန်ထဲ ခုန်ချတဲ့သူလို ဖြစ်နေပြီ။ ရေမှာထင်သော အရိပ်ကို ပုံရိပ်စစ် ထင်ခဲ့သူပါ။ ခုတော့ ရေနစ်ရုံပင်။

ငွေပန်းကလည်း ဆည်းလည်းကို မနှစ်သိခဲ့ပါ။ သူ့ရင်ထဲက ဒဏ်ရာအတွက်ပဲ စဉ်းစားမိသည်။

ကိုစည်း အတွင်းရေးမှူးသစ် အမြန်ရပါစေဟုသာ ဆုတောင်းမိ၏။ ကိုစည်း လူစားမရမချင်း သူမ ထွက်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။

တစ်နေ့တစ်နေ့ ရုံးမှာ ကိုစည်းတို့ရဲ့ ကြီးကျယ်လှသော မင်္ဂလာပွဲအကြောင်း မစားရဝခမန်းပြောနေကြတာတွေကို လည်း မကြားချင်တော့။

ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ကိန်းဝပ်တည်ရှိခဲ့သော အချစ်တွေထိ တစ်ပါးသူက ဆွတ်ယူတော့မည်။

ဆက်သရတော့မည်။ တိတ်တခိုး တစ်ဖက်သတ်ဆိုပေမယ့် ကာမပိုင်ရှိသော ယောက်ျားတစ်ယောက်အပေါ်တော့ ဆက်မချစ်လိုပြီ။

စိတ်အခံကို ဖြူစင်စေဖို့က ချစ်သော ကိုစည်းအနားတ ထွက်သွားရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပြီနို့ ...

ဆည်းလည်းနဲ့ ငွေပန်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကျောခိုင်းအိပ်စက်ရင်း ခံစားချက်ကိုယ်စီနှင့် သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ခံစားချက်ဗဟိုက ကိုစည်းရဲ့ လက်ထပ်ခြင်းဆိုပေမယ့် အကြောင်းတရားခြင်းက ဆန့်ကျင်ဘက်ပင်။

www.burmeseclassic.com

“ဟင် ဆည်းလည်း ...”

စည်းက ရုံးခန်းထဲ မမျှော်လင့်သော ဆည်းလည်းကို ကြည့်ပြီး အံ့ဩသွားသည်။ ဆည်းလည်းက စည်းကို သိပ်စိတ်မဝင် စားသေးဘဲ သူမထက်အရင် ရောက်နေသူ အမျိုးသမီးကိုပဲ စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့ပုံစံကြည့်ရတာ ငွေပန်း ပြောသော ‘မြူစတေး’ ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်သည်။

“ကိုစည်း ...”

တစ်ဘက်ကိုလှည့်ပြီး အချို့ဆုံးသံစဉ်နှင့် ခေါ်လိုက်၏။ မြူစတေးကတော့ သူမကို အကဲခတ်နေသည်။

“ကိုစည်း ဧည့်သည်ရောက်နေတာလား ... ဧည့်သည်ပြန်

သွားမှပဲ ဆည်းလည်း ပြောစရာရှိတာ ပြောတော့မယ်နော်”
“ဟာ ... ရပါတယ် ပြောပါ ... သူက ဧည့်သည်မဟုတ်ဘူး”
“ဪဘိ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး ... ကိုစည်းရယ် ... ဆည်းလည်း ကိုစည်းကို တောင်းပန်ချင်လို့ လာတာပါ ... ဆည်းလည်းလည်း မိုက်ခဲ့မှားခဲ့ပါတယ် ... ကိုစည်းရယ် ... ဆည်းလည်း ... ဆည်းလည်း ... ခုတော့ ကိုစည်း တန်ဖိုးကို နားလည်ပါပြီ ဟင် ...”

ရိုက်သံနှောပြီး အကယ်ဒမီရှောင် လုပ်နေသော ... ဆည်းလည်းကို သူ သနားသွားသည်။ သူချစ်ခဲ့ရသူလေ။ ဒါပေမဲ့...

“ခုဆို ဆည်းလည်းမှာ ကိုစည်းနဲ့ရတဲ့ ... အဟင် ရင်သွေးလေးရှိနေပြီ”

“ဘာ”

ကျောချမှ ဓားပြမှန်းသိရသည့် စည်း။ သူ့ရုံးခန်းထဲက ‘ဘာ’သံက အပြင်ကိုပါ ဟိန်းထွက်လာခဲ့သည်။ မြူစတေးက နက်နာပျက်ယွင်းစွာ ထွက်သွားသည်။

“စစ ...”

“ဟင်အင်း ... ကိုစည်း လိုက်မသွားပါနဲ့ ... ကိုစည်းရဲ့ ဆည်းလည်းကို သနားပါဦး ...”

မြို့စတေးနောက် လိုက်သွားရန် ပြင်နေသော စည်းကို ဆည်းလည်းက အတင်းဖက်တွယ်ထားသည်။

“ဟာ ... မင်း တော်တော်အကြံပက်စက်ပါလား ... ဆည်းလည်းချို ... မင်းဟာ မြေဟောက်မပဲ ... မင်းမှာ လျှာနှစ်ခွလည်းရှိတယ် ... ပေါက်သတ်တတ်တဲ့ အစွယ်လည်းရှိတယ် ... မင်းလို မိန်းမမျိုးကို ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ငါ့ကိုယ်ငါတောင် ရွံတယ် ... ”

“ကိုစည်း ... ”

“မင်း ပါးစပ်ပိတ်စမ်း ... မင်းနဲ့ ငါ့ရဲ့ ပတ်သက်မှု အတိုင်း အတာကို မင်းသိပါတယ် ... ဒါနဲ့တောင် မင်းပါးစပ်က ဒီလို ထွက်ရဲတယ် ... ”

“ဆည်းလည်း ဟိုတစ်ယောက်ရှေ့မှာမို့လို့ ဒီလိုပြောလိုက်တာပါ ကိုစည်းရဲ့ ... ကိုစည်းကို မဆုံးရှုံးချင်လို့ပါ ... ”

“ဒါက မိန်းမကောင်းလုပ်ရပ်မဟုတ်ဘူး ... ဆည်းလည်းချိုရဲ့ ... မင်း ဒီလိုလုပ်တာ ငါ့ကို ပြန်ရဖို့မဟုတ်ဘူး ... ငါ့ကို သူ့ဆီ လုံးဝတွန်းပို့လိုက်တာပဲ ... မင်း ပြန်တော့ ဆည်းလည်းချို ... မင်း ငါနဲ့ တွဲခဲ့ရတာ မနစ်နာခဲ့ပါဘူး ... မင်း သင့်သလောက်ရထားပြီးပြီပဲ ... ”

အမြဲတမ်း ရေမြေဖြစ်ခဲ့သော ကိုစည်းရဲ့ ဒေါသကို မြင်တော့ သူတော်တော် ဖြိုသွားသည်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပဲ... တို့စည်းကို အဆုံးရှုံးခံလိုက်ရပြီဟု သဘောပေါက်သွားသည်။ ဒါပေမဲ့ သူမမှာ နောက်ဆုံးလက်နက်တစ်ခု ကျန်သေးသည်။ သူမ ထိုလက်နက်ကို ထုတ်သုံးကြည့်ချင်သေးသည်။ မှန်ခဲ့ရင် အမြတ်ပဲပေါ့။

“ကိုစည်း ဆည်းလည်းကို စကားနည်းနည်း ပြောခွင့်ပေးပါ”

“မပြောနဲ့ မင်းအသံ မကြားချင်ဘူး ... မင်း အခု ငါ့ရုံးခန်းထဲက ထွက်သွား ... သွား”

“တစ်ခုပါပဲ ကိုစည်းရယ် ... ဆည်းလည်းတို့နှစ်ယောက် ချစ်သူဖြစ်ခဲ့တာလေးကို ထောက်ထားပြီး နားထောင်ပေးပါလားဟင် ... ”

လူတွေရဲ့ သဘောသဘာဝကလည်း အပျော့ဆွဲနှင့် အဆွဲခံရတတ်ကြတယ်လေ။ တစ်ချိန်က ချစ်ခဲ့ရသူ။ လက်ရှိလည်း နာနာကြည်းကြည်းနဲ့ကို ချစ်နေရသေးတဲ့ သူမ။

“ကဲပြော ... မင်း ဘာတွေမဟုတ်တာ ပြောဦးမလို့လဲ”

“ဆည်းလည်း ပြောသမျှ မဟုတ်တာလို့ တရားသေမှတ်တော့မယ်ဆိုတာ သိပါတယ် ကိုကိုရယ် ... ဒါပေမဲ့ ဆည်းလည်း အပေါ် နာကြည်းမှုလေးလျော့လို့လျော့ငြား ဆည်း

www.burmeseclassic.com

လည်း ပြောပါရစေ ... တကယ်ဆို ကိုကိုနဲ့ ဆည်းလည်း
ပြတ်ရတာ ဒီမြူစတေးဆိုတဲ့ မိန်းမကြောင့်ပါ”
“ဘာ ... မြူစတေးက ဘယ်က ဝင်ပါရတာလဲ”
“ဟုတ်တယ်လေ ... မြူစတေးသဲ ဝင်မလာရင် ဦးနယုန်
ကလည်း ဆည်းလည်းတို့ကြား ဝင်ခလောက်မှာမဟုတ်ဘူး
ခုတော့ ဦးနယုန်က ကိုကိုကို သူ့ညီမနဲ့ ပေးစားချင်လို့
ဆည်းလည်းနဲ့ ကိုကိုကြားမှာ သွေးဝင်ခွဲခဲ့တာပေါ့”
“မင်း မဟုတ်တာတွေ မပြောနဲ့နော်”
“တကယ်ဟုတ်မဟုတ် သိရအောင် ... ကိုကို ဦးနယုန်ကို
မေးကြည့်ပါလား ... သူ ဘာကြောင့် ဆည်းလည်းတို့ကြား
ထဲ ဝင်ခလောက်ဆန်ခဲ့သလဲလို့ ... ”
“ဒီမှာ ဆည်းလည်း ... ဘယ်ဟာက အဖြစ်မှန်ပဲဖြစ်ပါစေ
ဒီအချိန်မှာ အားလုံး ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီးပြီ ... ကိုယ့်နဲ့ မြူစတေး
လက်ထပ်ဖို့ ဖိတ်စားတောင် ဝေပြီးပြီ ... အရာရာဟာ ကံ
ကြမ္မာအလိုကျလို့သာ မှတ်လိုက်တော့ ... ဦးနယုန်က သူ
ညီမနဲ့ သဘောတူပြီး ဝင်ဖျတ်ခဲ့တယ်ဆိုရင်တောင် မင်း
ဘက်က တည်ကြည်ရင် ပျက်စရာအကြောင်းမရှိဘူး ... ထား
ပါတော့ ... ဦးနယုန်က ခလောက်ဆန်ခဲ့တယ်ဆိုရင်တော့

ကိုယ်ကတော့ မြူစတေးလို အဖိုးတန်မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့
ဆုံးဆည်းရတဲ့အတွက် ကျေနပ်ပါတယ် ... ဆည်းလည်း
လည်း ဒီကရှေ့ ဘဝကို ရင့်ကျက်စွာ ဖြတ်သန်းနိုင်ပါစေ...
ဟုတ်ပြီလား ... ကဲ ကိုယ် မြူစတေးဆီ လိုက်သွားဦးမယ်...
ဆည်းလည်းကို မင်္ဂလာဆောင် မဖိတ်တာ ဆည်းလည်းနား
လည်ပေးမယ် မဟုတ်လား ... ”
“ကိုကို ... ”
“မင်း ဒီလိုခေါ်ဖို့ အခွင့်အရေးမရှိတော့ဘူး ဆည်းလည်းချို”
ပြောပြီးတာနဲ့ သူက ထွက်သွားသည်။ အခန်းထဲမှာ
ဆည်းလည်း တစ်ယောက်တည်း ကျောက်ဆစ်ရှုပ်။ ဘာလုပ်ရမလဲ။
ဆည်းလည်း ပြန်ရတော့မှာလား။ ကိုစည်းက စွန့်ပစ်သွားပြီးတဲ့။
သူက ဒီရုံးခန်းထဲက ဘယ်မျက်နှာနဲ့ ထွက်ရမလဲ။ ငွေပန်းရော။
သူမအတွက် အသိဆိုလို့ ငွေပန်းပဲရှိတော့သည်။ အခန်းထဲက ခပ်
ညည်ညည်နဲ့ထွက်ပြီး အပြင်ရောက်တာနဲ့ Staff တစ်ယောက်ကို
ငွေပန်းရောဟု မေးခိသည်။
“ငွေပန်း ရုံးမတက်ဘူး ခင်ဗျ ... ခွင့်ယူထားတယ်”
“ဪ ... ဒါဆို ဆည်းလည်း လာသွားတယ်လို့ ပြောပေး
နော် ... ”

www.burmeseclassic.com

“အိုကေ ပြောလိုက်ပါမယ် ...”

ငွေပန်းလည်း မရှိ။ ယောင်တောင်တောင်နဲ့ ပြန်ထွက်လာတော့ သူမနောက်မှာ မျက်လုံးပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင် အတင်းခံစကားပေါင်းတစ်သိန်းလောက် ကပ်ငြိလာသလို ခံစားသည်။

သူမအဖြစ်က သိန်းတစ်ထောင်တန် ထိလက်မှတ်ကို တစ်သျှူးတစ်စလို လက်သုတ်ခဲ့မိတာပင်။

ခုတော့ ထိပြီ။

ကိုစည်းကို ဘယ်လိုမှ ဆွဲဆောင်လို့မရပြီ။

တက္ကစီတစ်စီးပေါ်ဘယ်လိုရောက်လာမှန်းမသိတော့။

တက္ကစီသမားက ဆယ့်ရှစ်နှစ်လောက်သာရှိမည်။

ထိုကောင်လေးက ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့်လုပ်တာကို သတိထားမိမှ စိတ်နဲ့ကိုယ် ပြန်ကပ်သည်။

သိန်းတစ်ထောင်ထီကို စွန့်လွှတ်ရလည်း သိန်းငါးရာတို့ သိန်းသုံးရာတို့ ပေါက်နိုင်သေးသည်ပဲ။

“မမ ... ဘယ်သွားမှာလဲ”

“ဘုရားရေ တို့သွားမယ့် နေရာမပြောဘဲ ကားငှားမိတာလား”

ထိုကောင်လေးက ပါးချိုင့်နှစ်ဖက် နှက်ဝင်အောင် ပြီးနေ၏။

ဦးနယုန်နဲ့စည်းတို့ကြားမှာ ရင်တစ်ချက်မခုန်ခဲ့သော သူမ ထိုကောင်လေးရဲ့ ပါးချိုင့်နှစ်ဖက်မှာ ရင်ခုန်သံတွေ ဟုန်းထလာ ဖြစ်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

စည်းမှာ ဆည်းလည်းပေးတဲ့ ငရဲကို ရင်စည်းခံ
)။ မြူစတေးနောက် ချက်ချင်းမလိုက်သွားမိသော သူ မြူ
ဆီရောက်တော့ သူမ တော်တော်ပေါက်ကွဲနေပြီ။

“ရှင် ဘာလာလုပ်တာလဲ ...”

“မဟုတ်ဘူး စစ ... ကိုယ်ရှင်းပြ”

“တော်ပြီ ... ရှင်ဘာမှ ရှင်းမပြနဲ့ ... ဒီမယ် ကိုစည်း
မြူစတေးက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် Perfect ဖြစ်နေတယ်
ကိုယ်ပေးသလောက်နဲ့လည်း ပြန်ရချင်တယ် ... ဇာတ်ရုပ်
ထားတဲ့ ကိုစည်းကို ကျွန်မ လက်မထပ်နိုင်ဘူး”

“မဟုတ်ဘူး ... အဲဒါ တကယ်မဟုတ်ပါဘူး စစရယ်

ကိုယ်ကျိန်ပြောရဲတယ် ... ကိုယ်တကယ်သိနဲ့ရှင်းခဲ့ပါတယ်”

“ကျိန်တာက လိမ်တာပဲ ကိုစည်းရဲ့ ... တော်ပြီ ... လက်
ထပ်ပွဲဖျက်သိမ်းကြောင်း သတင်းစာထဲထည့်မယ်”

“ဟာ မဟုတ်တာကွာ ... မဟုတ်ပါဘူးလို့ ကိုယ်ပြောနေပြီ
ပဲ”

“အို မသိဘူး ... မသိဘူး ... ကျွန်မသိတာက တစ်ခုပဲရှိ
တယ် ... ကျွန်မ ဖြူစင်ခဲ့သလောက် ကျွန်မရဲ့ ဒီဇီဇီထောင်
ဘက်စည်း ဖြူစင်ရမယ် ...”

“မင်းလည်း မိန်းမတွေထဲက မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ မြူစ
တေး ... သဘောပဲ မင်းကြိုက်သလိုလုပ်ပါ ...”

“လက်ထပ်ပွဲဖျက်မယ် ...”

“သဘောပဲ ...”

အချစ်ကင်းမဲ့ရုံမျှမက သံသယတွေအတိုးလိုက် ...
အတစ်လိုက် ပျော်ဝင်နေသော အိမ်ထောင်ရေးမျိုးကို သူလည်း
မလိုလားပါ။

စည်းနဲ့ မြူစကေးရဲ့ လက်ထပ်ပွဲ ဖျက်သိမ်းကြောင်း
ကြော်ငြာကို မြူစတေးကပဲ သတင်းစာထဲ ထည့်ခဲ့သည်။ ရှိစေ
တော့။

ဦးနယုန်က အံ့သြနေသည်။

“စစကလေး ... အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

မြူစတေး အစ်ကိုဖြစ်သူကို ရင်ဖွင့်သည်။

“ဪ ... ဒါဆို စစကလေး မှားတာပေါ့ ... ဆည်းလည်း က သိပ်ပြီး စိတ်ဓာတ်ညံ့ဖျင်းတဲ့ ကလေးမပဲ ... ဆည်းလည်း ရဲ့စိတ်ကို ကိုယ်အသိဆုံး ... ပြီးတော့ စည်းရဲ့ ကိုယ်ကျင့် တရားကိုလည်း ကိုယ်ယုံတယ် ... ဒီကိစ္စ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး”

“မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုရင်တောင် ဒီလို မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ ရှုပ်ရှက်ရှက် ရှက် ဆက်ပြီးပတ်သက်နေရမှာစိုးလို့ပါ ကိုကိုရာ ... မြူက သိပ်ကို သန့်ရှင်းခဲ့တာ ... မြူစတေးက ကိုယ့်ကို အမြတ် တန်းတန်ဖိုးထားမယ့် အိမ်ထောက်ဖက်မျိုးပဲလိုချင်တာ”

“ကဲပါ သဘော သဘော ... ကိုကိုကတော့ စည်းကို ညီမလေးအတွက် ရည်ရွယ်ခဲ့လို့ မရရအောင်ပါဖျက်ခဲ့ပေမယ့် ဖူးစာ ဆိုတာ လုပ်ယူဖန်တီးလို့ မရပါလားဆိုတာကိုတော့ ကိုကို ဒီနေ့မှပဲ သဘောပေါက်တော့တယ် ... ကဲ ကဲ ... ကလေးသဘောပဲ ... ”

ဤသို့ဖြင့် မြူစတေး အမေရိကား ပြန်ထွက်သွားခဲ့

ပြီ။

စည်းရဲ့ ဖခင်ဟာ ထိုသတင်းကြားပြီးကတည်းက ရှော့ခဲရသွားပြီး မူးလဲသွားခဲ့ကာ စည်းကို လုံးဝစကားမပြောတော့။

“မိဘစိန်စီပေးတာကို ကျောက်ခဲတွေပါဆိုပြီး လွှင့်ပစ်တဲ့ သားမိုက် ... ”

စည်းလည်း တော်တော်ငြိုပါသည်။ ဖိတ်စာတွေဝေ ပြီးမှ မြူစတေးဘက်က ပွဲဖျက်သွားတာမို့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း တွေကြား တော်တော်အရှက်ရခဲ့ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် စည်းလည်း စိတ်လက်ပေါ့ပါးစေရန် ခရီး ထွက်သွားခဲ့တာ ရက်မှလသို့ကြာသည်။

ထိုတဒင်္ဂမှာ ကုမ္ပဏီကို မန်နေဂျာတွေနဲ့ ထိုက်ပဲ ထိန်းသိမ်းပေးရသည်။

ငွေပန်းကိုလည်း အလုပ်ထွက်မခံသေး။ သို့သော် ငွေပန်းအစား အတွင်းရေးမှူးတစ်ယောက်ရသောနေ့တွင် ငွေပန်း တာတော့ ထွက်ပြီးဆင်စွယ် အဝင်မလွယ်ခဲ့သို့ ဆိုခဲ့သော စကား အတိုင်း အလုပ်မှ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

ထိုက်က ငွေပန်း အိမ်ကို လိုက်ခေါ်တော့ ငွေပန်း အဆင်နှင့်သာ တွေ့ပြီး ...

www.burmeseclassic.com

“ငွေပန်း နယ်မှာ မူလတန်းပြဆရာမ သွားလုပ်တယ် ...
သူ ဘယ်မှာတာဝန်ကျတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မပြောပါနဲ့
လို့ မှာသွားတယ်ကွယ်”

အဖြစ်အပျက်တွေအားလုံး ဖြစ်ပြီးပျက်သွားခဲ့တယ်
ဆိုပေမယ့် ကြွေရည်သုတ် သံထည်ပစ္စည်းတစ်ခု ကြွေရည်ပြန်ကွာ
တဲ့အခါ သံသားပါသွားသလို ဖြစ်တည်ခြင်းမှာ ဘဝရဲ့ အစိတ်အပိုင်း
တချို့ ပတ်သက်ပြီတယ်ခွဲရသည်။ ပျက်ဆီးသွားတဲ့အခါမှာလည်း ...

အချစ်ယောင်ဆောင်လာတဲ့ ကံကြမ္မာဆိုးတွေကို
ဘယ်နတ်ဆိုးကများ စေလွှတ်လိုက်ပါလိမ့်ကွယ် ... ။

စည်းက ခရီးထွက်မည်ပြောပြီး မှော်ဘီဘက်က သူ
ခြံထဲမှာ အောင်းနေခဲ့သည်။

ခြံစောင့် ဦးဘိုးသာ ချက်ပြုတ်ကျွေးသော ထမင်း
မမည် ဟင်းမမည် ထမင်းဟင်းတွေကို ကြိတ်မှိတ်စားပြီး အရှက်
တွေကို အချိန်နဲ့ ဆေးကြောနေရသည်။

ဖုန်းလည်း ပိတ်ထားသည်။ တပို့ပို့ တဂွမ်ဂွမ်ဝင်နေ
တဲ့ ဘယ်သူ့ဆီက ဖုန်းကိုမဆို သူမုန်းသည်။

“လူလေး ... ဈေးမှာ ဖားတွေ့လို့ ဝယ်လာတယ် ... ဖား
သားစားတယ်မို့လား”

“ရပါတယ် ဦးဘိုးသာ ... ဘာဖြစ်ဖြစ်စားတယ်”

www.burmeseclassic.com

“ဒါနဲ့ လူလေးရောက်လာကတည်းက ခြံထဲက ခြံပြင်ကို ... မထွက်ဘူး ... အဲလိုမလုပ်ပါနဲ့ လူလေးရာ ... ကြာလာရင် ချီသွားလိမ့်မယ်”

ဦးဘိုးသာက ပြောပြောဆိုဆို မီးဖိုခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ ထိုသို့ ဂရုစိုက်ခံရတော့ ဂရုစိုက်တတ်သူတစ်ယောက်ကို သတိရသည်။ ငွေပန်းဖြူ။ ခုချိန်ဆို သူမ ဘာတွေလုပ်နေမလဲ။

စည်းဟာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှောင်ပြေးထွက်လာခဲ့ပေမယ့် ငွေပန်းဖြူက သူ့ရှောင်ရမည့် သူတွေထဲမှာ မပါဟု ဖြုန်းခနဲ သတိရသွားသည်။

သူ့အပေါ် အစစအရာရာ ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့သူလေ။ သူ့မျက်နှာကို အရိပ်လိုကြည့်ကာ နားလည်ပေးခဲ့သည့် သူမကို ခုချိန်မှာ သူ လိုအပ်တတ်လာသည်။

သူမကို သူ့ဘေးမှာ တစ်သက်လုံးထားချင်လာ၏။ သူမကို မချစ်ပါ။ သို့သော် သူမ ချစ်တာကိုတော့ တစ်သက်လုံး သိမ်းပိုက်ထားချင်သည်။

“လူလေး ... ထမင်းစားမယ်ဆို အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီ”

“ဦးဘိုးသာ ... လာပါဦး ခဏ”

ဦးဘိုးသာ အနားကိုရောက်လာသည်။

“ဘာလိုချင်လို့လဲ လူလေး ... ”

“မလိုချင်ပါဘူး ... ဦးဘိုးသာကို မေးစရာရှိလို့”

“မေးလေ လူလေး”

“ဦးဘိုးသာ ... ဘာလို့ လူပျိုကြီးလုပ်တာလဲ”

“ဝေ တယ်ထူးဆန်းပါလား ... နေပါဦး လူလေးရ ... ဘာလို့ မေးတာတုံး ... ငါ့ ဒီအရွယ်ရှိမှ မေးခံရတယ်”

“ကျွန်တော် သိချင်လို့ပါ ... ဘာလို့ လူပျိုကြီးလုပ်တာလဲ ... တစ်ယောက်တည်းနေရတာက ပိုအဆင်ပြေလို့လား”

“အင်း ပြောရရင်တော့ မရလို့ မယူခဲ့တာပေါ့ကွာ ... ဒီလိုကွ ငါငယ်ငယ်တုန်းက ငါတို့ရွာမှာ ကွမ်းတောင်ကိုင်း မယဉ်လှ

ဆိုတာ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် ယဉ်သဗျာ ... လှသဗျာ ... ငါက အဲဒီ မယဉ်လှကိုကြိုက်တာ ... ဒါပေမဲ့ ငါက ဘုန်းကြီး

ကျောင်းသားဆိုတော့ မယဉ်လှက အနားတောင်အသိမခံဘူးကွ ... နောက်တော့ မြို့ပေါ်က စက်ပိုင်သားနဲ့ယူသွားပါ

လေရော ... ငါကလည်း ယဉ်လှမှ ယဉ်လှ၊ ယဉ်လှကိုမှ မရရင် ဒီတစ်သက် လူပျိုကြီးလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့သူဆို

တော့ ခုထိ လူပျိုကြီးဖြစ်သွားတယ်ပေါ့ကွာ”

“ခုရော အဲဒီ ဘွားယဉ်လှကို သတိရသေးလား”

www.burmeseclassic.com

“ငယ်ကချစ် အနှစ်တစ်ရာ မမေ့သာတဲ့ကွ ... အင်း သူဆုံး တယ်ကြားတော်မှ ငါ တစ်လလောက် ထမင်းမစားနိုင်ဘူး... ယဉ်လှ မင်း ဘယ်ဘဝရောက်နေပြီလဲကွာ”

မျက်ဝန်းထောင့်မှာ စို့လာသော မျက်ရည်ကို လက် ခုံနှင့် တို့သုတ်နေသော ဦးဘိုးသာကို သူ အံ့ဩရသည်။

“ဦးဘိုးသာတို့ရွာက ဘယ်နားမှာလဲ ...”

“ပဲခူးတိုင်းထဲက ပဲခူးရိုးမနားက ရွာလေးတစ်ရွာပါ ... ခု တော့လည်း ရွာကြီးဖြစ်နေပါပြီ”

“ဒါဆို ဦးဘိုးသာတို့ရွာကို သွားမလည်ချင်ဘူးလား ...”

“ဟေ သွားချင်သပ ... ဒါပေမဲ့ အသိတွေကတော့ တော် တော်များများမရှိတော့ပါဘူး ... မသေခင် တစ်ခေါက်တော့ ရွာရောက်အောင် ပြန်ဦးမယ်ကွာ”

“ကဲ ဒါဆို ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း ဦးဘိုးသာရဲ့ ရွာကို သွားမယ် ခရီးသွားဖို့ ဦးဘိုးသာ ပြင်ဆင်ထားတော့”

“ဝေ တကယ်လား လူလေး”

“တကယ်ပေါ့ဗျ ... ကျွန်တော်ပါ လိုက်မှာ”

ဒီလိုနဲ့ မရည်ရွယ်တဲ့ ခရီးကို ထွက်လာမိတယ်။ ဦး ဘိုးသာတို့ရွာကို ရန်ကုန် မန္တလေးကားတွေစီးပြီး လမ်းမှာ ဆင်းရ

တယ်။ ကားလမ်းကနေ အဲဒီရွာကို ရောက်ဖို့က ဆယ်မိုင်လောက်လို သေးသတဲ့။

“ဒါဆို နွားလှည်း စောင့်စီးရမှာလား ... ဦးဘိုးသာ”

“ဟေ ခေတ်တွေပြောင်းကုန်ပါပြီဟ ... နွားလှည်းစီးစရာ မလိုတော့ဘူး ... ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီစံတွေစီးလို့ရပြီ”

“ဘာလဲဗျ ... ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီဆိုတာ”

“ဪ သူဌေးသားဆိုတော့ ဒါတွေ မကြားဖူးဘူးပေါ့ ... ရန်ကုန်မှာ ကားငှားစီးသလို ဆိုင်ကယ်တက္ကစီပေါ့ကွာ”

ဦးဘိုးသာပြောတဲ့ ဆိုင်ကယ်တက္ကစီ စီးရတာ ... ဘုရားတယူရ၏။ မြေသားလမ်းဟာ ကမူတွေ ဖုတ်ကျင်းတွေ ပြည့် နွက်နေသော်လည်း ဆိုင်ကယ်မောင်းသူ ကိုရွှေတောသားကတော့ ဆပတစ်ရာလမ်းမှာ မောင်းနေသည့်အလား။

ဆိုင်ကယ်နောက်မှာ ဖုန်လုံးကြီးတွေ တလိမ့်လိမ့် နှင့် ...

ရွာလည်းရောက်ရော လူတစ်ကိုယ်လုံး ဖုန်တွေဖွေး ဖွေးဖြူလို့ ...

“ဟယ် ကိုရင်ဘိုးသာကြီးလာတယ် ... လာလာ ကိုရင်ဘိုး သာ ... ကျုပ်အိမ်မှာ လိုက်တည်းဗျ”

www.burmeseclassic.com

“ဟေ့ ကိုဘိုးမောင်ကြီး ခင်ဗျား သူကြီးဖြစ်နေဆိုဗျ”
 “သူကြီးခေတ်မဟုတ်တော့ဘူးလေဗျာ ... ကျုပ်က အခု ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်တာပါ ... ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌပေါ့”
 “ဪ ဪ ဟုတ်ပါပြီ ... ဒါနဲ့ ကျုပ်ညွှန်သည်ပါသေး တယ်ဗျို ... ကျုပ်တို့ သူဌေးပေါ့ ... ”
 “ရော် သူဌေးက ငယ်ငယ်လေးကိုးဟ ... ကဲကဲ လာဘ် ကျုပ်အိမ်အကြီးကြီးဆောက်ထားပါတယ်ဗျာ ... အိမ်ရောက် မှ ခြေလက်ဆန့်နားကြ ... ”

ဦးဘိုးမောင် အိမ်ရောက်တော့ ခြံကျယ်ကျယ်ထဲမှာ မန်ကျည်းပင်တွေ ပတ်လည်ဝိုင်းပြီး အရိပ်အာဝါသကောင်းလှကာ နှစ်ဆောင်မြိုင် သစ်သားအိမ်ကြီးကလည်း ရေနံချေးတွေဝကာ မည်း မှောင်နေသည်။

“ကိုဘိုးမောင် ခင်ဗျား တော်တော်ချမ်းသာနေပြီရော”
 “ကိုင်းတွေ ထွက်နှုန်းကောင်းကိုးဗျ”
 ရွာဆိုသော်လည်း လျှပ်စစ်မီးရသောရွာမို့ လျှပ်စစ် နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေအပြည့်။
 “ဟေ့ ညွှန်သည်ပါတယ်ဟ ... လိမ္မော်ရည်လေးဖျော်ပဋ်”

ဦးဘိုးမောင်က အိမ်ထဲ လှမ်းအော်သည်။ တော် တော်လေးကိုညောင်းနေပြီဖြစ်သော စည်းက မန်ကျည်းပင်အောက် တွပ်ပျစ်မှာ သွားလှဲချလိုက်သည်။

လိမ္မော်ရည် လာချပေးသော မိန်းကလေးကို ဦးဘိုး သာက ...
 “ဒါ ဝိုင်းစိန်မလား ... ”
 “ဟုတ်ပဲ ... ငါ ဒီမြေးတစ်ယောက်ရတာလေ ... ”ဟေး ကိုရင်ပိုးသာရေ ငယ်တုန်းကသာ ဝိုင်းစိန်မဟာ ခုဆို ရတ နာဝိုင်းဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ဟ ... ”
 “အံမယ်”

ဦးဘိုးသာက စည်းနားကို လိမ္မော်ရည်လာချပေး ပြီး...
 “လူလေး သောက်လိုက်ဦး အမောပြေပေါ့ ... ”
 လိမ္မော်ရည်သောက်ပြီး စည်း အိပ်ပျော်သွားသည်။
 ဦးဘိုးသာကတော့ သူ့မိတ်ဆွေ ရွာသူရွာသားတွေနဲ့

စကားပြောကောင်းနေသည်။
 “ကိုရင်ဘိုးသာ ခင်ဗျားနဲ့ပါလာတဲ့ သူဌေးက ဘယ်လောက် ချမ်းသာလို့တုန်းဟ ... ”

www.burmeseclassic.com

“သော် ... ငါလည်း အတိအကျတော့ ဘယ်သိမလဲ ... ငါ
စောင့်ပေးနေရတဲ့ သီဟိုဠ်ခြံတောင် သိန်းထောင်နဲ့ချီပြီး
တန်သတဲ့”

“ဟဲ့ အငယ်မ ဆရာမလေးရော ... ”

“မြောက်ပိုင်းက ကလေးတစ်ယောက်နေမကောင်းလို့ ...
သတင်းသွားမေးတယ် ... အဘရဲ့ ... အဲဒါ သမီးက ထမင်း
ချက်ရေလောင်း အရင်ပြန်လာတာ”

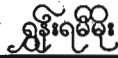
အဖြူအစိမ်းဝတ် ဆရာမလေးတစ်ယောက် ...
ဦးဘိုးသာက ...

“ပိုင်းစိန်မရေ လာပါဦးဟ ... ဒီမှာ မိတ်ဆက်ပေးမလို့”
ရတနာပိုင်းက တည်ငြိမ်စွာဖြိုးပြီး သူ့ရှေ့ရောက်လာ

“ကိုစည်းကို ကျွန်မ ကြိုသိနှင့်ပါတယ် ... ”
“ဗျာ”

www.burmeseclassic.com

“ကိုစည်း ဒီထက်ပိုအံ့ဩရဦးမှာ”

သူက ပါးစပ်ဟောင်းလောင်း။ ဦးဘိုးသာရော ဦးဘိုးမောင်ပါ တအံ့တဩ ...။

“ဟေ မြို့ကျောင်းမှာ ဆုံခဲ့သလားဟာ အငယ်မရ ...”

ဦးဘိုးမောင်က သူ့မြေးကို မေးသည်။ ဦးဘိုးသာကလည်း စည်းကို မေးသည်။ ရတနာဝိုင်း ဘာမှမဖြေရသေးခင် ...။

“ကိုစည်း ...”

“ဟင် ... ငွေပန်းဖြူ”

ဆရာမလေး ငွေပန်းဖြူက ခေါင်းမှာ ငွေပန်းတစ်ပွင့် ပန်ထားသေးသည်။ မျက်ဝန်းတွေက မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် တောက်ပကာ ...

“ကိုစည်း ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ ...”

စည်းက ဦးဘိုးသာနှင့် လိုက်လာကြောင်း ရှင်းပြတော့ မျက်ဝန်းတွေ အရောင်မှိန်သည်။

ညဘက် မန်ကျည်းပင်အောက်က ကွပ်ပျစ်မှာ ထိုင် ဖြစ်ကြ၏။

စည်းမှာ ငွေပန်းနှင့် နှစ်ယောက်တည်း စကားပြောချင်သော်လည်း အခွင့်အရေးမရ။

နောက်နေ့ မနက်ကျတော့လည်း ငွေပန်းက သူမန်းခင် ကျောင်းသွားသည်။ သူ့ ဘေးမှာတော့ ငွေပန်းကိုယ်တိုင် သူ့အကြိုက်ဖျော်ပေးခဲ့သော ကော်ဖီခွက် ...

သူ ငွေပန်းရဲ့ ကျောင်းကို လိုက်သွားမိသည်။

“ဟင် ကိုစည်း ကျောင်းကို ဘာလာလုပ်တာလဲ ...”

“ကိုစည်း ငွေပန်းကို ပြောစရာရှိလို့”

“ညနေ ကျောင်းပြန်လာမှ ပြောရောပေါ့ ကိုစည်းရယ် ... လိုက်လာရတယ်လို့”

“ကို ညကတည်းက ပြောချင်နေတာ ... လူမလစ်လို့”

“ဘာ ဘာပြောမှာလဲ ကိုစည်း”

“ကျောင်းဝင်းထဲကို ခဏဆင်းခဲ့ပါလား”

ထိုစဉ် ရတနာဝိုင်းက အနားရောက်လာပြီး ...

“အဟေး ... ငွေပန်း ... ဒီအချိန် ငါအားတယ် ... မင်းအတန်းကို ငါဝင်ထိန်းပေးထားမယ်နော်”

ကျောင်းဝင်းထဲက သနပ်ခါးပင်အောက်မှာ ပြောဖြစ်သည်။

“ငွေပန်း ... ကိုယ် ငွေပန်းကို လက်ထပ်ပါရစေ ... ကိုယ် ငွေပန်းကို အရမ်းလိုအပ်နေတယ် ... ကိုယ် ရန်ကုန်ပြန်ရင်

www.burmeseclassic.com

ငွေပန်း တစ်ခါတည်း ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ”
 “ငွေပန်း မလိုက်ပါရစေနဲ့တော့ ကိုစည်း ... ငွေပန်း ဒီမှာ ပျော်နေပါပြီ ... ”
 “ရတယ်လေ ဒါဆိုရင် ကိုယ်လည်း ဒီကမပြန်တော့ဘူး - ဒီမှာပဲ ငွေပန်းနဲ့အတူ နေတော့မယ် ... ”
 “အိုး ကိုစည်း အလုပ်တွေ ရှိသေးတာကို ... ”
 “မတတ်နိုင်ဘူးလေ ... ကိုယ်က ငွေပန်းမရှိတဲ့ နေရာမှာမှ မနေချင်တော့ဘဲ ... ”
 “ဟွန်း ကိုစည်းက တော်တော်အပြောင်းအလဲမြန်တယ်”
 “ပြောချင်သလိုပြော ကိုယ့်ကို ငွေပန်းနားက နှင်မထုတ်ရင် ရပြီ ... ”

ငွေပန်းရင်ထဲမှာ အပျော်တွေပြည့်နေသည်။ နောက် ဆုံးတော့ ငွေပန်းအတွက် မေတ္တာရောင်ပြန်ဟပ်ခံရပြီလေ။

နောက်ဆုံးတော့ ငွေပန်း ချစ်သူရဲ့ တောင့်တခြင်း ကိုရပြီ။ ချစ်သူနားမှာ ရှိခွင့်ရပြီပေါ့။

ဒါပေမဲ့ အပြောင်းအလဲမြန်လှတဲ့ သူ့ကို ငွေပန်း နည်းနည်းတော့ စမ်းသပ်ချင်သေးသည်။

ဒီစာသင်နှစ်ကုန်တဲ့အထိ အလုပ်ဆက်လုပ်လိုက်

ဆည်း။ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်မှပဲ ကိုစည်း နောက်ကို လိုက် တော့မည်။

စာသင်နှစ်ကုန်ဖို့က သုံးလေးလ လိုသေးတာဆို တော့။ ထိုသုံးလေးလအတွင်းမှာ ကိုစည်း စိတ်ပြောင်းသွားရင် သည်း တစ်မျိုးကောင်းတာပဲလေ။

“ငွေပန်း ... ”

“ဒီစာသင်နှစ်ကုန်ရင် ငွေပန်း အဖြေပေးပါမယ် ကိုစည်း”

“ဒီစာသင်နှစ် ... ဟွန်း အဝေးကြီးလိုသေးကယ်”

“သိပ်ဆိုမလိုပါဘူး ကိုစည်းရယ် ... သုံးလေးလပဲ စောင့်ရ မှာပါ ... ”

စည်းက ထိုရွာမှာ ပေကပ်ပြီး ဆယ့်ငါးရက်လောက် နေသေးသည်။ နောက်ဆုံး ငွေပန်းကို ဘယ်လိုမှ ခေါ်မရသလို ဆိုက်ကလည်း လိုက်လာပြီး စင်္ကာပူမှာ စည်းကိုယ်တိုင် တက်ရမည့် အစည်းအဝေးရှိကြောင်း လိုက်ခေါ်သဖြင့် ရန်ကုန်ပြန်ရတော့သည်။

ထိုက်က စည်းနောက်လိုက်လာရင်း ငွေပန်းနဲပါ အာရသဖြင့် အံ့ဩနေပုံရသည်။

စည်းက မျက်နှာပူသော်လည်း ထိုက်ကို ထပ်ရှင်း ပြချင်တော့။ ထိုက်ကလည်း ဘာမှမမေးဘဲ အလိုလို သဘော

www.burmeseclassic.com

ပေါက်ပေးလိုက်ပါသည်။

ရန်ကုန် မပြန်ခင် တစ်ည ရွာဦးစေတီမှာ ပရိတ်ရွတ် ပွဲရှိတာကြောင့် ထိုညက တစ်ရွာလုံးနှင့် ပရိတ်ရွတ်သူတွေကို စည်း နှင့်ထိုက်က စတုဒိသာကျွေးသည်။

ရွာဦးစေတီ ရွှေသင်္ကန်းကပ်ရန် ဝတ္ထုလှူသည်။ တစ် ရွာလုံး သာဓုအနုမောဒနာခေါ်ကြသည်။

စည်းက ဦးဘိုးမောင်တို့ လူကြီးတစ်စုနှင့် စကား ပြောနေတုန်း ထိုက် ငွေပန်းဆီ ထွက်လာခဲ့သည်။

“ဘယ်လိုလဲ ညီမလေး ... အဆင်ပြေတယ်မို့လား”

“ကိုထိုက်”

“ကို အားလုံးနားလည်တယ် ... ညီမလေးအတွက် ဝမ်းသာ ပါတယ် ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေတ္တာစစ်နှစ်ခုမှာ တစ်ခုက သက်ရောက်ခဲ့တဲ့အတွက် ကိုယ် ကျေနပ်ပါတယ် ညီမလေး ရယ်”

“စည်းရဲ့ အမြင်”

ကျောင်းတွေမပိတ်ခင် သုံးလလောက်အတွင်းမှာ စည်းက စင်္ကာပူကို တစ်လလောက် သွားနေရသေးသည်။

ထိုတစ်လတိတိ သူမနှင့် အဆက်အသွယ်မရခဲ့ပါ။ သူမတို့ရှိနေသော ရွာမှာလည်း ဖုန်းအဆက်အသွယ်လုပ်လို့မရ။ မြို့ပေါ်တက်မှ ဖုန်းဆက်လို့ရတာဆိုတော့လေ။

စည်းကတော့ ထိုတစ်လအတွင်း သူမကို တော် တော်သတိရခဲ့၏။ စင်္ကာပူမှာရှိတုန်း သူတို့ မင်္ဂလာပွဲအတွက် လိုအပ် မယ်ထင်တာတွေ ဝယ်ဖြစ်သည်။ ငွေပန်းဟာ ဘာတောင်းဆိုမှုမှ မရှိသော မိန်းကလေးမို့ သူကပဲ လိုအပ်မယ်ထင်တာတွေကို စည်း စားပေးနေမိသည်။

www.burmeseclassic.com

အရင်တုန်းက သူ့အပေါ် ဖြည့်ဆည်းခဲ့တတ်သော သူမအပေါ် ဖြည့်ဆည်းပေးချင်စိတ်တွေ ပေါက်လာတာဟာ တစ် ပြန် သက်ရောက်မှုကြောင့်လား။

သူ ထိုက်ကိုတော့ မျက်နှာပူသည်။ သူ တင်မြှောက် တဲ့ မိဖုရားဟာ ထိုက်လိုချင်တဲ့ ပန်းသင်္ဃန်းလေ။

ဒါပေမဲ့ ထိုပန်းက သူလှမ်းတဲ့ ချုံတံကိုမှ ကမ်းခဲ့တာ တော့ သူ မတတ်နိုင်။

ထိုက်ကလည်း နားလည်မှုရှိပါသည်။ ခုဆို ငွေပန်း နဲ့ အဆက်အသွယ်ရအောင် ထိုက်ပဲ ဆောင်ရွက်ပေးနေခဲ့သည်။ သူ က သူမဆီ တစ်ဆင့်သွားပြန်ပြောရ။ သူမပြောတာတွေ သူ့ဆီ သတင်းပြန်ပို့ရ ယာယီဆ.သ.ရ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုက်ဟာ သူ့ရဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်း။

“ထိုက်ရဲ့ အမြင်”

စည်း စင်္ကာပူသွားနေစဉ်တစ်လျှောက်လုံး စည်းနဲ့ ငွေပန်းကြားကို သူ အဆက်အသွယ်လုပ်ပေးခဲ့ရ၏။

ဒါပေမဲ့ သူ ကျေနပ်သည်။ သူချစ်သော ငွေပန်း စိတ် ချမ်းသာဖို့အတွက် အူ ဘာမဆို ဖြည့်ဆည်းပေးချင်သည်။ သူ့ဘဝ သူ့အသက်ကို ပေးရမည်ဆိုရင်တောင် အဆုံးမဲ့ပေးချင်သည်။

ခုလို စည်းနဲ့ သူမကို ဆက်သွယ်ပေးရတိုင်း သူ့ရင် ကို အစိမ်းလိုက်ခွဲပြီး နှလုံးသားကို ခွဲထုတ်ကာ စည်းလက်ထဲ သွေး သံတရဲရဲ ပေးဆပ်လိုက်ရသလို ခံစားရသည်။

ဒါပေမဲ့ သူပေးလိုက်တဲ့ နှလုံးသားလေးက စည်းရဲ့ လက်တွင်းမှာ ပိုကျန်းမာပျော်ရွှင်နေခဲ့လျှင် သူ ဝမ်းသာသည်။ ပေးရ တျိုးနပ်ပြီ။

www.burmeseclassic.com

ငွေပန်း အပြုံးတွေနဲ့ ငွေပန်းရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို မြင်ရ တိုင်း သူ ရပ်တည်နေရတဲ့ အနေအထားကို ကျေနပ်သည်။

ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်လည်း ငွေပန်းကို သူ ပိုင်ဆိုင်ရမှာ မဟုတ်တာ။

အဝေးလွင့်ပစ် ပန်းတစ်ပွင့်အဖြစ် ထာဝရစွန့်လွှတ် လိုက်ရမှာထက်စာရင် သူငယ်ချင်းရဲ့ ဇနီးလေးအဖြစ် မနီးမဝေးမှာ ရှိနေမှာက သူ့အတွက် ပိုအဆင်ပြေပါသည်။

သူ့ အယူအဆမှာ စည်းအတွက် စေတနာမပါတာ ရယ်တော့ မဟုတ်။ စည်းနဲ့ ပတ်သက်မှုဟာ သူမဟုတ်ဘဲ တခြား တစ်ယောက်ဖြစ်နေခဲ့ရင်လည်း သူလုပ်ပေးမိမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူမဖြစ် နေတဲ့ အခါကျတော့ သူ့နှလုံးသားတို့သည် သန်ရာသို့ ဦးတည်ခဲ့မိ ၏။

“ငွေပန်းဖြူရဲ့ အမြင်”

ငွေပန်းအတွက် ကံတရားရဲ့ ကျီစယ်မှုကို လက် ဆောင်ရခဲ့ပါသည်။

ငွေပန်း ဘယ်လိုမှ မပိုင်ဆိုင်ရတော့ဘူးထင်တဲ့ ... အချစ်တစ်ခုဟာ ငွေပန်း ရှောင်ပုန်းခဲ့တဲ့ နေရာအထိ လိုက်လာခဲ့ သည်။ ငွေပန်း ပိုင်စိုးခွင့်ပေးခံရသည်။

ဒါပေမဲ့ ထိုအချစ်ဟာ စည်းအတွက် လိုအပ်မှုသက် သက်ကြောင့်သာဖြစ်ခဲ့ပြီး ငွေပန်းရဲ့ တစ်ဖက်သတ်သော အချစ် သာဖြစ်ခဲ့သည်။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ချစ်ကို ဘယ်သူကများ မိုက်မိုက်မဲမဲ စွန့်လွှတ်ချင်ပါ့မလဲလေ။ အကြိမ်တစ်ရာမက ရူးသွပ်စွာ မျှော်လင့်ခဲ့ ဖူးတဲ့ အချစ်ကို ဘယ်လိုစွန့်လွှတ်ရက်မတွဲလဲ။

သို့သော် ...

အဲဒီ သို့သော်က ငွေပန်းရင်ကို တစ်ချိန်လုံးလိုလို
လာရိုက်ခတ်သည်။

ကိုထိုက်ရယ်လေ ...

သူ ငွေပန်းအပေါ် လိုက်လျောလွန်းလှသည်။ ပေး
ဆပ်ချစ်နိုင်လွန်းလှသည်။

ငွေပန်းက ကိုစည်းကို သိပ်ချစ်တယ်ဆိုရင်တောင်
ကိုထိုက်ကလည်း ငွေပန်းကို ထိုထက် လုံးဝမလျော့သော အချစ်မျိုး
နှင့် ချစ်နေလိမ့်မည်ဟု ငွေပန်း ယုံကြည်သည်။

ဒါပေမဲ့ ...

လူတွေဟာ တော်ရုံနဲ့ ကိုယ်ချစ်ကို စွန့်လွှတ်နိုင်တဲ့
သူ ရှားမည်ထင်ပါရဲ့လေ။ ထိုသို့ တွေးလိုက်မှလည်း ...

တစ်ခါတစ်ရံ လူတွေဟာ အမှန်တရားကိုသိရက်
ကျောနိုင်တတ်ကြသေးရဲ့။ ထိုအထဲတွင် ဆည်းလည်း ...

ထိုနေ့ညက ငွေပန်း တော်တော်နေမကောင်းပါ။
ဖြစ်ချင်တော့ ကျေးရွာကျွန်းမာရေး ဆရာမကလည်း မြို့ပေါ်ဆေးရုံ
သွားနေချိန်ခွဲ ဆေးပြီးတိုလေးနဲ့ ရေရွေးပူပူကို ဖြစ်သလို ကြိတ်မှိတ်
သောက်နေချိန် ... ။

ရတနာဝိုင်းက နယ်ခံအတွေ့အကြုံရှိသူပီပီ။

“ရှင်တော့ ရိုးမငှက်မိပြီထင်တယ် ... ဒေါ်ငွေပန်းရေ”

တစ်နာရီလောက်ကြာတော့ လူက တုန်တုန်ပြီး ...
အဖျားတွေ တက်သည်။ ချမ်းကာမှ အသည်းထဲကပါ ခိုက်ပြီး ချမ်း
သည်။

ငှက်မိပြီ ...

ထိုစဉ်မှာ ကိုထိုက် ရောက်လာခဲ့သည်။

ကိုထိုက်ရဲ့ ရှမ်းစတားလေးပေါ် ပွေ့တင်ပြီး တိုက် နယ်ဆေးရုံကို ပို့ရသည်။

သူမကို သေချာစစ်ဆေးမှုတွေ လုပ်ပေးပြီး သူမ သက်သာတဲ့အထိ ဆေးရုံမှ တစ်ဖဝါးမခွာ။

ရတနာဝိုင်းက ...

“ကိုထိုက်ရယ် ... နားပါဦး ဝိုင်းပဲ စောင့်လိုက်မယ်”

ဆိုသော်လည်းမရ။ စိုးရိမ်ကြီးနေခဲ့တဲ့သူ။

ငွေပန်းလည်း ခံစားရပါသည်။ ဆေးရုံမှာ ငွေပန်း ဘာစားချင်သည်ဆိုတာနှင့် တစ်မြို့လုံး ပတ်ရှာရတာနှင့် ရန်ကုန်ကို လှမ်းမှာရတာနှင့် ...

ငွေပန်းကိုယ်တိုင်လည်း မျက်ရည်ဝဲမတတ် ခံစား သည်။

ရတနာဝိုင်းက ငွေပန်းကို အပြစ်တင်သည်။

“ငါသာဆို ကိုယ့်အပေါ် ဒီလောက်ကောင်းတဲ့သူကိုပဲ လည်း ခံလိုက်တယ် ...”

“ဝိုင်းရယ် နင် သူ့အချစ်ကိုမြင်တတ်ရင် ငါ့ရင်ထဲက အချစ်ကို လည်း မြင်ပေးပါဟာ ... ငါလည်း ... ငါလည်း ကိုစည်း အပေါ်ကိုပဲ ပေးဆပ်ချစ်နိုင်တဲ့သူပါ ... အဲဒါကြောင့် ငါ...”

လည်တယ် ... ငါ့အပေါ်လည်း ကိုထိုက် နားလည်နိုင်မှာ ပါ”

“မသိတော့ပါဘူးဟာ ... ငါကတော့ နင်တို့လွဲနေတဲ့ အချစ် တွေကို ဆွဲတည့်ပေးလိုက်ချင်တာပဲ သိတယ် ... တကယ် အသည်းယားတယ်”

သူမ ဆေးရုံတက်၊ သွေးဖောက်စစ်၊ ငှက်ဖျားကာ ကွယ်ဆေးတွေနှင့် စိတ်ချရပြီဆိုမှ ရန်ကုန်ပြန်သွားရှာသည်။ ဒါပေမဲ့ ရန်ကုန်မှာ ကိုထိုက် ဖျားတာကို ငွေပန်း မသိခဲ့။ ခရီးဝေးတာရော ကြမ်းတာရော။ ငွေပန်း ဆေးရုံးတက်စဉ်တစ်လျှောက်လုံး ပင်ပန်း ရတာရော စုပြီး ဖျားပါလေတော့သည်။

ဒါပေမဲ့ ထိုသို့ ဂရုစိုက်မှုတွေဟာ ကိုစည်း မရှိခင် တစ်လအတွင်းမှာပင် ...

ကိုစည်း ပြန်လောက်တဲ့အချိန်မှစပြီး ကိုထိုက်တစ် ယောက် သူမဆီ လုံးဝရောက်မလာတော့ပေ။ ကိုစည်း ကိုယ်တိုင် ထိုက်လောက် သူမဆီ ရောက်မလာခဲ့ပါ။

စင်္ကာပူက ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း တစ်ခါနှင့် ... တစ်လတစ်ခေါက် စုစုပေါင်း သုံးခေါက်သာ ရောက်ခဲ့သည်။

ဒါပေမဲ့ ထိုသုံးခေါက်ဟာ အကြိမ်တစ်ရာလာတာ

www.burmeseclassic.com

ထက် ပိုထိရောက်ကြောင်း ငွေပန်းတစ်ယောက်သာလက်ခံခဲ့သည်။
ဒီလိုနှင့် ငွေပန်းဟာ စည်းကို အဖြေပေးဖို့ အဆင်
သင့်ဖြစ်နေခဲ့ပြီလေ။

ကလေးတွေ စာမေးပွဲပြီးတဲ့ရက်မှာ စည်း ရောက်
လာခဲ့ပြီ။

“ကဲ ... ငွေပန်း ကိုယ့်အတွက် အဖြေတစ်ခု အဆင်သင့်နဲ့
နေလောက်ပြီလို့ ကိုယ် မျှော်လင့်တယ် ... Plus or Minus
တစ်ခုခုပေါ့”

“ငွေပန်း ကိုစည်းနဲ့ ပြန်လိုက်ခဲ့ပါမယ်”

စည်းက အဖြေသိပြီးသား အပြုံးမျိုးနှင့် ...

ငွေပန်းက ဝိုင်းကိုရော၊ ကလေးတွေရော၊ တစ်ရွာ
လုံးကိုပါ နှုတ်ဆက်ကာ နေ့တွင်းချင်းပင် စည်းနောက် ပါသွားခဲ့ပြီ။

စည်းရဲ့ အကြောင်းပြချက်က မင်္ဂလာပွဲအတွက် ဖြင့်
ဆင်ရန်ဟု။

စည်းဟာ ငွေပန်းကို အရာရာတော့ ဦးစားပေး
သည်။ ငွေပန်း စိတ်တိုင်းကျ ငွေပန်း သဘောကျ စီစဉ်စေသည်။
ဒါပေမဲ့ ငွေပန်းက ဒါဖြစ်ချင်သည် ဆိုတာနှင့် စည်းက ထိုက်ထိုက်
လုပ်ခိုင်းတတ်သည်။

ဥပမာ ငွေပန်းက မိဘမဲ့ကလေးတွေ လှူချင်သည်
ဆို ထိုက်ကို စုံစမ်းခိုင်းတတ်တာမျိုးပေါ့။

ထိုအရာတွေအတွက် စည်းက အမှုမဲ့ပင်။

ငွေပန်းကတော့ တစ်ချိန်က ဆည်းလည်းနှင့် ပတ်
သက်သမျှ ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ရာဖြင့် ထိုက်ရဲ့ အနေအထားကို နား
လည်နေသည်။

ထို့အတွက် ထိုက် ဝင်ပတ်သက်နေသော အရာတွေ
တိုင်းမှာ ခံစားမှုက ရှင်းလင်းမနေဘဲ တစ်ခုခု ဝင်ငြိနေသလို ခံစား
ရသည်။

ကိုထိုက်ဟာ စေတနာအပြည့်နဲ့ လုပ်ပေးမှန်းသိပေ
မယ့် ထိုစေတနာကို စားသုံးရတာ မျှိုမကျလိုက်တာ။

ထို့ကြောင့် စည်းကို တားမြစ်မိသည်။

“ဟို ကိုစည်း ... တော်ရုံကိစ္စတွေ ငွေပန်း ဘာသာလုပ်ပါ
မယ် ... ကိုထိုက်ကို သွားအကူအညီမတောင်းပါနဲ့”

သို့သော် စည်းကတော့မရ။

“အားနာလို့လား ... အားမနာပါနဲ့ ငွေပန်းရဲ့ ကိုယ်နဲ့ ထိုက်
ဆိုတာ ပြောရမယ့်လူတွေ မဟုတ်ဘူး ... ညီအစ်ကိုရင်း
တောင် ကိုယ်တို့လောက်ရင်းမှာမဟုတ်ဘူး ... ဒီကော့

www.burmeseclassic.com

ကိစ္စဆိုလည်း ကိုယ်ကူရမှာပဲ”

တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်နင်းလျှောက်ရမယ့် အရာဟာ တံတားစစ်ရမဟုတ်ဘဲ နှလုံးသား တစ်ခုဖြစ်နေခဲ့ရင် ထိုနှလုံးသား သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ထွက်မှာသိရက် ဘယ်သူက နင်းရက်ပျံမလဲ။

သို့သော် ခုဆို စည်းရဲ့ မင်္ဂလာဖိတ်စာတွေတောင် ဝေပြီးပြီ။

စည်း မအားသဖြင့် ထိုက်က ဝေပေးခဲ့ရသော ဖိတ်စာအစောင်ပေါင်းမနည်းပါ။

ထိုအချိန်မှာ ထိုက် စိတ်ထဲမှာ သေတမ်းစာရေးရေးရသော လူတစ်ယောက်လို မခံစားရဘူးလို့ ဘယ်သူ အာမခံနိုင်မှာလဲ။

စည်းကလည်း ပြောရှုပါသည်။

“ငါ မင်းကို အကူအညီတောင်းသာ တောင်းရတာ အတော့နာတယ်ကွာ ... ”

“ဟိတ်ကောင် မင်းနဲ့ငါကြားမှာ ဘာအကန့်မှ မထားနဲ့စည်းရာ ... ဘာမှမဖြစ်ဘူး ... အေးဆေးပဲ ဟေ့ကောင် တအားမထိရကြေးပါကွာ ... My hart is so fresh and strong ... ဟဲဟဲ”

တစ်ခါတစ်ရံ ဟန်ဆောင်ခြင်းဟု သဘာဝထက်ပိုပြီး ပြင်တတ်သတဲ့ကွယ် ...

မနက်ဖြန်ဆို စည်းနဲ့ ငွေပန်းရဲ့ မင်္ဂလာပွဲကို ခမ်းနားစွာ ကျင်းပတော့မည်။

စည်းက သူ့ရဲ့ စစ်မှန်သော သတို့သမီးကို ပိုင်ဆိုင်တော့မည်။

ဘဝမှာ ချစ်သူနဲ့လည်း လွဲခဲ့ဖူးပြီ။ လက်ထပ်ချင်သူနှင့်လည်း လက်ထပ်ပွဲဖျက်ခဲ့ဖူးပြီ။ အခု တကယ့်သတို့သမီးက ကြည့်မရခဲ့တဲ့ ငွေပန်းဖြူတဲ့လေ။ ပြီးတော့ ထိုက်၏ နှလုံးသာ

“ထိုက် ...”

ထိုက် အကြောင်းတွေ့နေတုန်း ထိုက်က သူ့ရုံးခန်းထဲဝင်လာသည်။

“ဟိတ်ကောင် ... ဖိတ်စာတွေ အကုန်ဖိတ်ဖြစ်ရဲ့လား ... မဖိတ်ရသေးတာတွေရှိရင် ပေးလေ ... ငါဖိတ်ပေးမယ်”

“အားလုံး ဖိတ်ပြီးပါပြီကွာ ... ရပြီ ဘာမှလုပ်စရာမရှိတော့ဘူး”

“အိုကေ ဒါဆို မင်း ဒီညနေအားလား”

“အားပါတယ် ... ဘာလို့လဲ”

“ဒါဆို မင်းဒီည ငါ့ကို လူပျိုညနုတ်ဆက်ပွဲ လုပ်ပေးရမယ်”

“ဟာ မနက်ဖြန်မှ နှုတ်ဆက်မယ်လေကွာ ... မနက်ဖြန်လည်း ဒင်နာရှိသေးတာကို အဲဒီဒင်နာမှာပဲ မျော်ပျော်ပါးပါးပေါ့”

“မရဘူး မနက်ဖြန် ဒင်နာက ဒင်နာပဲ ... ဒီညကိုတော့ လုံးဝလုပ်ပေးရမယ် ... ငါ မင်းရဲ့ အရင်းနှီးဆုံးတွေအားလုံးကို ဖိတ်ထားပြီးပြီ ... အားလုံးလည်း စီစဉ်ပြီးပြီ ... ကန်တော်ကြီးပဲလှေစံမှာ လုပ်ပေးရမယ်”

“ကဲ ... သဘောကွာ ... ဒါနဲ့ ဘာလို့ကြိုလုပ်ခိုင်းတာလဲ ... လင်းစမ်းပါဦး ...”

“ငါဝန်ခံရရင် မင်း စိတ်မဆိုးနဲ့ ...”

“ပြောနေရမယ့် လူတွေလားကွာ ...”

www.burmeseclassic.com

“အေး မင်းကို မနက်ဖြန် ဒင်နာပြီးတာနဲ့ သံတို့သမီးနဲ့အတူ ရှိနေစေချင်လို့ပဲ ... မင်း ငါတို့ကို နှုတ်ဆက်ပွဲလုပ်နေရင် မိုးလင်းသွားပြီး မင်္ဂလာဦးမညလိုက်ရပဲနေမှာစိုးလို့”

“ထိုက် ... မင်းကွာ ...”

ငွေပန်းအတွက် ငွေပန်း တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေမှာစိုးသည့် စိုးရိမ်ပေးစိတ်မှာ မေတ္တာတွေ ပြည့်နေပါလား။

“စိတ်ချ ထိုက် ... ငါ ငွေပန်းကို ဘယ်တော့မှ ပစ်မထားဘူး ...”

“ငါလည်း ညီမရင်းတစ်ယောက်လို သဘောထားမှာပါ ... မင်းရဲ့ ဇနီးဆိုတော့ ငါ့ညီမပဲပေါ့ ...”

“အေးပါကွာ ... ထိုက် ... ငါတရားရဲ့လား”

“ငွေပန်း အဖြစ်ချင်ဆုံးဆန္ဒက မင်းနဲ့ လက်ထပ်ခြင်းပဲကွ”

ထိုက်ရဲ့ အချစ်က အံ့မခန်းပင်။ ငွေပန်း အပေါ်ထားတဲ့ သူ့စိတ်ထားနှင့် ထိုက်ရဲ့စိတ်ဟာ မိုးနဲ့မြေလိုကွာမည်ထင်ပုံသည်။ တကယ်ကို လအချိုးကြယ်ပါပဲလေ။

အဲဒီညက ကန်တော်ကြီးပဲလှေစံမှာ သူ့ အပြတ်တို့ မူးနေပါ၏။ အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း အတင်းတိုက်ကြသည်။ ထိုက်က သိပ်မသောက်ဘဲ ချိုနေကာ သူ့ကို ထိန်းနေသည်။

“မိုးတော့ မလင်းကြန့်ကွာ ... တော်ကြာ မင်္ဂလာပွဲမှာ သတို့သား ရေချိန်ကိုက်နေဦးမယ် ...”

သူ့ကို ထိန်းနေသော ထိုက်ကို ကြည့်ကာ ဒီပွဲဟာ ထိုက်က သူ့ကို ညှင်းချင်လို့မဟုတ်ဘဲ မနက်ဖြန်ညမှာ ငွေပန်း စိတ်မဆင်းရဲစေချင်လို့ ဒီညကို မရွံ့လိုက်ခြင်းက ပိုသရုပ်ပေါ်သွားသည်။ ဒါကို သိရက်နဲ့ စည်းက နောက်ဆုတ်ပေးချင်စိတ် မဖြစ်မိ။ ခုချိန်မှာ သူ ငွေပန်းကို မစွန့်လွှတ်ချင်တာထက် သူ့ရဲ့ မင်္ဂလာပွဲကို ဘယ်နည်းနဲ့ မှ မပျက်စီးချင်သည့်အတွက် ပိုများပါ၏။ ပြီးတော့ ငွေပန်းက သူ့ကိုချစ်နေသည်ဟု အလိုလိုသိထားသည့်အတွက် ပိုပြီးစိတ်လုံခြုံသည်။

ငွေပန်း ခမျာမှာတော့ မနက်ဖြန်ပဲ လက်ထပ်တော့မည်။ ဒီနေ့အထိ သတို့သားက ချစ်ပါတယ်ဟုသော စကားမချီးမြှင့်သေး။ ချီးမြှင့်မှာ မဟုတ်တာသိ၍လည်း မမျှော်လင့်ထားပါ။

စည်း ကိုယ်တိုင်က လိုအပ်၍ လက်ထပ်ပါဟု ပြောခဲ့တာလေ။ စည်းရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ဘဝနဲ့ ဖြည့်ခွင့်ရတာကိုတောင် စည်းကို အထပ်ထပ် ကျေးဇူးတင်မဆုံးငြီ။

စည်း ... ဒီည လူပျိုညနှုတ်ဆက်ပွဲလုပ်လိမ့်မည်။ ဒီတော့ သူမကို သတိရနိုင်ဖို့လည်း ဝေးလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမရင်တွေ ခုန်နေသည်။

ဒီညကုန်ပြီး မိုးသောက်တာနဲ့ သူမနဲ့ ကိုစည်း လက်ထပ်ရတော့မည်။ သိန်းထီအခါတစ်ရာပေါက်တာထက် ပို၍ ကံကောင်းခြင်းပင်။

သူမနဲ့ ကိုစည်းဟာ လေးနဲ့သုံးလည်းမဟုတ်။ သုံးနဲ့လေးလည်းမဟုတ်ဘဲ အမြဲတမ်း သုံးနောက်မှာ လိုက်ရသော သုံးလိုတစ်ဘဝလုံး ကျောခိုင်းမည့် ကိုစည်းကို လိုက်လံဖြည့်ဆည်းပေးရတော့မည်။

သူမက သုညဖြစ်ခဲ့ရင်တောင် ကိုစည်းဘဝကို ဖြည့်ဆည်းပေးချင်သည်။ သူမကြောင့် ကိုစည်းဘဝ တစ်ထောင့်တစ်နေရာပဲဖြစ်ဖြစ် တန်ဖိုးတက်စေချင်သည်။

တော်လေးဝင် မဟုတ်ရင်တောင် မိန်းမကောင်းတော့ဖြစ်ရမည်။

အတွေးတွေဖြင့် လူးလိမ့်နေသော သူမ တော်တော်နှင့် အိပ်မပျော်။ ထိုစဉ်မှာပဲ ကိုစည်း ဝယ်ပေးထားသော ဟန်းဖုန်းလေးမှာ ကိုထိုက်ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ် ပေါ်လာသည်။

“ငွေပန်း အိပ်မပျော်မှာစိုးလို့ အိပ်ဆေးသောက်အိပ်လိုက်လို့ လှမ်းပြောတာ ... တော်ကြာ မနက်ကျရင် သတို့သမီး

က မျက်ကွင်းချောင် မျက်ကွင်းညိုနဲ့ မလှဘဲ ဖြစ်နေမယ်” “ကိုထိုက်ရယ် ...”

“ကိုလည်း စည်းအိမ်မှာ ... အခု သူ့ကို သိပ်ထားပြီ ... အိပ်ဆေးသောက်ပြီး စိတ်ချချအိပ် ... မနက်ဖြန် ကိုယ်လှမ်းနိုးပေးမယ် ...”

ပြောပြီး ဖုန်းချသွားခဲ့ပြီ။ ထိုက်ရဲ့ စေတနာကို အသိအမှတ်ပြုကာ အိမ်သုံးဆေးထဲမှာ အဆင်သင့်ရှိသော အိပ်ဆေးတစ်ပြားသောက်ပြီး ရင်ခုန်ညကို ဥပေက္ခာ ပြုလိုက်ရသည်။

ဒါတောင် အိပ်မက်ထဲမှာ ကိုစည်းက ထိုက်ကို သူမတို့ ဟန်းနီးမွန်း ခရီးမှာ ကားမောင်းပို့ခိုင်းသတဲ့။

ပြီးတော့ အိပ်မက်ထဲမှာတောင် ကိုစည်းက သူမကို ချစ်တယ်လို့ မပြောဘူးတဲ့ကွယ် ... ။

သူမက အိပ်မက်ထဲမှာ သိပ်ကို ပျော်နေခဲ့သတဲ့။ ကိုထိုက်ကတော့ သူမတို့နှစ်ယောက်ကို ... ကား

မောင်းပို့ရင်း မျက်ရည်တွေ ခိုးကျနေသတဲ့။ ရွှေအိပ်မက်ရယ် ...

www.burmeseclassic.com

“စည်း ... ထ ထတော့”

“ဟာကွာ ... ဒီမှာ အိပ်ကောင်းနေတာကို”

“ဘာအိပ်ကောင်းရမှာလဲ ... ဒီနေ့ မင်း Wedding လေ”

“အား ... ဟုတ်သားပဲ”

စည်းက လှိုမိုမိန့်နေရာမှ ခုန်ထကာ တစ်ဘက်တစ် ထည် ဆွဲပြီး ရေချိုးခန်းထဲ ပြေးဝင်သည်။

ထိုက်က စည်းအတွက် လီမွန်တီး တစ်ခွက် ဖျော် ထားသည်။ စည်း ပြင်ဆင်ပြီးတာနဲ့ ကားသေ့ဆွဲကာ ...

“ဂိုးမယ် ... ”

“နေပါဦး ... ဒီမှာ လီမွန်တီး ဆွဲလိုက်ဦး ... မင်း ခေါင်း ကိုက်နေမှာစိုးလို့ ... ”

“ကျေးဇူး သူငယ်ချင်းရာ ... တကယ်ကိုက်နေတာ”

“အင်း ... သိနေတယ်လေ ... ဒါနဲ့ နေဦး ... မင်း သတို့ သမီးကို ချစ်တယ်လို့ ပြောပြီးပြီလား စည်း ... ”

စည်းက ... ထိုက် ရင်ထဲကိုမြင်ပါသည်။ ငွေပန်း အတွက် အစစအရာရာ စဉ်းစားပေးနိုင်လွန်းသော ထိုက်ကို သူ နားလည်ပါသည်။ ထိုသို့ နားလည်လေ ထိုက်ရဲ့ ရတနာကို သူ အသက်ထက်ဆုံး တန်ဖိုးထားဖို့ ပိုသေချာလာလေပါ။ ဒါဟာ ထိုက် နဲ့ ငွေပန်းအပေါ် တာဝန်ကျေရာရောက်သည်ဟု သူ ယူဆသည်။

“ငါပြောမှာပါ ... ငါ သူ့ကို ချစ်တယ်လို့ပြောမှာပါ ... သတိ ပေးတာ ကျေးဇူး သူငယ်ချင်းရာ ... ”

ထို့နောက် ထိုက် မောင်းပို့သော ကားနှင့် ငွေပန်း ကိုခေါ်ကာ မနက်စာ သွားစားကြသည်။ ပြီးတော့ ဟိုတယ်ကိုသွား ငွေပန်းကို မိတ်ကပ်ပြင်နေတုန်း သူ့ကိုလည်း အခြောက်တွေက အဝတ်အစားလဲပေးနေသည်။

ငွေပန်း မိတ်ကပ်ပြင်နေရာတွင်လည်း ငွေပန်းက ရင်တွေခုန်ပြီး မျက်ရည်တွေကျနေသဖြင့် မိတ်ကပ်က ခဏခဏ ပျက်နေသည်။

မိတ်ကပ်ပြင်တဲ့ မာမိမှာလည်း စည်းတို့ အသိုင်း

အဝိုင်းအရှိန်အဝါကြောင့်သာ မငြိမငြင်နဲ့ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပြုပြင်ပေးနေတာပါ။

“အို သတို့သမီးရယ် ... မငိုနဲ့လေ ... ”

“ပျော်လို့ပါ မာမိရယ် ... ”

“ငိုတော့ ပြန်ပြန်ပြင်နေတာနဲ့ မလှဘဲနေဦးမယ် ... မငိုနဲ့တော့နော် ... ”

ငွေပန်း မိခင်ကလည်း မျက်ရည်စကို တစ်သျှူးလေး တို့ကာ တို့ကာဖြစ်နေသည်။

စည်းရဲ့ မိခင်ကတော့ ရတနာဘူး တစ်ကိုင်ကိုင်နှင့် သတို့သမီးကို ဝတ်ဆင်ပေးဖို့ စောင့်နေသည်။

စည်းက ... တံခါးလာခေါက်သည်။ သတို့သမီးကလည်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။

စည်းက မိတ်ကပ်အစွမ်းဖြင့် လှချင်တိုင်းလှနေသော ငွေပန်းကို ကြည့်ကာ အံ့သြနေသည်။

အရင်က ငွေပန်းဆိုတာ မျက်နှာပေါ်မှာ သနပ်ခဲမှုန်လေး ခပ်ကျဲကျဲသာ ရှိခဲ့တာမို့လား။ အခုတော့ ငွေပန်း နှာခေါင်းပြန်လည်ခွဲစိတ်ပြုပြင်ထားတာရော၊ မိတ်ကပ်အစွမ်းပြထားတာရော သူ့သူတို့သမီးက သူ့အတွက် အလှနတ်ဖုရားလေးဖြစ်နေသည်။ ထိုင်

မသိမ်း ပန်းနုရောင်လေးကလည်း ငွေပန်း အသားညိုတာကို ဖုံးလွှမ်းကာ ပန်းရောင်ကြွပြီး လှနေသည်။

ထိုက်က စည်းခါးကို တို့လိုက်တော့ စည်းထံမှ ...

“လှလိုက်တာ ငွေပန်းရယ် ... ”

ဆိုသော အံ့ကြိတ်သံကြီး ထွက်လာသဖြင့် အားလုံးဝိုင်းရယ်ကြပါသည်။ ထိုက်က ထိုရယ်သံတွေကို အသုံးချကာ စည်းနားကပ်ပြီး အသံခပ်နှိမ့်နှိမ့်ဖြင့် စည်းခါးကို ထပ်တို့လိုက်သည်။

“ငွေပန်းကို ဖက်ပြီး ချစ်တယ်လို့ပြောလိုက် ... ”

ခါးတို့တဲ့ အရှိန်ပြင်းသွားတာကြောင့် စည်းတစ်ယောက် ငွေပန်းကို တအားကြိုးဖက်လိုက်ပြီး ...

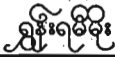
“ချစ်တယ် ငွေပန်းကို ချစ်တယ် ... ”

ဟု အားရပါးရ အော်ချလိုက်သည်။ အားလုံး ကြောင်သွားပြီးမှ ဩဘာဝိုင်းပေးကြသည်။ စည်းကို ထိုက် ခါးတို့လိုက်ကြောင်းကိုတော့ စည်းနှင့် ထိုက်မှလွဲ၍ ငွေပန်းတောင် မသိလိုက်သည်မို့။

ငွေပန်း မျက်နှာလေးက အပြုံးရောင်ဖြင့် လင်းလက်တောက်နေသည်။

“ငွေပန်းလည်း ကိုစည်းကို ချစ်တယ် ... ”

www.burmeseclassic.com

အားကျမခံ ချက်ချင်းကို တုံ့ပြန်သည်။

“ဝေး ... ဟေး ... ဟေး ... ဖြောင်း ... ဖြောင်း”

မင်္ဂလာချိန် တစ်ချိန်လုံး ငွေပန်းဟာ စည်းကို အား ကိုးတကြီးဖက်တွယ်ထားခဲ့သည်။ ထိုဖက်တွယ်မှုမှာ မေတ္တာတရား တွေ အပြည့်အဝ ပျော်ဝင်နေခဲ့သည်ဆိုတာကို စည်း ခံစားရပါသည်။

ထိုက်က ကင်မရာ တစ်လုံးဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေခဲ့ သည်။ စည်းရဲ့ ပွဲမှာ ထိုက်က သတို့သားအရံမလုပ်ပါ။ အရံမပါသော ပွဲကို လူတွေက တင်းဖျင်းဆိုချင်ကြသေးသည်။

ငွေပန်း စာသင်ပေးသော ငွေပန်းတို့ အိမ်နားက ကလေးတွေကို ပန်းခြင်းကိုင်ခိုင်းသည်။ လက်စွပ်ဖန်း ကိုင်တာက လည်း ကလေးလေး။ ဘာအရံမှ မပါ။ ထိုက်က အစစအရာရာ ကူညီပေးမယ့် နှလုံးသားလှူပွဲမှာ အရံတော့ မလုပ်ချင်ပါ။ စည်းက လည်း ထိုက်မလုပ်ရင် အရံတွဲမထားတော့ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ အရံခွဲ ပွဲထွက်လိုက်ခြင်းပါ။

ထိုပွဲသို့ မဖိတ်ဘဲလာတဲ့ ဧည့်သည်တစ်ယောက်ရှိ ပါသည်။ ထောင့်တစ်နေရာမှာ ခပ်တည်တည်ဝင်ထိုင်နေတဲ့ ဆည်း လည်းချိုကို ကင်မရာမင်းနဲ့ ထိုက်က တွေ့သွားသည်။

ဆည်းလည်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သိထားသော ထိုက်

က ဆည်းလည်း ပွဲထဖျက်လိုက်မှာ စိုးရိမ်သည်။ ဆည်းလည်းရှိရာ စားပွဲမှာ သွားထိုင်လိုက်ရသည်။

“ကိုထိုက် ... သူတို့နှစ်ယောက် ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ ဟင်”

“တကယ်ချစ်သွားကြတာပေါ့ ... ဆည်းလည်းချို”

“ကိုစည်းက ဆည်းလည်းမဟုတ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို တကယ်ချစ်သွားတယ်ဆိုတာ ဆည်းလည်းအတွက် ဟာသ တစ်ခုပဲ ... ”

“လောကမှာ မဖြစ်နိုင်တာ ဘာမှမရှိဘူး ဆည်းလည်းချို”

“ဟုတ်မှာပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ဆည်းလည်း ရင်နာတယ် ... ကျောချမှ ဓားပြမှန်းသိလို့လေ ... ငွေပန်း ယုတ်မာတယ်”

“ဟုတ်ရဲ့လား ဆည်းလည်း ... စည်းက ယုတ်မာတဲ့သူကို ရွေးပျံမလား ... စည်းနဲ့ မြူစတေးရဲ့ ပွဲဖျက်သွားမှရတဲ့ ငွေ ပန်းက ယုတ်မာတာ ဟုတ်ပျံမလား ... ”

“ဘယ်လိုလဲ ကိုစည်းကို ငွေပန်း ယုတ်သွားတာတောင်ကို ထိုက်က မနာကျင်ပါလား ... တကယ်ဆို ဦးခဲတာက ကို ထိုက်ပါ ... ”

“ဖူးစာမှာ ဦးတာမရှိဘူး ... ဖူးစာနဲ့ ယှဉ်နေတာက စော

www.burmeseclassic.com

ခြင်း နောက်ကျခြင်းဆိုတဲ့ Time မဟုတ်ဘူး ... တကယ်
ဖူးစာနဲ့ ယှဉ်နေတာက နှလုံးသားနဲ့ ဦးနှောက်ပဲ ... နှလုံး
သားနဲ့ရွေးရင်ရွေး မရွေးရင် ဦးနှောက်နဲ့ရွေးတယ် ဒါပဲရှိ
တယ် ... ဦးနှောက်နဲ့ မှန်မှန်ကန်ကန် မရွေးတတ်ဘူး ...
နှလုံးသားနဲ့လည်း မှန်မှန်ကန်ကန် မရွေးတတ်ဘူးဆိုရင်
ဘယ်လိုလုပ် ဖူးစာပါပျဲမလဲ ... ”

ဆည်းလည်း မျက်ရည်ပိုင်းနေသလား။ လွတ်တဲ့ငါး
ကြီးနေမှာတော့ သေချာသည်။

သူများတွေအတွက် သိပ်ကို ကျက်သံရေအပေါင်း
ခညောင်းနေတဲ့ အခါတော်ပေးတေးသံသည် ဆည်းလည်းရဲ့ နားထဲ
ကို သံရည်ပူလို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသွားသည်။

စည်းတို့မှာ ပွဲပြီးကာနီး ဧည့်သည်တွေပြန်ကာနီးမို့
ခန်းမအဝင်အဝမှာ ထွက်ပြီး တစ်ယောက်ချင်းစီ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်
ရသည်။ များပြားလှသော မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတွေကို အဖျိုးမပျက်တမ်း
လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေရတာ ပါးတွေတောင်ညောင်း လက်မောင်း
တွေပါ အောင့်လာသည်။

အသိတွေ များလွန်းတာမို့ ... တစ်ယောက်ချင်းစီ
တောင် သံသကွဲကွဲ မမြင်ရတော့။ ဒီဒီဒီယို မှတ်တမ်းခွေ ထွက်လာ
မှပဲ ကြည့်တော့မည်ဟု တွေးထားလိုက်သည်။

ရှုတ်တရက် သူ့လက်တွေ တင်းကျပ်သွားသည်။
တစ်စုံတစ်ယောက်က အားနှင့် ဖျစ်ညှစ်လိုက်တာပါ။ လက်ပိုင်ရှင်

www.burmeseclassic.com

ဆီ အကြည့်တွေရွေ့သည်။ ရင်က ဒိန်းခနဲ ခုန်သွားတာကို ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် မကျေမနပ်ဖြစ်မိသည်။ ဆည်းလည်းလေ။ သတို့သမီး ထက်ပိုလှအောင် အစွမ်းကုန်ပြင်ထားသော ဆည်းလည်းချို ... ။ ဦးနယုန်နှင့် စည်းထံမှ ရထားသော စိန်တွေနှင့် ဝင့်ကြွားတောက်ပ နေသော ဆည်းလည်းချို။ အလှဆုံးပြီးပြနေသော ဆည်းလည်းချိုကို တွေ့တွေ့ခြင်း အချစ်ကြောင့် ရင်ခုန်မိပေမယ့် သူမနှင့် ပတ်သက်ခဲ့ သမျှကို ပြန်သတိရတော့ တင်းသွားသည်။

သာမန် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လို ပြုံးပြလိုက်နိုင် သည်။

“ကွန်ဂရက် ကျူးလေးရှင်း ငွေပန်း ... နင် သိပ်တော်တယ်”
“ဘယ်အရာမဆို ပေးသလောက်ပြန်ရပါတယ် ... ဆည်း လည်း ... နင်လည်း လိုချင်သလောက် ပေးတတ်အောင် သင်ထားဦး”

သေချာတာက ဆည်းလည်းက ငွေပန်းကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ခြင်း မပြုသွားပါ။

အဲဒီနောက် မင်္ဂလာပွဲက ခမ်းနားစွာ ပြီးဆုံးသွားခဲ့ သည်။ ပြီးပြီးချင်း အိမ်ကိုပြန်ပြေး။ ညနေခင်း ဒင်နာအတွက် ပြန်ပြန်

ဆင်။ ငွေပန်းဆိုလည်း အဝတ်အစား၊ မိတ်ကပ် ဆံထုံးအကုန်ပြန် ပြင်ဆင်ရတာကိုး။ ပင်ပန်းလိုက်တာ လှုပ်တောင်မလှုပ်ချင်တော့။

ထိုက်က စည်းနဲ့ငွေပန်းကို လန်းဆန်းတစ်ပြားစီ လာတိုက်သည်။

မိဘတွေထက်တောင် ဂရုစိုက်သော ထိုက်ကို ဖက် ပြီး စည်းက မျက်ရည်ဝဲသည်။ တစ်ဆက်တည်း ငွေပန်းကို ထိုက် လက်ထဲမပို့နိုင်ခဲ့သည့် သူ့ကိုယ်သူ ပထမဆုံးအကြိမ် မချင့်မရဲ ဖြစ်မိ သည်။

ညဘက် ဒင်နာကျတော့လည်း မိတ်ဆွေတချို့က စည်းကို အရက်တွေ တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် ဝိုင်းတိုက်ကြသည်။ ဒါကို ထိုက်က အတင်းဝင်သောက်ပေးသေးသည်။ စည်း တအားမူးနေမှာ စိုးရိမ်နေပုံပင်။ ဒင်နာသိမ်းတော့ ထိုက်က စည်းနှင့် ငွေပန်းကို ကြိုး တားသည်။

“ဟား ... ဟား ... ငါလည်း ဒီတစ်သက် ပင်ပန်းထားတာ မြိုးမြီးမြတ်မြတ်တော့ ရမဖြစ်မယ်နော်”

စည်းက သူ့ရင်ဘတ်မှာ ကပ်ထားသော ရင်ကပ်ပန်း ကို ဖြုတ်ပေးသည်။

www.burmeseclassic.com

“ငါ့ရဲ့ ရင်ကပ်ပန်းကို လက်ဆောင်ပေးတယ်ကွာ ... ငွေပန်း
ဘဝကို လတစ်စင်းလောက် လင်းလက် အေးမြမှု မပေးနိုင်
ခဲ့ရင်တောင် လမဲ့ညမှာ ကြယ်တွေရဲ့အလင်းရောင်နဲ့ အေးမြ
မှုတော့ အစွမ်းကုန်ရစေရမယ်လို့ ငါကတိပေးတယ်”

ထိုက်က ပြုံးနေခဲ့သည်။ သူ ငွေပန်းအတွက် စိတ်ချ
ရပြီလေ။ သူ စည်းကို ယုံသည်။ စည်းလိုလူက ပြောပြီးတဲ့စကား
မြဲတတ်သူလေ။

“ရော့ ... ဒါ မင်းတို့ ဟန်းနီးမွန်းအတွက် လေယာဉ်လက်
မှတ် ... ငါ ငပလီဟိုတယ်ကိုလည်း Booking လုပ်ထားပြီး
သားနော် ... အဆင်သင့်သွားရဲ့ပဲ ... ”

“ထိုက် ... မင်းကို ငါအဲဒါကြောင့် ချစ်တာ ... ”

“တော်ပါကွာ ... ”

“ကိုထိုက် ကျေးဇူးနော် ... ”

“အေးပါ ... ငါ မိန်းမယူမှ နင်တို့နှစ်ယောက်ကို ပြန်ခိုင်းမှာ”

အဲဒီနောက် ထိုက်က သူတားထားသော ပလက်တီ
နစ်ကြိုးလေးကို ဖြုတ်ပေးလိုက်သည်။ မင်္ဂလာအိပ်ခန်း တံခါးကို
ဖွင့်လိုက်သော စည်းလက်တွေ။ ဒါဟာ သူ့ရင်ဘတ်ကို ဆွဲခွဲသွား

သော ခွဲစိတ်ဆရာဝန်တစ်ယောက်ရဲ့ လက်တွေလိုပါပဲ။ အခန်းထဲ
ဝင်သွားတဲ့ စည်းနဲ့ ငွေပန်းရဲ့ ခြေလှမ်းတွေဟာ သူ့နှလုံးသားကို
ဖျစ်ဖျစ်မည်အောင် တက်နင်းသွားသလိုပဲ။ ရင်ခွင်တစ်ခုလုံး မွေ့ကြေ
လို့ပေါ့ကွယ်။

www.burmeseclassic.com

ကြယ်စင်တွေ ဘယ်လောက်များများ
 လတစ်စင်းရဲ့ အလင်းကို မိနိုင်မတဲ့လား
 လတစ်စင်းနေရာမှာ အစားထိုးရနိုင်မတဲ့လား
 လ ညီမျှခြင်း ကြယ် (လ=ကြယ်) ဖြစ်နိုင်မတဲ့လား
 ဟင့်အင်း
 တန်းတူ အချိုးမကျနိုင်သရွေ့
 လနဲ့ကြယ်ဟာ
 လအချိုးကြယ် (လ : ကြယ်)

မွေးမြူရေးအဖွဲ့
 ဘဝအဖွဲ့
 ဟာဂရပ်ဆိုင်ရှင်ပြုစုရေး